

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د شه‌بیب

میژووی ئه‌رده‌لان

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

مهستوورهی کوردستانی

میژووی ئهردهلان

ههژاری موکریانی

له گهڵ سه رچاوه گه لیکی تر دا
له بهر به کی گرتوون و کردوونی به کوردی

ناوی کتیب: میژووی ئهردهلان
دانانی: مهستوورهی کوردستانی
وه رگیتران و لیکنۆلینه وهی: ههژاری موکریانی
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ١٦٠
دهرهینانی هونهری: به دران ئهحمه د حه بیب
دهرهینانی بهرگ: شکار عه فان نه قشبه ندی
نووسینی سه ر بهرگ: محمه د زاده
هه له گری: شتیرزاد فه قی ئیسماعیل
هه له گری سه ر کۆمپیوتهر: عه زیز عه بدوخالق - دلاوه ر سادق
سه ر بهر شتی کار ی چاپخانه: ئا ورده حمان مه حموود
چاپی به که م - چاپخانه ی وه زاره تی په روده ده، هه ولیتر - ٢٠٠٢
له کتیبخانه ی بهر ئیوه به رایه تی گشتی رو شنبیری و هونه ر له هه ولیتر
ژماره (٤١٤) ی سالی ٢٠٠٢ ی دراوه تی

کورده و میژوو

لای زانایان، هەر نه تهوه و کۆمه لگایهک له جیهاندا، وهک ئه دارهن که جیگه ی له لیته واره؛ هەر داری پتر ره گداره، زۆرتر له داری کهم ره گتر خۆی له هه مبه ره گیتزه لئوکه و ره شه با و باهۆز و تووشی و به فر و بۆران و کرپوه و بی ئاوی و لافاو راده گری؛ ته نانه ت که بیشیپردی، یه کجاری به بر نابی و له بن نایه؛ له رهگ و ریشه ی بلاوی پرزه داری به ناخی زه میندا رۆچووی - زوو یا درهنگ - دووباره هه لده داته وه و دیسان به خۆدا دیته وه و سه ری به رز ده کاته وه.

رهگی نه ته وهش میژوو؛ ئاگاداری له به سه رهات و رابردووی پیشوونانی خۆی و خه لکه. گه لیک ئاگای له چیرۆک و سه ره به وردی که ونارای رابرده ی نه بی و های له زۆریه ی سه رگوروشته و رووداوی کۆنه باپی و باب و کالی دوور و له میژینه ی بی، وهک داریکه له ئاقاری ره قهن و رژد و کرال و سه خت و تمتماندا روابی و رهگی زۆرباش دانه کوتابی؛ هه رگا ره شه با ی دژ هه لکا و له هیی نه یاری بیته سه ر، ده شک و ده روا و وشک ده بی و ده سووتینری و چیشی له جی نارووتیه وه. به لئ میژوو گه نجینیکه پر له ئامۆژگاری و نه زمون. هه ر گه لیک له وه تا هه یه، له زۆر قوناخی جۆراوجۆر تی په ریوه، نه رمان و سه ختی پیوه، زۆری هه وراز و لیژ دیوه، گه لیک جارن نه گریسی و سیسی تووش بووه، ژاکاوه و گه لای وه ریوه؛ فره جاریش به سه ره به رزی و شهنگ و ته رزی و شهق و تورتی و به نازاوی خۆی راناوه؛ پنجاهه گییا و پنچک و گه ون و ده وه له په نایدا هه وانه وه؛ زۆر ریبواری بی ژبواری سه کهت و شه کهت و ماندوو له ژیر سایدا هه ساونه وه. ئه گه ره ئه و گش به سه رهات و هات و نه هاتانه ی پیشوو - لای چینه کانی ده چن و دین - له ناو نه چن و بمینه وه و بینه تیشووی هزر و بیری نه وه و نه تیژه و نه دیده و تیره ی تۆره مه ی دوارۆژ و بیخویننه وه و ژیرانه لیی بتۆژنه وه، ئامیانی ژیرکه و تنیان و ماک و هۆی سه ره به رزبوونیان لیک

ده نه وه و گه و به گه وه ی تیک که نه وه، به هه زاران په ندی ئه وه نده په سه ند و ئامۆژگاری هینده رند و پر بایه خیان دهس ئه که وی که هه ر له نرخاندن نایه. بۆ نمونه با دوور نه رۆین؛ له نزیک خۆمان بنۆین؛ گه لی عاره ب هه شتسه د سالان له ژیر مه غۆل و تورکاندا نه ی ده هات؛ یان جووله که، دوو هه زار سال بی نیشتمان و ئاواره له جیهاندا سه رگه ردان بوون؛ به لام چونکه میژوو کۆنی پر نه زمونی گه له که یان پاریزرابوو، له و سه تان یان هه زاران سال ژیر چه پۆکی و ژین تالیه شدا هه ر مانه وه و نه تانه وه. تا توانییان له ده رفه تیکا بیته وه سه ر شانۆی ژباری و له ناو گه لانی جیهاندا شوینه واری خۆ دیاری کهن. به لام به ناشکوری نالیم ئیمه، ئیمه ی کتۆل و چاره رهش، ئیمه ی کوردی بابان ویرانی سه ره به ههش، ئیمه ی کوردی کۆس که وته ی دابهش کراوی له مافی پشودان بی بهش؛ له نیوانی کلاوسوور و کلاورهش و سه ریپچ په تا، به جووت قۆشه یی و بی فه ری و به ره لای بوینه گای بهش. کوا نه زمونی رابردوومان تا له باسیان به هره به رین؛ کوا میژوو مان، هه تا به و پیدا چونه وه ی ده رسی عبیره تیک و ده رگین؛ به ده م ئیرین زۆر گه لیک له میژینه ی، له شه ر ئازاین، دوژمن ده کوژین، ده کوژرین، له ت له ت ده که ین، کوت کوت ده کرین، ئیستا له کوین؛ به هه ر هه و چینی زه میندا رۆچووین و هه روا رۆش ده چین. رۆژ له رۆژی پتر به هه لپه و به په له به ره و جه حه نده م په ل ده بین؛ له بی ره گی نه ک دارووکهش، بگره پیشیله پایزه ین؛ نه ک به بای زریان و شه مال، به فسوی منال، بال ده گرینه وه و ناحه جمین. وا پتر له هه زار ساله له ژیر چۆکی عاره ب و تورک و تاجیکان، جیکه و جوکه شمان لی نایه. هه ر خۆیه خۆ خه ریکی یه کتر کوشتن و خۆینی یه کتری رشتنن؛ گه رمی سه ودا ی خۆ به دوژمن فرۆشتن و دهستی عه زهت کرۆشتنن. به فه رموده ی عه ونیی شاعیر: «هه ر ده رۆین و پی ناگه ین، هه ر ده لپین و تی ناگه ین»، بۆچی؟ چونکه هه رگیز نه و مژه مان نه بووه میژوو ی به سه رهاته کافمان جار به دووی جاردا تۆمار که ین و به دانسته وه یخوینن و پاک و پوکی لی بژارکه ین؛ له مایه ی فریوخواردن

و خو به دوژمن سپاردنمان خو بدهینه که ناروه، له باس و خواسی پیروزی و سه‌رکه‌وتنی گهل و هۆزی سه‌رکه‌وتوانی پیتشوی خویمان و هۆش و بییری ژیری خه‌لکی، که‌لک و به‌هره‌هه‌لکرتین، بو ته‌مپۆ ده‌کاری بینین. ئەوا ئیستا له‌بهر میژوو له‌بیرکردن و له‌بێ فه‌ره‌نگی گیرکردن، هینده داویلکه ریشه‌شمان پتوه نییه، هیچ نه‌بێ بیکه‌ینه شه‌لتته و هه‌توان و، بێ فه‌ره‌نگی و برینی گیان و به‌ره‌نگی ژیر چه‌پۆکی بێ ده‌رمان که‌ین.

خو ته‌گه‌ر جارێک به‌ده‌گه‌من، له‌ رۆژگارێک ئاوه‌زدارێک وه‌ک شه‌ره‌فخانی بدلیسی، تیگه‌ییوه‌ بێ میژوو، ناژین و دوا‌ی هه‌زار سال ته‌مه‌نی ئیسلامه‌تی، وئ که‌وتوو، که‌ل و قوژبان گه‌راوه، پارچه‌ بزگوری جیماوی نیوه‌ پواوی له‌ناو کتیبه‌ کۆنان و ده‌م و پلی چیرۆکبێژان ده‌ره‌یناوه و ئەم له‌ میلیۆن یه‌که‌ی ماوه‌ی وه‌ک دیوجامه‌ بو‌ لیک داوین، که‌وی خه‌به‌ری بێ راوکه‌ین و ناته‌واوی بێ ته‌واوکه‌ین و به‌ره‌و دوا له‌سه‌ری برۆین و په‌ند له‌ به‌سه‌ره‌ات وه‌رگرین و که‌متر ته‌فه‌ری ده‌هۆ و درۆی دز و خاپینۆکان بخۆین؛ یان له‌ چه‌رخ‌ی سی‌زده‌ی کۆچی، له‌ مه‌له‌به‌ندی هه‌ره به‌گه‌شه‌ی کوردستان، مه‌لا شه‌ریفیکی قازی، خوسره‌و به‌گیک، سمایلی مه‌لا محه‌مه‌دیک، یان خانمیککی وێه‌وانی خو‌ی و ده‌ست و قه‌له‌م جوانی وه‌ک مه‌ستوره‌ی کوردستانی، میژوو‌ی ئه‌رده‌لان ده‌نوسن، به‌داخه‌وه‌ نه‌ هین شه‌ره‌فخان نه‌ هی وان، هیچ کامیکیان وه‌زوانی ئەو گه‌له‌ نه‌بووه‌ که‌ میژوو‌ه‌که‌ی بو‌ نووسراوه‌ و داخه‌ له‌سه‌ر د‌لان ماوه‌. ته‌نانه‌ت له‌ چه‌رخ‌ی بیستی خاچ په‌رستیش که‌ ده‌گه‌ل چاره‌مه‌ین چه‌رخ‌ی کۆچی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) هه‌مبه‌ره‌ه. زانای وه‌کو‌نایه‌ توللای فه‌زانی کوردزوانی خه‌لکی سنه‌، میژوو‌ی کورد و کوردستانی به‌زمانی خو‌مالی نییه‌ و کوردی خو‌ینی فارسی نه‌زان هه‌ر هیچی لێ حالێ نابێ.

منی هه‌ژار، به‌ده‌ردی زورناژه‌نه‌که‌ی پاش بلا‌بوونی گۆه‌ند و له‌ده‌س ده‌رچوونی زه‌ماوه‌ند، تازه‌ فیه‌ی له‌ پیک‌ی زورناکه‌ی دینا، به‌بیرما‌هات له‌ پاش سالتی س‌لامالتی، ئەو تۆزه‌ که‌له‌پووره‌مان که‌ له‌ نه‌مان پارێزراوه‌ با

به‌زمانی بیانی‌ش بێ بو‌مان ماوه‌، بخه‌مه‌ سه‌ر باری زاری کورده‌واری و کورد بزانی چۆن باسی خو‌یان کراوه‌.

سالی ۱۹۶۹ی خاچ په‌رستی م‌لم نا له‌ شه‌ره‌فنامه‌ و وه‌رم گیترايه‌ سه‌ر کوردی و سالی ۱۹۷۳ له‌ به‌غدايه‌ له‌ چاپ درا و هیندیش رمی‌تی که‌وته‌سه‌ر که «حزبی به‌عسی سه‌ددامی» ره‌گه‌زه‌په‌رستی فاشیستی له‌وه ترساند کوردانی لێ تیزتر بکا، فه‌رمانی سووتاندنی دا، به‌لام پاش چی؟ پاش ئەوه‌ی کورد خو‌یندیا‌نه‌وه‌ و شارديا‌نه‌وه‌ و تاکه‌ تاکه‌شی که‌وته‌ ناو لاره‌کیانه‌وه‌ و له‌ ده‌ستی چه‌ته‌ پارێزرا. له‌ پاش چه‌ند سال، مرخم خو‌ش کرد میژوو‌ی به‌ره‌ی ئه‌رده‌لانی‌ش بکه‌مه‌ کوردیی خو‌مالی و بو‌ ئەو کاره‌ش له‌م سه‌رچاوانه‌م هه‌لینجا:

۱- شه‌ره‌فنامه‌ی میر شه‌ره‌فخانی بدلیسی.

۲- تاریخ اردلان، کاری سمایلی مه‌لا محه‌مه‌د؛ که‌ خو‌م نه‌م دیووه‌ و نازانم که‌ی نووسراوه‌، ئوستاد جه‌میل رۆژه‌یانی له‌ فارسییه‌وه‌ کردوویه‌تی به‌ عاره‌بی و ده‌سه‌ر باسی ئه‌رده‌لانی شه‌ره‌فنامه‌ عاره‌بییه‌که‌ی قه‌له‌می خو‌ی خستۆته‌وه‌ و منیش له‌وم وه‌رگیتراوه‌.

۳- لب التواریخ، هه‌ر ئەم ناوه‌ به‌ ئەبجه‌دی ده‌بیتته‌ میژوو‌ی نووسینی و ده‌کاته ۱۲۴۹ی کۆچی- به‌ قه‌له‌می خوسره‌و به‌گی ئه‌رده‌لانی.

۴- په‌راویز و زنجیره‌ نامیلکه‌کانی رۆژه‌یانی.

۵- تاریخ اردلان، کری مه‌ستوره‌ خانم‌ی ژنی خوسره‌وخانی ناکام؛ که‌ تا سالی ۱۲۶۳ی هیناوه‌ و به‌هه‌ری له‌ میژوو‌نامه‌که‌ی قازی شه‌ریف و خوسره‌و به‌گ که‌ هه‌ردووکیان هاوچه‌رخ‌ی بوون وه‌رگرتوو. میرزا عه‌ولای موشی باشی مامی مه‌ستوره‌ش تا سالی ۱۲۶۷ له‌ دووی داوه‌. ناسرخانی ئازاد پووریش- که‌ له‌ ۱۹۴۶ی زایینی له‌ چاپی داوه‌- چه‌ند په‌راویزی به‌رخ‌ی بو‌ نووسیوه‌.

۶- تاریخ کرد و کردستان، گرده‌وه‌کۆی ئایه‌توللا مه‌ردۆخ که‌ له‌ سالی

ئه مانهم هه موو لیكد اووه و له بهر به كترم پاناون و كردومنه ته دار و پهردووی ئەم نووسراوهم؛ خهستوخۆل و پوخت و پاراوی گشتیانم خستوته روو. جا مهگین چلۆنكایی بیت، له پێدا هه لدانی زبادی قسهی بی سهنگی لابه لا، خۆم لاداوه و جاروبارهش خۆم ده میكم تی و هرداوه. وهكو خوانیکی رهنگا و پهنگ له بهردهمی خۆینه رانی كوردی به تاسه، بو باسی پابووردووانی كه ونارای كوردی داده نیم؛ با بو خۆیان به رانبه ری و سه ركردن و تیک په رینی قسهی ئەو میژوونووسانه هه لسه نگیین و بنرخینن. جا ئەگه ر ئەمه شیوێك با، ناوم ده نا حه وتربنگه، یان چیشتی فیل و فیله تن؛ كه هه ژنو با به تی جوړ جوړ هه ر له قه یسی و هه لووژه و چه و نده روه ده گه ل گه نم و نیسك و نوک و نخۆشه ر و ماشه سپی و ترشی سماق لیک ده دن و له دیزه ییکا ئە یپه زن. به لام ئیستا كه خۆراك نییه و نووسینه، ناوم لی نا: میژووی ئەرده لان به كوردی.

پیاو راست پروا، نووسراوی ناسك و جوانی ماه شه ر هفی كوردستانی- كه به مه ستوره ناو داره- ببیر و ههستی راتله كاندم و تاسه و ئاره زووی بزواندم كه شان ده مه بهر ئەو كاره. جا به و هۆیه، به جیم زانی كه ده رباره ی ئەو خاڤه خاوهن هونه ره، به تاییه تی و باری ژبانی كوومه لگای خۆن (كورد ه واری) به تیکرایی - وهك پێش و تارێك- پێشكیشی خۆینه رانی هیژا بكه م.

ژن ژانه یان ژبانه؟

دوكتور جورج حنای لوبنانی كتیبه ییكی له ژبیر ناوی: «ژن هه ر وهك له شه گیانی شه»، وه زوان عاره بی داناوه. زۆر له میژه ئەو كتیبه م خۆیندۆته وه، زۆر به ی زۆری مه به سته جوړ جوړه كانی و غالبه ی كاك له خۆشه كانیم به كجاری له ببیر چۆته وه. به لام ئەمه م له ببیر ماوه كه له شوینیكا نووسیویه: «وهك ئە یزانین ده ستوره كانی عاسمانی و یاساكانی كاری كوومه لی

ئینسانی، هیچیان دانیان به مافی ژندا نه ناوه كه ده گه ل پیاو به رانبه ر و سه ربه سه ر بی. له ئاییندا بو شایه تی، بو به شه كه له پوور گرتن، پیاوی به دوو ژن حه ساوه، یاخۆ بیژین دوو میو وهك نیرێك دانراوه. ئایین ده لی: ژنان هه ر بو گوێ له مستی و به رده ستی پیاوان رسكاون، هه رگیز ناشی له فه رموده ی نیره زه لامی خاوه نی لاره مل بی و بی پرسى ئەو ده سی بو هیه چ كاریك به ری. له ناو هه موو ئایینداران ژن ناو نراوه زه عیفه، واتا زه بوون.

یاساكانی سه ر زه مینیش له م باره وه له دینیش به ولاته تر چوون؛ به سه ت و یهك به لگه ی بنشر، ریزیان بو ژن دانه ناوه و له ریز پیاو هه لوه ژتیراوه. نیری به زانا به ناو بانگ فه رمو گیانه: ئەوانه ی قژیان درێژه ئاوه زكورتن. ژن ئە بی پرسى پی بكری و به قسه ی نه كری؛ راز ناشی لای ژن بگوتری، كه م ئە قلّه، تییدا ناوه ستی. تا ئیستا شه ئەم مه سه لانه به سه ر ده م و زارانه وه ن.

ئیه سه من له خۆینه ره كان پرسێك ئە كه م - با جواوه كه ی لای خۆیان بی- له ناو بی عه قل و عاقلدا، كام كامی پی فریو ده درئ؟ بی گومان هه مو تان ئیژن: عاقل و ژبیر فریو ده ره و بی عه قل و گێژ فریو خۆره. سا ده شزانن هه موو كتیبه دینییه كان فه رمو گیانه: دا بکه وا كه له په راسووی چه پی با به ده م ساز ببوو، ببوه ژنی! به و په ری سووك و هاسانی توانی با وه ده م فریو دا و سیوی به هه شتی پی بدزی و له سه ر دزیه كه ببگرن و له و حه وایه وه ی هه لدیرن و به ره مه می ئەو سیو دزینه ئەم ژینی سه ر زه مینه یه. له م چیرۆكه ورد بنه وه؛ به ناشكرا پیمان ده لی: با به ده م له چا و دا بکه وا زۆر گیلۆكه و به سته زمان بوو؛ دا بکه وا ی زۆر له و عاقلتر فریوی دا و تووشی ئەو هه له زله ی كرد. ده پروانن! هه ر ئەوانه ی ده لی ژن گیلتره له پیاگ، هه ر ئەوانه ش پیمان ئیژن؛ گیل و نه زانی میوینه ئاوه زداره نیرینه كه ی با پیرمانی له خسته برد. ئیستا خۆتان ئەم دوو پروا دژ به یه كه له یهك كه سدا لیک ده نه وه!».

دوكتور حنا كه ئەم مه به سته ی نووسیویه، رووی بنووسی ده گه لانی لبنان

و ده‌وروبه‌ری خۆی و که‌شه و مه‌شه فشه‌کانی ئەمریکا و ئەوروپا بووه و سەرکۆنەیی ئەو گەلانەیه که له ژیا‌ریدا سەرکه‌وتوون و گش له گشتیان خۆتێنده‌وارن. ئەم دوکتۆره‌ خاچ په‌رسته‌ لبنا‌نییه، نه‌یزانیوو‌ه هه‌ر کورد و کوردستان چیه‌یه؟ ئەگه‌ر خۆ بیه‌ستبێشی، بێ گومانم نه‌یزانیوو‌ه له کوردستان چ راده‌برێ؟ ژن له کوردستان چۆن ژیاوه و چتۆ ده‌ژی؟ یان ده‌بێ بیه‌ژن چۆن نا‌ژی؟ ئیمه‌ی کورد ئەمه‌ ئەزانین؛ سه‌تان سا‌له کوردستان داگیرکراوه؛ هه‌موو ده‌رگای خۆتێنده‌واری و گه‌شه‌کردنی ژیا‌ری له‌ داخراوه. ته‌نیا ئەگه‌ر ده‌ره‌تانه‌یک بۆ خۆتێندن و فیه‌ربوون بوو‌بیت، مه‌ده‌سه‌ی مزگه‌وتان بووه. تاکه‌تاکه‌ له‌ چینی هه‌ژار و که‌م ده‌ست، کورپان نارده‌وت به‌ر خۆتێندن؛ خۆتێندن چی؟ خۆتێندن له‌ رووی به‌رنامه‌یه‌ک، به‌ سه‌تان سا‌ل ئالوگۆرپێکی نه‌دیوو‌ه. جزمی عه‌مه‌ به‌ جینه‌جیه‌یی و به‌ په‌وانی، سمایل نامه، ناگه‌هان، سه‌نگتراش و باغه‌بان و ئەوجار گولستانی سه‌عدی به‌ سایه و په‌سخۆین و دوا‌یه به‌ ماناوه. ئەوه کورپه‌ فیه‌ر فارسی بوو. ئەنجا عاره‌بی بخۆتێن و هه‌ی له‌ هه‌ر دوا‌زه عیلمان بێ و شاره‌زای مانای قورعان بێ. له‌و رۆژه‌وه که‌ پێ ده‌نێته‌ حوجره‌وه، ئەبێ به‌ گه‌دایی بژی. به‌ سوخته‌یی، هه‌موو سه‌ر له‌ ئیوارانه‌یک له‌ هه‌موو ده‌رگای گوند بدا و بقه‌یه‌تێن: «نانی فه‌قی ره‌حه‌ته‌ی خوداتان له‌ بێ!» . نان به‌و حا‌له کۆ بیه‌ته‌وه ئەویش چ نان؟ زۆر که‌م گه‌نم، زۆریه‌ی جو، زۆرجار گالی تال بۆ حوجره‌ به‌یه‌تیه‌وه و ده‌گه‌ل فیه‌رکاری موسته‌عید پیکه‌وه‌ نۆشی گیانی بکه‌ن. ئەوه بژیوی رۆژانه، بۆ به‌رگ و پێسلاو چی ده‌که‌ن؟ کژی پایزان سا‌له‌وسا‌ل، چاخ و هه‌ره‌ته‌ی سه‌فه‌ره؛ وی‌ل ده‌بن له‌و ده‌شت و ده‌ره. ما‌له‌ومالی کۆچه‌ر و دینشینه‌کان ده‌پشکن؛ رۆن، په‌نیر، شیرێژ و که‌شک، خوری، مه‌ره‌ز، موو، ته‌ماکو، دانه‌ویلنه‌ ده‌چننه‌وه؛ ئەم پارسه‌کیه‌یه پر سووکیه‌شیان ناوناوه (راتوه‌ی فه‌قییان). سه‌رانسه‌ری په‌مه‌زانی‌ش چاویان پرپه‌وه‌ته‌ ده‌ستی هه‌رچی پوول په‌رستی په‌سته. ئەوه خوا‌یه به‌ هه‌زار مینگه‌ و فینگه‌وه، زرینگه‌ له‌ گیرفان بیه‌تێ و چه‌ند قرۆش و قۆشه‌یه‌کیان بنیه‌ته‌ مست! کورپه‌ نامه‌خوا - چاوی

پیس کاری له‌ نه‌کا - وریا و ژیره و پله به‌ پله سه‌رکه‌وت؛ له‌ (عه‌واملی جورجانی) و (شه‌رحی ته‌سریفی زنجانی) و (انموزج و صمديه) و (ته‌سریفی مه‌لا عه‌لی) را‌گه‌یشه‌ (اظهار) و (کافیه)، (وضع) و (استعاره‌)‌شی خۆتێند؛ (جامی) و (سیوطی)‌شی ره‌وانه، موسته‌عیده، ده‌وری سوخته‌یی به‌سه‌رچوو، له‌ (منطق) و (بیان) و (بدیع)‌یش ده‌رچوو، (هیئت) و (علمی کلام) و (عقاید) و (رساله‌ی حساب)‌یش ده‌گه‌ل، برپا‌یه‌وه و ئیجازه‌نامه‌ی وه‌رگرت و له‌ گوندیک یان له‌ مزگه‌وتیه‌کی شارستانا به‌ مه‌لایه‌تی دامه‌زرا، به‌ زه‌کات و سه‌ره‌فتره‌ی خه‌لکی ئاوابی، یان خه‌ی‌رکه‌ری گه‌ره‌کی مزگه‌وته‌که‌ی شار، به‌ پێ ده‌چی. واتا به‌ سو‌ال‌که‌ری ده‌بێ؛ به‌ ژبانی پارسه‌کی ده‌ژی؛ به‌ نانی گه‌دایی ده‌م‌ری.

جگه‌ له‌ مزگه‌وت و فه‌قی‌ش، تاق و واز له‌ ما‌له‌میران، هه‌ر بۆ فیز و خۆرانا‌نیان له‌سه‌ر بۆره‌پیاگ و جیران؛ قو‌له میرزایان را‌گرتوون؛ ده‌رزیان به‌ کورپه‌کانیان گوتوون و فیه‌ره‌ سیوات و خۆتێندن بوون. هه‌رگیز وا نه‌بووه که‌ بیه‌ژن له‌ کۆمه‌لگای کورده‌واری، له‌ ده‌هه‌زاری یه‌کیکی خۆتێنده‌واربێ؛ کیش خۆتێندوو‌یه؟ هه‌ر نیره‌وه‌ز و ئیله‌للا.

له‌ کۆمه‌لگای وا دوا‌که‌وته، خوانه‌خواسته‌ یه‌کی بیه‌ژی: «کچ بخۆتێن» عاسمان کۆله‌که‌ی گه‌ره‌که! کیژی کوردی به‌ نیو کورپه‌ش نه‌ژمیه‌راو، هه‌ر هاته‌وته ناو دنیاوه، باوک ناوچاوی تیک ناوه؛ دا‌لک رووی له‌ وه‌رگه‌په‌راوه و به‌نیشه‌نه‌ی قه‌ره‌به‌ختی و چاره‌په‌شیی خۆی زانیوو‌ه. زۆر کیژه‌ کورد ناویان: شوکریه‌یه، حه‌مدیه‌یه؛ به‌سی و ئامان و ئینتیه‌یا و نیه‌ایه‌تن. هه‌ر ئەم ناوانه‌ شایه‌تن، باوک کیژیان ناگه‌ره‌که و پێی ناشکورن. کیژی کورد هه‌ر پێه‌وه‌که بوو، ده‌کرته‌ ئامرازی ناوما‌ل؛ گه‌سک ده‌ره، جی راخه‌ره، چیه‌شت له‌ نه‌ره، برای گچکه‌ له‌ کۆل ده‌ره. ئەبێ له‌ ده‌شت کار و به‌رخان بچه‌ریه‌تێ، به‌ده‌می‌ه‌وه‌ پو‌شکه‌ بۆ ئاوردوو بیه‌تێ؛ ته‌ندوو‌ر داخا، ئارد دا‌یه‌تێ، هه‌ویر شیل بێ، گو‌تک خه‌ر دا، به‌ وه‌ردینه‌ له‌سه‌ر په‌نه‌ی پان کاته‌وه، له‌ ده‌وری تیره‌کی پێچێ، به‌سه‌ر په‌فیده‌یدا، پێه‌ی بدا، نان

بپیژن؛ هۆشی له گۆلبین ناخن بێ، گۆلبینه که کێپ ناخنا بێ، کۆله وهژێکی له لای بێ، ژبیه مۆی پێ تیک وهریدا و کۆلوی پێ هه لگرتیه وه؛ که په کیش بکاته سهوله بۆ به شداران، له بانه مههر و ههواران، باره بار و ناژۆی باره بهر و دهواران؛ چیه گرتنه وه، سنگ داکوتان، رهشمال هه لدان، کاری ژنه. بیرییه پاتال ده دۆشی، شبر دهکا به لۆر و په نیر، مه نجه له ماست هه وین دهکا. له گه ل کازیوهی به یانا مه شکه ژینه، دۆیه کهی هه ل دینیتته وه، تیراوی ده کولتینیتته وه و هه زار دهرد و مه خسه ره ی تر. ژن له مه زرا داسه، پاچه، پیمه ره یه، شه نه ی خویان به بادانه، دره و کاره، گیشه کیشه، گیره ی کلۆش، دهسکه نه ی نیسک و نۆک و ماش، له شیشدان و ته ره ی تووتن، کالای پر به بالای ژنه. زستانی زستان ئاسابیش ناسیتته وه؛ کولکه و کال شی دهکاته وه و به شه ی دهکا، ته شه ی ریسه، ته ونکه ره، کلاو و گۆره ی چنه. هه ر پيش گه یشت، برای مافی ته وه ی هه یه وهک ناژال و ولساتی خۆی لێ پروانی؛ ده یبه خشی یان ده یفرۆشی، یان ژن به ژنه ی پێ دهکا، به شه ی خۆیه تی و ره وایه.

هه روا نیوچه رخ له مه وه بهر، له کوردستانه که ی خۆمان به کوردیکی ره مه کیمان بگوتبایه: «کیژی کورد له وزهیدا هه یه خوتنده وار بێ و سه ره رای خوتنده واره کهش بتوانی کتیب بنوسێ و شیعه ری باش بهۆنیتته وه»؛ بێ گومانم گالتنه ی به ئاوه زمان ده کرد و سه ره تکیشی بۆ ده له قاند ده یگوت: «ژن و خوتندن؟! ژن و کتیب نووسینه وه؟! ژن و شیعه ره هۆنینه وه؟! هه ی حه ی، به خوا بابه باشه؛ ئیتر هه ره مه مان که مه، وا دیاره ئاخزه مانه! ژن نه گه ره ویستی بنوسێ، با به جه وی و جاچکه تاله و ده موکانه وه بنوسێ. ژن نه گه ره ده هۆنیتته وه، وا گوربس و که ژوو هه یه با هه وسار بهۆنیتته وه».

خوتینه ران خویان به ئاگان که تا ته مرۆش، زۆریه ی ئاپۆره ی کوردستان ده رباره ی به ره ی میونه ته مه بیر و پروایانه. ده ی نه گه ره بۆیان باس بکه یین، که سی نیوچه رخ له مه و پيش، کیژیکی وا له کوردستان هه لکه وتوه،

بووبته نووسه ریکی بهرز و له شیعه ری فارسی و کوردیدا ته وه نده هونه رمه ند بووه که نیره بویره کا ئمان ئیره یی به و کیژه بهرن؛ ته شه ی نه مجاره چه بیژن؟ ئیژن: «مه گین موجزاتی خوا روویدا بێ».

به لێ، مه ستوره خانمی کوردستانی ته وه کیژه موجزاته بووه. به لگه ی روونیش - جگه له شوینه واره که ی - قه سیده که ی نالی هه یه که فر داو پته مه ستوره و ته وه قه سیده زۆر مه شه و ره. نالی نه مر، پیغه مبه ری و یژه ی کوردی، نه گه ره سوور نه یزانیبایه مه ستوره بۆ ته وه ده بی خۆیه ریتته ریزی نالی، که له له ی نه ده دا. دیاره شیژیکی وهک نالی په لامار ناداته ریتی؛ غه نیمی ته شه ی پلنگ بێ. پیاو به وردی له و شیعه ره فر نامه ی نالی ورد بیتته وه، تی دهگا که له م باره وه چه ندی خۆی ماندوو کردوه؛ ته م هه موو که ره سته جوانه و ته م هه موو وشه ره قانه ی هه ره بۆیه ده کار هینا وه، که ته و خانمه و یژه وانه ی خۆی له و به که متر نازانی، بترسینی و بیبه زینتی و خۆی بنوینتی که: «منی خاوه نی دیوان، جوانیکی وا و یژه وانه ی ده م پارا ویشم بۆر داوه».

یان مه وه له وی تا وه گۆزی که خودای بیری ناسکه، نه گه ره سوور نه یزانیبایه که مه ستوره له و یژه دا ته وه نده به رزه بالایه ده شیعه ری چه توونیش ده گات، له په سنیدا نه ی ده فه رموو:

خورشیده که ی ناز، ته وجی بوورجی ته ور
سه ره توغرای ده فته ره مه حبوویان جه ده ور
ها له خانه که ی بوورجی شه ره فدا
نوور ته فشا نیشه ن وه هه ره ته ره فدا

مه ستوره خانم کی بوو؟

بۆ ژینامه ی ته م نازداره هه ستیار و میژوونوسه، ناسر نازاد پوور فه رموویه و خستوویه ته پيشه کبی کتیه که وه و ئیمه پوخته ی را ده گوین: «ناوی ماه شه ره ف خانم و نازناوی مه ستوره بووه؛ ده ور به ره ی سالی»

۱۲۲۰ ک (۱۸۰۴ز) له بڼه‌ماله‌ی قادریبه‌کانی سنه‌دا - که نه‌وسا زۆر لای والیبه‌کان به‌قده‌در بوون- له شاری سنه‌هاته دنیا. نه‌وله‌سه‌ن به‌گ باوکی نه‌و کیژه ناوداره له پیاوه ره‌سه‌نه‌کانی سنه بووه؛ به ماه شه‌ره‌فی خویندووه تا وه‌های پی‌گه‌یاندووه که ناو ده‌رکا. له زه‌مانی خوسره‌وخانی نه‌رده‌لانی وایی سنه که به ناکام ناو براوه، خان و مال‌ه قادریبه‌کان لیک ره‌نجان و ناشت بوونه‌وه و بوونه خزم. مه‌ستووره بوویته خیزانی خوسره‌وخانی نه‌رده‌لانی. خانیش له شاعر دانانا له خانم نریک بوته‌وه؛ له دیوانی هه‌ر دوو‌کاندا شاعر به‌یه‌کدا هه‌ل‌دانیان زۆر به‌رچاوه.

خیسوی (حه‌دیقه‌ی ناسری) که پسمامی مه‌ستووره‌یه، ژماره‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی له قه‌سیده و له غه‌زله و ورده‌بابه‌ت، به نریکه‌ی بیست هه‌زار به‌یت نووسیوووه؛ به‌لام (تحفه‌ی ناسریه) که نه‌ویش له‌مه‌ر کوردستان تاریخیکه، ده هه‌زاری له‌و بیسته که‌م کردۆته‌وه و ده‌لی ده هه‌زار به‌ییتیکی وه‌هۆندووه.

مه‌ستووره له شاعر دانان چ به فارسی و چ به کوردی، زۆر خاوه‌ن ده‌سه‌لات بووه؛ به‌داخه‌وه زۆریه‌ی شاعری له‌ناوچوووه؛ ته‌نیا دوو هه‌زار به‌ییتیکی ماوه‌ته‌وه که له سایه‌ی مه‌عریفه‌تی سه‌رۆکی فه‌ره‌نگی سنه و میرزا نه‌سه‌دوللا خانی کوردستانی بیست سالییک ده‌بی له تاران چاپ کراوه. نه‌مه جگه له‌و شاعرانه‌ی که له میژوووه فارسیبه‌که‌دا نووسراونه‌وه، کوردیبه‌کان هه‌ر زۆر که‌م ماون، به‌لام له قه‌سیده‌یه‌کدا که به‌م به‌یته ده‌س پی‌ده‌کا:

گرفتارم وه‌نازی چاوه‌کانی مه‌ستی فه‌تتانت

بریندارم به‌نیشی سینه‌ دوزی تیری موژگان

وا دیار نه‌دا که شاعره کوردیبه‌کانیشی زۆر ره‌وان بوون.

مه‌ستووره و یغمای جندقی فارسی زمان- که هاوچه‌رخ‌ی یه‌کتری بوون -شاعریان بو‌یه‌کدی نووسیوووه؛ ده‌گه‌ل زۆر هۆنه‌ری کوردیش شاعر

شاعرینی کردووه. جگه له دیوانی شاعر و تاریخی نه‌رده‌لانه‌که‌ی، ده‌باره‌ی پروای ئایینی و ئیسلامه‌تی نامیلکه‌یه‌کی نووسیوووه که به‌داخه‌وه نه‌مدیوووه.

مه‌ستووره چل و چوار سالی ته‌مه‌ن بووه، واتا له سالی ۱۲۶۴دا له سوله‌یانیه‌ مردوووه*. له‌دوای پی‌شه‌کیی ئازاد پوور، تاریخه‌که‌ی ده‌س پی‌ ده‌کا؛ مه‌ستووره خانمیش بو‌خوی پی‌شه‌کییه‌کی بو‌نووسیوووه که خه‌ستاییبه‌که‌ی را‌ده‌نیم. نه‌ویش هه‌ر وه‌کو شوین و یاسای نووسه‌رانی ئیسلامییه؛ به‌ناوی خوا ده‌س پی‌ ده‌کا و به زمانیکی زۆر ره‌وان و ده‌مپاراوی به‌گه‌وره‌یی خوا هه‌ل‌ده‌لی و دروودی زۆر بو‌پی‌تغه‌مبه‌ر به‌پێ ده‌کا و دیتته سه‌ر باسی ژینی خوی و هۆی دانانی کتیبه‌که‌ی و ده‌فه‌رمووی:

«منی وا بی‌نرخ و هه‌ژار مه‌ستووره ناو - که کیژێ نه‌وله‌سه‌ن به‌گ و نه‌وه‌ی خوا به‌خشیو حه‌ماغای کوردستانیم- چونکه باوکم زۆر حه‌زی له خویندن بووه و منیش کیژێ نه‌یه‌ره‌ی بووم، خۆشی ویستووم و پی‌ی خویندوم؛ زۆرم خوو دا‌بووه سه‌ر کتیب، هه‌موو جو‌ره کتیبیکم ده‌خویندوه‌وه، له ناویاندا زۆر له تاریخ خۆشم ده‌هات. تا رۆژتیکیان چاوم به‌نوسراوی که‌وت ده‌باره‌ی کوردستان ده‌دوا، هه‌رچه‌ند فره‌یشی تبا چوو‌بوو، به‌لام هه‌یشتا که‌م و کووریبه‌کی هه‌ر ما‌بوو. که‌وته سه‌رم منیش گه‌ویک بخه‌مه سه‌ر نه‌و زنجیره‌ی سه‌ره‌وردی نه‌رده‌لانی، به‌تایبه‌تی که‌ خۆم ناخۆری نه‌وانم و شانازی به‌به‌ختم ده‌که‌م که ئیستا ته‌واو خزمیانم. بو‌نه‌م کاره‌ش روانیومه‌ته زۆر کتیبان و پرسیاریشم له پیره‌ پیاوان کردووه و نه‌م تاریخه‌م لی‌سازاوه. تکامه له خوینه‌ره‌وان به‌نزا له بیرم نه‌که‌ن». ئیتر دیتته سه‌ر باسی نه‌رده‌لانیبه‌کان له میژوودا و ئیتر:

بڼه‌ی باب‌ه نه‌رده‌لان

ناشکرایه باب‌ه نه‌رده‌لان کورد بووه. با بزاین کورد خوی له کوپوه هاتووه

* ناسر ئازاد پوور- ۱۹۴۶.

و ئەم ناوہ چۆن پەیدا بوو. مێژوونووسان زۆریان قسە تیک پەریبوو؛ هیندیك ئیژن: زەهاک ناویکی خوانەناس کە پاشا بو، دوو پلە گۆشت لە بیچمی مار لەسەر شانانیەو دەرچوون، ژانی ئەو دەردە گرانه ژیانى لە زەهاکی ناپاک کردە قوزەلقورت و سندان. شەیتان خۆی کردە پزیشک و پیتی وت: «دەبی گرۆژی مژی دو لاو بەم زامانە تا بمالی تا ئۆقرە بگرئ و ژان ئەکا». بۆ نەگبەتی ئەم هەتوانە ژانەکی زۆر دادەمرکاند. هەموو پۆژی دوو زەلامی بیتاوانیان بە چیشتکەری زەهاک دەسپارد، سەریان بپری و مێشکەکانیان گەرمایا گەرم فریای ماری سەرشانی خا. شپۆکەر پیاوی دلۆوان و دلنەرم بوو؛ بەزەیی بەم بیچارانەدا دەهاتەو؛ دیتی زیان لە نیوہش وەگەرئ باشە، لە دووانە کە یەکیکیانی پاشقل دەدا و مێشکی مەری دەگەل مێشکی یەکی لەو دووانە لیک دەدا و بۆشای دەنارد؛ بەم یەکی زیندووشی دەسپارد، هەرچی زوو لەشار پاکا و لەناو چیا خۆی حەشار دات. هەلاتوو لە دەستی زۆردار لە کەژ و بەندەن و نزار نیشتهجی بوون، یەکیک لەوان ناوی کورد بو، بەرەیی زۆری لی کەوتەو و لە ئاکاما چوار تیرەیی زیان لی پیک هات بەم ناوانە: ئەردەلان، کە لە چاو کوردەکانی تر ئازا و نەجیم زادەترن. دووھەمیان لور، سێھەم کرمانج کە بابانیشیان پین ئیژن، چوارەم گۆران کە لە کرمانشانا ئەژین. بەلام زۆری مێژوونووسان لایان وایە ئەردەلانی لە نەتەوہی ئەردەشیری بابەکانن، کە رۆژگاریک پەریبوہی ولاتی شام بوون و گیرسانوہو؛ ئیمام حەسەن کردوونیە والیی کوردستان. وا لەوساوە هەتا ئیستا - کە سال هەزار و دووسەت و شیتست و دووہ - لەودمی ئەو ئیمامەوہ پشتاویشتیان فەرمانرەوای کوردستانن. شایەتی ئەم قسەیی منە ئەنگوستیلیکی یاقیقە بەخەتی کووفی نەخشاوہ و ئیمام حەسەن بۆ متفەرک داویە بە بابە ئەردەلان، هەتا ئیستاش ئەم هەنگولیسکە هەر ماوہ و لە بنەمالەیی ئەردەلاندا پارێزراوہ.

بەلام مێژووی ئەردەلانی مەلا حەمەشەریف قازی و خوسرەوہیگی ئەردەلانی نووسیگیانە: لە پیشانا ئەردەلانی لەلای مووسل و دیارەکر و

ئەم ناوچانە فەرمانرەوایەتیان دەکرد؛ بە هەلکەوت بابە ئەردەلان لە خزمان جیا بۆتەو و رووی کردۆتە شارەزور و کراوہ بە فەرمانرەوا. ماوہیەکیش هاتۆتە ناوچەیی پالەنگان و گۆرانەکان کردوویانەتە گەورەیی خۆ. لە پرانەوہی پاشایەتی بەرەیی چەنگیز، دیسان توانیی کۆ و حەریر و شارەزور و قەلەمەرەیی بابانەکان زەوت بکا. گەلیک سالان لەزۆریەیی خاکی کوردستان هەر بۆخۆی هەمەکارە بوو، دەلین چەند جار ئەمیر تەیموور گورەکانی حاکمایەتی کوردستانی بۆ ئەو بابە ئەردەلانە مۆر کردوہ. بەلام ناچیتە ئەقلەوہ ئەمە راست بی؛ چونکە لە چەنگیزخانەوہ تا تەیموور مەودا زۆر دووہ؛ خواش ئەیزانی.

هەتا ئیرە مێژووی مەستوورە خانم بوو ریمان گوترا؛ دەبا بزانی مێژوونووسانی بەر لەویش چیان نووسیوہ:

میر شەرەفخان لە سالی (۱۰۰۵) دا دەربارەیی رەگەزی کوردان لەپاش باسی زەهاک و ماری سەرشانی - کە ئەم قسە لە شانامەیی فرەدوسیدا باس کراوہ - ئەلی: «کورد لەو هەلاتوانە پیک هاتوہ، وردە وردە زمانیکی سەرەخۆیان داھیناوە کە کوردییە». شەرەفخان دەلی: «لای زۆر کەس ناوی کورد واتا «ئازا» یە؛ کورد چوار تیرەن: کرمانج، گۆران، کەلھور و لور». ئەم باسی زەهاک و ماری لە هەنبانەیی درۆکانی فرەدوسی واتا: شانامە، دەرھاتوہ؛ نرخی ئەوئەندەشی نییە کە بەرپەرچی بدیتەوہ؛ بەلام وشەیی کرمانج و لور و گۆران و کەلھور، هەلئەگرن سەرنج بەدین و بزانی ئەم چوار ناوانە یانی چی؟

هەموو کوردی تورکیە و زۆر کوردی ئازەربایجان و بەشی زۆر لە کوردی عیراق و کوردەکانی شەکی و شیروانی خوراسان و کوردەکانی ئەرمەنستانی روسیا؛ بەخۆ ئیژن: «ئەم کورمانجین». هیندیکیان دەلین: «کورد ماجین». بە فرمودەیی شەرەفخان و بە باوہری زۆر لە کەنارا ناسەکان، ئاشۆریەکان بە ئازایان گوتوہ: «کورت»؛ ئەم نازناوہ لە وانەوہ لە کوردی ئازا نراوہ. ئەی بەر لەو ناوہ ئەم چسوین؟ پرسیاریکە

سهرنج ږاکتیش .

هەر که سیټک دهربارهی ژیان و چۆنیه تیبی زهردهشت پیغه مبهه رکتیبان بخوینیتته وه تووشی ئەم چەند باسه دهیښ:

نوڤڤه کان و دوکانی زهردهشت هه مووی که به (گاسها) ناودیرن، ههر پارانه وه له خواجه که: «ئاھۆره موزدای مه زن! تو ماژهکانی مه زدیسنه له تازاری دپوهکانی دهووبه ری دهریاچهی وان بپاریزه». بئگومان خزمهکانی ئەو به تیره ی ماژ ناوبراون. گاس که به مانای دوغایه و دوغاش یانی بانگ لئ کردن. ئیستاش له ناو زۆر کورداندا گاس یان گازه. ده لئ: «گاسی فلانی که، گازم کردی گویت لئ نه بو». له سهره تایی ئیسلامه وه عه ره ب ږاوانه و لاتمان و بوونه ته ئاغا له سهرمان و زمانیان وه به وه که وتوو؛ عه ره ب نازانی (ژئ) بلئ، ده یکاته (زئ) یان ده یگۆږیته وه به (جیم). ماژیان لئ کردوین به ماج و ژن و ماژو و ماژهنده ران و ماژیاربان کردۆته زهن و مازوج و مازهنده ران و مازیار؛ ههروه ها چیای (ماژئ) ش ههر ماژئ بووه. به بروای مه لاجه میلیش که له م وشه ی به وردی توژیوه ته وه، کورماج و کورماد ههر به کن، که ئەم قسه ش به راستی جیبی سهرنج دانه. به شابه تیبی میژوونووسانی ږا بردوو، ماد کورد بوون و پاته ختیان هه مه دان بووه؛ ئەمجار کوردماج یا ماژ یا ماد، له مانادا ده بیته ماژه نازاکه. جا ئەگه ره له هیندیك شوینی کوردستانا له جیبی کوردماج ده لئین کرمانج و نوونیککی سووک له سه ر زمانان که وتۆته ناو ما و جیمه که، کار هه لئاوه شیته وه. زۆر جار له زۆر هاتوچۆ کردنی وشه به سه ر زمانی گه له وه، که م بوون و زیادبوون رووئهدات و هیندیك جار دوو له ته وشه ش پیکه وه ئالوگۆږ ده کن. چەند هۆزیک به ناوی مه نگۆږ له دهوری چیای هه کاری له کوردستانی به ردهستی تورکه کان و له لای ږووه گی مه لبه ندی شاری مه ابادی کوردستانی سه ر به ئیران ههر ئیستی هه ن که (مانگ کورن). (مانج کور) زوو ده بیته مانگ کور، ههر کورمانجه که ی پيشووه، له ته وشه جیگه گۆږکییان کردوو.

ئەگه ره ئەم بیرو پروایه م لئ وه رگرن ئەبئ بیریش له کرمانشان و کرمانیش بکه نه وه، به ئاشکرا (کورماجان) و (کورما = کورمانج) خو ده نوین. خو ئەگه ره کورد؛ کورته که ی ئاشویریش نه بئ، ده کړئ (کور) بئ و ده بیته (کور) ماج) یا (مانج) که (مانج) و (مانج) هکه ش (ماژه) و (ماژ) یش قه ویله ی زهردهشته .

با جارئ له (ماج) وازینین، بزانیان گۆران یانی چی؟

هیندیك له میژوونووسه کان لایان وایه چەند هۆزیک که له پيشوودا به زمانی په هله ویی کۆنیان قسه ده کرد، له سۆنگه ی کۆچ و باره وه هاتوونه ته ناو کوردان و کوردی فیربوون و زمانه که ی پيشووی خو بان وه لاناوه و کورده کان به مزگینیه وه گوتوویانه: «ئه وا گۆران» و اتا له سای زمان گۆران ه وه بوونه ته کورد! دهسته به کیش ئەم پروایه ناسه لمین، ده لئین: «کورد له پيشدا هه مووی کۆچهر و ره وه ند بووگن و زۆر له شوینیکا به ند نه بوون. هیندیك له وان ئەقلیان بریی، له ژبانی کۆچه رایه تی ده س هه لگرن و جووت و گا و دئ نشینی به سه ربه رن؛ ئاوابی و گونديان ئاوا کرد و له کۆچه ران جیابوونه وه و کۆچه ره کان گوتیان: (گۆران)؛ و اتا وه کو خو بان نه مان».

ئوستاد جه میل ږۆږبه یانی به جۆږیککی تر بۆی چوو؛ ئەم فه رموویه: «زۆر وی ده چی ناوی (گۆران) له وشه ی (گۆږ) وه هاتبئ که (گۆږ) له زمانی کوردیدا، به (که ره کتوی)، به (مه دیدان)، به (ده شت)، به (قه ور) ئەوترئ؛ ئەبئ ئەم هۆزه کوردانه له ناو ده شتاییدا ژبانب؛ یان له کاتی مه دیداری زۆر نازابن؛ یان له ږاوا زۆریان که ره کتوی ده گرت؛ خاکی کوردستانه که شیان ده کرده گۆږی دوژمنان».

به خه یالئ منی هه ژار هیچ یه ک له و چەند بۆ چوونانه نه گه یشتوونه ئامانج و نیشانه یان نه پیکاره. من لام وایه ئەم (گۆران) ش وه کو (کورماژ) سه ره تایی له ئایین به نده؛ وه ک ده زانیان ئیسلام په پیره وانی

زهردهشت به ناگرپه‌رست ناوده‌با و له فارسیشدا (گه‌بر) ئیژن؛ هه‌روه‌ک کورده‌کانی خوشمان ده‌لین: گاور. که‌وابی (گۆزان)، (گا‌ورانه)؛ واتا ناگر په‌رسته‌کان. ئە‌وه‌نده‌شمان له‌بیرنه‌چی که گۆزان چه‌ندین سه‌ده مان، هه‌تا موسولمان کراون. ده‌گێرنه‌وه که مه‌لایه‌کی مه‌ردۆخی که هه‌ر به چاویک دیتوویه، چۆته ناو هه‌ورامانیان و فی‌ره ئیسلامه‌تی کردوون و قورعانیکیشی بۆ بردوون که له جیاتی ماریفه‌توویرشالیار، قورئان بخوینن. رۆژیک له مزگه‌وتی دیدا یه‌کێ له یه‌کێ ده‌پرسی: «بیس‌توومه قورعان قه‌دیمه؛ له ماریفه‌توویرشالیاریش قه‌دیم تره؟».

کا‌ورا له ج‌اویا ئە‌خه‌نخ و ئە‌لئ: «قرون دویکه مه‌لا په‌حیمه‌کۆره بۆی هیناین؛ ماریفه‌توویرشالیاری هه‌زار ساڵ زیاتره هه‌یه».

(گۆزان) به‌و کوردانه ده‌لین که له ده‌وری کرماشان و سنه و هه‌مه‌دانا ئە‌ژین. هۆزیک له مه‌لبه‌ندی موکری له نزیک سه‌ردهشت نیشته‌جین، ئە‌ویش (گه‌ورک)یان پێ ده‌لین؛ ناخۆ ئە‌م دوو ناوه خه‌زن؟ ئە‌گه‌ر خه‌زن ئە‌م هه‌موو ده‌شت و کێوانه بۆچی که‌وتۆته نێوانیان؟ پرسیکه وه‌رامی ده‌وی.

ئە‌و که‌سانه‌ی زۆر شاره‌زای می‌ژووی ژبانی زه‌ردهشتان، پیمان ده‌لین: زه‌ردهشت له‌لای گۆلی ورمی - که ئە‌وسا ناوی چیچک بوو - هاته دنیا؛ پاشان وتی پیغه‌مبه‌رم. هۆزی ماژ - که خه‌می خۆی بوون - لێی وه‌کو‌بوون؛ بوونه ئۆمهت. کورده‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌ریاچه‌ی وان - که ئە‌وسا به‌ دێو ناوده‌بران دیتوسنه به‌مانا خوداپه‌رسته - خۆیان له مه‌زدیسینه‌کان گه‌لئ به‌چاتر ده‌زانی و به‌گژ ماژه زه‌ردهشتیه‌کاندا ده‌هاتن؛ جیگه‌یان به‌ زه‌ردهشت له‌ق کرد. ناچار له‌به‌ر دێوان په‌وی. دوازه رۆژان رینگه‌ی پیتوا تاگه‌بشته سه‌ر گوی رۆوباری تائیتی که له بناری چبای گورگان ده‌هاته‌خوار. سرووش واتا فرشته‌ی ولامبه‌ری خوا، داوه‌زیه‌لای؛ دروودی خودای پێ گه‌یاند و پیتی راگه‌یاند ئاماده‌یی بیباته‌ باره‌گای خودا له عاسمان. به‌ ناوی چه‌می تائیتی دلێ زه‌ردهشتی شته‌وه تا گه‌ماری و چلک و چه‌په‌لێ زه‌مینی تیدا

نه‌ما. ئە‌وسا بردی بۆ‌لای خودا که ئە‌وسا ئاهۆره‌موزدا یاخۆ هورمز ناوی خوا بوو.

زه‌ردهشت گه‌یشته‌ باره‌گا و چاوه‌نۆر بوو ئاهۆره‌موزدا بانگی کا و بیدوینێ. له ماوه‌ی چاوه‌نۆریدا فرشته‌کان له چوار لاره له زه‌ردهشت کۆ بیسوونه‌وه، فرشته‌ش هه‌ر رۆشناکییه. زه‌ردهشت کاتێ له سه‌ری خۆی ده‌روانی، سیبهر نه‌بوو، رووناکایی فرشته‌کان له چوار لاره سیبهریان له‌ناو بردبوو. ئاهۆره‌موزدا بانگی کرد، زۆری دل‌خۆشی داپه‌وه، فه‌رمووی هه‌رۆوه ماله‌ خۆت، من ئە‌وه‌ندهت هیتز ده‌ده‌می که به‌سه‌ر دێواندا زال‌بی. میوان مالا‌وایی کرد و گه‌راوه بۆ ده‌وری چیچک. ئە‌میریک به‌ناوی مه‌ماند باوه‌ری به‌ زه‌ردهشت هینا و بوونه خه‌میش. زه‌ردهشت سستی - خوشکی خۆی - دا به‌ مه‌ماند و هه‌شوقی (هه‌یقی) خوشکی مه‌مه‌ندی خواست. له‌وساوه زه‌ردهشت نه‌ترسا و توانی دێوه‌کان راوینێ.

به‌لام زۆر له‌و می‌ژوونوسه‌ به‌پێزانه - ئێرانیانه - ویستوویانه زه‌ردهشت به‌فارس هه‌ساوکه‌ن و له کورداپه‌تیبی وه‌شۆرن؛ فه‌رموویانه: «تائیتی ره‌نگه‌ ئه‌رس بێ که چه‌میکه له‌سه‌ر سنووری ئێران و ولاتی رۆوس! گورگان کووه‌بیش هه‌ر کێوه‌کانی گورگانه. له‌و سه‌فه‌ره‌ش زه‌ردهشت گه‌بشتۆته به‌لخ که له‌وپه‌ر ئۆزیه‌گه‌ستانه و سه‌ر به‌ ده‌ولته‌تی ئە‌فغانه و ده‌گه‌ل مه‌لبه‌ندی بوخارا سنووریان لێک ده‌داته‌وه». جا با تۆزیک به‌ وردی لێکی ده‌ینه‌وه*:

نزیك به سێ هه‌زار ساڵ پێش، دنیای وا پر لێره‌واری چوغری دژوار، نه‌ رینگه‌یه‌کی خۆشکراو و نه‌پردیک و پرده‌بازیک له‌ رۆوباران، نه‌کیلیک چه‌قێترابێ له‌سه‌ر بواران، ده‌رویشیکی شپ و شپۆل و به‌له‌نگاز که ناوه‌که‌ی واتا خییوی وشتره‌زه‌رد، کاله‌ی چه‌رمی خاوه‌لبه‌ستێ، به‌ پیاده‌یی یاخۆ بلێین به‌ سواری لۆکه زه‌رده‌که‌ی، لۆژ لۆژ له‌ ده‌وری ورمیه‌

* که‌سێ به‌ وردی بروانیته‌ کتیبی «جغرافیای غرب ایران» یا «کوه‌های نا شناخته در اوستا» نووسینی «دۆلتشاهی» زۆر له‌و شتانه‌ی بۆ رۆون ده‌بیته‌وه - هه‌ژار.

وهړې كهوئ، نهك دوازده روژ به دوازده مانگ نه دهگاته سهر ناراز و نه بهلخيش به پيتوقه دهمي پيروژ دهكات. دوازده قوناغ به حاله حال دهیگه په نيته لای سهردهشت. ئيستاش ناوی (تیه تی) ههروهك خوئی ماوه كه دهړښته چه می كه لوئ؛ كپوهكانی گهوركاني سهرچاوه به. كه سېكي سهردهشتی ديبیت، زوو دهزانی نه له سهردهشت دروست بووه و نه بنی دهشته؛ ته نیا ناوه كه به ناوی زهردهشته وه ناوړاوه و (زئ) به (سین) زورجار گوراوه؛ وهكو (دهزگیره) و (دهزگیران). ههر له لای سهردهشته وه گوندوکه کی زور خوئ هه به ناوړاوه هورمزوئ؛ ته واو وهكو (ئه لآ تابادی) هیندوستان. ههر له سهردهشته به ویدوا چند مه و دایه ك له لای چوارتا، گوندیک وه ناو (ههرمن) هه به كه ئه هریمه نه له وئ ژباوه. ئیستا ناخو زهردهشت له لای سهردهشت بووبی و له سهر رهخی رووباری تیه تی ژباوبی و له ناوایی هورمزوئ سابیته وه، ههرمنیشی به رهو گهرمیان وده در ناوبی چیبی تیا به ؟ ئه وسا مانای گهوركان ئاشکرا ده بی: گهوره كانن، گورمان گهور به په پروهی زهردهشت ده لئین؛ ئه دی وشه ی (كه لهور) چیبی ؟

میر شه ره فخان فه رموویه تی: «میژوونوسان ده لئین كه لهور نه ته وه ی گورده ززی گیون؛ كه گیو زه مانی كه یانی به سهر بابل راده گه یشته. كوری گیو به ناوی ره هام، به فه رمانی خونكار به همه نی كه یانی هیرشی برده سهر شام و ئورشلیم و میسر و زهوتی كردن. ئه وه نده ی جوو سهر پر بووه كه ناش به خوئینان گه راوه. به ختونه سر، نازناوی ئه و ره هامه به.»

باس و خواسی ئه و ره هام و قه تلوعامی جووله كه، له دوو میژووی قه دیمیه كاندا هاتووه؛ به لام هه ردووك له سهر خونكاره كه ی كه یان پیتك نه هاتوون.

ئه حمده؛ روژه ی (ابن سنان قه ره مانی ۹۳۹-۱۰۱۹) له میژووی (اخبار الدول) رووپه ری ۱۳۵۰ ده لئ: «ئه و شایه ی ره هامی نارده سهر جووله كان، ببوراسب یان ببهراسب بوو».

كتیبی (مروج الذهب) كه مه سعودی نووسیه تی ئیژی: «لوهراسپی نه وه ی كه یقوباد ئه م كوشتاره ی به ره هام كرد».

ئوستاد جه میل روژ به یانی پروا به م چیروکه ناکا؛ به هزری ئه و كه لهور توخمی كلاهوری پالنه وانن كه شانامه باسی دهكات. فه رموشیه تی: «من هیچ به دووری نازانم (كه لهوران) بی، و اتا به رانه گه و ره كه و له دوایی بوویته كه لهور». مه لا جه میل ئه م باسانه ی وهك په راویز بو شه ره فنامه نووسیوه؛ له دوای ئه مه به چند سالیك خوئی به ریپه رچ ده داته وه و ده رباره ی كه لهور ده نووسی: «كه لهور و اتا كه ل ئاهورا». بو چه سپینی ئه م بیبه تازه ش ئه م چند به لگه ی نیشان داوه و فه رموویه تی: «ئه و گه لانه ی له چیاكانی زاگروس ده ژیان؛ وهكو گووتی، لولو، كاسی، عیلامی و میتانی، ههر هوزه ی بتی خوئی هه بووه؛ زور جارانیس ده گه ل سوومه ر و ئاكید و بابل و ئاشورییه كاندا ده بووه شه ریان. كئ له شه ردا سهر كه وتبا، بتی هوزی بن كه وتووی به تالان ده برد و، تیشكاو بی خوا ده مایه وه. جا هیندی له زاگروسیه كان بو ئه وه كه خوداكانیان له دهس و بردی دوژمنان پپارتیزین، بر دوویاننه سهر دوندی كیوی بیستون- كه ههر وشه ی بیستونیش (بیغستانه)، (بیخ) كه ئیستاكنی بوویته (به گ) ناوی خوا بووه- یانیها شوئینی خوداگه ل؛ له ناو ئه و گه له خوایه شدا دیاره گه و ره و گچكه هه بووه، ههر هوزه ی به گویره ی توانای. خوا ی له هه مووان مه زنتر (كه ل ئاهورا) به. هوزی خیوی بتی گه و ره به ناوی كه ل ئاهورایی ناودیر بووه. هه وا گورانییه كیش هه به زور وهك پارانه وه ده چئ كه به میس كه لهوری ده لئین، و اتا سترانی خودایی».

لور

شه ره فنامه له (زیده التواریخ) ده گپرتیه وه: «له لای مانرود گوندیک هه به ناوی كورده، ده ره ندیک کی لی نزیكه به ناوی كول؛ له ناو ده ره بند گوندیک هه به ناوی لور. ئه و كوردانه ی كه خوئیان به لور داده نین، له ههر كوی بن، ههر ناوی تریشیان هه بیت، هه موویان له بنه چه كه دا سهر به و

گوندهن» .

میر شهرفخان له سهری رۆببوه و فهرموویه: «جیا له (زیده التواریخ) زۆر کهسی تریش لهم باره نووسیویانه، بهلام پیم بایهخدار نهبوون و وازم له نووسینیان هینا» .

رۆژبهیانیش بۆ ئەم ناوه زۆر گهراوه که له کوی سهری ههلاوه. دهلی: «تاریخ گزیدهی کاری (مستوفی قزوینی) و منتخب التواریخی (معین الدین نطنزی) ش لایان وایه ئەو ناوه له گوندی لوری گهلی کولی لای گوندی کوردی مانرووده» .

به پروای ههژارانهی من، پیاو نهگهڕ میتوووی کهونارای گهلانی زاگرووس وهخوینتی؛ ناوی (لؤلوو)، (لؤلوو بووم)، (لؤلوو می) زۆر جار دهبینتی، نهگهڕ (لور) لهو (لؤلوووه) بچ سهیر نییه.

ههزار

بایه نهردهلان: ههتا بیژی پیاوی چاک بوو؛ دلای پاک بوو؛ له ناوی شهو خۆی دهپاراست؛ کاری نارهوای نهدهکرد. مسکین ههموو خۆشیان دهووست؛ کهس قسهی پیسی لی نهبیست. پاش ماوهیهک، مالاوایی له جیهانی بچ بهین و بهقا کرد و مرد.

کلۆن، کور باوه نهردهلان: جینگهی باوکی خۆی گرتوه؛ گرۆی له چاکان بردهوه؛ ناوی ههژار له رۆژگاریا پووچایهوه و ههموو کهس تیر و دارا بوو. له دههندهیی و میرخاسی هۆی دایهوه؛ تا له پاشان گویتیهوه بۆ ناو گۆرستان.

خدری کلۆن: خدری پیتۆل، هاته شوینتی بایه کلۆن؛ چۆغهی بهری زۆردارانێ بچ گروۆل کرد؛ دنیا بیه یاران چۆل کرد؛ مهلاشی زۆر خۆش دهووست؛ چیان بگوتبا لیتی دهبیست. دنیا له سایهی سایهوه؛ نهویش رۆژتیک بهیه کجاری له ناو گۆردا ههسایهوه.

ئهلیاس کوری خدر: وهک هه میشه له چیرۆکی کوردهواری، خدر و ئهلیاس له دوی یهکن و پیریتن بۆ نزا ئیتن: «خدر ئهلیاس ئاگادارت بن» .

ئهلیاس جینگهی خدری پر کردهوه و به کردهوه له باپیرانی تی پهراند؛ زۆر ژیر و زۆر به تهگبیر بوو؛ هه میشه خودای له بیر بوو، ههتا پیر بوو؛ نهوسا پیتیردی خواهات و نارديه بهههشت.

دیسانهوه خدری ئهلیاس: کوری ئهلیاس که دهبوو به خدری دووههه هاته پرووی کار و، له سهه گهل بوو به فرماندار؛ پیاویکی پیتوقهدهم خیر و به نازایه تی وهک شیر و به گیانی دوژمنان فیر بوو. توخمی ههژاری و زۆرداری، به ودمی ئەو له قهله مپهوی باری کرد و ههه له پای خوا کاری کرد؛ تا نهویش مهرگی گهیشتی و رهوانهی کرد بۆ بهههشتی.

ههسهن کوری خدری دووههه: ئیتن پیاگت زۆر خاس بووه؛ ورد و ژیر و دورناس بووه؛ زۆر خۆی له گوناه دهپاراست و ههه رهزامهندی خوای دهخواست. میری ههه لهو دهوهشاوه. ههموو خهک - به دهوله مهنده و گه داوه -

خۆشيان دهويست؛ كهس قسهی پيسى لى نهبيست. بهخۆشى و سهربهزى ژيا و به هيوای به ههشتهوه مرد.

بابۆل كورى ههسن: دهلین بابۆل زۆر ئازا بوو؛ زۆربش دهست و دلاوابوو. ههچیهك له باپیرانییهوه زێر و گهنجی بۆ جێ مابوو، ههمووی دابوو به ههژاران و ژێردهستان. دوژمن گهستی لێی نهترسان، ههموو زهندهقیان لێی چووبوو؛ دهگهڵ ههركام رووبهروو بوو، به یهكجاری له ناوی برد. زۆر بهسهر بهزى ژيا و مرد.

مونزیر كورى بابۆل: له شۆین باوكی بهسهرداری ناودێر كرا؛ له ههموولا دیاری و پیتشكیتشى بۆ برا؛ ههركهسیش دیاری هینابوو چهند ئهوهنده خهلات و دیاری پێ درا. زۆر پیاویکی له سهرخۆ بوو؛ دوژمنی گزی و درۆ بوو. له چاخى سهروهی ئهوا، دنیا ههمووی هیدی و هیمن، بێ کیشه و مقۆ مقۆ بوو. مونزیر ههه بهزیندی سهری، مهئموون بهگی كورى زۆر خۆشهویستی خۆی به جێ نشینی دیاری کرد و پاش ماوهیهك ئهویش وهك باپیرانی مرد.

ههه له بابه ئهردهلهوه تا ئیره له میژووی مهستوره خانم راگوتراوه، به قهلهمیکی زۆر پهوان. وهك گهورهترین وێژهوان له ئهدهبیاتی فارسیدا، به بهژن و بالایی ههلهدان بهبێ ئهوه بزانی كهی له دنیاوون و كهی لێی دههچوون! ئاخ كهسیکی نهزانی بابه ئهردهلان زهمانی ئیمام ههسن والی بووه و گوستیلهی لێ وهرگرتوه، یان چهنگیز و تهیموری لهنگ فهرمانیان بۆ مۆرکردوه، چوزانی فلان سهخی بوو یان نانهخۆر؟! فیسار زهههون و لاواز بوو یان خاوهن زۆر؟ جامهگین - به قسهی ئازاد پوور - چونكه بۆخۆی سهه بهو بنهماله ژیاوه، ویستویه ههستی بوژی نیشان بدا و دهی بیڕی كه پێ نهزاتراوهکانیشی خۆش دهوێ. دهبا بزانی میژوونوسی تر دهلین چی؟

میر شهههرفخان، بهندی یهكهمی کتیبی شههرفنامهی بۆ باسی

ئهردهلهانییهكان تهرخان دهكا و فهرمویهتی: «لهسهه برۆای میژوونوسان، ئهردهلهانی به بنهچهكه له رهسهنی میرهکانی دیارهكرن؛ كه نهوانیش له نهتهوهی ئهحمهدی كورى مهروانن. ئهوه ئهحمهدهش له زهمانی خهلیفه قادربیلالی عهباسیدا (۹۹۱-۱۰۳۱م) حاکمی مهروانییهكان بوو. بابه ئهردهلان ماوهیهك له ناو گۆراناندا ژیاوه؛ له بهرهههوهی دهسهلاتی بهرهی چهنگیز، توانیویه شارهزوور بگري. ناوی خۆی ناوه: قوبادی كورى فهرووی ساسانی».

عهلی عهونی كه شههرفنامهی له میسر له چاپ داوه، دهلی: «له دوو دهسخهتاندا یهکیان قوباد كورى فهرووز، ئهوی تریان بابهکی كورى ساسانه».

رۆژهیانی وا بیههبا كه نووسراو كورتی هیناوه، دهلی: «رهنگه بابه ئهردهلان گوتبیتی له رهسهندا دهچیتهوه سهه قوبادی كورى فهرووی ساسانی»؛ قوباد باوكی نۆشیروانه.

شهههرفخان دهلی: «پاش مهرگی بابه ئهردهلان كلۆل هات؛ له پاش كلۆل، خدر، ئهلیاس، خدری ئهلیاس، ههسن جێ نشینی خدر، بابلۆی ههسن كورى خدر، مونزیری كورى بابلۆ، بهشۆین یهكترا هاتگن؛ بهلام چونكه بهسههاتی ئهه پیاوانهه بۆ دهبنوان نهكراوه، چونكه بریاریشم داوه ههچى و ههركهس زۆر بهلامهوه ناسیاگ و بهلگههاری پتهو نهبی له خۆمهوه باسی نهكهم، بۆیه ناوهكانم نووسی و له باسی سههگروشتهیان چاوم نووقاند».

ههئموون بهگ: مهستوره خانم لههواى ئهوه زۆر به راستی و مهردایهتی ئهوه مهئموون بهگه ههلهدهلی، له دتیریکیدا دهنووسی: «لهپاش ماوهی سی و دوو سال كه بهوپهیری سههههخۆبی فهرمانههواى ولات بووه، بهزیندی سهه، مهلهبنده قهلهمهوهكهی لهناو كورهکانی خۆیدا بهش کردووه؛ زهلم، گولعهنهر، شهمیران، هاوار، دودان و نهوسوودی دا به بیگهبهگی كوره

گه‌وره‌ی. نوئی، مهربوان، تهنووره، هه‌ورامان، میهره‌بان، کلو، کلاس یان کلاش و نه‌شکاش - که ئیستا نه‌و ناوانه نین - کرا به به‌شی سورخاب به‌گ، برای ناوئجی. سروچک و قه‌رده‌داغ و ئالان و شاره‌زوریشی دا به کوری هه‌ره گچکه که ناوی محمه‌مد به‌گ بوو. پاش ماوه‌یه‌ک مه‌ئموون به‌گ مرد. وا له‌و ساوه ئه‌رده‌لانی هه‌تا ئیستاش به‌خویان ده‌لئین مه‌ئموونی».

بیگه به‌گ: پاش کۆچ کردنی مه‌ئموون به‌گ هه‌ر کوره له‌سه‌ر نه‌و به‌شه‌ی بابیان بۆبانی دیاری کرد، دامه‌ززان و کاروباریان به‌رپه‌برد. دوو برا پچووکی بیگه‌به‌گ له‌ ئه‌مه‌گ چاویان نه‌پۆشی و بۆ خزمه‌تی تی ده‌کۆشین؛ ئه‌ویش له‌ هه‌موو کاراندا پرسی به‌ برابانی ده‌کرد. چل و دوو سال به‌ فه‌رمانه‌وایی ماوه و بارگه‌ی له‌ دنیا پیچاوه و ته‌کی دا به‌لای خوداوه.

مه‌ئموون به‌گی دووه‌م: مه‌ئموونی کوری بیگه‌به‌گ بوو به‌ جی نشینی باوکی. چهندی دل حه‌زکا لاوچاک بوو؛ ده‌ست و دل و ده‌روون پاک بوو؛ له‌پوی نه‌دار ده‌هنده بوو؛ له‌راست نه‌یار سه‌هنده بوو؛ بۆ گه‌فتی شیرین و رووی گه‌ش ناوبانگی کرد. به‌لام هه‌ر دوو سالان توانی بی دلخورتی و نیگه‌رانی له‌سه‌ر سه‌رینی سه‌روه‌ری پالدا ته‌وه؛ ئیتر تووشی و په‌ریشانی لی په‌یدا بوون. سوئلتان سه‌لیمی عوسمانی چاوی برپه‌ شاره‌زور و ویستی به‌زۆر داگیری کات. له‌م باره‌وه میژووی خوسره‌و به‌گ ئه‌نووسیت:

«سوئلتان سه‌لیم، سوئلتان حوسین ناویکی نارد، ئه‌م کاره‌ی بۆ ئه‌نجام بدا. سوئلتان حوسین به‌چه‌کداریکی زۆره‌وه گه‌مارۆی شاره‌زوری دا و گیتچه‌لی ده‌ مه‌ئموون هالاندا. مه‌ئموون به‌گ به‌ له‌شکری خوئی ده‌گژی راجوو، له‌ پاش چهنده‌نگیتی گرینگ خوئی له‌ مه‌یداندا نه‌گرت و په‌نای به‌ قه‌لای زه‌لم برد که زۆر سه‌خت و هه‌له‌مووت بوو، دوزمن ئابلووقه‌ی قه‌لای دا و زۆری خسته‌نه‌نگانه‌وه؛ دژداره‌کان هه‌تا چه‌ک و جبه‌خانه‌یان نه‌برابوو هه‌ر شه‌ریان کرد؛ وه‌ختی هیچیان له‌ لا نه‌ما و ناچار بوون قه‌لا

چۆل بکه‌ن، مه‌ئموون به‌گ ده‌گه‌ل چهنده‌سیک له‌ حه‌شارگه‌ ده‌رکه‌وتن و خۆبان گه‌یاندنه‌سته‌میۆل که په‌نا به‌سوئلتان به‌رن؛ سوئلتان مه‌ئموون به‌گی گرت و له‌ سووچی زیندانی توند کرد».

مه‌لا حه‌مه‌شه‌ریف قازی له‌ میژووه‌که‌ی خویدا ده‌لی: «سوئلتانی رۆم، سوئلتان عه‌لی به‌گ ناویکی ناردنه‌و شه‌ره‌ی شاره‌زور؛ کاتی مه‌ئموون به‌گ پای کرد و په‌نای به‌ سوئلتانی رۆم برد، سوئلتان زۆری لاوانده‌وه به‌لام له‌ جیاتی شاره‌زور نارديه‌ حیلله که سه‌ر به‌شاری به‌غدايه‌ و هه‌تا مرد هه‌ر له‌ حیلله بوو».

سورخاب به‌گ مامی مه‌ئموون به‌گ: سورخاب به‌گ له‌گه‌ل رۆمیان ببوو به‌ دۆست و ئام پیااله. دواي هه‌لاتنی مه‌ئموون به‌گ، قه‌لای زه‌لم و شاره‌زور و شوپنه‌کانی سه‌ر به‌ وانی خسته سه‌ر قه‌له‌مه‌روی خوئی. دواي ماوه‌یه‌ک له‌ رۆمیان هه‌لگه‌رایه‌وه و جوابی تورکی نه‌داوه. سوئلتان ئه‌وسا شیره‌ شوانه‌ی بۆ مه‌ئموون به‌گ دادایه‌وه و له‌ زیندان نازادی کرد و کردی به‌ حاکمی حیلله و سرۆچکیشی به‌ سمایل به‌گی کوری به‌خشی. ده‌لئین تا سالی هه‌زار و چوار، کور و نه‌وه‌ی مه‌ئموون به‌گ هه‌ر له‌سه‌ر حیلله فه‌رمانه‌وایه‌تییان ده‌کرد؛ خوا ئه‌یزانی.

سورخاب له‌ دواي گرتنی موئکی مه‌ئموون به‌گ، هین حه‌مه‌د به‌گی براشی به‌ زۆر ئه‌ستاندا؛ ئیتر هه‌رچی باب به‌میرات جیتی هیشتیبوو ده‌س ئه‌و که‌وت. له‌ سالی نۆسه‌ت و په‌نجا ئه‌لقاس میرزا که برای شا تۆماس بوو، له‌ برای زیز بوو؛ په‌نای به‌سوئلتانی رۆم برد. سوئلتان دیتی هه‌لی باشی بۆ ره‌خساوه؛ زۆری به‌خیراتن کرد و له‌شکرێکی یه‌که‌جار زۆری خسته ته‌ک و به‌ره‌و سنووری ئیران و کوردستانی به‌ری کردن. به‌لام ئه‌و له‌شکره زۆره، زوو له‌ شه‌ر شکستی خوارد و رۆمی بلاوه‌یان لی کرد و ئه‌لقاس میرزا که به‌ته‌نهایی مایه‌وه په‌نای به‌سورخاب به‌گ هینا که بۆی له‌به‌ر شا وه‌پاری عافوی بکا. سورخاب به‌گ له‌و تکاکارییه‌ وه‌سه‌رکه‌وت. شا گه‌فتی دا که ئه‌لقاس میرزا ده‌به‌خشی و هه‌ر وه‌ک پیشوو ده‌یکاته‌وه میری

شیروان. فهرمانی بهخهلاتهوه لهو بارهوه بۆ برای نارد. ئەلقاس میرزا گهییبه شیروان؛ هەر دەسبەجی بهفهرمانی شا تۆماسب، شا نیعمەتوللا قهستانی میرزای له زنجیر شهتەک دا و برابە قهلائی قهقهه و له دوای سالتیک زبندان کیشان لهسەر دیواری قهلاوه ههلیان داشته خوار و کوشتیان. لهپاش میرزا دهاوخستن، شا تۆماسب زۆری ریز له سورخاب بهگ گرت؛ سالانه ههزار تمهانی له خهزینهی تایبهتی خۆی بۆ برهوه.

محهمهد بهگ که بهشهکی له لایهن سورخاب بهگهوه زهوت کرا، خۆی گهیانده ئەسته مبولتی و شکاتی لای سولتان سهلیم لی کرد. بهفهرمانی سولتان سهلیم پۆستم پاشای زله وهزیر و عوسمان پاشای میری میران و چهند پاشایهکی تر له تورکان به لهشکرکی زۆرهوه بهرهو شارهزور بزوتن. سورخاب بهگ دیتی لهشکرکی دۆزمنهکی بهکجار زۆره و ئەو هیرشهی بۆ بهر بهست نابی و له دهشتیدا دهرۆست نایه، خۆی گهیانده قهلائی زهلم و توندی دابهست. پۆمی دهوری قهلایان دا؛ شهر دامهزرا؛ پۆزیک لهبانی قهلاوه گوللهیهک حهمه بهگی کوشت. ماوهی دوو سال قهلا له گهمارۆدا بوو. پۆمی له تالان و برۆی کوردهکانی دهوری قهلا خۆیان مپ کرد. لهپاش دوو سال ئابلۆقه دانی قهلاکه، شا تۆماسب وهخۆ کهوت؛ لهشکرکی زۆر تهیاری به سهرداری حوسین بهگ ناو نارد یاری سورخاب بهگی. بلحه پۆمی هەر که زانیان لهشکرکی ئیران بۆیان دیت، دهستیان له گهمارۆ بهردا و دوور کهوتنهوه. عوسمان پاشای میری میران هەر لهو شوینهدا سهکهت بوو. دژداری ناو قهلاکه، هەر ههستیان کرد بهلایان له دهره نهما، هاتنه دهر و لهدهشت و دهردا بلاویون. سهکرده بهکی عوسمانی - که ناوی محهمهد بهگ بوو - ههله کهی به دهرهت زانی و ههلی کوتا سهر دژی زهلمی بی دژدار و هاسان قهلائی دژواری گرت. ئەو پووداوه سالی ۹۹۶ بووه. ئیتر پۆمی لهسهردا تی ههلهچونهوه؛ شارهزور و دهورو بهریان بهیه کجاری داگیر کرد.

سورخاب دهگهله دهولهتی پۆمی ریک کهوت و ولاته کهی تیکهله به

عوسمانی کرا. سورخاب یازده کوری ههبوون: حهسهن، ئەسکه ندر، سولتان علی، یاقوب، بارام، زولفه قار، ئەسله مش، شاسوار، ساروخان، قاسم و بسات، که هەر به کهی بهگیکیشیان به پاشلیه وه نووسابوو. ئیتر سولتان بهگه کهیان پیانگی فره نازا بووگه؛ هەر له زهمانی باوکیا زهلم و دهورو بهری زهلمی له تورکان ئەستاندۆتهوه و خستویه سه بهر حوکمی خۆی. بارام بهگیان له سهر نامیدی و رهواندز به فرمانه وایی ماوه و ههتا ئەمرۆش - که سال ۱۲۴۲ک. ییه - نهوه و نه تیژهی بارام بهگ لهو ناوه دهسته لاتدارن.

له کتیباندا نه دیوه؛ بهلام له پیره پیوانم شنه فتگه که، سورخاب به زبندی سهری ولات سنهی له ناو کورانییا بهش کردوه؛ ئیلاق بۆته پشک و پاری ئەسله مش بهگ؛ گوندی ئەسله مش - که ئیستا زۆر ناوه دان و قهوغایه - ئەو لۆ خۆی بنیاتی نایه و بۆته بنکهی فرمانه وایی ئیلاق. بهرهی ماله سولهیمانی - که ئیستا له ئیلاق دهژین - له نهته وهی سورخاب بهگن. ئەسکه ندر بهگ، مهربوانی دراوه تی و تا ئیستاش هەر له مهربوان.

سورخاب بهگ به قسهی هیندیکیان شیست و حه و سال، به گفتی هیندیکیان شیست سال له کوردستان و شارهزور سهردار بووه و ئەوسا بهره و بهههشت چوو.

بالبیره دا وچان بدهین به میژووی مهستوره خانم، بزانی میژوونوسی تر چه ئیتر:

میرشهره فخان له شهره فنامه دا دهلی:

«بینگه بهگ دوو کوری هه بووه به ناوی سمایل و مهئمون؛ مهئمون شۆینی گرتۆتهوه. له پاش سالتیک سولتان سولهیمانی عوسمانی فهرمانی به سولتان حوسین بهگی نامیدی دا که دهگهله ناواواتی کورد بچنه سهری و شارهزوری لی بستین. مهئمون له قهلائی زهلمدا ماتهی هه لگرت؛

قه‌لاکه زۆر هه‌له‌مووت بوو، نه‌ده‌کرا به‌شه‌ر بگيری؛ ويستيان به‌گزی و فزیش بێ، کاری خۆيان نه‌نجام بدهن. سولتان حوسین وه‌لامی بۆ مه‌ئموون به‌گ نارد که: «ناشتی له‌شه‌ر باشتره و من ده‌مه‌وی له‌گه‌ل ده‌وله‌تا رێکیان خه‌م».

مه‌ئموون به‌گ باش فربوی خوارد و به‌خۆشی خۆی له‌قه‌لای زه‌لم ده‌رکه‌وت و به‌دلی پر هومیده‌وه‌ خۆی گه‌يانده‌ ئه‌سته‌موول و گورجی گيرا و له‌گۆشه‌ی زیندان توند کرا. ئه‌وسا سورخاب به‌گی مامی هه‌له‌که‌ی به‌ ده‌رفه‌ت زانی و هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر به‌شی مه‌ئموون به‌گی - که‌ بره‌تی له‌: لوی و مشیله و میهران و ته‌نووره و که‌ولۆش و نشکاش بوو - ره‌گه‌ل موڵکی خۆی خسته‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک سولتان زانی مه‌ئموون بێ تاوان گیراوه، به‌ره‌لدای کرد نارديه‌ حیلله‌ له‌ نزیک شاری به‌غدايه‌ و ئیستا که‌ میژوو ۱۰۰۵ی کۆچییه، مه‌ئموون به‌گ له‌ حیلله‌ ده‌ژی و بۆ ده‌وله‌ت به‌وی را ده‌گات».

ئه‌مێن زه‌کی به‌گ ده‌نووسی: «مه‌ئموون به‌گ سه‌ر به‌ ئیران و دۆستی مائه‌ سه‌فه‌ویان بوو، ورده‌ ورده‌ ولاتی خۆی پان و پۆتر ده‌کرده‌وه. هه‌ورامان و شاره‌زور و قه‌رده‌اغ و گه‌رمیانی وه‌به‌رخۆ دا، گه‌یشته‌ رۆخی زبی گچکه. عوسمانییه‌کان ترسیان رێ نیشته؛ پریریان دا هه‌تا ئه‌و نه‌یخواردوون، بیخۆن. له‌شکرێکیان نارده‌سه‌ری که‌ زوریه‌ی چه‌کداری کورد بوو. حوسین پاشای ئامیدیشیان - که‌ ئه‌ویش هه‌ر خانه‌ کورد بوو - کرده‌ سه‌رکرده‌ی سوپاکه‌ و په‌لاماری شاره‌زور و مه‌ریوان و سنه‌یان دا. مه‌ئموون تا سه‌رێک شه‌ری کرد؛ ده‌ری نه‌برد. به‌ پاشه‌کشه‌ و قوونه‌شه‌ر خۆی گه‌يانده‌ قه‌لای زه‌لم. دژمن ئابلقه‌ی قه‌لای دا تا خسته‌یانه‌ ته‌نگانه‌وه. مه‌ئموون ناچار هاته‌ده‌ر و خۆی دایه‌ ده‌ست. ئه‌وانیش به‌ده‌ستی به‌ستوو به‌ره‌و ئاستانه‌یان شاند و له‌ویش خرا زیندانه‌وه».

شه‌ره‌فخان له‌سه‌ری ده‌روا و نووسیویه‌تی: «سورخاب جگه‌ له‌ به‌شه‌ موڵکی برازی، به‌شه‌ موڵکی حه‌مه‌د به‌گی برایش ده‌ست به‌سه‌را گرت؛ له‌و

ناوه‌دا هه‌ر بۆخۆی هه‌مه‌کاره‌بوو. سالی ۹۵۶ ته‌لقاس میرزا برا گچکه‌ی شاتۆماسب، له‌ کاکي هه‌لگه‌رایه‌وه و په‌نای به‌ سولتان سوله‌یمان برد و له‌ ئاستانه‌ گیرسایه‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک سولتانی له‌خۆ دره‌دۆنگ کرد. که‌ زانیی خۆینی تال بووه‌ له‌ویش رای کرد؛ په‌نای به‌ سورخاب به‌گی برد و داوای لێ کرد تکای بۆ له‌لای شای بکا و لیبی بسورن. سورخاب به‌گ بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ خۆی گه‌يانده‌ شا تۆماسب. شا ئه‌م کاره‌ی زۆر به‌ مایه‌ی سه‌رکه‌وتنی خۆی حساب کرد. شا نعه‌مه‌توللا قه‌رستانی به‌ چه‌ند که‌سه‌که‌وه‌ ره‌گه‌ل سورخاب به‌گ خسته؛ هاتن میرزایان شه‌ته‌ک دا و زنجیر له‌مل بردیانه‌ قه‌لای قه‌قهه‌ و له‌ پاش سالیک هه‌لیان داشت و فه‌راقی ره‌شیان لێ بری. شا پاداشی ئه‌م میرزا وه‌به‌ر چه‌نگ خسته‌نی له‌ بیهر نه‌چوو؛ هه‌ر ساله‌ هه‌زار ته‌نی له‌ کیسی خۆی به‌ شاباش بۆ سورخاب به‌گی ده‌به‌رچاو گرت و ده‌یادیه».

شیایوی باسه، مه‌ستوره‌ خانم له‌باسی محه‌مه‌د به‌گدا هه‌روا به‌سه‌رچلی رۆییوه و له‌ بن قه‌لای زه‌لمدا به‌ کوشتی دا و برایه‌وه.

به‌لام له‌ شه‌ره‌فنامه‌دا باسیکی بۆ ته‌رخان ده‌کا، نووسیویه‌تی: «محهمه‌د به‌گ که‌ مه‌ئموون به‌گ بۆی دانا‌بوو سروجک و قه‌رده‌اغ و شارباژێر و ئالان و میهرانی بێ برابوو. قرمی خۆش کرد که‌ قه‌له‌مه‌روی ئه‌رده‌لان - گشت له‌ گشتی - ده‌س خۆی که‌وی. به‌و نیازه‌وه‌ خۆی هاویشته‌ بن دالده‌ی رۆمه‌وه. رۆسته‌م پاشای گه‌وره‌ وه‌زیر، به‌ فه‌رمانی سولتان سوله‌یمان رای سپارده‌ عوسمان پاشا میری میرانی به‌غدايه‌ که‌ ده‌گه‌ل چه‌ند میره‌ کوردیک له‌شکر به‌رن خاکی ئه‌رده‌لان زه‌وت که‌ن. له‌شکر هات و ئابلقه‌ی قه‌لای زه‌لمی دا و دوو سالان قه‌لا نه‌گیرا. له‌ شه‌رێکدا محهمه‌د به‌گ گولله‌یه‌کی به‌ر که‌وت و مرد. دوای دوو ساله‌، شا تۆماسب له‌شکری نارد بۆ هیسدادی دژشینیان. عوسمان پاشا که‌وته‌ پاشه‌کشه‌کردن، به‌لام مردن ده‌وری لێ دا و نه‌یه‌یشت له‌ شاره‌زور ده‌رچێ. ئیتر وه‌ختی ترس نه‌ما، دژداران له‌ دژ ده‌رکه‌وتن قه‌لا چۆل بوو؛ سالی ۹۶۹ بوو. سه‌رکردیکی عوسمانییه‌کان

به ناوی محمەد پاشا خوئی هاویشته قهلاکوهه و برستی دوژمینی بری، ورده ورده مابه قی شاره زووری گرت و کردی به مولکی عوسمانی».

ئەمەین زەکی بەگ ئەلئی: «لە پاش ئەوه سورخاب بەگ بوو بە دۆستی شا تۆماسب، سولتانی عوسمانی مەئموون بەگی بەردا و ناریدیە حیللە و محەمەد بەگیش سەری هەلدا و چەند شوینیتیکی داگیرکرد و داوای لە سولتان کرد که ولاتی ئەردەلانیشی پێ ببەخشێ و بۆ گرتنی ئەم ولاتە یاریدە یەک؛ بەلام محەمەد بەگ سەرپرەق بوو، زۆری گوئی بەقسە ی سولتان نەدەدا؛ تا سولتان رقی لێی هەستا و لەشکری نارده سەر».

ئیسماعیل مەلا محەمەد حوسین، خاوەنی تاریخی ئەردەلان دەلئی: «سورخاب بەگ بەشی محەمەد بەگی داگیرکرد؛ محەمەد بەگ شکایەتی لای سولتان کرد، رۆستەم پاشا و چەند ئاغاوەتییکی کورد دەهانای هاتن و قهلائی زەلمیان گەمارۆ دا و هیچیان بۆ نەکرا. محەمەد بەگ که دەگەڵ عوسمانیاندا بوو، لە شەردا کوژرا. لەشکری ئێران بە سەرکردایەتی حوسین لالا هاتنە هاواری دەورە دراوان و عوسمانی ترسان و لە دەورە ی قهلا کشانەوه. عوسمان پاشا لە حیرسی ئەم ژێرکەوتنە وهزگی دا و ئاویتە ی گلی گۆرستانی شارە زوور بوو».

لەسەر ئەم مردووی شارە زوورەش قسە ی میژوونوسان تێک پەریوه. ئەمەین زەکی بەگ دەلئی: «ئەوه ی که دەستی لە ئابلۆقه ی قهلا هەلگرت و لەحەیف و داخان مرد، رۆستەم پاشا بوو».

تا ئێرە باسی بابە ئەردەلان و جێ نشینانی ئەومان تا سورخاب بەگ، لە دەم مەستوورە خانم گێپرایه وه و بیرو پروای شەرفخانی بدلیسیشمان لێ کردە خوئی چیش و هەرچی شەرفخان زانیویه و مەستوورە خانم بەجیبی هیشتووه، هیناومانەته ناوه وه. بۆ ئەوه تاریخە که مان بەپیتی توانا تهواوتر و ریکتر بێتە بەرچاو، وا باشه که رپوایه تهکانی زانای بەناویانگ و هیژا ئایه توللا مەردۆخیش لەو بابەته وه به کوردی بخهینه روو؛ چونکه

مامۆستای نەمر بەراستی پیاویکی زۆر وربا و دربا و له تاریخ زان بووه و زۆر بەپشوسواری و له باری، کهلین و قوژینی کۆنه کتیبانی پشکنیوه و هەموو چرچ و لۆج و ئالۆزاوهکانی به سرنجدانیتیکی زانایانه دۆزیوه و زۆر شتی راسته قینه ی وای دۆزیوه ته وه که نووسه رانی پینش خوئی بۆی نه چون و زۆر نوکته و نهیینی وای قوژیوه ته وه که دهستی خه لکی تری پێ را نه گه یشتووه. جابا بیرورا و نووسینه میژوویییهکانی ئایه توللاش له بابە ئەردەلانەوه تا سەر سورخاب بەگ بهیئین و بههری تاریخی لێ هەلگرتین. ئەوسا ئەچینه وه سەر باسهکانی مەستوورە خانم و دیسانه وه بۆ شایه تیبی راست و هەلەکان، بیرورای شەرفخان و ئایه توللا دهخه یه بهر چاو.

ئایه توللا مەردۆخ له پاژی دووه می تاریخی کورد و کوردستانی، له بهندی سیهه میدا باسی حاکمانی ئەردەلان ئەکا و ئەفه رموی: «ئەردەلان جەمعی ئەردەله؛ کۆمه لیک له فه رمانرە وایانی کوردستان به و ناوه ناسراون، چونکه له نه وه و نه تیجه ی قوباد ئەردەل ناویکن. میژوونوسان ده ربارە ی قوباد ئەردەل قسه یان تیک پەریوه؛ هیندیک ده لێن سالی ۳۱ ی کۆچی که شا یەزدگرد له چنگ عاره بان هەلاتووه، له شاری «مروئ» گیرساوه ته وه؛ له گەل ئاشه وانیکا که ناوی خوسره و بووه، هاتوچۆی یه کترین کردووه. وا روی داوه که خوسره مرخی له نه غدینه و گه نجینه ی ئەو ناشنایه ی خوئی خۆش کردووه. له هەلیکا کوشتوویه و به و پوول و پاره زۆره بۆته ده وله مەندیکی خاوه ن زۆر و بارامی کوری کردۆته بازرگان و دەسمایه ی ده بهر دەس ناوه. له پاش مردنی خه سه ره، بارامی کوری له سالی ۶۵ ی کۆچیدا، له شه ریکا که له نیوان مه لب کوری ئەبو سفه ری والی خوراسان و ئەزاقیه کانا رووی داوه، کوژراوه. کورپکی له پاش به جێ ماوه که ناوی قوباد بووه. سالی ۸۶ ی کۆچی ئەو قوباده بۆته خزمه تکاری تایبه تی له دیوانی قتیبه ی والی خوراسان. سالی ۱۳۲ ی کۆچی واتا له زه مانی ئەبوولعه باس عه بدوللا عه باسی که به سفاح

(خوتنپېژ) به ناوبانگ بووه و نه بو موسليمی خوراسانی بو نم خه ليفه به به گز نه موه بيه كاندا چوه، قوباد مروی به جی هيشتووه و هاتووه له مووسل خوی گرتوته وه. پاش ماوه بيه ك توانيو به خوی بکاته حاکم به سهر مووسل و ديار به کره وه؛ تا له دوا رۆژه كاندا نه وه و نه تيجه ی نه و قوباده كه حاکم زاده بوون، دهستيان به سهر مه لبه ندى شاره زوور و شاربازيېر و نامپيددا گرتووه. نه ولادی بابيه ئه رده لان تا سالی ۵۶۴ ی کۆچی له شاره زووردا دهسته لاتدار و سهر دار بوون؛ قه لای زه لميان بنيات ناوه و کردويانه ته حاکم نشين و له دواي نه وه ش كه پاله نگانيان وه گير هينناوه، قه لايه كي قايميان لي نه هه لختوتوته وه. لنگه ده روازه بيه كي به ردين كه تاته به رديكي زۆر زه به لاجه، هيشتا له شوينه واری نه و قه لايه ماوه. به رهی ئه رده لان ۴۲ سال به سهر پاله نگانيش راگه بشتوون. ئاخري نه و پاله نگان نشينانه، کلۆل به گ بووه. هينديكي تر له ميژوونوسان نه م بيرورايه به راس نازانن كه به رهی ئه رده لان نه چيسته وه سهر بابيه ئه رده لان و بو په يدا بوونی ناوی ئه رده لان به باريكي تر دواون و لايان وايه كه شامه نسور ناويك فه رمانپه وای دۆسته كي بووه؛ سالی ۵۹۸ ی کۆچی له شهربیکا تورکمانان کوشتوويانه، چوار کورپی له پاش به جی ماوه كه کوره گه وره كه ی ناوی فه يرووز بووه. فه يرووز بو نه وه كه نه يناسن و به ر چنگ نه كه وي، خوی ناواناوه قوباد ساسان و په نای به سورخابی کورپی به دري حه سنه وه بي بردووه. سورخاب له و سهرده مه دا شاره زوور و دینه وه ری به دهسته وه بووه. له پاش تيکچوونی دهسته لاتنی حه سنه وه بيه كان له سالی ۶۳۰ ی کۆچيدا و، قوباد له دوروبه ری هه له بجه و گولعه نيه ر، کۆمه ليكي چه کداري له خوی کۆکردوته وه و نيازی و ابووه بچيسته سهر تازه ربايجان و توله ی باوکی خوی بستينيته وه؛ فه رمانپه وای هه ولير كه ناوی موزه فه ردين بووه، پيشی له قوباد گرتووه و له نزيك قه لای نوی له شكري قوباد و موزفه ر پيک هه لپريژاوان و تيک چريژاوان و له نه نجاما له شكري هه ولير شكاوه. ئيتر رۆژ بوته رۆژی قوباد و هه لي کوتاوه ته لای رۆژه لاتنی شاره زوور و چه ند

قه لايه كي تريشی وه به رخوی داوه و له شكريكي زۆر و زه به نده ی پيک هينناوه و بوته ته نيا کويخا له و ناوه دا. سالی ۶۳۶ ی کۆچی دواي نه وه كه له گه ل تورکمانه کانی تازه ربايجان ئاشت بوته وه، له گه ل فه رمانپه وای هه وليري نه وسا كه ناوی شاره فه دینی جه لالی بووه، کيشه ی لي په يدا بووه و به گزيده ا هاتووه و له به ر هه وليرييان شكاوه؛ ناچار خوی کوتاوه ته ناو عه شيره تی گۆران و ماته ی هه لگرتووه. سالی ۶۵۶ هۆلاکۆ خان پرووه و به غدا ده چوو؛ يه شموت ميرزای کورپی هولاکۆخانيش له کرمانشاهه پروو به عيراق نه رۆبی كه بگاته باوکی. قوباد خوی گه ياننده يه شموت ميرزا و له گه لييا بوو به ئاشنا. يه شموت ميرزا برياری دا كه قوباد به رده ستي تاييه تی خوی بي و به رده ستي تاييه تيش به زمانی جه غه تايي ئه رده ليان بي گوتووه و له موه بوته قوباد ئه رده ل. چونكه قوباد له وده مه دا پير و ريش سپيه ك بووه، يه شموت ميرزا به ناوی بابا بانگی کردووه و له موه بوته بابا ئه رده ل. هه ر نه و يه شموت ميرزايه شاره زووری به بابا ئه رده ل سپاردووه كه به سه ری رابگات. بابا ئه رده ل و اتا قوباده كه ی کونه فه يرووزی دۆسته كي، له سالی ۶۷۵ ی کۆچيدا له دنيا کۆچی کردووه و کلۆل به گی کورپی جيگه ی گرتوته وه».

تايه توللا دواي نه وه كه نه فه رموی بابيه ئه رده لان سالی ۶۷۵ مردووه و کلۆل جيگه ی گرتوته وه، كه ديته سه رباسی کلۆل به گ نه لي: «سالی ۶۰۶ بوو به حاکمی سه قز و سياکيو و گه رووس و ئيسفه ند ئابادی - كه نه وسا عه لی شوکريان بي نه گوت - داگير کرد؛ به ره و رۆژه لات تا هه مه دان و له خورتاوا تا هه ولير و مووسل، به ره و باکور تا زه نجان و به ره و باشوور تا کرمانشان و سونقوری كه وته ده ست. شاره کانی کۆيه، عيماديه، حه رير، ره وانديز و شاربازيېر كه ئيستا سوله يمانی بي ده لين، هه مويان سهر به حوکمی نه و کلۆل به گه بوون. هه ر نه و يش له قه لای زه لمه وه گوتيز تيه وه قه لای پاله نگان و کرديه بنکه ی فه رمانپه وايي ئه رده لان هه کان. ۲۳ سال فه رمانپه وايي کردووه و نه وسا مردووه. سالی ۶۲۹ خدر به گی کورپی بوته

جی نشینی و ئەویش ۳۴ سال بە فرمانڕه‌وایی گوزهراندوووه و له سالی ۶۱۳ی کۆچی عه‌میری خودای کردووه و ئەلیاس به‌گی کورپی جیگه‌ی گرتۆته‌وه؛ ئەویش دوای ۴۷ سال فرمانڕه‌وایی کردن، بارگه و بنه‌ی به‌ره‌و مردن تیک ناوه و له سالی ۷۱۰ی کۆچیدا بۆ به‌کجاری چاوی لیک ناوه و له گۆرستان دامه‌زراوه.

خوینده‌وارانی به‌پێژ!

ره‌نگه زۆر له ئیوه «تاریخ کرد و کردستان» ی ئایه‌توللا مه‌ردۆختان خویندبیته‌وه و به تاییه‌تی ئەم باسی حاکمانی ئه‌رده‌لانه‌تان به‌به‌ر چاوتان تێپه‌ر بووبیت. ئایا هیچ وه‌ختیک سه‌رنج‌تان له‌و ساله‌ تاریخانه‌ داوه که مامۆستا ئایه‌توللا نووسیوه؟ یان هه‌روا به‌سه‌ریا تی پهریون؟ به‌راستی من زۆرم له‌لا عاجباتیبه که چۆن بووه خودی موئه‌للیفی دانا و زانا، چاوی به‌م هه‌له‌ ئاشکرایانه نه‌که‌وته‌وه که له چاپی کتیبه‌که‌یا رووی داوه؟! چونکه من له هه‌له‌نامه‌که‌ی دوای کتیبه‌که‌شا بۆی گه‌رام، هیچ ئیشاره‌یه‌کی پێ نه‌کردوون. جا با‌زانی ئه‌وه هه‌له‌ و په‌له‌ سه‌یرانه له‌ کویتان و چۆن روویان داوه؟ له‌ رووپه‌ری ۹۰ی جزمی دووه‌می هه‌وه‌لێن چاپی کتیبه‌که‌دا ئه‌لێ: «سالی ۶۵۶ که هۆلاکو ده‌چووه سه‌ر به‌غدا، قوباد ده‌گه‌ل کوره‌که‌یا بوو به‌ ئاشنا». هه‌ر له‌و رووپه‌ریدا ئه‌فه‌رموی: «قوباد سالی ۶۷۵ وه‌فاتی کرد و کتۆل له‌ جیتی دانیشت». ئەم‌جار له‌ رووپه‌ری ۹۱دا ئه‌لێ: «له‌ تاریخی ۶۰۶ی کۆچیدا، کتۆل به‌گ له‌ جیگه‌ی قوبادی باوکی بوو به‌ فرمانڕه‌وا و ۲۲ سال حاکم بوو؛ دوایی بۆی مرد و سالی ۶۲۹ی کۆچی خدر به‌گی کورپی جیگه‌ی گرتووه و پاش ۳۴ سال حاکمه‌تی مرد. له‌ سالی ۶۶۳ی هيجری، ئەلیاس به‌گی کورپی بووبه جی نشینی و پاش ۴۷ سال مه‌زنايه‌تی کردن، له‌ سالی ۷۱۰ی کۆچیدا کۆچی دوایی کرد».

شک له‌وه‌دا نییه که هۆلاکو خان سالی ۶۵۶ به‌غداي گرتووه؛ هه‌موو میژوونوسان له‌مه‌دا یه‌کده‌نگن. ته‌نانه‌ت شیخ سه‌عديش به‌شيعر وتوويه: «ئه‌وه کاته که من دل‌خۆشيم به‌ش بوو میژوو شه‌شسه‌ت و په‌نج و شه‌ش

بوو»: که ئەحمده کسروی له‌سه‌ر ئەم به‌يته زۆری ته‌وس و توانج ده‌ شیخ سه‌عدي گرتووه و ده‌لێ:

«پروانن ئەم کابرایه چۆن شه‌رمی نه‌کردووه که سالی پێ کوزرانی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی به‌وه‌ختی خۆشی خۆی زانیووه؛ ئەبوایه شیخ له‌ جیاتی ئەمه که بلێ وه‌ختم خۆش بوو، بیگوتایه ئه‌وه ساله وه‌ختم سندان و قوزه‌لقورت بوو چونکه خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌ناو براوه». واتا کسروی میژوونوسیش هیچ گومانی له‌وه‌دا نه‌بووه که هۆلاکو سالی ۶۵۶ به‌غداي گرتووه و خه‌لیفه‌ی له‌ ناو بردووه؛ له‌ مه‌دا قسه‌یه‌کمان نییه.

به‌دوای ئه‌وه‌دا ده‌لێ: «سالی ۶۷۵ قوباد مرد و سالی ۶۰۶ کتۆل هاته کار!». یانی شیتست و نۆ سال به‌ره‌و پاش گه‌راوته‌وه؛ ئیتر ته‌گه‌ر به‌م پێیه حیسابی بکه‌ین، به‌جاریک رایه‌ل و پۆ تیک ده‌چێ. من لام وایه ده‌بوایه بنوسری: قوباد ئه‌رده‌لان سالی ۶۵۶ یانی هه‌ر ئه‌وه ساله که ببووه پیاوی به‌شموت، مرد و کتۆل جیگه‌ی گرتووه؛ ئەویش ۱۳ سال حوکمی کرد و سالی ۶۶۹ مرد و خدر هاته جیگه‌ی؛ ئەویش دوای ۱۴ سال مه‌زنايه‌تی، دنیای جی هیشت و سالی ۶۸۳ ئەلیاس هاته شوینی؛ ئەویش ۲۷ سال گه‌وره‌یی کرد و له‌ سالی ۷۱۰ی کۆچیدا مرد.

تکا له‌ خوینده‌واران ئەکه‌م، ئەم چه‌ند هه‌له‌یه له‌ کتیبه‌که‌ی ئایه‌توللا‌دا راست بکه‌نه‌وه تا له‌گه‌ل سالی تاریخی جی نشینی ئەلیاس که خدر به‌گی دوهمه و ئایه‌توللا سالی ۷۱۰ی بۆ نووسیوه، راست بیته‌وه.

وا دیسان ته‌گه‌رتینه‌وه سه‌ر فه‌رمایشته‌کانی ئایه‌توللا که ده‌فه‌رموی: «خدر به‌گی دووه‌م له‌ سالی ۷۱۰ی کۆچیدا بوو به‌ فرمانڕه‌وا. پیاویکی ساویلکه و سۆفیلکه بوو؛ هه‌ر خه‌ریکی ته‌زیحات و نوێژ و پۆژوان بوو؛ شه‌و و پۆژ ده‌گه‌ل مه‌لا و فه‌قیدا رای ده‌بوارد؛ ته‌نانه‌ت مالیات و باجیسی له‌ په‌عیه‌تان نه‌ده‌ستاند. پیاویکی بی وه‌ی و دووره شه‌ر بوو. ده‌له‌تی عوسمانی که زانیان چۆن که‌سیکه، به‌ که‌وی کولیویان زانی و

لهشکریان نارده سهر مهلبه نده کانی ژتير فهرماني. مير خدرم مير خدر بي، گوتي: ئەم شەڕ و شۆڤه‌ی پێ ناوی «ناگره سووره لهخۆم دووره» عوسمانی چیبیان دهوی با بیبهن و دهستمان لی هه‌لگرن. سووک و هاسان، شارباژێر و هه‌ولێر و کۆبه و حه‌ریر و ئامید و ره‌واندز که‌وته به‌ر چه‌نگی عوسمانییان و میر خدریش پاش ۳۶ سال خویپه‌تی که‌وته به‌ر چه‌نگی عیزرائیل و ته‌خت له‌ناو گۆردا په‌لی راکیشا.

دوای میر خدر میرحه‌سه‌نی کوری، سالی ۷۴۶ بوو به‌ فه‌رمانه‌وا. میر حه‌سه‌ن زۆر ئازاو به‌جهرگ و کارزان بووه؛ له‌شکرێکی سی هه‌زار که‌سی پێکه‌وه ناوه و مه‌شقی پێ کردوون و له دو سی شه‌رانی‌شدا تورکی عوسمانی شکاندوون. قه‌لای حه‌سه‌ن ناوا ده‌سکردی ئەوه و ئیستاش ناوی گوندی حه‌سه‌ن ئاوايه. دوای ۳۸ سال مه‌زنایه‌تی له مانگی مه‌ه‌لوودی سالی ۷۸۴ عه‌مری خودای به‌جێ هیتاوه و بابلۆ به‌گی کوری جیگه‌ی گرتۆته‌وه.

بابلۆ پیاویکی زالم و لاسار و نه‌گه‌ت بووه و چه‌ند جارێک په‌عه‌ت لێ هه‌لگه‌راونه‌وه. پاش چل و چوار سال به‌د فه‌ری کردن دنیای به‌جێ هیشتووه.

سالی ۸۲۸ موزیر به‌گی کوری بابلۆ بۆته فه‌رمانه‌وا؛ هه‌موو خه‌لک و خوا خۆشیان ویستووه. هه‌ر به‌زیندی سهر، مه‌ئموون به‌گی کوره‌گه‌وره‌ی خۆی به‌جێ نشین ناودار کردووه و له سالی ۸۶۲ مردووه.

مه‌ئموون به‌گ: ئەم ئەمیره تا بلیی ژیهاتی و مه‌رد و جوامیر بووه و ولاته‌که‌ی ئاوه‌دان کردۆته‌وه. له‌شکری زۆری له ده‌وری خۆی کۆ کردۆته‌وه و هیشی بردۆته سهر عوسمانییان و تۆله‌ی زه‌مانی باپیره به‌سته‌زمانه‌که‌ی ساندۆته‌وه. هه‌ولێر، شارباژێر، کۆبه، حه‌ریر، ئامید و ره‌واندزی به‌زۆر له عوسمانی وه‌رگرتۆته‌وه. که‌وشه‌نی مولکه‌کانی وه‌ها دابه‌ستووه که ئیتر که‌س زاتی ده‌ست درێژ کردنی نه‌بی. دوای ۳۸ سال فه‌رمانه‌وایی واتا له

سالی ۹۰۰ی کۆچیدا، قه‌له‌مه‌ره‌وه‌که‌ی له‌ناو کوره‌کانیدا به‌ش کردووه. زه‌لم، گۆل عه‌نهر، شمیران، هاوار، هه‌ورامان و نه‌وسوود بۆته به‌شی بێگه به‌گ؛ هشلی، مه‌ریوان، ته‌نووره، نشکاش، پاله‌نگان و که‌لاش (جوانرۆ) دراوه به‌ سورخاب به‌گ؛ سرۆچک، قه‌ره‌داغ، شارباژێر، ئالان، هه‌ولێر، کۆبه، حه‌ریر، ئامید و ره‌واندز به‌ محه‌مه‌د به‌گ که کوره چکۆله بووه، پراوه. له سالی ۹۰۱ دمه‌ئموون وه‌فاتی کردووه.

بێگه‌به‌گ ۴۲ سال فه‌رمانه‌وایی کردووه و براکانیشی زۆریان قه‌در گرتووه. سالی ۹۴۲ بێگه‌به‌گ مردووه و مه‌ئموون به‌گی دووه‌م که وه‌لیعه‌هد بووه هاتۆته سهر حوکم.

سالی ۹۴۴ سولتان سوله‌یمان خانی عوسمانی له‌شکرێکی بیست هه‌زار که‌سی به‌ سه‌رکردایه‌تی حوسین پاشای حاکمی ئامید که ئه‌ویش کوردێک بووه، ناردۆته سهر کوردستان که ولاته‌که‌ داگیر بکا و بیدا به‌ تورکی عوسمانی. مه‌ئموون به‌گ به‌چوار هه‌زار سواره‌وه پیشی پێ گرتوون و رۆژی دووشه‌مۆی هه‌شتی مانگی ناوجیژنانی سالی ۹۴۴ له شاره‌زور ده‌گژیه‌ک راجوون و تا ئیواره و رۆژه‌یه‌ر شه‌ریکی زۆر خویناوی له‌گه‌ردا بووه و گه‌لێک که‌لاک له مه‌یدانا که‌وتووه. له‌شه‌ودا، مه‌ئموون به‌گ له‌شکه‌ره‌که‌ی دزیوه‌ته‌وه و خۆی گه‌یاندۆته ناو قه‌لای زه‌لم و سه‌نگه‌ره‌ندی کردووه. دوو نامه‌ی بۆ سورخاب و محه‌مه‌د به‌گی مامی ناردووه که ده‌هانی بێن و له چنگ تورکانی رزگار که‌ن. مانگیکی په‌به‌ق چاوه‌نۆری هانای مامان بووه، هه‌یچی لێ شین نه‌بووه. هه‌موو رۆژیکیش هه‌ر له بوومه‌لێله‌ی به‌یانوه تا ته‌نگی نوژی شیوان ئەوه شه‌ر و پێکدادان و زرمه و خرمه و قرمه بووه. مه‌ئموون به‌گ که ئازووقه و جبه‌خانه‌ی له‌بته هاتووه و له‌هاتنی مامه‌کانیشی ناھومید بووه، شه‌ویک له‌قه‌لا ده‌رچوووه و خۆی گه‌یاندۆته حوسین پاشای گزیره‌که‌ی عوسمانی و ده‌غاله‌تی پێ کردووه. ئەویش به‌نامه‌یه‌که‌وه ناردوویه‌ته ئه‌سته‌مبول که گوايه عافوی ده‌که‌ن؛ به‌لام هه‌رکه ده‌گاته به‌ره‌وه، گورجی له کۆت و زنجیری شه‌ته‌ک

دهدن و له قوژبنی زیندانی دهپهستیون. لهشکری حوسپن پاشاش هه‌رچی به‌دهستیان ئه‌که‌وئ، به‌تالانی ئه‌به‌ن و ئه‌که‌پینه‌وه.

دوای ئه‌م کاره‌ساته، سورخاب به‌گی مامی مه‌ئموون له‌سالی ۹۴۵دا خۆی گیف ده‌کا و په‌لاماری مولکی مه‌ئموون و مولکه‌کانی حه‌مه‌د به‌گی برا گچکه‌ی خۆی ئه‌دا و داگیریان ئه‌کات. له‌ولاشه‌وه خۆی له‌گه‌ل شاتۆماسی سه‌فه‌ویدا رپک ئه‌خات. حه‌مه‌د به‌گ به‌ره‌و ئه‌سته‌مبوول ئه‌یقاچینێ و له‌چنگ سورخاب به‌گ شکایه‌ت ئه‌کا. سولتان سوله‌یمان خان زۆری ده‌لاوینیتسه‌وه و هه‌ر له‌جێ مه‌ئموون به‌گیش له‌زیندان به‌رده‌دا و مه‌لبه‌ندی حیلله‌ی لای به‌غدایان پێ ده‌سپێرێ که به‌داهاته‌که‌ی بژین و سێ هه‌زار چه‌کداریش به‌سه‌رکردایه‌تی رۆسته‌م پاشای سه‌ردار ئه‌که‌رم، په‌گه‌ل مه‌ئموون به‌گ و حه‌مه‌د به‌گ ده‌خا، که سورخاب به‌گ ته‌مێ بکه‌ن.

سورخاب به‌گ که به‌م که‌ین و به‌ینه‌ ده‌زانی، به‌هه‌شت هه‌زار سواری چه‌کداری کورده‌وه به‌ره‌و پیریان ئه‌چی و رۆژی پینج شه‌مۆ ۲۴ی په‌جه‌به مانگی سالی ۹۴۷، له‌ده‌شتی شاره‌زووردا ئه‌یانگاتی و مل ده‌به‌ر ملی یه‌ک ده‌نین و ده‌بیتسه‌ رۆژی پساتی. ماوه‌ی هه‌شت رۆژ کورد و رۆمی یه‌کتریان قه‌لت و بر کردوه و حه‌وت هه‌زار که‌لاکه‌ رۆمی و سێ هه‌زار جه‌نده‌کی کورد له‌مه‌یدانی شه‌ردا له‌خوین و خۆل گه‌وزیوه. سورخاب به‌گ له‌شه‌ویکا پێ دزه‌ی کردوه و خۆی و چه‌کداره‌کانی گه‌یشتوننه‌ ناو قه‌لای زه‌لمه‌وه و ماته‌یان هه‌لگرتوه؛ هه‌لیشی به‌ده‌رفه‌ت زانیوه‌ نامه‌یه‌کی به‌ په‌له‌ی بۆ شاتۆماس ناردوه‌ که: قه‌وماوه و ده‌هانامان وه‌ره. قه‌لای زه‌لم دوو سالی په‌به‌ق ئابلقه‌ دراوه و له‌شه‌ریکا رۆسته‌م پاشا تورکه‌که‌ بریندار کراوه. هه‌ر له‌و سه‌ر و به‌نده‌شا، خه‌به‌ر ده‌گا پاژه هه‌زار چه‌کداری له‌شکری ئیران به‌سه‌رکردایه‌تی حوسپن به‌گ ناوێ گه‌یوه‌ته به‌ره‌وه و له‌سه‌ر کورد ئه‌کاته‌وه. رۆسته‌م پاشای بریندار، له‌بیسینی ئه‌م خه‌به‌ره‌ دلێ ئه‌توقی. سورخاب به‌گ له‌سه‌ر حوسپن به‌گ راناوه‌ستی و هه‌رکه‌ ده‌بیسێ رۆسته‌م پاشا سه‌که‌ت بووه؛ له‌قه‌لا ده‌رده‌که‌وئ و ئه‌که‌وینته‌ سه‌ر له‌شکری رۆم و

دۆم بێ و کلاش بۆ خۆی بکا؛ کاریکیان پێ ده‌کا، با به‌ده‌واری شه‌ری نه‌کردوه. له‌شکری رۆمیان ده‌شکێ و حوسپن به‌گی هانا ده‌ریش ده‌گاته به‌ره‌وه و ده‌که‌وینته‌ دوای شکسته‌ی رۆم و بگه‌وه بکوژه‌ ئاش ده‌نیتسه‌وه. محه‌مه‌د پاشا ناوێک که سه‌رکرده‌به‌کی تورکان بووه، به‌خۆی و چه‌ند هه‌لاتویه‌کی یه‌که‌ه‌وته‌وه خۆیان ده‌هاویننه‌ ناو قه‌لای زه‌لمه‌وه و ده‌سته و داوینێ ژن و مندالی سورخاب به‌گ ده‌بن. حوسپن به‌گ به‌تکای ژنان لێیان خۆش ده‌بێ. محه‌مه‌د پاشا و شه‌شسه‌ت که‌سی هاوهرتی، به‌سه‌لامه‌تی به‌ره‌و ئه‌سته‌مبوول رپ ده‌که‌ونه‌وه. سورخاب به‌گی سه‌رکه‌وتوو، بنکه‌ی خۆی له‌زه‌لمه‌وه ئه‌باته‌ قه‌لای مه‌ریوان و پال ئه‌داته‌وه.

سالی ۹۵۶ ئه‌لقاس میرزای برای شاتۆماس له‌برای یاغی بووه؛ به‌کومه‌لێ چه‌کداره‌وه به‌ره‌و شاره‌زوور هاتوه. به‌فه‌رمانی شاتۆماس، شا قولیخان مه‌رداد و ئیبراهیم خان ناو به‌بیست هه‌زار سواره‌وه چوونه‌ته‌ جه‌سته‌ی و له‌که‌وشه‌نی مه‌ریوان و شاره‌زوور، ریتگیان لێ گرتوه و چه‌کداره‌کانی ئه‌لقاس میرزایان له‌به‌ر یه‌ک هه‌لوه‌شاندوه. ئه‌لقاس میرزا له‌گه‌ل بیست و یه‌ک نه‌فه‌ری ترا که‌ولێ خۆیان رزگار کردوه و خۆیان گه‌یانده‌وته‌ ناو قه‌لای مه‌ریوان و داوایان له‌سورخاب به‌گ کردوه که دالده‌یان بدا. سورخاب به‌گ تکای له‌شاتۆماس کردوه که ئه‌و برایه‌ی بیه‌خشی و شا تکای قبوول کردوه و له‌گه‌ل شا نیعمه‌توللا قه‌هستانییدا به‌رپێ کردونه‌وه بۆ لای شا. له‌پاداشی ئه‌م خزمه‌تدا، سالانه هه‌زار تمه‌ن جیره‌ بۆ سورخاب به‌گ براره‌ته‌وه، که له‌خه‌زینه‌ی ده‌وله‌تی وه‌رگرێ.

سورخاب به‌گ یازده‌ کورپی بووه، حه‌سه‌ن، ئه‌سه‌که‌نده‌ر، سولتان عه‌لی، یاقوب، بارام، زولفه‌قار، ئه‌سه‌مه‌ش، شاسوار، ساروخان، قاسم و بسات. سولتان عه‌لیی کردۆته‌ وه‌لیعه‌هدی خۆی؛ بارامی کردۆته‌ حاکمی په‌واندز و ئامید که تا سالی ۱۲۴۹ی کۆچی، نه‌وه و نه‌وه‌چرکی ئه‌و بارام به‌گه‌ له‌و مه‌لبه‌ندی په‌واندزه هه‌ر ده‌سه‌لاتدار بوون؛ محه‌مه‌د پاشای کۆره که به‌میری په‌واندز مه‌نشوووه و چه‌ند سال به‌ره‌ره‌کانی عوسمانییانی کردوه،

له بهره‌ی ئه‌و بارام به‌گه‌یه. سورخاب به‌گ سی ساڵ مه‌زنایه‌تییی کردووه و که مردووه، سولتان عه‌لی به‌گ له جیتی دانیشتووه؛ ئه‌ویش ته‌واو جیگه‌ی خۆی گهرم دانه‌هیناوه، که وازی له‌دنیا هیناوه و به‌ره‌و مهرگ شوێر بۆته‌وه؛ دوو کورپی به‌ناوی ته‌میورخان و هه‌لۆخان له‌پاش به‌جی ماون که له‌و کاته‌دا هه‌ردووک سه‌روپیتچکه‌ مندالۆکه‌ بوون.

دوای مردنی سولتان عه‌لی له‌ ساڵی ۱۹۷۵، کورپی یازده‌مین سوره‌خا و اتا بسات به‌گ فه‌رمانه‌وایی ئه‌رده‌لانی ده‌ست که‌وتووه.

وا هه‌تا ئیتره‌ نووسراوه‌که‌ی ئایه‌توڵلا مه‌ردۆخیشمان شان به‌شانی تاریخه‌که‌ی مه‌ستوره‌ خانم هینا؛ که لێم روونه‌ بێ فایده‌ نه‌بوو. سا با بگه‌رپینه‌وه‌ سه‌ر تاریخه‌که‌ی مه‌ستوره‌ خانم و بزاین ئه‌و ئه‌لێ چی.

مه‌ستوره‌ خانم ده‌لێ: «له‌پاش وه‌فاتی سورخاب به‌گ، سولتان عه‌لی به‌گ بوو به‌ جینشینی و به‌ سه‌ره‌خۆیی ته‌واو به‌سه‌ر خاکی ئه‌رده‌لان و شاره‌زووردا فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد؛ به‌لام ئه‌م فه‌رمانه‌وایییه‌ زۆری نه‌خایاند و هه‌ر له‌ تافی جوانیدا مهرگ بالی به‌سه‌ر کیشا و خونچه‌ی ژبانی په‌ر په‌ر کرد. دوو کورپی له‌پاش به‌جی مان به‌ناوی ته‌میورخان و هه‌لۆخان، به‌لام هه‌ردووکیان سه‌روپیتچکه‌ بوون و نه‌ده‌کرا بکرینه‌ فه‌رمانه‌وا. چاری ناچار بسات به‌گی مامیان که کوره‌ گچکه‌ی سورخاب به‌گ بوو، کرایه‌ جینشین و فه‌رمانه‌وایی ولاته‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت.

بسات به‌گ لاویکی زۆر له‌به‌رچاو و پیاویکی زۆر که‌له‌پیاو بوو؛ په‌شوروت خویشیان ده‌ویست و نه‌ویستان لیبی ده‌ترسان، زۆر پیاویکی نوێژو رۆژو پاک و له‌ گه‌ل خه‌لک و خوادا هه‌تا بلتی چاک بوو. ماوه‌یه‌کی ته‌واو به‌بێ ده‌ردی سه‌ر، به‌سه‌ری برد و که‌س گله‌ی لێ نه‌کرد؛ به‌لام کورد گوته‌نی «به‌رخ هه‌میشه‌ له‌ژیر سه‌وه‌ نابێ». کورپانی خوا لێ خویشبوو سولتان عه‌لی بوونه‌ پیاو و به‌خۆدا هاتن و بای مه‌زنایه‌تیییان په‌گوت کوه‌ت. له‌ مامیان وه‌خۆکه‌وتن و بۆ ساندنه‌وه‌ی که‌له‌پووری باوکیان روویان

کرده‌ پاته‌خت و دادی خۆیان برده‌ به‌رقایی شا ئیسماعیل سه‌فه‌وی که‌ دادیان بستیتنی و له‌ جیتی مام برازیان دا به‌زیتنی. ماوه‌یه‌ک له‌و ناوه‌ مانه‌وه، چییان بۆ به‌هیچ نه‌کرا و له‌و سه‌روبه‌نده‌ش دا شا ئیسماعیل بوو به‌ میوانی گۆرستان. ته‌میورخان و هه‌لۆخانیش به‌ده‌ستی به‌تال و دلێ په‌روه‌ به‌ره‌و ماڵ گه‌رانه‌وه‌ و کاله‌ دراو چییان بێ نه‌برا. ته‌میورخان لێ برا که ئیتره‌ براو بداته‌ سه‌ر ده‌ست و رمبی خۆی و هه‌تا بۆی ده‌لوێ، که‌له‌ له‌ که‌له‌ی مامی بداو تامی ژبانی به‌ده‌م تال بکا؛ زۆری بێ نه‌چوو ده‌ستی کرده‌ چه‌ته‌گه‌ری و تالان و برۆ. شه‌ق و په‌قی خسته‌ ناو په‌عیه‌تانه‌وه‌ و هه‌رچی له‌ ده‌ستی هات ده‌رباره‌ی مامه‌که‌ی کردی؛ به‌لام چونکه‌ خه‌لکی ولاته‌که‌ زۆر هۆگری بسات به‌گ بوون، که‌سیان ته‌میورخانیان به‌هیچ نه‌گرت و سه‌ریزتیویه‌که‌ی هه‌یج به‌هه‌ری بۆ نه‌دا. به‌لام له‌ نه‌کاو عیزارئیل هاته‌ یاریده‌ی ته‌میور خان و گیانی بسات به‌گی به‌تالان برد و پێگه‌ی بۆ ته‌میور ته‌خت کرد».

له‌ شه‌ره‌فنامه‌دا ماوه‌ی حوکی سولتان عه‌لی به‌گ سی ساڵ نووسراوه‌، به‌لام ئه‌مین زه‌کی به‌گ لای وایه‌ که‌ هه‌ر ته‌نیا سالیکی فه‌رمانه‌واییی کردووه‌ و مردووه‌.

جا لێره‌دا تاریخه‌که‌ی ئایه‌توڵلا زۆر پێک و پیتکتر هه‌لخواه‌ته‌وه‌؛ ئه‌و ده‌لێ: «سولتان عه‌لی به‌گ زۆر له‌ پاش بابی نه‌ژیاوه‌ و له‌ ساڵی ۱۹۷۵دا بسات به‌گ جیگه‌ی گرتۆته‌وه‌. بسات به‌گ پیاویکی دانا و زانا و زۆر نان بده‌و به‌خشنده‌ بووه‌. زۆریه‌ی وه‌ختی خۆی ده‌گه‌ل مه‌لا و فه‌قییانداندا رابواردووه‌، ماوه‌ی ده‌ ساڵ به‌وپه‌ری چاکی و ده‌ست پاکییه‌وه‌ حاکمه‌تی کردووه‌ و هه‌یج گیروگرفتی وه‌رپێگه‌ نه‌هاتووه‌. به‌لام له‌ ساڵی نۆسه‌ت و هه‌شتا و پینجه‌وه‌ ته‌میورخان و هه‌لۆخان کورپانی سولتان عه‌لی به‌گ که‌ له‌ دایکه‌وه‌ نه‌وه‌ی منتشا سولتان ئیستاجلو بوون، لیبی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و قه‌لای پاله‌نگانیان کرده‌ بنکه‌ی سه‌ریزتیوی خۆیان و ئه‌وه‌نده‌ی بۆیان کرا خراپه‌یان کرد. بسات به‌گ له‌شکرپێکی به‌سه‌رکردایه‌تییی زۆراب به‌گی ژنبرای خۆی

نارده سهربان که سهربان پښ بچه مینتی و نهو ئاژاوه یه نه مینتی. ته میوورخان و هه لئوخان بهر له وه له شکرې مامیان بگاتې، قه لایان چی هیشته و رایان کرد و خوځیان گه یانده ده رباری شا ئیسماعیلی دووهم. شا ئیسماعیل له سالی ۹۸۶د پشستی له دنیا کرد و بهر له وه به دادی نه وان بگا بوی مرد. ته میوورخان و هه لئوخان هاتنه وه کوردستان و هیندیك ئاغا و ماغایان له خوځیان کوکرده وه و دهستیان کرد به تالان و ئاژاوه نانه وه و هیندیك له ولاتی قه له مره وی بسات به گیان خسته دست خوځیانه وه. هه له و ساله شدا (۹۸۶) بسات به گ عمری خوی کرد و ته میوورخان پښ بهر هه لست ما.

ته میوورخان کوری سولتان عه لی: ته میوورخان له سالی ۹۸۶ که له پووری باوکی خوځی دست که و ته وه و له سهر کورسیی ده سه لاتداری نه رده لانیان دامه زرا. ته میوورخان زور مه ردیکی نه به رد و زور داد په روه و به هه موو باراندا خود اپیداو بووه؛ له پاش نه وه که ولاتی نه رده لانی ریک و پښک کردووه و دلې هه موو خه لکه که ی به لای خوځیدا هیناوه و خوځی له پله ی هیزوپیزدا دیوه، وای به پاش زانیووه که ده گه ل سولتانی رومدا ریک بکه وی و بو نه و مه به سته دؤستایه تیبیه کی گهرمی ده گه ل سولتان گرتووه. به گفتی خه لکی نه و ناوه گوايه له لایه ن سولتانه وه نازناوی «میری میران» ی پښ دراوه و سالانه سهد هه زار ئاغچه که باج و خه راجی شاره زوور بووه، بو نه و پراوه ته وه و هه رچی ویستوویه سولتان نه یگوتووه نا. شاره زوور و نه رده لانی ده بهر ده ستا بووه و هپچ که س ده سستی وه بهر نه هیناوه. به لام ته میوورخان له وانه نه بووه که ته نیا به و به شه ی که هه یه تی قنیات بکا؛ له په ستا دست دریشی بو ملک و مالی ده رو دراوسی کردووه و که وشه نی هاوسنورانی په راندووه و زبانی پښ گه یاندوون؛ که نه مه بوته مایه ی هه لوه شانی دؤستایه تی ده گه ل سولتان، ئیتر له وه به ولاره له و ناوه دا هه ر خوځی بووه و که سی به پیاو نه زانیوه.

ته میوورخان چوار کوری بووه: سولتان عه لی، بداغ به گ، مراد به گ، نه میر عه له مه ددین. هه ر به زبندی سهری خوځی، مولکه کانی به رده سستی

له ناو کوراندا به ش کرد: سنه، حه سه ن ثابت، قزلجه، زه لم و شاره زووری به سولتان عه لی که کوری گه وره ی بوو نه سپارد؛ قه ره داغی دا به بداغ به گ؛ مراد به گی نارده سهر مه ربوان؛ شارباز ئیریش کرایه به شی میر عه له مه ددین که کوری چکو له ی بوو.

ته میوورخان له و ماوه دا که له دؤستایه تیبی عوسمانی ته کیبوه و ته کیشی نه دا بوو به پال ئیترانه وه و ده یه ویست به زوری شان و باسکی خوځی قه له مره وه که ی فره وانتر کاته وه، هیرشیک کی کرده سهر ولاتی کرماشان و زه رپښ که مه ر - که ئیستا پیتی نه لئین گه پرووس - هه ردووی گرتن و خسته زئیر چوکی خوځیه وه.

دوسی جار په لاماری هوزی که لهوری دا و سهره ک هوزه که ی که ناوی عومه ر به گ بوو تالان کرد. دارا و نه داری که لهورانی ده خسته سهر ساجی عه لی و به نانی شه وی ئاتاج ده کردن. عومه ر به گ که به جاریک له دست ته میوورخان وه گیان هاتبوو، ناچار خوځی هاویشته بن دالده ی شاویردی خانی لوپ و ده سته و دامینتی بوو که له م به لایه ی رزگار بکا. شاویردی خان ده هانای هات و له شکرکی ته یاری له لورستانیان پښک هینا و ده گه ل عومه ر به گدا هات، له ده ربه ندیکا که ریکه ی گه رانه وه ی ته میوورخان بوو، بو سه یان نایه وه. ته میوورخان که له تالان کردنی که لهوران ده گه راپیه وه، که و ته بو سه ی لوران و لییان راپه رین. بوو به کوشت و کوشتار و قه لت و برینیک مه گین خودا بزانی. ته میوورخان که زانی دوژمن جیکه یان سه خته و به ختی نه رده لانیان ناییری، خه یالی بوو راکا و که ولی خوځی ده رباز بکات؛ به لام شوینه که زور سه خت و هه له مووت بوو، له هپچ لایه که وه ده رته تانی هه لاتن نه ما و چاری ناچار خان و زور له سه رکرده کانی خوځیان دا به ده سته وه و له لایه ن لوران وه یه خسیر کران. تالان به خروپری سیندراپیه وه و دراپیه وه به مال براوان و تالانکراوان؛ که لوپه لی نه رده لانیانیش بو و به تالانی لورستانیان. ته میوورخان و سه رکرده کانی ماوه یه ک به دیلی راگیران و له ئاخرا به ره لدا کران و هاتنه وه ولاتی نه رده لان. دواي نه م شه ر و

شکانه، زهرپین که مەر له لایهن دهولتهوه ئیداره دهکرا؛ شای ئیران به دهولته تیاری سیامه نسووری - که ئه ویش خانیکی کورد و سه رهکی هۆزی سیامه نسووری بوو - ئه سپاردبوو که بۆ دهولته به سه ری رابگا.

ته میوورخان ئه م زهرپین که مەر لی بپینه ی به لاره زۆر سووکایه تی بوو؛ پاش ماوه یهک که توژیکی بووژایه وه و به خویدا هات و هیز و پیژی جارانی پهیدا کردهوه، له سالی ۱۹۹۸ له نه کاو به له شکرکیکه وه هه لی کوتایه سه ر زهرپین که مەر. له پاته خته وه فه رمان ده رچوو که له شکرکی دهولته بیچن یاریده ی دهولته تیاری سولتان بدات. دهولته تیاری سولتان به له شکرکی خۆی و دهولته تیایه وه هاته پیشت ته میوورخان و هه ردووک له شکر پیتک هه لپه رزان و تیک چه رزان. ته میوورخان له وه شه ره دا سه ره که وت و له شکرکی دهولته و دهولته تیاری شکستیان خوارد و گه لیک له وانه له مهیدانا کوژران و ئه وی له شه ریش خۆی بووارد، رای کرده قه لای زهرپین که مەر و ماته یان هه لگرت و سه نگه ربه ندی خۆیان کرد. ته میوورخان دهوری قه لاکه ی دا. ئابلقه دراوآن زۆر پارانه وه که دهستیان لی هه لگرت و ئه مانیان بدا، به گویتیدا نه چوو. ناعیلاج له تاوی گیانی خۆیان دهستیان به شه رکردن کرد. ته قه دامه زرا و قه زرا و قه ده ر گولله یه کی ویل ته میوورخانی پینکا و هه ر له جی ساردی کرده وه. له شکرکی ئه رده لان که دیتیان بی سه ر و سه ردار ماون، دهستیان له شه ر سارد بۆوه و هه ر ئه وه نده یان پین کرا که جه نده کی ته میوورخان هه لگرن و به ره و ئه رده لان بگه رپینه وه. ئه مه ش کاری خواجه هه ر ده بوو وای.

تاییره ئه و باسه بوو که مه ستوره خانم له تاریخه که ی خویدا ده رباره ی ته میوورخانی نووسیوه؛ به لام شه ره فخان له شه ره فنا مه دا که باسی ده کا، له زۆر جیگه دا جیاوازی له باسه که دا هه یه. ئه و ده لی: «کاتێ سولتانی مه رگ، بسات به گی کرده په ندی پساتی، ته میوورخان له جیگه ی ئه و، بوو به فه رمانه ی وه ی ئه رده لان. سالی ۹۸۶ په نای برده به ر سولتان مرادی عوسمانی و سولتان له داها تی زه مینه کانی تاییه تی خۆی له شاره زووردا، سالانه سه د هه زار ئاغه چه ی بۆ بپه وه و پله ی «میری میران» دایه و

له قه می پاشای به پاشلی ناوه که یه وه هه لئاسی و بوو به ته میوورخان پاشا».

شه ره فخان دوای ئه وه که باسی به ش کردنی موککه کانی له ناو کوپاندا ده کا، هه ر ئه وه نده ی ده خاته سه ر که ده لی: «دینه وه ریش که سه ر به ئیران بوو، ببوه به شیک له قه له مره وی ته میوورخان».

ئه مجار له سه ری ئه روا و ئه لی: «له سه ره نجامدا به فوو تیکردنی شه بیتان و دنه دانی له خۆبایی بوون، هه وای مه زنا یه تبی بی گری و گۆلی که وته سه ر؛ جا بۆ ئه و مه به سه ته جاریک ده بووه به چه ره یه و به تورکی عوسمانی ده گوت: برای خۆمی؛ جاریک خۆی ده کرده قه لباش و ده گه ل کاربه ده ستانی ئیراندا ده بوو به ویلداش. هه ر پۆژه له سه ر نیازتیک و هه رده مه ده بووه سازتیک و به ئاوازیکی جیاواز دنه گی ئه دایه وه. له به ر به فیزی و بزۆزی خۆی، له ریگه ده رچوو بوو؛ ده رودراوسی ته هه موو ره نجاندبوون، کیشه ی پی ده فرۆشتن و گه ری تی ده هالاندن؛ تالانی ئه وی ده کرد و به ره شه دزی مالی ئه می ئه برد؛ دهستی دریت ده کرد و پیی راده کیشا، هه تا له ئاخه ر و ئۆخریه کاندایه ده ست و پی به ته له وه بوو. په لاماری کوپی عومه ر به گی که له هوری دا و تالانی کرد؛ شایه دی مه زنی لوپستان به هانای کوپی عومه ر به گه وه هات و به جووته ریگه یان له ته میوورخان گرت. ته میوورخان له کاتی که تالان و مالی که له هوریان دابوو پیشت خۆی و به خاتره می به ره وه مال ده گه راپه وه، له جیگه یه ک به ناوی خه سر ده بۆسه ی دوژمنانی هه له نگوت، لوپ و که له هوری لییان راپه رین و له نه کاو به ره نگاریان بوون. تا ته میوورخان و ئه رده لانی به خۆیان زانی، ئه وان که ولییان برده ده باغ خانه و شه ق و په قیان کردن؛ ته میوور به دیل گیرا و مالی ئه رده لانییان ده گه ل مالی تالانی ده ست لوپ و که له هوری که وت. ماوه یه ک ته میووریان لای خۆیان گل دایه وه و له وه دوو به ره لایان کرد. ته میوورخان له سه ر ئه و په ت په تینه شرا که پیی کرا، وازی له بزۆزی هه ر نه هینا؛ ئه وجار شالای برده سه ر زهرپین که مەر که دهولته تیاری

سیامه نسووری به فرمانی شای ئیران کرابوو به فرماندهی اوئی نئو ناوه. دهولته تیار به رهنگاری بۆوه و سه رتیک پیکدا هاتن. ته میوورخان ئه و جاریشی به لادانهات و له شهردا به لاداهات و که لاکه له شه رگه دا تخیل بوو. کوژرانی ته میوورخان له سالی ۱۵۹۸ بووه».

ماموستا رۆژبه یانی ده لئ: «ئهمین زه کی به گ لای وابوو که ته میوورخان چه جمینی له بسات به گی مامی هه لگرتبوو؛ عوسمانیه کانیش یاریده ی ته میوور خانیا ن ده دا؛ به و هۆبه وه توانیی مامه که ی ده رکا و بۆ خوئی له جیگه ی دانیشی». و اتا به روایه تی ئهمین زه کی به گ، ده بیج ته میوورخان به ر له مردنی بسات به گ بوویته فرمانده ی اوئی نئو ده لان.

ماموستای میژوونووس ئایه توللا له و باره وه هیندیگ به جباوازی باسه که ی هیناوه و ئه فه رموی: «له پاش مه رگی بسات به گ ته میوورخانی برازای له سالی ۱۵۹۸ جیگه ی باوکی گرتوه؛ له و ده مه دا دهولته تی ئیران لاواز بوو. ته میوورخان ده گه ل سولتان مرادخانی عوسمانیدا خوئی کرده دۆست». ئایه توللا به شی کوپه کانیشی به م جووره باس ده کا و ده لئ: «شاره زوور، قزلجه، زه لم، سه و چه سه نابات، به ر سولتان عه لی به گ که وتوووه. قه ره داغ، کوپه و چه ریر، بۆته به شی بداغ به گ. مه ربوان، سه قز، سیاکپو، تبه له کو و خویرخوره، به مراد به گ سپیراوه. مییر عه له مه ددینیش له سه ر شارباژێر داندراره.»

ته میوورخان دو سه جار هۆزی که له هوری تالان کردوووه. سالی ۹۹۳ دیسان به هه زار سوواره وه هه لی کوتاوه ته سه ر که له هوران. عومه ر به گی مه زنی که له هوران ده سه ته و دامینی شاویردی خانی لوپ بووه؛ ئه ویش ده هانای هاتوووه و رتگه یان له ته میوورخان گرتوووه و ده سه ته و یه خه لی بی راپه ربون؛ شه ر قه و ماوه و له مه یدانئ شه ر ئه سپی ته میوورخان گلاوه و به دیل گیراوه.

له پاش ماوه یه ک زۆر به قه در و عیژه ت به ره لدا کراوه و گه راره ته وه

ولاتی خوئی. دوا ی سه س سال دیسان ته میوورخان به دوو هه زار سوواره وه په لاماری زه ربین که مه ری داوه که دهولته تیاری سیامه نسووری له لایه ن شاهه به سه ری راگه یشتوووه. دهولته تیاری و سه هه زار سواره ی قزلباش به گژیدا هاتوونه وه. له شه ردا له به ر ته میوورخان شکاون و خویمان کوتاوه ته ناو قه لای زه ربین که مه ره وه و ته میوورخان ده وری لی داون. پاش چه ند شه رتیک قه لاکه گیراوه و له وه ختی هپرش برن بۆ ناو قه لا، گولله یه ک ته میوورخانی پیکاره و کوژاره. هه لئوخانی برای چکۆله ی ته میوورخان نه به یشتوووه له شه رکه که بلاوه بکا و زۆر مه ردا نه توله ی برای ساندۆته وه؛ دهولته تیاری سولتانی به دیل گرتوووه و کوشتوووه و دوو سه د که سه یکی له خه لکی زه ربین که مه ریش کوشتوووه و ته رمی ته میوورخان و تالانی زه ربین که مه ربانی ده گه ل خوئی هیناوه ته وه بۆ قه لای مه ربوان».

هه لئوخان: له پاش ته میوورخان که له سالی ۱۵۹۸ کوژرا، هه لئوخانی برای کرایه فرمانده ی اوئی نئو ده لان. هه لئوخان هه زار قات له براکه ی پیاوتر و له تازیه تی و ره عیه ت لاوانده وه دا له هه مووکه سی تر به رچاوتر بوو. زۆر به زیبه کی، هه م له گه ل سولتان مراد (سولتانی عوسمانی) دا خوئی کردبووه دۆست و هه م ده گه ل شاه عه باسیشدا بناغه ی ئاشتی و ئاشنا یه تی بی دامه زران دیبوو. زۆر زوو زۆری گه نجینه و نه غدینه وه سه ر یه ک نا هه میشه هه ر خه ریکی قه لا دروست کردن و مزگه وت دامه زران دن و مه دره سه ئیجاد کردن بوو. قه لای پاله نگان که هه ر له رۆژی خویدا پاته ختی گۆرانان بووه و له زه مانی ته میوورخاندای ئیران ببوو، به فرمانی ئه و دووباره وه ک رۆژگاری هه وه لئ و بگره قایمیش ناوه دان کرایه وه؛ ده لئین ئه و قه لای پاله نگانه زۆر قه لایه کی قایم و هه له مووت بووه و له هه زار به هه زاریکا دروست کراوه که که م که س بۆی کراوه پیتی هه لگه ری و بگاته ئه و قه لایه. له کاتی شه را دوژمن زاتیان نه کردوووه هپرش به ره و قه لا به رن. ئه گه ر جاریک له جارن سواری سه ری خویمان بوون و به لاساری ویستوو یانه به و چیا سه خته هه لگه رین، زۆر زوو قه لاجۆ کراون و ئاسه وار براو بووگن. قه لای زه لمیشی

ئاوهدان كردۆتەو؛ قەلایە حەسەن ئابادیشی دەسکاری كردوو و لە جاران پتەوتەری كردوو. ئەم قەلایە حەسەن ئابادە ئەوەندە بەرزە كە شان لە شانی ھەوران دەسوێ و ئەوەندەش تەرزە كە ھېچ كەس شتی وای بەخەونیش نەدیووە. باسی ئەم قەلایە، زۆر لە مێژوونووسان لە كەتیبی خۆیاندا نووسیبوایە.

مەستوورەخانم لێرەدا بڕ بە قەسەكەى دەدا و دەلێ: «من بە چاوی خۆم دیتم كە لە دەورانی فەرمانرەوایی ئامانوللاخانى والیدا، سەفیرانى روس و ئینگلیس ھەر بۆیە ھاتبوونە كوردستان تا سەیری ئاسەوارى ئەو قەلایە بكەن. ئەگەرچی ئیستا وێرانە، بەلام ئەوان زۆریان بەلاوێ عەجباتى بوو. ھەلۆخان قەلا و بازار و گەرماس و چەندین مەزگەوتى لە مەریوان دروست كردوو؛ دەلێن ئیستاش شوێنەوارى ھیندیکیان ھەرماوە».

ھێز و توانای ھەلۆخان گەیشتە رادەبەك كە دەخۆی رادیت بەسەر بەخۆی بژیت و دەم لەبەر رۆم و ئێران خوار نەكاتەو و ماستا و بۆكەس سارد نەكاتەو، ئیتر كەلای سەریستى بە لاتىلاكى سەریووە دەنا و كەسى لە خۆی بەگەورەتر نەدەزانى. ھەر كە سیش بیوتایە پشتى چاوت بڕۆیە، وەھای تەمى دەكرد كە ئیتر ئاخر جارى بێ.

لە سالى ۱۰۱۹ى ھىجریدا حوسین خانى لور بە لە شكركەو ھىرشى ھینا و شەر لە دەورى قەلایە حەسەن ئاباد دامەزرا؛ بەلام خانى لور زۆر زوو شكستى خوارد و لۆر لۆر بەسەر شۆرى بەرەو لورستان داى قەلاشت. دەلێن چەند جاران لە شكركى شا عەباس بەگژ ھەلۆخاندا چوون و ھەموو جارێك شكاون و راوناون. سەرەنجام شا عەباس زۆرى رق ھەستاو و ھەر خۆى بە لەشكەرەو ھاتۆتە شەرى ھەلۆخان و لە مەلەبەندى ئەسەفەند ئاباد لە گوندى مەھەم ئوردووبەزى كردوو. رۆژێك بۆ تماشى كردنى كێوھەكانى كوردستان چۆتە سەر بەرزایىبەك؛ ئالى ئالى زەنگەنە كە كوردێك بوو و لەبەر دەستى شا عەباسدا خەمەتكار بوو، بانگ كراو تە لای شا و شا ئىبى پرسىووە كە: «تۆ زۆر شارەزای شاخ و چىاى كوردستانى

و بە قەلاكانى ئەو ناوێ دەزانى؛ ئىمە چۆن بكەین كە ھەلۆخان لە داو بخەین و مۆلكەكانى لى داگیر بكەین؟» ئالى ئالى عەزى كردوو: «من لام وایە بە شەر درۆستى ھەلۆخان نایەى و ئەگەر لەبەرى بشكێتى، بە جارى ئابرووت دەچى و لەوانەى ھەبەتت لەسەر خەلكى تریش نەمىنێ، چاك ھەر ئەوێ بە زمانى لوس فریبى بەدین و بىكەبە دەستى خۆمان و شەرى ئەو لە خۆمان دوور خەینەو». شا بە ئامۆژگارى ئالى ئالى كرد و دەركى دۆستایەتتى كردوو؛ ھەلۆخانى لە بارى دۆزمنایەتیبەو خستە سەر بارى ئاشناىتەى و بارگە و بنەى پىچاوە و روو بە پاتەخت گەراپەو. ھەلۆخان بۆ دلتىبى شا عەباس، خان ئەحمەد خانى كورێ خۆى بە دیارى و پىشكەشى زۆرەو ناردە خەمەت شا عەباس كە بارمەتە بى و لە دەربار مپىنێتەو. شا عەباس بەو بارمەتەدانە زۆر دلخۆش بوو؛ ئەوەندەى دەستى خۆمەت لە خان ئەحمەدخان نا، كە نەبیتەو؛ ھەر واپە و خەلاتى بۆ زیاد دەكرد و دەبلاواندەو، تاواى لى ھات كە خوشكێكى خۆى بە ناوى «زەرىن كلاو» لى مەرھەرد و كەردىە زاواى خۆى.

لێرەدا مەستوورەخانم بڕ بە مەبەستەكە، دەدا و دەلێ: «ھەرچەند لە تارىخاندا نەنووسراو، بەلام من لە كۆنە پىوانم بىستوو كە گواىە زەرىن كلاو خانم رازى نەبوو بىدەن بە كوردێك و بۆلە و پرتەى بەسەر بربايدا كردوو. شا دلخۆشى داو تەو و بانگى كردۆتە سەر شانشىنى كە لە پەنجەرەو سەرى حەسار بكەن. لەو دەمەدا راي سپاردوو كە خان ئەحمەد خانى بۆ بانگ كەن. لە كاتىكا كە خان ئەحمەد خان گەیشتۆتە ناو ھوشە، شىركى ھار و شىتبان بەرھەلدا كردوو و پەلامارى خان ئەحمەد خانى داو. خان ئەحمەد خان بەبى ئەو بشلەژى و گرتى بپتە ناوچاوان، شىرى ھەلكىشاو و بە يەك قەلت شىرى كردۆتە دوو كەرت و لە مەيدانى تخىل كردوو. شا لەو سەرەو بانگى كردوو: تۆ حەقت چىبە شىرى من دەكوژى؟ خان جوابى داو تەو: قوربان دوو شىرى تۆ پىك ھەلپىراون و بەكىان بەسەر ئەوى ترا زالى بوو؛ شا ئافەرىمى لى كردوو و زەرىن

کلاو خانمیش بۆ ئەومیردە نازا و ڕەشیدە لیکاوی لە دەم هاتۆتە خوار و زۆر بە شانازییەوه پیتی ڕازی بوو. ئەوسا بە دەستووری شاهانە بووکیان دەپال زوا کردوو. لە پاش ماوێهەکی زۆر، شا عەباس کە دەیزانی تازە خان ئەحمەد خان هی خۆبەتی و وەختی ئەو هاتوو کە بیکاتە مقاشی دەست و، کوردستان و هەلۆ خانی پیتی بگری، ڕۆژتیک بەتەنیا بانگی کردە لای خۆی و نەینیبی دلی خۆی بۆ ئاشکرا کرد و تیبی گەیانە کە چەند سالە قەرمی لە گرتنی کوردستان و بەر دەست کردنی هەلۆ خان خۆش کردوو و بۆی هەلنەسوورپاوه؛ ئیستا ئەو کارە بە ئەحمەد خان دەکری. تیبی گەیانە کە بەهەر جوژتیک بیت باوکت بخە بەر چەنگی من و تو خۆت ببە بەحاکمی کوردستان. خان ئەحمەد خان لە بەرامبەر خەزووری بەرێژدا کەرنۆشی کرد و دەستەبەر بوو کە ئاواتەکانی پینک بهین. دیاری و خەلات و دراوی زۆری دەگەل خۆی هینا و هاتوو لای باوکی. هەلۆخان کە چەند ماوێهەکی کورپی خۆشەویستی خۆی نەدیوو، بە دبتنی گەشایەوه و دەتگوت عومری تازەهی بەسەرگرتۆتەوه. خان ئەحمەدخان لە بنهوه دەستی کرد بە دلدانەوه و لە خشته بردنی پیاو ماقولانی باوکی، بە دراو و دیاری چاوی دادروون و قەرار و مەداری خەیانەت کردنی دەگەل بەستن. دواي ئەوه کە تەواو دلنیا بوو دەتوانی باوکی بەدیل بگری و بەدیاری بۆشای بنیتری. ڕۆژتیک لە مەجلیسدا خان ئەحمەدخان بە پیاوکی خۆی گوت: برۆ نوغڵ و شیرنیاتی ئەسفەهان بۆ بینه تاتۆزتیک دمان شیرین بکەین. هەلۆخان تیگە پشت کە ئەم قسانە مانای خراپیان هەیه، روی کردە خان ئەحمەدخان و گوتی: کورم، تو بە شیرنیاتی فیلاوی، تالوت بە گیانی مندا کردوو. ئیتر بوو بە مقۆمقۆ لە مەجلیسدا و فیله کە سەری نەگرت. خان ئەحمەدخان بەزیزی دەرکەوتە دەر و سوارەهی خۆی دایە شوین خۆی و لە دەوری قەلا دامەزرا و لێ برا کە بەشەر باوکی خۆی بەر دەست بکات. خان ئەحمەدخان زۆر لە دەوری قەلا مایهوه و هیچی بۆ بەهیچ نەکرا. دایکی وەخۆ کەوت، پاسەوانەکانی برج و قەلای فریودا و تیبی گەیانە کە یاریدەهی کورپەکی

بکەن و گوی بە میردەکەیی نەدەن. بریار درا دەنیوه شهو و یکدا دەرگای قەلا بکریتهوه و خان ئەحمەدخان هیتش بیتی و کارەکە تەواو کە، خەبەرەیی شهوی دەرگا کردنەوهیان بەهۆی مەلا یاقوبهوه - کە ئەبیتە باپیره گەورەیی جەنابی مەلا عەباسی شیخەلئیسلامی حازری - بۆ خان ئەحمەدخان نارد، مەلا یاقوب مزگینیبەکەیی گەیانە و بۆ مزگینیی وەرگرتن گەراپهوه قەلا. هەلۆ خان بەو خەبەرەیی زانی و مەلا یاقوبی گرت و خستیه زبندانەوه و بریاری دا کە سبەیی ئەو شهوه پەتی بخاتە مل و پەت پەتیبیتی باشی پیتی بکەن؛ بەلام هەر ئەو شهوه خان ئەحمەدخان بە شارەزاییی دایکی هاتە نزیک دیواری قەلا و پەیزهیان بەدیوارهوه ناو خۆی گەیانە سەربان و هاوکارانی خۆی لە هەموولایهک دامەزراند؛ ئەوسا چوو جەستەیی باوکی و لە ناو نوینا گرتی و دەست و پای بەست و هەر ئەو شهوه بە دیاری بۆ دەرباری شا عەباسی بەرپێ کرد؛ مەلا یاقوبیشی لە بەند ڕزگار کرد و لە تۆلەیی ئەو خەیانەتەیی کە بە باوکی کردبوو، گیرفانی لە زیر ناخنی.

مەلا حەمە شەریف لە تاریخەکەیی خۆیدا دەلی: «شا عەباس زۆر قەدری هەلۆخانی گرت و تا مرد لەو پەری ناز و نیعمەتدا ژیا و هەر لە ئەسفەهان مردوو».

بەلام خوسرەو بەگی ئەردەلان لە کتیبەکەیی خۆیدا دەلی: «شا زۆری ڕیز لە هەلۆخان ناو خەلاتی کرد و ناردیهوه جیگەیی خۆی و قەولی لێ ساند کە ئیتر مەزنایەتی نەکاو خۆ دەکار و باری دنیا داری نەگەبەنیت». ئیتر خوا ئەزانن کامیان راستیان وتوو.

تا ئیتر تاریخەکەیی مەستورەخانم بوو، بابزانی مێژوو نووسانی تر دەلین چی؟

شەرەفخان لە شەرەفنامەدا دەلی: «لە پاش کوزرانی تەمبوورخان هەلۆخانی برای بوو بەجی نشینی. هەلۆخان گوی بەفەرمانی سولتانی عوسمانییه، دلی قزلباشانیسی لە خۆی نەڕەنجاندوو و خۆی دەگەل هەموو

لایه کدا گونجاندوه و کاریکی وای کردووه که وهک دهلین: نه شیش بسووتی و نه که باب. ئیتر له سایه ی ئه و زیره کی و وریاییه وه توانیوه به سه ریبهستی و بی به ره لهست حوکماتی خوی به ریپوه به ری. ئیستاکه سالی ۱۰۰۵ هیجریه، هه روا به کامه وایی دهژی و به دلنیایی رای ده بوئی.»

ماموستا ئایه توللا مه ردوخ له تاریخه که ی خویدا باسه که به جوئیکی تاییه تی ئه گئیترته وه و ئه لئ: «پاش کوژرانی ته میوورخان، هه لئوخانی براگچکه ی له سالی ۱۵۹۹۶ دهستی به سه ره قه له مپه وی ئه رده لاند ا گرت. دوو سال دهگه ل مرادخانی سیهه مدا ئاشنایه تیی گه رمی هه بوو، پاشان دهگه ل ئیران خوی کرده دۆست و پاته ختی فه رمانه وایی خوی له قه لای زه لم و قه لای مه ریوانه وه بو قه لای پاله نگان گوئیترته وه که ئه و قه لایه ئه و سایه زۆر هه له مووت و قایم بووه و کهس تا ئه و ده مه نه تیوانیوه به شه ر بیگری. قه لای پاله نگان هه ره له میتره وه شوینی فه رمانه وایی گۆران و که له ویران بووه و ئیستاش ئاسه وار و شوینه واری ماوه.

هه لئوخان پیایکی زۆر نازا و به هیز، زۆر دووره زو لم و پیایو چاک بووه؛ له هه ره کژی سالد له یه کییک له چوار قه لایانی زه لم و پاله نگان و حه سه ن ئابات و مه ریواندا به سه ری بر دووه؛ زستان له زه لم، به هار له پاله نگان، هاوین له حه سه ن ئابات و پایز له مه ریوان ژیاوه. سه ره نجام به پله یه ک گه یشتوه که به سه ریبه خویی ژیاوه و گوئی به فه رمانی رۆم و ئیران نه داوه. شیخ عه بدولغه فاری مه ردوخی له هه ورامانه وه بر دۆته حه سه ن ئاباد که دهرز به فه قی بلیتته وه و پیشنوئی جومعه و جه ماعت بی. مه لا یاقویی باپییه گه وه ی مه والی سه نه شی کردووه به ماموستای تاییه تیی خان ئه حمه دخانی کوری. سالی ۱۰۱۹ هیجری، له سه ره دنه دانی شا عه باس حوسینخانی حاکمی لوړستان به ده هه زار چه کداره وه هیترشی هیئاو ته سه ره سه و په لاماری قه لای حه سه ن ئابادی داوه، شه ر له نیوان کوردستانی و لوړستانیاندا قه و ماوه و له چوار جار پییک هه لپه ر ژاندا هه موو جار پییک له شکر حوسین خان تی شکاوه، ئیتر بو جاری پینجه م هیزی شه ر کردنی

نه ماوه و رای کردووه ئه ما را کردن! له شکر هه لئوخان ده م له سه ره پشت که وتوته سه ربان و وهک هه لئو رای چۆله که بکا، تیبیان شیشاون و پتر له هه زار که سیان له دوژمن به مردوویی گل داوه ته وه. خه به ری ئه م شکانه ده گاته ئه سفه هان و شا عه باس هه ر ناگر ده گری؛ گورجی له شکر پیکی زۆر ته یار ده نیترته سه ره هه لئوخان که توله ی لوړه کانی لی بکه نه وه، به لام ئه م له شکره ش به دهردی له شکر حوسین خان ده چی و به سه ری شکا و و پاشلی دراوه وه ده گه ریته وه. دیسان شا عه باس پتر تووره ده بی و له شکر پیکی ته یارتر ده نیتری؛ به لام ئه ویش هه ره له هه وه ل شه ر و پییکدا دانداندا تیک ده چی و به په ریشان و بلاوی به ره و دوا ده گه ریته وه. ئه مجار شا عه باس لی ده بری که هه ره خودی خوی به له شکر زۆره وه بچی و هه لئوخان له به ین به ری؛ دیت و ده گاته گوندی مه یه م له مه له ندی ئه سفه ند ئاباد که ئه وسا عه لی شوکریان پی گوتوه، ئالی بالی ناویکی کوردی زه نگه نه که رۆژگار پیک جله و داری تاییه تی شاه عه باس بووه، له و گونده دیته دیدنه ی شا، به دوور و دریتی باسی قه لا قایمه کانی هه لئوخان و له شکر و چه کداری کوردستانی بو ده کا و تیی ده گه یه نی که به شه ر دهرۆستی هه لئوخان نایه و چاتر وایه به زمانی خوش له گه لیا بجو لیتته وه. شا عه باس راویژی مام ئالی بالی په سه ند ئه کا و هه ره خوی ئه کاته ده سه به ری ئه و کاره و فه رمان و خه لاتی ته سمیل ده کا و بوخوی و له شکره که ی به ره و ئه سفه هان ده گه ریته وه. ئالی بالی له قه لای مه ریوان چاوی به هه لئوخان ده که وی و ده یکاته دۆستی شا عه باس. هه لئوخان بو بارمه تی دلنیایی، خان ئه حمه د خانی کوری خوی به دیاری و پیشکی شه وه ده نیترته ئه سفه هان. شا عه باس به مه زۆر که یفی ده بزوی و زۆر ریز له بارمه ده گری و زهرین کلای خوشکی خوی لی ماره ده کا و به دام و ده ستوری پادشایان بوی ده گوئیترته وه.

پاش ماوه یه ک خان ئه حمه دخان ده نیترته وه لای باوکی و قه ولی لی دستینی که له گه رانه وه دا بو ئه سفه هان ئه مجاره باوکیشی له گه ل خویدا

بهیڤینی؛ خان ئەحمەدخان کە دیتەوه، دلخۆشی باوکی ئەداتەوه کە لە گەلیا بیته خزمەت شا عەباس؛ هەلۆخان تێ دەگا کە تەلەیی بۆ نراوەتەوه، دەپهوی خان ئەحمەد خان تێ بگا و دەست لەم داواپە هەلبگری؛ بەلام خان ئەحمەدخان کە قەولی بە شاداوه نایکری پاشگەز بیتهوه، گڕنە دادەگری کە ئیللا هەر دەبی دەگەلما بیی؛ مەلا یاقووبی مامۆستایشی دەکاتە یاریدەیی خۆی و بەجووتە دەچنە بن کلێشەیی خانەوه کە ئەم سەفەرە بکا. خان ئەم کارە بە خەیاوەت دەزانن و خان ئەحمەدخان و مەلا یاقووب دەخاتە گرتووخانە. شیخ عەبدوولغەفاری مەردۆخی و چەند پیاوماقوولێکی تر کە دوا ی سێ پۆژ بەم کارە دەزانن، دەچنە لای هەلۆخان و زۆری سەرکۆنە دەکەن کە چۆن زاوای شای حەسەر کردووە؟ تیشی دەگەیهنن کە ئەگەر شا عەباس هێچی خرابیی لە دلدابووایە، خوشکی خۆی نەئەدا بە خان ئەحمەد خان و خزمایەتی دەگەل هەلۆخان نەدەگرت، ئیتر هەلۆخان لە باریکەوه دەبەنە باریکی تر و ناچار مەلا یاقووب و ئەحمەدخان لە زیندان دەر دەخا و زۆر دلخۆشی کورەکەیی ئەداتەوه و مژدەیی ئەداتن کە ئەم ئاواتەیی پێک بهیڤینی. دوا چەند پۆژیک هەلۆخان بە دیاری و پێشکەشی زۆرەوه دەچیتە مائی شا عەباس؛ شا یەكجار زۆری قەدر دەگری و شەش مانگ لە ئەسفەهان خزمەتی دەکری؛ لەوه دوا ئیجازەیی پێ ئەدا کە بگەریتەوه بۆ کوردستان و هەر لەسەر خواستی خودی هەلۆخان، شا عەباس فەرمانی حوکمرانی کوردستان لە هەمەدانەوه تا ئامیدی و کۆبە و حەریر بەناوی ئەحمەد خان دەردەکات.

سالی ۱۰۲۳ خەلکی هەورامان لە هەلۆخان هەلەگەرینەوه. خان ئەحمەدخان بە فەرمانی باوکی دەچن و ئازاوه لە بەین دەبا و هەژدە پیاوی سەرناسی هەورامی دەکوژن و دەست بەسەر هەوراماندا دەگری. ئیتر تامردنی هەلۆخان کیشەپەکی تر لە ولاتەکەیدا پوی نەداوه.

بەلام مامۆستای میژوونووس ئیسماعیلی مەلا حەمە حوسین، کە ئەویش تاریخی ئەردەلانی نووسیوه، بەجۆریکی تر دەگێریتەوه کە لە

تاریخەکەیی مەستوورەخانم زۆر نزیکە. شیایوی باسە تاریخی ئەردەلانی ئیسماعیلی مەلا حەمە حوسین بەفارسییە و حوسین حوزنی موکریانی لە مەجەللی دەنگی گیتی تازەدا بەرەودوا بە کوردی بلاوی کردۆتەوه؛ مامۆستا جەمیل پۆژبەییانی لە کوردییەوه کردووبە بەعارەبی و لە تەرجمە عەرەبییەکەیی شەرەفنامەدا گونجاندوویە و منیش کە شەرەفنامەم کردۆتە کوردی، ئەو باس و خواسەم بە کوردی خستۆتە پال شەرەفنامەکەمەوه - هەژار. ئیسماعیلی مەلاحەمە حوسین لە تاریخ ئەردەلان دا دەلی:

«هەلۆخان پیاویکی زۆر بەمشوور و کارامە بوو، ولاتی خۆی زۆر ئاوەدان و بە ئیرو کرد؛ جگە لە قەلای زەلم، سێ قەلای دیکەیشی دروست کرد کە ئەوانەش: قەلای حەسەن ئاوا لەسەر تروپکی کەژتیکی بەرز، قەلای پلنگان لەناو جەرگەیی ولاتی گۆراندا و قەلای مەریوان بوون. گەنجینهیی هەمیشە لەزێر و زێو ئاخابوو. گەنج و گەواهیتراتیکی زۆری وەسەرەیک نابوو. زۆریش بەخشنده و خێرەومەند و دلایا بوو. گەلێک مژگەوت و تەکیە و خانەقا و فێرگەیی ئایینی لە کوردستاندا دروست کرد ئارامی و خوشی و هەرزانی شابالی بەسەر خاکی قەلەمپەیدا کیشابوو. ئازاوە بەردێک بوو، هەرگیز لە خوا نەبی لە کەس نەترسابوو. نە سەری بۆ شای ئێران دەچەماند و نەخۆی دەتورکان دەگەیاندا. دەولەتی تورک و ئێرانیش بەجووتە لێی دەترسان. شا عەباسی سەفەوی بە نیازی داگیرکردنی ولاتەکەیی بە لەشکرێکی یەكجار زۆرەوه بۆی هات، لە نزیک هەمەدان لە گوندی مەبەم لەشکرەزی کرد. عەلی بالی زەنگەنە کوردیکی نزیک بە شا و پراویژکەری بوو، ئامۆژگاریی شای کرد کە ئەگەر بەشەر دەگژ هەلۆخاندا پابجی ئەوانەپە دەروستی نەبە. ئەگەر شا بشکن، ئاپروی شا عەباس و ئێرانیش دەتکن. وا باشترە بەگری و فزی و تەلەکە بیخەینە داوی خۆمانەوه. شا عەباس بەگویی کرد و راست بەرپی خۆیدا گەراپەوه و نەپوێرا خۆ لە قەرەیی هەلۆخان بدا. ئەمجار لە بنهوه دەستی کرد بە پوێبازی و تەلەکەسازی. تۆری خۆی تەنی و چیشتهیی خستەسەر و ویستی دانهخۆری بکا و

دهگهویکی هالقیینی. بناغهی دۆستایه تیپی دهگه ل داریژت و سهزاره کی بوو به دۆستی گیانی به گیانی هه لۆخان. نامه ی بو دهنووسی و دیاری بی بو دهنارد. له نهجمادا وای کرد که هه لۆخان سویندی گه وری به سهری شا عه باس دهخوارد. شا عه باس له نامه یه کدا بو نویسی: چهند چه ز دهگه م خان نهحمه دخانی کورت بنیری له لام بو نهسفه هان و له دهباری خوم مینیتته وه و نهو یادگار به نرخه هه موو روژ دیداری توژی خوشه ویستم وه بییر بیتیته وه. خان به ته پکه وه بوو، خان نهحمه دخانی به دیاری و پیشکیشی زوره وه بو شا عه باس نارد و شا عه باسیش نهوپه پری پیزی لی ناو بردی به سهراو په رده ی پادشایی. کلاوزیپ خاتوونی خوشکی خوی لی ماره کرد و کردیشه هه مه کاره ی خوی. کاری هه ره گرینکی به زاوا زیپنه ی ده سپارد و بو کاری نهیینی و رازی تاییه تی خوی زیاد له هه موو کهس نهوی دهنارد و هه رگیز له کهس و کاری زور نریکی خوی هه لته داوارد. هینده ی به دهوره دا هات و پشی پشی بو کرد و چاکه ی ده باره کرد، تا به جاریک کردیه چاو به ره ژیری خوی و لاره ملی گوی به فه رمان. نهوسا به وریایی چوه بن کلبشه به وه و راستی کرد که ده بی بچی و له شکر به ری و باوکی خوی به دیل بگری و بو شای بینی و شوتنه واری باب و باپیرانی بو خوی بستینی. له سه ره نهو نیازه ناوی لی نا والبی کوردستان و له شگری زوری خسته به ره دهستان و نارویه سه ره لۆخان. هه لۆخان له و سه روبه ندانه دا له قه لای حه سه ن ناوا بوو؛ نهحمه دخانی زاوای شا عه باس به هه ر کویدا هات داها تی لی بری و قری تی خست و گه یشته حه سه ن ناوا و دهوری قه لای باوی دا؛ به لام قه لا له و به لایانه نه بوو که به کهس بگیری. ژنی خان که دایکی نهحمه دخان بوو دهگه ل مه لا یا قوویی هه مده می هه لۆخاندا خه یانه تیان به میترد و ناغا کرد؛ ریک که وتن و به دزیه وه ده رگای قه لایان بو نهحمه دخان کرده وه و له شگری دوزمن رژا قه لاه؛ دهوری هه لۆخانیا ن دا، گرتیان و بال به سته ره وانه ی نهسفه هانیا ن کرد. شا عه باس هه لۆخانیا به دیلگیراوی زور به خیر هینا، له کوشکیکی زور خوشدا داینا و بو دانا

که نابج له شاری نهسفه هان ده رکه وی؛ ئیتر هه ره له وی مایه وه هه تا مرد. نهوسا حوکی نه رده لان و شاره زور که وته ده ست خان نهحمه دخانه وه که نهوسا میژوو له ۱۰۲۲ ی هیجری دابوو». به لای ناسرخانی نازاد پوره وه سه لاله که ۱۰۲۴ بووه.

وا ئیمه ریوایه تی جو ربه جو ری میژوو نووسا مان ده باره ی هه لۆخان گپراهه وه و ناچارین وه ک مه ستوره خانم بلتین: «خوا نه زانی کامیا ن راسته».

خان نهحمه خان: سالی هه زار و بیست و پینچی هیجری قه مه ری، خان نهحمه دخان کورسیی فه رمان ره وایی نه رده لانی بو خوی گرتته وه؛ دهستی کرد به په رده دانی له شکر و سوپا و ناوه دان کردنه وه ی ولاته که. وهختی که دیتی هینز و پینزکی زوری وه سه ره بک ناوه و له ولشه وه له سایه ی خزمایه تیپی شا عه باسه وه له هه موو یارییه کی ده ولته تی نارخه یان بوو، ده ولته تیش نهوسا که دوزمنی سه ره ختی عوسمانیا ن بوو؛ هه ل بو خان ره خسابوو که په ره لای و گه پری خوی ده ولاتی به رده سستی رۆمیا ن هالینی. له سه ره نهو نیازه له شکرکی زور ته یاری پیکه وه ناو بی ده نگ و باس هیرشی کرده سه ره هۆزه کانی بلباس (بلباس به عه شایرکی ده لیتن که له ته ترافی پیرانشار - خان- ی ئیستا و له ده وروبه ری شارۆکه ی رانییه ی عیراق ده ژین - هه ژار)، چونکه بلباس له و هۆزه کوردانه بوون که سه ره به عوسمانیا ن بوون و ده ولته تی تورکی عوسمانی به سه ریا ن راده گه یشت. بلباسه کان که باس و خواسی نهحمه دخان و هیرشه که یان پی گه یشت، نه وانیش به خۆدا هاتن و له شکرکیان کو کرده وه و بو به ره ره کانی هاتنه مه یدانه وه. شه ریکی خوتناوی له نیتواندا رووی دا، سه ره نهجم له شکرکی بلباسان شکا و زور له پیاوماقوولان و سه رکرده کانیان کوژان و به دیل گیران. نهوی له کوشتن و گیرانیش رزگاری بوو ناچار به ره و ولاتی خویان قاچانیدیا ن و هاواریان برده وه بو خزمان که هاواری سه روماله و له چنگ خان نهحمه دخان رزگاربوون مه حاله. عه شره تی بلباس دیسانه وه خویان

کۆکردهوه و له شویتینکی سهخت و دهره ندیکی حهسته مدا پیشیان به لهشکری هیرش بهری ئهردهلان گرت و له شهري ئهم جاره دا چهند که سیکی نازا و ناو بهدهرهوهی ئهردهلان بیان کوشت؛ بهلام خان ئهحمه دخان دهستی لی ههل نهگرتن و هیرش له دووی هیرش دانیه بهر شیروتیر. ناچار لهو جیگه قایمهی ههلکهندن و دیسان بلباس رایان کرد و ئهردهلانی دهم لهسه ر پشت کهوتنه سهربان و سهربان دهوانان تا دهجیگه بهکی زۆر قایمتر لههی پیشویان پهستاوتن. ئهو جیگه بهی که ئهم جاره بلباسه کان پهنايان پی برد، زۆر ههلهمووت و دژواربوو؛ لهوانه نهبوو کهس زات بکا هجوومی بو بهری، چونکه ههر له ریگه دهیانقۆزتهوه و دهکوژرا. به فرمانی خان ئهحمه دخان لهشکری ئهردهلان دهستی له هیرش بردن ههلگرت و کهوتنه ئابلۆقه دانی بلباسان. ههر چوارلایان لی گرتن بهلکو له برسان و له ترسان ناچارین له چیا داگه پینه خوار و خو بدن به دهستهوه. بهلام ئهم دهوره دانه زۆری خایاند و هیچ بههرهی نه دا؛ بلباس له چیا نه هاتنه خوار و پهلاماردانیشیان زۆر خه تهر بوو، تی مابوون که چی بکهن چاکه؟ دهگپرنهوه دهلین: رۆژتیک لهو رۆژانه دا ژنیک تووشی خان ئهحمه دخان بووه و لیبی پرسییوه: «خان! ئهو بوچی لهم دامپنه دا ماون و قه تیس ویستاون و ناچن ئهو سهنگه رانه بگرن؟» خان له وه راما گوتویوه: «ئاخر جیگه که زۆر حهسته م و قایمه و هیچ ریگه بهکی وانییه که لیبیهوه دهرچین و بیانگه یین». ژنه که پی که نیوه و گوتویوه: «به لی کاری وها پیایوی گهره که، دهسا به خوا ئیره (ئیشاره تی به ژیر دامینی خوئی کردوه) زۆر لهو شوینه سهخت تر بوو، به کهس نه دهگیرا بهلام پیایوی خوئی گه یشتی و ریگهی کردوه». قسه ی ئهو ژنه زۆری کار له خان و لهشکریان کردوه و بهک جی دهستیان له گیان شوردهوه و هیرشیان بردوه و قهلا قایمه کهی بلباسانیان گرتوه.

بلباس به زهلیلی کهوتونه دهست خان ئهحمه دخان و به فرمانی خان قهلاچۆ کراون و ژن و مندالیشیان کوژراون. لهشکری خان کهوتونه تالان

و برۆ و نانی شهویان بو هیچ ئافه ریده بهکی ئهو ناوه نه هیشتهوه. له پاش ئهوه که بلباسی قهر کردهوه، بهرهو سابلان و مهراغه هاتوه؛ حاکمانی سابلان و مهراغه نه یانوتیراوه به گژیا بچن و ناچار به دیاری و پیشکهشی زۆروه هاتونه ته خزمه تی و دهغاله تیان پی کردهوه. خان ئهحمه دخان له دوا ی ئهوه که ئهم ولاتانه ی داگیر کردهوه، له ههر جیگه و مهلبه ندیکا دۆست و نزیکانی خوئی داناوه که بهسه ری رابگهن. ئهمجاره لهشکری بهرهو کۆیه و حه ربهر و رهواندز و ئامیدی دهنگ داوه؛ ئهو ناوهشی له نه یاران پاک کردۆتهوه. کورانی بارام بهگی سورخاب بهگ که له پیشا باسمان کرد، لهو دهمه دا بی مولک و مال و په رتیشان حال بیوون و قه در و قیسه تی جارانیان نه مابوو. خان هه مووی کۆکردهوه و کۆک و پۆشته ی کردنهوه، زۆری لاواندنهوه و ههر به که یانی بهسه ر مهلبه ندیک له مهلبه ندهکانی تازه داگیر کراوا کرده فرمانه روا که به ناوی خان بهسه ری رابگهن. قهره حه سه ن ناویکی که به کیک لهو کورانه بوو، بهسه ر خوشناوه تیبیهوه (خوشناوه تی ناوچه به که له نیوان هه ولیر و رهواندزا - هه ژار) داناو پر یاریشی دهر کرد که کار به دهستانی تر لهو ناوه دا له قسه ی قهره حه سه ن دهر نه چن، ئیستاش که میژوو له ۱۲۶۲ی کۆچی دایه فرمانه ر ه وایانی رهواندز پاشماوه ی ئهو قهره حه سه نه ن. لهم قسه را ده بی تایه فه ی حه مه ره شید بهگی وه کیلیش بچنه وه سه ر خالیید بهگی میری خوشناو. ئهم تایه فه ی وه کیله هیندیکیان له گه ل خان ئهحمه د خانا هاتونه ته سنه و له دوارۆژا پله ی وه کیلیان دهست کهوتوه.

دوا ی ئهوه که خان له گرتنی ولاتی بلباس و رهواندز و ئامیدی بوتهوه و ئارخه یان بووه که ئیتر دنیا به که یفی خو به تی، لهشکری کردۆته سه ر هۆزهکانی داسنی و خالییدی (داسنی و خالییدی - خالی تی - له بهزیدیهکانن - هه ژار). داسنی و خالییدی خو یان بو به ره رهکانی خان ئاماده کرد و لهشکر به به کیان دادا و دوا ی گه لیک لیکدان و پیکدادان دیسان خانی ئهردهلان سه رکهوت و گه لیک له دوزمانان کوشت و ورده و

به‌خسیر و تالان و مالی نه‌وانیشی هیتا. له دواى هه‌لوه‌ژاردنی داسنی و خالییدیان، خان نه‌حمه‌دخان کاربه‌دهستانی کۆیه و هه‌ریبری نارده‌وه سه‌ر جیگه‌ی خۆیان و خۆیشی رووی کرده شاری مووسل. خه‌لکی مووسل که زانییان وا خان نه‌حمه‌دخان خه‌یالی هیتیشی له‌سه‌ردایه، ته‌واو ترسان و زراویان بێ نه‌ما. حاکمی مووسل زانیی به‌شه‌ر ده‌روستی خان نایه، ناچار و نا‌عیلاج هیتشتا خان شه‌ش فرسه‌خ له مووسل دوور بوو، که‌ل و په‌لی خۆی پیتچایه‌وه و رای کرد و تا خه‌له‌ب ئاو‌ری نه‌دایه‌وه. پیاوماقوولانی شاری مووسل دیاری و پیتشکیشی زۆر و زۆر به‌نرخیان هه‌لگرت و چوون به‌پیر خانه‌وه و خان بێ شه‌ر و هه‌را شاری مووسلی وه‌ده‌ست که‌وت.

خان به‌ر له هه‌مووشته له مووسلدا زیاره‌تی گو‌ری یونس پیتغه‌مبه‌ری کرد؛ نه‌وسا نامه‌ی بو‌هه‌موولایان نووسی و خه‌به‌ری سه‌رکه‌وتنی خۆی تیدا نووساند. یه‌کیک له‌و کارانه‌ی که له مووسل کردویه نه‌مه بووه که خه‌لکی مووسلی له وێه نارده‌وه بو‌هسه‌ن ئاوا تا گه‌مه‌کانی گیره‌بکه‌ن. له مووسله‌وه نامه‌یه‌کی بو‌شا عه‌باس نارد و باسی شه‌ره‌کانی خۆی و سه‌رکه‌وتنه‌کانی تیدا نووسی. له نه‌سه‌فه‌هانه‌وه ئافه‌ریم و که‌مبه‌ره‌ی زێری جه‌واهیتر به‌ند و خه‌نجه‌ری کالان زێر و نه‌سپی چاکی به‌ زین و په‌ختی زێره‌وه بو‌هات و پیتشیان سپارد که به‌هه‌ر چۆنیک بێ گه‌ره‌که شاری به‌غداش بگرێ. خان دواى چل رۆژ هه‌سانه‌وه له مووسله‌وه روی کرده که‌رکووک و هۆزه‌کانی ده‌وری که‌رکووک و قه‌لای که‌رکووکیشی خسته ژێر فه‌رمانه‌وه؛ نه‌وسا به‌ره‌وه به‌غدا رۆیشت و ده‌وری شاری به‌غداى دا. خه‌لکی شاری به‌غدا ماوه‌یه‌ک خۆپارێزییان کرد و چه‌ند قوونه‌شه‌رێک رووی دا. به‌لام ناوی خان هه‌یه‌تیکى وای خستبووه دلێ هه‌موو که‌سه‌وه که شه‌ریان ده‌گه‌ل خان به‌شتیکى زۆر بێ هووده ده‌زانی. له پوی ناچاریه‌وه ملیان دا و ده‌رگای به‌غدايان به‌ روودا کرده‌وه. کوپخای به‌غدا (که‌هیا) ده‌گه‌ل کۆمه‌لێک له پیاوماقوولانی شار به‌ دیاری و پیتشکه‌شی زۆره‌وه به‌ره‌وپیری خان هاتن و شاریان ته‌سمیل کرد. والی به‌غداش له

دواى هیتدیک خۆگرتن ناچار بوو که خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه، نه‌ویش دیاریی زۆری بو‌خان هیتا و ده‌خاله‌تی پێ کرد. وه‌زیری به‌غداش چاوی له والی کرد. ئیتر که‌س نه‌ما خانی قبوول نه‌بێ، نه‌وسا خان به‌بێ هه‌یچ له‌مپه‌رێک هاته ناو شه‌اره‌وه و بوو به‌ حاکمی به‌غدايه. خوا لێ خۆشبوو مه‌لا هه‌مه‌شه‌ریف له تاریخه نه‌رده‌لانه‌که‌ی خۆیا ده‌لێ: «ده‌رویش محه‌مه‌د به‌گی سوباشی که کاربه‌ده‌ستیکى گه‌وره‌ی عوسمانییان له به‌غدا بووه، له بنه‌وه دۆستایه‌تیی ده‌گه‌ل خاندا هه‌بووه و نه‌مه بو‌ته هۆ که خان وا به‌ هاسانی به‌غدا بگریت؛» نه‌مه‌ش خوا نه‌یزانی.

میژوو نووسان ماوه‌ی نه‌م سه‌فه‌ره‌ی خان نه‌حمه‌د خانیان هه‌وت ساڵ و سه‌ مانگ نووسیوه که له‌وه‌دوا به‌ره‌و ولات هاتوته‌وه و شا عه‌باس زۆری شانازی پیتوه کردوه و کردویه‌ته فه‌رمانه‌وه‌ی سه‌ربه‌خۆ له ولاتی نه‌رده‌لاند. دواى نه‌وه به‌ ماوه‌یه‌ک شا عه‌باس عه‌مری خوا نه‌کا و شا سه‌فی نه‌بیته پادشای ئیران.

خان نه‌حمه‌دخان له زه‌رین کلاوی خوشکی شا عه‌باس کوپتیکى هه‌بوو به‌ناوی سورخاب به‌گ؛ نه‌و سورخاب به‌گه له مالی شادا ده‌ژیا، دواى شا عه‌باسیش هه‌ر له مالی خالوانی ما‌بوو. سورخاب به‌گ کوپتیکى زۆر جوان چاک و زۆر زه‌ره‌ک و رێک و پێک بوو؛ شا سه‌فی ده‌ترسا نه‌م کوپه‌ رۆژێک له رۆژان ده‌ردی سه‌ریه‌کی بو‌دروست کات. رۆژێک شا وێردی خانی لوپ که دۆژمنایه‌تیی له‌میژینه‌ی ده‌گه‌ل نه‌رده‌لانییان هه‌بوو، باسیشمان کرد که به‌هاوکاری عومه‌ر به‌گی که‌له‌ور به‌گژ ته‌یموورخانی مامی خان نه‌حمه‌دخاندا چووویو له‌لای شا سه‌فی دانیشتبوو؛ باسی سورخاب به‌گ هاته‌ گو‌ری. شایه‌دی به‌ سه‌گیه‌تی رووی کرده شا سه‌فی و گو‌تی: «سورخاب به‌گ زۆر کوپتیکى لی‌هاتووه و زۆر زه‌ره‌ک و زانایه و باوک و باپیرانی‌شی هه‌میشه‌ خۆیان به‌سه‌ر خه‌لکا فه‌رزکردوه؛ به‌خوا نه‌گه‌ر نه‌م داواى پادشایه‌تی بکا چونکه خوارزای خۆشخانه بو‌ی نه‌چیتته سه‌ر». نه‌م شو‌فارییه زۆری کارکرده سه‌ر شا سه‌فی و فه‌رمانی دا

ههردووک چاوی سورخاب به گیان هه لکۆلی و دنیای رۆشنیان لێ کرده ئهنگوست له چاوی. ئهوه خه بهره به خان ئهحمه دخان گه یشته وه، ئیتر هه به جارێک شیت و ماخولیا بوو. سالیکی هه نه هاته وه سه ره خو و زۆریان داووده رمان لێ کرد تا هۆشیک هاته وه بهر. ده لێن له تاو کوره که ی وه ها شیت ببوو که له کووت و زنجیریان شه ته ک دابوو. ده لێن له ماوه ی ئه وه ساله دا که خان شیت ببوو سمایل به گی با پیره گه وه ی عینایه توللای به گ که وه زیری خان بوو مو لک و مالی خان ی ئیداره ده کرد و فه رمانه وه اییه که ی زۆر باش به رپوه ده برد. ساله و دوا که خان له شیتی چاک بووه، بریاری دا که تو له ی ئه وه کاره ساته له شا سه فی بستینیته وه. له سه ره ئه م بریاره خو ی ده گه ل عوسمانییه کان کرده دوست و دهستی کرد به تالان و برۆی ولاتی ئیران. کرماشان، هه مه دان، ورمی، سه قز و گه رۆسی داگیرکرد و خسته یه سه ره قه له مپه وه ی ولاتی خو ی و له په ستاش ولاته کانی ده ورو به ری تالان ده کرد. شا سه فی بو ته مه ی کردنی خان ئهحمه دخان له شکرکی یه کجار زۆری پیکه وه ناو به سه رکردایه تیی دوو ئه فسه ری قزلباش که ناویان زال خان و سیاوش خان بوو به ره و خانی به ری کردن. خان خه به ری ئه وه ته داره که ی شا سه فی بو سولتانی رۆمی نارد؛ له رۆمیوه له شکرکی به سه رکردایه تیی مه نوو چه رخان ناویک هاته یارمه تیی خان ئهحمه دخان. هه ردوو له شکر له ده وری گو لی زرپیار گه یشتنه یه ک و شه ر قه و ما، له پاش کوشت و کوشتاریکی یه کجار زۆر له شکر قزلباش شکستی خو ارد و رپگه ی هه لاتنیان گرت بهر، به لام بو کو ی بچن؟ پشتیان له شکر خان و پیتشیان ده شتی مه ریوانه که هیچیان سه ره ده رنا به ن و بو هه ر کو ی بچن ده کو ژرین. زال خان دنه ی له شکره که ی دا که: «مادام هه ره ده بی بمرین با شه ر بکه یین». قزلباش له نا هومییدی زۆره وه ده ستیان بو شیر برد و شه ریان هه لگیرسانده وه و زۆر پیاوانه هاتنه ده ست و کاریکیان کرد که ئه مجاره له شکر خان و رۆمیان شکا و به هه زار چه ره سه ره چه ند که سیکی خو ی پی رزگار کرا و رای کرد، ئه ویتر یان کو ژران یا به دیل

گیران. له دوا ی ئه م شکانه رۆمییه کان چوونه وه مالی خو بان و خانیش به هه ناسه ساردی خو ی گه یانده مووسل و هه ره ئه وه ساله له و ی عه مری خو ای کرد. شاعیریکی سالی شیت بوونی خانی «غلط» داناوه که ده کاته ۱۰۳۹.

گو یا خان ئهحمه دخان جلکی کوردیی داهیناوه؛ ده لێن رۆژیکی کاربایه کی ئه سفه هانی هیندیکی پارچه بو پادشای سه فه وه ی هیناوه پادشاش پارچه که ی کردو ته خه لات ی خان، ئه ویش کردو یه ته رانک و چۆغه و ده به ری کردو وه و چۆته خزمه ت شا. شا زۆری به لاوه جوان بووه و ئافه رینی لێ کردو وه.

تا ئیره ئه وه قسانه مان گیراوه ته وه که مه ستوره خانم له تاریخه که یا نووسیویه؛ مامۆستای به رپرز ناسرخانی ئازاد پور یه کدوو تیبینی لێ کردو ته په راویز:

۱- ده رباره ی تاریخی شیت بوونه که ی ده لێ: ئه م پارچه یه له چه ند به ییتیک که له په راویزی تاریخه ئه رده لانه که ی قازیدا نووسراوه؛ له وه به یئانه دا که چوارن ده لێ: خانی کوردان خان ئهحمه دخان له سالی «بخت» و اتا ۱۰۰۲ هاتو ته دنیا، سالی «کج بخت» (۱۰۲۵) بو ته فه رمانه وه، سالی «غلط» (۱۰۳۹) شیت بووه، سالی «غم» (۱۰۴۰) چاک بو ته وه، سالی «غمها» (۱۰۴۶) له شه ر شکاوه و هه ره له وه ساله دا مردو وه.

۲- ده لێ: ئه وه راست نییه که خان ئهحمه دخان داهینه ری جلکی کوردی بی؛ به لام ره نگه مه به سستی مه ستوره خانم جو ریکی تاییه تی له جلکی کوردی بی.

ئیسماعیلی مه لا حه مه حوسین له تاریخه که ی خویدا که مامۆستا رۆژبه یانی هیناویه ته ناو ته رجه مه عه ره بییه که ی شه ره فنا مه وه و هه ژار کردو یه ته په راویزی شه ره فنا مه کوردییه که ی خو ی، ده رباره ی خان ئهحمه د

خانەوہ بہم جوڑہ دواوہ و دەلێ: «خان ئەحمەد خان ساڵی ۱۰۲۲ ی کۆچی بۆتە حاکم و سنەئێ کردۆتە پاتەختی خۆی». (رەنگە ھەزار و بیست و پینجە کە راست بێ چونکە ئەو جوڑە تاریخانەئێ کە شاعیران بە پیتی ئەبجەدی دایان ناوہ زۆر بێ خلتە دەردەچن، لام وایە «کج بخت» راستە- ھەزار). ئەو مێژوونووسە لەسەرئێ ئەروا و ئەلێ: «لە دوائێ ئەوہ تەواو جێگیر بوو، دەستی کرد بە بەرفەرەوان کردنەوہئێ قەلەمەرەوی خۆی. زۆر بە دلێقەئێ و زۆردارانە ھەلئێ کوتایە سەر ھۆزەکانئێ بلباس و دانیشتوانئێ موکوریان، کوشتاری بێ ژماری لێ کردن و بەردەستی کردن و پیماوی خۆئێ بەسەرەوہ دانان. دوائێ ئەوہ -بە ماوہیەک- رەواندز، حەریر، کۆیە و ئامیدی داگیر کرد و بە دەست و پیتوہندانئێ خۆئێ سپاردن؛ کوپانی بارام بەگئێ بووژاندوہ و ھەر بەگە لەسەر مەلئێ ندیئێ دامەزراندن کە بە ناوی خانەوہ بەسەری رابگەن. رەواندزئێ دا بە قەرە حسەن؛ خالید بەگئێ کردە میرئێ شەقلاوہ و شەنگال و ھیندیئێ لە ولاتئێ ئامیدی بە عوسمان بەگ ئەسپارد. ئەوسا خان پەلاماری دوو ھۆزئێ یەزیدی بە ناوی داسنی و خالیدی دا. یەزیدیئێ کان زۆر ئازایانە بەگژیا چونوہ وە و زیانی زۆریان بە خان گەیانند. عەلئێ بەگئێ زەلمئێ کە سەرکردەئێ کی ناو بەدەرەوہئێ ئەحمەد خان بوو لەو شەرەدا کوژرا. بەلام ئەحمەدخان دەستی لێ ھەل نەگرتن و سەرئێ نجام یەزیدیئێ کانئێ شکاند و تالانئێ کردن و ولاتەکەئێ بەکوئێخا و گزیرەکانئێ خۆئێ ئەسپارد. لەپاش ئەوہ کە یەزیدی بەردەست کردن، ھەر بەو لەشکرەوہ بە سەررەو بەرەو مووسلئێ ئاژۆت. والیبەکەئێ تورکان کە لە مووسل بوو ھەر بیستی کە خان کپاری گیانیئێ، کیتی کەوتە کەولەوہ و کوپەگوئ بوو؛ فیشقاندئێ و بەرەو ھەلەب قاچاندئێ و مووسلئێ بۆ خان بەجئێ ھیشت. خەلئێ مووسل ناچار و ناعیلاج چەند ریش سپی و کە یخودایەکیان ھەلژارد و بەرەو پیری خانیان نارد کە بە خیرانتئێ بکەن. خان زۆر ریز لەو میوانانە گرت و سێ رۆژ لای خۆئێ گلئێ دانوہ، ئەوسا لەگەلئێان ھاتە ناو شاری مووسلەوہ و لەپتوہ بەر لە ھەموو شت چووہ

زبارەتئێ گۆرئێ پیرۆزئێ یونس پیغەمبەر. ئەوسا بۆ حەسانەوہ و پشوووان پالئێ لئێ دایەوہ و بەری کردەوہئێ خۆئێ ھەموو دە قاقەز کرد و بۆ شا عەباسئێ نارد. شا عەباس ولامئێ بۆ نارد کە ھیچ نابئێ خۆ بگرتئێ تا شاری بەغدام بۆ دەگرتئێ. خان لەسەر فەرمانئێ شا، بەرەو بەغدا بزوت و بە لەشکرەوہ گەبشتە بەرەوہ و دەوری شوورەئێ بەغدائێ تەنی. ساڵ و نیویئێ رەبەق بە قوونە شەر و شەق و پەق رابردو و ھیچئێ دەگەل قەلای بەغدا بۆ نەکرا و بەغدائێ بۆ نەگیرا. ئەمجار چاری لەمەدا دیت کە دەگەل ھیندیئێ لە دەسلاتدارانئێ بەغدا رێک بکەوئێ. دار ئەگەر کرمئێ لەناو خۆیدا بێ زوو گەندەل دەبێ. لەم تەقەلایئێ دواییدا توانئێ دەگەل بەکر بەگ سوباشئێ کە کاربەدەستیئێ زل بوو رێک بکەوئێ. لەسایئێ ئەو کاکە و برالە کردنەوہ توانئێ خۆئێ بگەبەنیتە ئەو دیوی قەلاوہ و بلاوہ بە لەشکرئێ پارتیزگاری بەغدا بکات. خان بەغدائێ گرت و تەسمیلئێ پیماوەکانئێ شا عەباسئێ کرد. ئەوسا بە لەشکرەوہ بەرەو کەرکوک ھات و کەرکوک و مەلئێ نەدەکانئێ سەر بە کەرکوکیشئێ ھەموو داگیرکرد؛ ئەوسا بە فەخر و شانازیئێ گەراپەوہ ناو قەلای زەلم و پالئێ لئێ دایەوہ. خان ماوہئێ حەو ساڵ حاکمئێ شارەزور و مووسل و کەرکوک بوو.

لە ساڵئێ ۱۰۳۹ د لە پاش مردنئێ شا عەباس، خوسرەو پاشا کە سەرکردەئێ عوسمانییان بوو، بە لەشکرئێ زۆرەوہ بەرەو بەغدا ھات و گەبشتە کەرکوک؛ پەلئێ ھاویشتە ولاتئێ شارەزور و زۆرئێ زۆر ھینا. لەم مابەینەشدا سەیدی خان میرئێ ئامیدی و میربەگئێ سۆران و گەلیئێ لە میر و مەزنە کوردەکانئێ تر لە دۆستایئێ ئێران تەکنینەوہ و تەکیان دایە تەک عوسمانئێ و ھاتنە بن ئالای خوسرەو پاشاوە. خان ئەحمەد خان کە لەو دەمەدا لە ھەمەدان بوو، بە چل ھەزار چەکدارەوہ ھات بە پیری دۆژمانەوہ و لە نیوہئێ رێدا بەرپەرچئێ دانوہ و بە زۆرئێ سەرەنیزە ولاتئێ شارەزورئێ لە چنگ دەرھینانەوہ. «لەو شەرەدا کە لە شارەزور کرا، مستەفا پاشا ھەرئێ ھووت کە گزیرئێ عوسمانییان بوو، بۆیان بەسەر شارەزور

یادهگه یشت چند برینیکی بهرکهوت». میستر لونگریک و ماموستا ئەمین زهکی بهگ ههردووک لایان وایه ئەم ریبوایه ته راسته.

بهلام خاوهنی تاریخی (عوسمانلی تاریخی) دهلی: «وهختی خوسره و پاشا به دهسته لاتهوه کهوته ناو ولاتهوه، زوربهی پیاوماقوولانی کوردستان، وهک تهیموورخانی سروچک و برایم خانی حهزۆ و محهمه د خان و کئی و کئی که یهکیتک له وانهش ههردی خانی محهمه د خانی ئهردهلان بوو، دهغاله تیان به عوسمانی کرد و چوونه بهر دالدهی خوسره و پاشاوه. بهلام له دواییدا که دیتیان خوسره و پاشا له شهردی بهغدا شکا و بهغدا یی نهگیرا و به ههناسه ساردی گه پرایهوه، کوردهکانیشی لی هه لگه پرایهوه و بایان دایهوه لای قزلباش و پاشایان دهم له پووش کرد. ئەوسا خان ئەحمه د خانی به سنی ههزار شهردی که ههتوته بهروه و شاره زووری ساندۆتهوه. دوایه دوا ی ئەم روداوانه به ماوهیهک، خان ئەحمه د خانی و شا سهفی نهوهی شا عهباس نیوانیان تیک چووه و بوونه ته دوزمنی یه کتر». هۆی ئەم دوزمانیه تیبیه چی بووه؟

ئەمین زهکی بهگ له میژوونوس فون هاپیرهوه نهقله که دهگپرتیهوه که دهگه ل ناوهردۆکی میژووه که ی ئیسماعیلی مه لا محهمه د حوسیندا یه کتر دهگرنهوه که دهلی: «خان له خوشکی شا عهباس کورپکی هه بوو به ناوی سورخاب که زۆر لایکی شه نک و تهرز و له باربوو، له بهر دهستی شا عهباس پهروه ده کرا و ههردی دهر باردا ده ژیا دوا ی مه رگی شا عه باسیش کور ههردی له مائی خالانی بوو. رۆژتیک شایردی والی لورستان که دوزمنی خان ئەحمه د خانی بوو لای شا سهفی رۆنیشتیوو؛ چاوی به سورخاب کهوت، پرووی کرده شا سهفی و گوتی: ئەم کورپه به وه مسوو جوان چاکی و زیره کیسه وه بۆیه ده بی له دوا ی تۆ بکرتیه جی نشینت. دوزمانی و شهیتانی شایردی کاری خۆی کرد؛ شا سهفی واقیکی بردهوه و داچله کی و به جار تیک دلی له سورخاب کرمی کرد و فه رمانی دا ههردووک چاویان هه لکۆلی، خان به بیستنی ئەم کاره ساته جه رگبیره هه ر ناگری تی به ربوو؛

وهخت بوو هاروشیت بی و بداته کیوان؛ وهک شیری بریندار و پلنگی زامار کهوته په لاماردانی هه رچی سه ر به قزلباشه و وهک باشه لوول ده بیته چیشکان، ناوا کهوته گیانی دوزمانی. زۆر زوو هه مه دان، کرماشان، بروجرد، نه هاوهند و گه پرووسی خسته بهر چنگی خۆی و پیاوی شا سهفی لی وهدرنان و تا توانیی تۆله ی خۆی ساندوهوه. له م لایه شه وه خۆی کرده دۆستی عوسمانییان و جوابی شا سهفی نه ده دایه وه. له شکر تکی شا سهفی به سه رکردایه تیبی زان خان (دیاره زال خان بووه - وه رگپتر) و سیاوش خان هاتنه ویزه ی خان ئەحمه د خانی. له شکر تکی تورکانیش به سه رکردایه تیبی مه نوجه رخان ناویک ده هانای خان ئەحمه د خانی هاتن. ههردووک له شکر له دهشتی مه ربواندا پینکا هاتن و زۆری نه خایاند که قزلباش هه لانتن و که لاکی زۆریان لی به جی ما. ئەمجاره شا سهفی هه رچی له توانایادا بوو دریبی نه کرد و له شکر تکی یه کجار زۆرتری نارده سه رخان. دووباره شه ر قه ومایه وه و له ههردووک لا زبانی زۆر له مال و گیان کهوت. له نه تیجه دا خان ئەحمه د خانی و عوسمانی شکان و خان خۆی گه یانده مووسل.

کوچک ئەحمه د پاشا له مووسله وه خه بهری هاتنی خانی بو سولتانی رۆم نارد. سولتان نیشان و خه لاتی بو خان نارد و به کوچک ئەحمه د پاشای سپارد که له شکر ی خۆی ره گه ل خان بخا و بچنه وه شه ر قزلباشان. خان ئەحمه د خانی به له شکر ی خۆی و له شکر ی عوسمانییانه وه که به سه رکردایه تیبی ئەحمه د پاشا بوو به ره و خاکی ئه رده لان هاتنه وه و به نیاز بوون قزلباشه کان که به سه رکردایه تی رۆسته م خان له خاکی ئه رده لان بوون له کوردستان وه دربخه ن؛ دورۆژان له شکر ی ئەحمه د خانی و ئیران پیک هه لپه رزان و له ناکاما ئەحمه د پاشاکه ی هاوکاری خان ئەحمه د خانی، بریندار کرا و له خاکی شاره زوور مرد. خان ئەحمه د خانی خۆی له بهر دوزم نه گرت و بو جاری دووه م شکا و په نای به مووسل برده وه. زۆری نه برد له خه م و قه هری خۆی، وه زگی دا و له سالی ۱۰۴۶ ی کۆچی (۱۶۳۶ ی زایینی) به خه می سورخابی کورپه وه عه مری خوا ی کرد و هه ر له مووسل مرد؛

جهنازهكەشیان له گۆرستانی یونس پیغه مبهردا ناشت»،

بهلام با بزانی مامۆستا ئایه تۆللا له و بارهوه چیی فهرموه؟ له جزمی دووهمی تاریخ (کرد و کردستان) دهکیدا که به فارسییه له ژیر ناوی حکومهتی خان ئهحمدهد خانی ئهردهلاندا دهلی: له پاش مهرگی ههلوخان خان ئهحمدهد خانی کوری له سالی ۱۰۲۵ی کۆچیدا لهسهر فهرمانی شا عهباس کرا به والیی کوردستان و لهسهر کورسیی ئه میرایهتی دانیشت. زۆر بههیز و توانا توانیی ولاتهکهی سهروبهه پێ بدات. بهر له ههموو کاریک لهشکرکی له لاوانی کوردستان دامهزراند، که بیست ههزار سوار و پیاده بوو. ناوی ئهوه لهشکرهشی نابوو «نیزام ئهردهلان». بهرگ و چهک و سیلاح و ئهسپاباتی ئهوه لهشکره وهک لهشکری دهولهتان بوو؛ مووچه و بهراتی بهریتک و پیتی ئهدانی. شا عهباس وهلامی بۆ نارد که عهشایهری موکوریان و بلباس له دهولهت یاغی بوون، ئهبعی خان تهمییان بکا. خان بهوه لهشکره تیاره ی خۆیهوه بهرهو موکوریان بزوت. عهشایهری موکوریان و بلباسهکانیش لهشکریان کۆکردهوه و بهرایییان له خان گرت و شهڕ قهوما. ئهگهچی لهشکری خان له لهشکری موکوریان به ژماره کهمتر بوو، بهلام چونکه لهشکری خان مهشق پیکراو بوون و بۆ شهڕ راهیندرابوون، توانییان زۆر زوو لهشکری موکوریان بشکین و پهڕژ و بلاوی بکهن. هههچی له مردن رزگاری بوو، دایه کیوان و لهشکری ئهردهلان راوهدووی نان تا دهقهلای رهواندزی پهستاوتن. قهلاکه زۆر قایم بوو. خان ئابلۆقهی قهلائی دا و بۆ ئازووخی لهشکرهکهشی دهستی کرد به تالان کردن و رووتاندنهوهی خهلکی دیهاتی دهروبههری رهواندز. خهلکی ئهوه دیهاتانه کۆچیان کرد و مهڕ و مالاتیان ههموو دهست لهشکری خان کهوت. بهلام دیسان ئازووخی خۆیان و ئهوهی بهتالان ساندبوویان بهشی ئهوه لهشکره ی دهوری قهلائی نهکرد. خان له قایمی قهلا زۆر نارهحهت بوو؛ رۆژپیک له بهر وههزی دهگهڵ چهند کهسیکا چوینونه دم چۆمی زییه؛ بهرپیکهوت پیریتینکی قسه خۆش تووشیان هات. پیریتین له خان ئهحمدهد خانی پرسى:

«خان ئهوه چوو ئهوه قهلایهت ههڕ بۆ نهگیرا؟» خان گوتى: «پووری قهلا که ههموو رینگاکانی گیراوه و زۆر سهخته، نازانم چۆن رینگاکه ی بکهینهوه و لهوهدا سههرگردان مام». پیریتین به پیکه نینهوه گوتى: «شهوی بووکینی منیش رینگا گیرابوو؛ بهلام چونکه عهریف مهرد بوو به یهک ههلمهت رینگای کردهوه و قهلائی گرت و تازه ههڕگیز داناخریتهوه». قسهی پیریتین زۆری کار له خان کرد؛ هاتهوه و نهقلی پیریتینی بۆ ههموو لهشکرهکه ی خۆی گێراوه. لهشکر تیکرا لهو تانهیه داچلهکان و کهوتنه خۆ و بهبعی خۆگرتن به تیکراییی هیرشیان برد و قهلایان گرت. زۆریان له خهلکی ناو قهلا کوشت و هیندیکیشیان وه بهر بهخشینی خان کهوتن؛ رهواندزیش کهوته سههر قهلهمهروی خان. کورانی بارام بهگ که ئامۆزای خۆی بوون و دهچوونهوه سههر سورخاب بهگ، ماوهبهک بوو لهو ناوه بیکار و ههژار دهژیان؛ هینانیه لای خۆی و قههره حهسهن بهگی کورهگه وهه ی بارام بهگی کرده حاکمی رهواندز؛ خالید بهگی خۆشناوی کرده میر بهسهر ولاتی خۆشناوه تیهوه؛ مهلبهندی ئامیدی (عیمادیه) به عوسمان بهگی کوری یاقووب بهگی کوری بارام بهگ ئهسپارد؛ چهند پیاویکی نزیکى خۆشی بهسهر رهبر و کۆبهوه دانا. تابهفه ی حهمه رهشید بهگی وهکیل له بنهچهکه ی ئهوه خالید بهگه که میری خۆشناوان بووه. دواى ئهوه خان رووی کرده مووسل. شەش فرسهخی مابوو بگاته مووسل، حاکمی ئهوشاره بهرهو دیارهکه و ههلبه رای کرد پیاوماقوولانی شار به دیاری و پیتشکیتشهوه بهرهو پیری هاتن و بردیانه شار. خان چل رۆژ له مووسل مایهوه و زیارهتی قهبری یونس پیغه مبهه ریشی کرد. گا و بیکاری مووسلیانی ناره حهسن ئاباد، گێره ی گهفی بۆ بکهن. هههر له مووسلهوه خه بهر و باسی سههرکهوتنهکانی بهنامهیهک بۆ شا عهباس نارد.

شا خه نهجهری جهواهیتر بهندی که مبهه ری خۆی و ئهسپی خۆی به زین و لغاوی میناکار بهوه دهگهڵ دوازه ههزار تمه ن سکهی زێر بۆ خان به خهلات نارد؛ راشی سپارد که گیر نهبعی تا کهرکوک و بهغداش دهگری. خان

ئەحمەد خان بەرەو كەركووك بزووت و وەك بزووت كەوتنە گيانى كەركووكيان و زۆر زووى بەردەست كردن. ئەمجار رووى كرده بەغدايە. كوئىخا و پياوماقوولانى بەغدايە دەیانزانی دەرەقەتى خان نایەن؛ ناچار بە دیاری و پیشكەشەو هاتنە پیشوازی و خان بە هەزار تەنتەنە و سەنسنە لە دەروازەى بەغدا چوو ژووڕەو و فەرمانى بەسەر خەلكى بەغدادا رۆیشت. شا عەباسیش لە دوای دوو رۆژ گەیشتە دەوری بەغدايە. خان دەگەڵ پياوماقوولانى بەغدا چوونە بەخیرھینانى و شا زۆریان دەگەڵ بەئیلتیفات بوو.

سالى ۱۰۳۵ی كوچى خان دوای ئەو هەموو دنیا گرتنە مەرەخەستى لە شا خواست و هاتەووە كوردستان؛ لەو سەفەرەدا حەوت ساڵ و سێ مانگی پێ چوو. دوای ئەو بە سێ ساڵ شا عەباس مرد.

لە مانگی جیمادى دووھەمى سالى ۱۰۳۸ی كوچیدا شا سەفى لەسەر تەخت دانېشت؛ ئەویش وەك شا عەباس دەگەڵ خاندایەى خۆش بوو. خان لە زێرین كالاوى خوشكى شا عەباس كورپىكى بەناو سورخاب بەگ ھەبوو؛ شاھ عەباس بردبوویە لای خۆى، پێى خوێندبوو، فێرى سواری و تیرئەندازیى كردبوو.

شا و تیردى والیبى لورستان، دلایى شا سەفى كرمى كردبوو كە گوايە ئەو سورخابە خەيالى پادشايەتیبى دەسەردايە. شا سەفى لە سالى ۱۰۳۹دا بەبێ ئەو لىكى داتەووە، ھەردوو كچاوى سورخاب بەگى دەرھینا. خان ئەحمەد خان لەتاوان شىت بوو؛ بەدەردىك چوو كە ناچار زنجیریان كرد و سمایل بەگى باپیرە گەورەى عینايەتوللا بەگ كە وەزیری خان بوو بەسەر ولاتەكەدا رادەگەیشت. پاش سالىك خان چاك بۆو و دووبارە حوكمى گرتەو دەست. خوا لى خوئشبوو مەلا یاقووبى قازى، مېژووى بۆ ئەم كارەساتە داناو و بە ئەبجەد دەرى ھېناو كە: لە «غلط» (۱۰۳۹) شىت بوو، لە «غم» (۱۰۴۰) ھاتەووە سەر ھۆش. ئیتر خان دەست بەجى خۆى كرده ھەوالى عوسمانیبیان و بوو بە دۆستى سولتان مراد خان. لەشكرى

زۆرى پێكەووە نا و لە سالى ۱۰۴۱دا ھېرشى برده سەر مەلئەندەكانى بەردەستى سەفەوى. لە ماوہبەكى زۆر كەمدا، كرماشان، سونقور، ھەمەدان، گەرپووس، خۆى و ورمى گرت و حاكمى خۆى بەسەرەو دانان. سكهى بەناوى خۆیەو لى دا و لەسەر مینبەرى مزگەوتان خودبەى ھەینی بەناوى خان ئەحمەد خان خوێندرايەو. پینج سالى رەبەق پادشايەتیبى كوردستانى كرد. لەرۆژى تاجگوزاریبەكەدا كە لە قەلای حەسەن ئاباد بوو، شىخ عەبدولغەفارى مەردۆخى كە دەبیتە باپیرە گەورەى نووسەر- و اتا ئايەتوللا مەردۆخ - و تارىكى خوێندەو بە عەرەبیبەكى زۆر رەق و تەق، پر لە قافیە و مافیەى زۆر سەیر و عەجباتى. لىم روونە وەختى شىخ عەبدولغەفار لە وتارەكە بۆتەو، نە خان زانیوویە چى فەرمووە نە خەلكەكەش ھىچ تىگەیشتون؛ بەلام رەنگە ھىندىك لە گوئگرە خوئەو یستەكان گوئیتیان: «صدق الله العظيم»، چونكە لایان وابوو چەند ئايەتێكى قورعانى پېرۆز بۆ خوێندوون- ھەزار.

ئەمەش تەقربەن تەرجەمەى كوردیبەكەى ئەو وتاریە كە لەخوارەو دەبھینن:

«سویاس بۆ ئەو خودایە كە لەناو ئاپۆرەى دنیاىە، ئەحمەدى بژاردەى ھەلبژارد، پێغەمبەرى و سەرورەى پێ سپارد. زۆرى رێز وەبەر نا، تانجى مەزنايەتیبى لەسەر نا. بردیە لای خۆى لە عاسمان؛ زۆر نھىتیبى تى گەیان، فەرمانى خۆى پێ گەیان؛ ناردیە سەر ھەموو ئافەرىدەكانى خۆى، كە دەبێ فەرمانبەر بن بۆى. ئەوانەى چاوى دلایان كوئیر نبیە، لە فەرمانى خۆ بوئیر نابن؛ ئەوانەش كە بى باوهرن، كوئیر و كەرن و ئەھلى شەرن، گوئ ناگرن، دەبێ بمرن. راستى مرۆ زۆر سەر رەق و پینەزانە. خوا كە فەرمووى گەرەك ئىمە لەسەر زەوى خەلیفەبەك ناودێر بكەین، بابەدەمى لاواندەو؛ كە فەرموشیبە رێزمان لە بنیادەم ناو و بەسەر زۆر ئافەرىدەو گەورەمان كرد، بەفرى خەمى تاواندەو. دروودى زۆر بۆ سەر ئەحمەدى سەرورەمان؛ پێغەمبەرى سوور و رەشان؛ بەھرە و خوئى بۆ بى بەشان. سلاوى لە

خزم و یاران، به قهده گهلا و میوهی داران؛ ئەو یارانەیی وەک بارانە،
پژانە هەموو ئاقاران؛ بوونە لافاو لە بەدکاران، بوونە هاوکاری
هەژاران؛ سرک و پەرمۆکیان کەوی کرد؛ سەری شاهانیان نووی کرد
بە تاییەتی سەرداری دەست بەکاری مە، کە چاومانی بە دیداری پوون
کردهوه، دەردی بیئکەسی و ههژاری و گرفتاری و پهنج خەساری لەبیر
دلەندان بردهوه. مانگی تاریکی پەوتینە لە پۆژگاری چاره پەشان،
شادی و بزە و پێکەنینە بۆ خەمبار و سەرپەهەشان؛ شکاندی سەری
بەدکارمان، سەروەری دا بە کارمان. گەشەیی دا بە گوند و شارمان.

شیتەر

چەندی خوا حەز کا دەستە لاتنداره
بۆ هەر کوی پچۆ خاوا هاریکاره
لەبەر باره گای وەک مائی کابە
دایم جمه‌ی دی خۆیی و غه‌واره
بزه‌ی بۆ یاران ئاوی ژیانە
لە گیانی دۆژمن وەک ژه‌هری ماره
کۆ سەرسەخت بوون ئەو نەرمی کردوون
بەوی دلخۆشۆشن هەرچی هه‌ژاره
ئالای دینداری گه‌یانده‌ عاسمان
پاستی کردوه‌ چی لار و خواره
هه‌تا ئەومان بۆ دینمان بەبره‌وه
باخچه‌ی شه‌ریعه‌ت به‌و بۆ بژاره
مایه‌ی سەرپه‌رزی ملک و میلله‌ته
بۆ خه‌مین هه‌تا ئەومان خونکاره

پاخەری فەرشێ چاکەکاری، لایەری توخمی نالەباری، سەرچاوەی
بەخشین و دەسگیرۆیی، کانگای شەرم و لەسەر خۆیی. خێوی دروشم
و ئالایه، تەخت و تانج هەر به‌و پەوايه، پادشای نەجیم و خانەدان،
خاوەن بەرزیه‌تی و شکۆ و شان، خان ئەحمەد خانی ئەردەلان، پادشای
سەرپه‌خۆی کوردستان. خودایه! هەر بۆ بەلا بۆ داری ژینی پر گه‌لا
بۆ و هه‌میشه‌ دەستی بالا بۆ؛ تا ئێمه‌ش زۆر به‌ نازادی، رابووین

دوور لە بێدادی و بێ مرادی؛ نامین، بە خاتری پیغه‌مبەر و خزەمەکانی
و بە حورمەتی سوورەتی پیرۆز ئەلفاتیحا».

شا سەفی بۆ لە ناو بردنی پادشایه‌تیی خان ئەحمەد خان، لەشکرێکی زۆری
بە سەرکردایه‌تیی زال خان و سیاوش خان ناردە کوردستان. سوڵتان
مرادخانی عوسمانیش بۆ کۆمه‌گی خان ئەحمەد خان، مەنۆچه‌رخانی بە دوو
هەزار سواره‌وه نارد. پۆژی ۲۷ی مانگی مەولودی سالی ۱۰۴۶ی
کۆچی، لەشکری تورک و خان لە قەراغ دەریاچه‌ی مەریوان دەگەڵ لەشکری
قزلباشدا تێک هه‌لچوون و شه‌رێکی زۆر به‌سام پووی دا. پۆژی شه‌شی
مانگی دواي مەولودی و اتا دواي نۆ پۆژ شه‌ر و لیكدان، لەشکری خان
ئەحمەد خان شکا و خۆی گه‌یانده‌ مووسل و لە مووسله‌وه حوکمی
کەرکووک و سوله‌یانی و شاره‌زووری ده‌کرد. سوڵتان مراد لە پۆژی
سیهه‌می مانگی پەمه‌زانی سالی ۱۰۴۶ دا شه‌ش فوج پیاده‌ نیزام و چوار
هەزار سواری به‌سەرکردایه‌تیی خوسره‌و پاشا ناردە یاریده‌ی خان ئەحمەد
خان کە تۆله‌ لە قزلباش بکاته‌وه. زینال خانی شاملوویی به‌ لەشکره‌وه
لە لایه‌ن شا سەفییه‌وه ناردرا کە پێشیان لی بگری. زینال خان گه‌یشه‌
مەریوان، ده‌گەڵ خوسره‌و خاندا بوو به‌ شه‌ریان. لە پاش کوشت و کوشتاری
زۆر، قزلباش شکستیان خوارد و به‌ره‌و هه‌مه‌دان هه‌لاتن. شا سەفی زینال
خانی لەده‌می تۆپ به‌ست و کوشتی و بۆ خۆی کەوتە لەشکر کۆکردنه‌وه.
خوسره‌و پاشا کە راوه‌دووی قزلباشی دنا، به‌ره‌و هه‌مه‌دان هات؛ به‌لام له
هه‌یچ کوی گونديکی ناوه‌دانی نهدیت، به‌فه‌رمانی شا سەفی هه‌موو ولات
چۆل کرابوو؛ دیتی نازوو خه‌ی لەشکری بۆ سازنایی، له‌ مه‌لپه‌ندی ئیسه‌فه‌ند
ئاباده‌وه به‌ره‌و محالی ده‌رگه‌زین رۆشت. له‌ ده‌رگه‌زین تووشی شه‌ره‌اتن.
لەشکری خوسره‌و پاشا نازوو خه‌یان لی برا و ناچار به‌ره‌و به‌غدا گه‌رانه‌وه و
به‌شکستیان ته‌واو بوو. شا سەفی کە ئەم سەرکه‌وتنه‌ی دەست کەوت،
سوله‌یمان خانی کورپی میرعه‌له‌مه‌ددین نه‌وه‌ی ته‌یموورخانی ئەردەلانی - کە
خزمه‌تکاری خۆی بوو - کرده‌ والیی کوردستان و ناردیه‌ سەر سنه‌ و
شاره‌زوور.

سولهیمان خانى نەردەلان: مەستورەخانم دەلتى: «سولهیمان خان سالى ۱۰۴۶ كرايه والى، پىاويكى زۆر دىندار و باش بوو. دەلتىن مىر عەلەمەددىنى باوكى له رۆژگارى دەسلەتتى خان ئەحمەد خاند، پەناى بەسولتان مراد بردوو و له توركيا مردوو. سولهيماني كورپى، لاي خان ئەحمەدخان بووه، ترساوه بىكوژى؛ راي كردوو و چۆتە لاي شا سەفى. له شەرى قەللى ئېرەوانيدا، شا زۆرى نازايەتتى له سولهيمان خانەو ديت؛ له خۆى نزيك كردهو و خوشى دەويست وەختى كه كرايه والى، به فرمانى شا، قەللكانى زەلم و حەسەن ئاباد و پالەنگانى ويران كرد؛ هات له گونديك به ناوى سنە بارگە و بنەى دامەزراند و كرديه پاتەختى كوردستان و شارى سنەى ئىستايە. دواى چەند سالتىك سولتان مرادى عوسمانى توانيى به غدا له ئيران بستىتتەوه. پاشان خوسره و پاشاى گهوره وەزىرى به لهشكروه ناردە سەر ئيران؛ لهشكرى قزلباشى شكاند و زەلم، شارەزور، قەرەداغ و شارباژىرى له ئيران ساند و ئىستاش هەر مولكى عوسمانىيانە. سولهيمان خان كه هەر كوردستانى سنەى مابوو، ماوى ۲۲ سالى مایەوه؛ دوايى شا سەفى لىيى دردۆنگ ببوو، برديه ئەسفەهان و نەهاتەوه و لەوئى «مرد». مەلا حەمە شەرىفى قازى دلتى: «شا عەباسى دووهەم سولهيمان خانى له سەر كار لا بردوو».

ئايەتوللا مەردۆخ زۆر رىك و پىكتەر لەم بارەوه دواوه و دەلتى: «سولهيمان خانى كورپى مىر عەلەمەددىن له رۆژى چوارەمى شەشەكانى سالى ۱۰۴۶ى كۆچيدا به فرمانى شا سەفى كرايه واليى كوردستان و، فرمانى پى درا كه سنە بكاتە بنكەى واليەتى. سنە گونديك بوو كه عەشەرتى «كەوش زىرپنە»ى لى دەتيا. له گوندى سنە قەللىكى دروست كرد، ناوى كرا به «سنەدژ» و اتا قەللى سنە؛ هەر ئەمە دوايى پۆتە سەنەندوج. ئەو قەللى تا سالى ۱۳۴۷ى كۆچى ديوانى والى بوو، لهوه به و لاوه كراوتە سەربازخانە. سالى ۱۰۴۷ خان ئەحمەد خان به دوازده هەزار سوار و پيادهوه هاته ويزهى سولهيمان خان و له دەريەندى چقان تن

پەرى و هاته سەر كوردستان. شا سەفى بۆ كۆمەگى سولهيمان خان، ئالى بالى زەنگەنەى به سیتەد سوارەوه ناردە پارىزگارى قەللا و شاويدى خانى لورستانى و سپاوش بەگ قولر ئاغاسى و ئاغاخان موقەددەمى جوائشپىرى به لهشكروه ناردە بهرايى ئەحمەدخان و له دەشتى مەريوان پىكيان دادا؛ زۆر له سەركردهكانى عوسمانى لهو شەرهدا كوژران. خان ئەحمەد خان بەرهو پاش كشيابهوه و گەيشتهوه مووسل؛ پاش شەش مانگ له سالى ۱۰۴۸دا له مووسل مرد و لاشەكەيان له گۆرستانى يونس پىغەمبەر ناشت.

خان ئەحمەد خان ماوى ۲۳ سالى دواى باوكى حوكمى كردوو و پىنج سالى هەر پادشاي سەربەخۆ بووه و سكهى لى داوه و خودبەى بەناو خوتندراوه».

ئايەتوللا به پىچەوانەى مەستورە خانم لاي وايە، سولهيمان خان نەك له شەرى ئېرەوان، بەلكو له شەرى هەمەدان زۆر نازا بووه و لاي شا وەقەدر كهوتوو.

سولهيمان خان بىست سالى فرمانەرەواى كوردستان بووه و له سالى ۱۰۶۶ى كۆچيدا مردوو.

كەلبالى خان: له دواى مەرگى سولهيمان خان - لەسەر راويژى مرید وەيس سولتانی كەلهور - شا عەباسى دووهەم كوردستانى كرده شەش بەش؛ سى بەشى دا به سى كورەكانى سولهيمان خان كه بریتى بوون له: كەلبالى، خوسره و زۆراب. سنە درا به كەلبالى كه كورپى گهوره بوو؛ مەريوان بەر خوسره و خان كەوت؛ سەقز و سىياكىو بوونە بەشى زۆراب سولتانی كورە چكۆلە؛ پالەنگانى دا به مرید وەيسى كەلهور؛ شارەزور و شارباژىرى به حەمەخانى گورجى ئەسپارد؛ سەفى خان سولتانی بەسەر جوائرۆوه دانا؛ حەمەسولتانی گەلباخى و هیندىكى تر له پىوامقوللانى لاي كەلبالى خان دامەزراند كه كارى ديوان بكەن. سالى ۱۰۶۷ كەلبالى خان بوو به والى و شا عەباسى دووهەم زۆرى لى رازى بوو. لهو سەر و بەندەدا

خه‌لکی خوزستان له دهولت یاغی بوون. که‌لبالی خان به له‌شکره‌وه گه‌یشته خوزستان و یاغیبه‌کانی له به‌ین برد و پتر نیلتیفاتی شای به‌رهو خۆی راکیشا.

که‌لبالی خان زۆر پوول‌ه‌کی و ده‌ست رژد بووه و که‌س خیرتیکی له ده‌ستی نه‌دیوه. پاش ۱۵ سالّ والیه‌تی کردن، له سالی ۱۰۸۲ ی کۆچیدا له دنیا ده‌رچووه.

خان نه‌حمه‌دخانی دووه‌م: له دواي ئه‌وه که‌لبالی خان له گوپ‌خانه پالی دایه‌وه، خان نه‌حمه‌دخانی کوری به‌ناوی خان نه‌حمه‌دخانی دووه‌م جیگه‌ی گرت‌ه‌وه. که‌لبالی خان له کۆکردنه‌وه‌ی زیو و پاتال و مال‌تدا، که‌س له دنیا‌دا تای نه‌کردبوو، له رژدی و چنۆکیشدا وینه‌ی له دنیا‌دا نه‌بینرابوو. هه‌موو که‌لین و قوژنی له دراو ناخرا‌بوو، به‌لام هه‌رگیز تنۆکیکی ئاو به مریشکه کویرتیک نه‌ئدا. هه‌رچی وه‌سه‌ریه‌کی نابوو هه‌موو وه‌ک خۆی مابوو ده‌ستی لی نه‌درا‌بوو. نه‌حمه‌دخانی کوری ته‌واو دژی ئاکاری باوکی، دوژمنی پوول و پاره‌بوو. ده‌ستی کرد به په‌خشان و ته‌خشانییک مه‌گین خوا بزانی؛ به هه‌شتی خۆی له‌سه‌ر دنیا دروست کردبوو. جوانی ده‌په‌رست و شه‌رابی کۆن و مه‌زه‌ی تازه‌ی به‌لاوه له گه‌نجینه‌ی که‌یخوسره‌وی به‌قیمه‌تتر بوو. رای ده‌بوو‌ارد و خۆی له کاروباری دوور له عه‌یش و نو‌ش ده‌بوو‌ارد؛ عه‌یاشی و قه‌للاشییه‌که‌ی کارتیکی وایان کرد که پیاوماقوولان له ده‌وری ره‌وینه‌وه و به‌زمگیت و مه‌یگیت و به‌ژن زراو و به‌ربه‌دراوان ده‌وریان ته‌نی. خوسره‌و خانی مامی دیتی برازای له ریتگه‌ ترازاو و که‌لکی والیه‌تی پتیه نه‌ماوه؛ ناوی یاغیبه‌تی پتیه لکاند و له والیه‌تی ته‌کاند و توانیی فه‌رمانی حوکمرانی له شای نه‌سفه‌هان و ه‌رگری. له شه‌ویکا له مه‌ریوانه‌وه خۆی گه‌یاندنه‌ سنه و له به‌ربه‌یاند له‌شکر به‌زی کرد و کتوپر له خانی سه‌رخۆش وه‌سه‌ر که‌وت و له به‌ند و زنجیری شه‌ته‌ک دا و ناردییه نه‌سفه‌هان و چوارمیت‌ده‌کی له‌سه‌ر کورسی برازای دامه‌زرا. تا ئیره پوخته‌ی ناوه‌رۆکی تاریخه‌که‌ی مه‌ستوره‌خان بوو.

نیسماعیلی مه‌لا حمه‌ حوسین له تاریخه‌ فارسییه‌که‌یا نه‌لی: «له پاش مه‌رگی که‌لبالی خان کوره‌که‌ی که‌ ناوی نه‌حمه‌دخانی دووه‌م بوو، به‌بیت ئه‌وه خه‌به‌ر بدا به نه‌سفه‌هان و فه‌رمان له شای سه‌فه‌وی وه‌رگری، خۆی کرده جیتشین باوکی. نه‌حمه‌دخان پیاویکی زۆر ده‌س بلاو و هه‌رزه‌کار و که‌لله‌یی بوو؛ گویتی بۆ نسحه‌تی که‌س شل نه‌ده‌کرد. هه‌ر دراو و نه‌غدینه‌یه‌کی باوکه ره‌حمه‌تییه‌که‌ی به چنگه‌ کرکی وه‌سه‌ر یه‌کی نابوو، هه‌مووی ته‌رت و تونا کرد و به‌ولاو لادا په‌رژ و بلاوی کرده‌وه. رۆژگاری به‌پراو و شکار راده‌بوو‌ارد و شه‌وگاری به به‌زم و خۆشی ده‌گوزه‌راند. خوسره‌و خان کوری سوله‌یمان خان که ده‌بووه ئامۆزای ئه‌م نه‌حمه‌د خان، له‌وه ده‌مه‌دا به‌سه‌ر مه‌ریوان راده‌گه‌یشت؛ که تی گه‌یشت ئامۆزاکه‌ی بابی چهنده، هیچ به‌ند نه‌بوو؛ ریتگه‌ی داگرت و خۆی گه‌یاندنه لای شای ئیران و بۆ ئامۆزای تی چاند که: به‌بی فه‌رمانی تو خۆی کردۆته والی و هه‌رچی خوا و پیتغه‌مبه‌ر چه‌زی لی بکه‌ن ئه‌و نایکا. خۆلاسه شای وا پهل کرد که فه‌رمانی والیه‌تی بۆخۆی بنوسری. فه‌رمانی نایه ته‌نکه‌ی باخه‌لی و له نه‌کاویک هه‌لی کوتایه سه‌ر سنه و نه‌حمه‌د خانی گرت و ناردییه نه‌سفه‌هان. له‌وه ساله‌دا که میتروو ۱۰۹۱ ی کۆچی بوو فه‌رمانه‌وه‌ایی سنی خسته ناو له‌پی خۆیه‌وه».

تاریخه‌که‌ی مه‌ردۆخ ئه‌م خوسره‌و‌خانه به مامی خان نه‌حمه‌د خان ده‌زانی و ده‌لی: «خان نه‌حمه‌د خان؛ کوره‌گه‌وره‌ی که‌لبالی خان له سالی ۱۰۸۳ ی کۆچی که‌ باوکی تیدا مردوه، به فه‌رمانی شا سوله‌یمانی سه‌فه‌وی له‌سه‌ر کورسی فه‌رمانه‌وه‌ایی نه‌رده‌لان جیتگیر بووه. پیاویکی زۆر ده‌ست بلاو و خۆشگوزه‌ران بووه؛ له ماوه‌یه‌کی که‌مدا هه‌رچی باوکی په‌یدای کردوه، ئه‌و له ناوی بردوه. هۆشی نه‌داوه‌ته کاروباری په‌عیته و دنیا‌یه‌کی پر له ئاژاوه خولقاوه. خوسره‌و‌خانی مامی زۆری ئامۆزگاری کردوه به‌هره‌ی نه‌داوه. ناچار شکایه‌تی لای شا سوله‌یمان لی کردوووه و له مانگی ناو جیتزانی سالی ۱۰۹۰ ی کۆچیدا فه‌رمانی حوکمی کوردستان

بۆ خوسره و خان دەرچوو و خان ئەحمەدخان لە والیەتی کەوتوو.»

خوسره و خانى نەردەلان: مەستوو رەخانم لە تارىخەكەيا دەلتى: «سالى ۱۰۸۹ كۆچى، خوسره و خان كرايه واليى سنه؛ پياويكى زۆر زمان شر و جوتين فرۆش و بئى بەزەبى و نامەرد بوو. لەو رۆژەو ئەو هاتە سەر حوكم، خەلك رەحمەت بووى نەروود و شەداديان دەکرد. بەزەبرى كوتەك و قامچى هەرچيى پوولتيكى پيتو شەك برد، تالانى كرد. خەلكى ولانەكە لە چنگ زولم و زۆرى ئەم كابرابه برستيان لى برا و هەر هيندەيان بۆ كرا كە كۆمەلتيك لە پياوماقوولان بنيرنە ئەسفەهان و داد لە دەست والى بكەن. والى خۆى گەياندە ئەسفەهان و بە هەزار زمان پاكانەى خۆى لای شا كرد و شكايە تكارەكانى بە زمانى لووس و بە سوپند و بەلتن نەرم كرد كە ئيتير خراپە لەگەل خەلكا ناكا. خەلكەكە فريبويان خوارد و گەرانەو؛ بەلام واليى زالم وازى لە زۆردارى و نالەبارى نەهينا و هەمان تاش و هەمان كاسە دامەزرايهو. ديسانەو زۆرليكرانوانى كۆلۆ بەرەو ئەسفەهان پەل بوون و هاوار و داديان بە گوتى شا سولهيمان دادا. شا بە زمانى خۆش خوسره و خانى بانگ كرده لای خۆى و لەوئى لەسەر ئەم هەموو زولم و زۆربيه خۆى لى توورە كرد. خوسره و خانى زمان لووس ديسان ملي لە سوپند و تەلاقان نا كە ئيتير كارى خراپ ناكا. شا بربارى دا كە سبەينهى داهاوو بە شكايەتى خەلكەكە رابگات. شكايە تكارەكان زۆر ترسان كە ديسان خوسره و خان وەك جارى پيشوو خۆى لە تۆمەت رزگار بكا و بيتەو سەريان؛ هەموويان خويان گەياندە تەوحيدخانە و قوشخانەى پادشايى و ماتەيان هەلگرت و مانيان گرت كە تا داديان نەپرسن دەرناكەون. شا ئەورۆژە رۆبى بۆ راو؛ خوسره و خان هەلى بە دەرفەت زانى، چەند نۆكەر و قولە چۆماخى خۆى برد و كەوتە گيانى مانگرە بەستە زمانەكان، دەستيان كرد بە بكۆژ بپ و چەند كەسيك لەو ناوهدا بريندار و كەللە پاچە کران. تەنانەت هينديك لە دارۆغەى شاريش كە بە هاوارەو هاتبوون برينداربوون.

شا كە لە راو گەرايهو و ئەم كارەساتەيان بۆ گيترايهو و زانى سووكايەتى بەسەر مەلخانە و يەكەخانەكەى هاوو، ئيتير چاوى پەربيه پشتى سەرى و هەر دەست بەجى ناردى خوسره و خانيان گرت و كوشتيان». ليرەدا باسەكەى مەستوو رەخانم دوایى ديت.

ئيسماعيلى مەلا حەمە حوسين لە ميژووى نەردەلانەكەيدا دەلتى: «خوسره و خان كورى سولهيمان خان سالى ۱۰۹۱ى كۆچى كرايه واليى سنه. ئەوئەندەى خان ئەحمەدخان پارە بە فيرۆدەر و دەست بلاو بوو، ئەم خوسرهو سەد ئەوئەندە ناننەخۆر و پوولەكى و رژد و دەست قووچاو بوو؛ دەگەل قوشيبەك گيانى دەرەچوو. ئەوئەندەى خەلك كړۆساندەو و ئەوئەندەى مسكين و ژيردەست چەوساندەو، كە هەموو كەس يەخەى لەبەر دادرى و لە دەستى وە زالە هاتن و بەرەو ئەسفەهان هەلاتن و يەخەى شای سەفەوييان لى گرت و دەستيان كرد بە دادخوازی. سالى ۱۰۹۳ شا بانگى كرده ئەسفەهان و بۆ يەكجارى پيسيرى زۆرليكرانوانى لە چنگى رزگار كرد و لە ناوى برد».

تارىخەكەى ئايەتوللا مەردۆخ هينديك جياوازی لەگەل ئەمانەدا هەبە و دەلتى:

«لە پاش بەركە نارکردنى ئەحمەد خان، خوسره و خانى مامى لە سالى ۱۰۹۱ى كۆچيدا كرا بە واليى كوردستان؛ لە قەلاى مەربوانەو هيرشيكى كتوپرى كرده سنه و خان ئەحمەد خانى گرت و بە شەتەكدراروى ناردى ئەسفەهان. ئەم خوسره و خانە زۆر نەحس و جوت قۆشە و زمانشر و دەمپيس بوو؛ زۆرى زولم لە خەلك كرد؛ چەند كەسيك بۆ شكايەت چوونە ئەسفەهان؛ شا سولهيمان گوتچكەى بۆ شكايەتيان شل كرد و دلخۆشيبى دانەو كە بگەرپنەو سنه و كارتيكى وا دەكا خوسره و خان ئيتير خراپە لەگەل خەلكا نەكا. بەلام خوسره و خان گوى نادانە راسپيرى شا و هەرچى لى چووبوو شكايەت تووشى بەلاى كرد و تەنانەت چەند كەسيكى لى كوشتن. شا كە ئەمەى بيستەو، تەمپوورخان ئاجورلوو ناويكى نارد كە

خوسره و خانى بۆ بگرئ؛ تاجورلوو سالى ۱۰۹۳ گه يشته سنه و خوسره و خانى بالبه سته ناردده ئه سفه هان و بۆ خۆى بوو به حاكمى كوردستان. خوسره و خان ههر گه يشته ئه سفه هان، په تى سىداره ي بۆ هه لخرآ و له مه يدانى قه نارهى شايبدا به دار داكرا».

تهيموورخان تاجورلوو: شا سوله يمانى سه فه وى له پاش ئه وه كه خوسره و خانى له كوژ دنيا كرده وه، له سالى ۱۰۹۳ى كوچيدا سنه ي دايه ده ست تهيموورخان تاجورلوو ناويك كه به سه رى رابگا. ئه م تهيموورخانه كه له لايه ن شاه به سه ر سنه وه داندرابوو، پياويكى زۆر باش و به روحم و نه رم و نيان بوو؛ زولمى له كه س نه ده كرد و نه يده هيشته كه س زولم له كه س بكات؛ هه موو كه س خۆشى ده ويست و هه موو كه س ده سته و دوعا بوو كه ئه م پياوه يان له سه ر به يلى و به جىيان نه هىلى. تاجورلوو شه ش سال حاكمه تىي له سه ر سنه كرد و له وه به ولاره له كار لادرا.

خان نه حمه دخانى دووهه م، دووباره: مه ستووره خانم ده لئى: «دواى ئه وه كه شه ش سال تاجورلوو حوكمى سنه ي كرد و زۆر يش پياوى چاك بوو، له كار لادرا. شاى سه فه وى به لايه وه ناله بار بوو كه فه رمانه واييى سنه به ده ست ئه رده لانى به كانه وه نه بئ؛ له به ر ئه وه خان نه حمه دخانى دووهه مى ناردده وه سنه و كرديه وه به والى؛ به لام خان نه حمه دخان ديسان ره وشته كه ي پيشووى ره چاو كرد و ده سته ي به خۆشگوزه رانى كرده وه و ره عيه ت و ملكداريى له بىر خۆ برده وه. يان ده چۆ راوى يان بىرى له داهىنانى شتى توپه هات و مايه پوچ ده كرده وه. بزۆزىك بوو به ئامان و و زه مان ئۆقره ي نه ده گرت. وهك ده گىر نه وه، سىسه د كه سى له ئاغاوه ت و پياوماقوولان كرده وه بازه وان و سه رراو و به رراو. خوسره و به گى به ره ي ماله وه كىلى كرده بوو به مىرراوى خۆى. پىنج سالى ديسان ئاوا رابوورد، تا سالى ۱۱۰۵ى كوچى كه شا سولتتان حوسىتى سه فه وى هاته سه ر ته خت. فه رمانى بۆ محه مه دخانى كورپى خوسره و خان كه له وه ده مه دا له ئه سفه هان ده ئيا، ده ركرد و كرديه واليى سنه و كارىكى واى كرد كه جىگه ي خان نه حمه دخان داگىر بكا».

تارىخى ئه رده لانى سمايلى مه لا حه مه حوسىن ده لئى: «نه حمه دخان هه شت سالان له زيندانى ئه سفه هاندا گوزه راندى، به لام له سالى ۱۰۹۹دا كه تاجورلوو به ركه نار كرا؛ كرايه وه به والى و ههر گه يشته وه نانى واليه تى، وهك هه رگىز نه باى ديبي و نه بوژان، كه وه ته وه ناله بارى و هه رزه كارى به كه ي پيشووى. ئه وه نده وه خته ي كه له به ر راو و شكار ده مايه وه خه ربكى پرۆزه دانانى سه ير و سه مه ره ده بوو. بۆ نمونه: هه موو ره عيه تى ده نگ دا كه به بىگار ديوارىكى به رزو پان و زۆر دريژ له ده ورى باكوورى شاهه وه بكيشن؛ ديوارى گه يانده ده ورى شار و جوگه ئاويكى هه راوى به ناو ديواردا راكيشا و ته خت و لىوارى جوگه كه ي وهك به ندى ئه سكه نده ر به مز و قه لايى دارپشت كه گوايه ئاو بۆ جوتياران دىنى. بىگار و زبارة پشتى ره عيه ته كانى شكاند و ئاغاوه تيش له به ره ي ملكانه دم له پووش مانه وه. سه ره ك هۆز و پياوماقوولان خۆيان گه يانده ئه سفه هان و كه و تنه خاك و پاى شاهه كه ئه م ئاهۆبه بى تان و پۆيه يان له كوژ بكا ته وه. شا به زه ي به خه لكه كه داهات و له و ساله دا كه مېژوو له ۱۱۰۵ى كوچى دابوو، ئه حمه دخانى له كار به ركه نار كرد و فه رمانى واليه تىي بۆ محه مه دى كورپى خوسره و خان ده ركرد».

تارىخى نايه توللا مه ردۆخ ئه م باسه ي زۆر به دريژتر هيناوه و ده لئى: «سالى ۱۰۹۹ به فه رمانى شا سوله يمانى سه فه وى، خان نه حمه دخانى دووهه م كرايه وه به واليى شاهه زوور و سنه؛ به لام خان له جياتى ئه وه كه توپه ي له ئاكارى رابردوو كردي، له جاران خراپتر مى له سه رسه ربه تى و زولم و زۆرنا. ولاته كه ي قه له مپه وى ته واو بئ سه ره و به ره ببوو؛ كه س دلئى به ژيان خۆش نه بوو. سوله يمان پاشاى به به هلى له و به ربلاوييه ده ست كه وت؛ له سالى ۱۱۰۰ى كوچيدا به له شكركى تىكه ل له كورد و عه ره ب هپرشى هينا سه ر قه له مپه وه كه ي؛ مه ريوان و سه قز و هه ورامانى له ئه رده لان داگىر كرد و زۆراب سولتانى كورپى كه لبالئى خان حاكمى سه قز و برايم به گى حاكمى مه ريوانى كوشت. خان نه حمه دخان هاوارى بۆ شاى

سەفەوی نارد که دەهانی بێت؛ بە فرمانی شا، رۆستەم خانی سوپا سالار و عەباس خان زیاد ئۆغلوو بە لەشکرەو بە هیممادی خان هاتن. لەشکری خان و دەولەت لە مەریوان گەییە سولەیمان پاشا؛ لە پاش دوو رۆژ شەر و لیکدان، سولەیمان پاشای بەبە زۆر پیس شکا و پتر لە چوار هەزار کوشتەیی دا و هەرچی بووشیان، بە تالان وەگیر قزلباش و سوارەیی ئەردەلانی کەوت.

بە دواى ئەم سەرکەوتنەدا قاسم سولتانی هەورامی لەلای عەباس خان زیاد ئۆغلوو - کە بە عەباس خان قاجار مەنشور بوو و لە شەرەکەدا سەرکردەیی هەرە گەورە بوو - شەیتانی دەکا کە خەلکی کوردستان خەبەریان بۆ سولەیمان پاشای بەبە ناردبوو بێتە کوردستان و داگیری بکات. زیاد ئۆغلوو دەست دەکا بە گرتنی کوردەکان؛ هیتدییک لە کوردەکان شەو بەرەو خاکی عوسمانی رادەکەن و دەرباز دەبن؛ بەلام زۆریان دەگیرین و زۆر لە پیاووە گەورەکان و هەزار و دووسەد کوردی مسکینیش وەبەر ئەو گرتنە دەکەون. زیاد ئۆغلوو دواى ئەو کە هەموو مال و دارایییان بە تالان دەبا، هەمووان دەکوژن و لە کەللەسەرەکانیان تەپۆلکە یەک دروست دەکا کە ئیستاش ئەو تەپۆلکە لە دەشتی مەریوان ماووە و پیتی دەلین: کلین کو؛ بەلام ناکاتە نامەردی سەری قاسم سولتانی شەیتانیش دەبرن و بەسەر دارێکیەو دەکا و دەیکاتە داوێیک لەسەر گەردەکەیی دەچەقینن. شا سولەیمان کە ئەم دەنگ و باسە دەبیسن، زۆر توورە دەبن؛ دەنیری عەباس خان دەباتە ئەسفەهان و دەست بەجی لە قەنارەیی دەدا.

رۆژی پینچ شەمە، شەشەمی مانگی قوریانی سالی ۱۱۰۵ی کۆچی، شا سولەیمان عەمری خوی کردوو و رۆژی چاردهی مانگ و اتا دواى هەشت رۆژ شا سولتان حوسین لەسەر تەخت جیگیربوو. لە سالی ۱۱۰۷دا بە فرمانی شا سولتان حوسین، خان ئەحمەدخان لە والیەتی لابراره و محەممەدخانی کورپی خوسرەو خان لە جیگەیی ئەو دانداراوه. ئەحمەدخان لەم هەلی دواييەدا هەشت سال و هیتدییک والی بوو.

محەممەدخانی ئەردەلان: مەستورەخانم لە تاریخە ئەردەلانیە فارسییە کەیدا دەلن: «دواى ئەو کە حوکمرانیی ئەردەلان کەوتە دەست محەممەدخانی کورپی خوسرەو خان، سولەیمان پاشای بەبە هیتشیکى بەرەو ئەردەلان هیناوه». لێرەدا مەستورە تەواوی ئەو چیرۆکە دەگێریتەو کە لە پینشدا بۆ رۆژگاری خان ئەحمەد خانی دووهم باس کرا؛ کە چۆن عەباس قولى خان قاجار - کە بە زیاد ئۆغلی بەناویانگ بوو - لەشکری بابانی شکاندوو و لە دواييەدا بەسەرە سۆردەیی قاسم سولتانی هەورامانی منارەبەکی لەسەری کوردە بێ گوناھەکانی سنە بەرز کردۆتەو و قاسم سولتانی کوشتوو. لە پاشان شا لە زیاد ئۆغلی غەزبەو و حوسین خانی لوری کردۆتە سەرکردەیی لەشکری ئیران بۆ سەر خاکی بابان.

مەستورە خانم لەسەر ئەم مەبەستە ئەروا و ئەلن: «حوسین خانی لور لەشکری برده سەر شارەزور و تالانی کرد؛ هیتشیکى برده سەر هۆزەکانی بلباس و قەلت و بری تی خست و زۆریان رایان کردە لای ئاکو و چیاى قەندیل. خانی لور بەسەرکەوتوویی گەراپەو و خەلات و ئافەربینی وەرگرت.

دواى ماووەیەک جانگیر سولتان کورپی کەلبالی خانی ئەردەلان کە زۆر دژی محەممەدخان بوو، خۆی دەگەل خەلکی کوردستاندا رێک خست و لەلای شا بۆ محەممەدخانی تی چاند و دلای شای لێ کرم کرد و کارێکی وای کرد کە محەممەد خان لە والیەتی وەلانرا و کابرایەکی بەناوی محەممەد خان گورجی لە جیگە دانرا و کرا بە والی «ئەردەلان».

ئیسماعیلی مەلا حەممە حوسین لە مێژوو فارسییە کەیدا کە دەربارەیی ئەردەلانیە و ئیمە لە عارەبییە کەیی رۆژبەیانییەو، کە بۆ پەراوێزی شەرەفنامەیی نووسیو، وەرمان گرتوو، لەم بارەو دەلن: «محەممەدخانی کورپی خوسرەو خان پیاویکی زۆر ئازا و سەرەست و زانایەکی بالادەست و خاوەن هۆش و هەست بوو. زۆر چاک بەکاروباری خۆی دەچارا و سەرورەریکی باشی بە ولاتە کەیی خۆی دا. بەلام لە رۆژگاری دەسلەتداریی

ئەودا، سولەيمان بەگى بەبە ھىرشى ھىنا سەر ولاتى ئەردەلان؛ مەريوان و ھەورامان و سىياكىوى داگىر كرد؛ زۆراب بەگى سەقز و برايم بەگى مېرى مەريوانى كوشت. لەشكرى ئىران بە سەرکردايە تىبى عەباس خان زياد ئۆغلوو ھاتە ھىمدادى محەممەدخان و لەشكرى ئەسفەھان و لەشكرى ئەردەلان پىكەو بەگىز سولەيمان بەگدا چوون، شكاندیان و راويان نا و ناچارىان كرد كە ھەلئى و پەنا بە سولتانی عوسمانى بەرى.

بەقسەى مېستر لۆنگرىك: بەيتى دوازده سوارەى مەريوان، بەھۆى ئەو پىك ھەلپىزان و لىكدانەو داندراوہ كە ئىستەش ئەو بەيتە لەناو كورداندا ماوہ و باوہ.

ئىسماعىلى مەلا حەمەحوسىن درىژە بە باسەكە ئەدا و ئەلئى: «لەپاش دامرکانەوہى ئەم شەرى و ھەرايە، قاسم سولتان ناوى مەزنى ھەورامان چووبوہ بن كلئىشەى عەباس خان زياد ئۆغلوو؛ ھەرچى توانىيى دوزمانى و شەيتانىيى لە محەممەدخان و كوردەكانى ئەردەلانى كرد و تىبى گەياند كە وا محەممەدخان و سەرکردە كوردەكانى دەوروبەرى كاكە و برالەيان لى كردووى كە لە ھەلئىكى كتوپردا پەلامارت بەدەن و خۆت و دەستە و دايرەت لەناوبەرن. زياد ئۆغلوو بەقسەى لووسى قاسم خان ھەلخەلەتا و زۆر لە خۆى ترسا؛ فەرمانى بە چەكدارەكانى بەردەستى خۆى دا كە ھەر كوردىكىيان بەرپەل كەوئ بىكوژن و دەسەر كەسەوہ نەچن؛ تووشى ھەر ئاوايىيەكى كوردنشەين دەبن، لەپاش تالان واى ويران بكەن كە جىگەى ھىلانەى كوندەبەبووشى لى نەمىنى. موختەسەرى كەلام «عەباس خانم عەباس خان بى» كارتىكى بەسەر كورد ھىنا كە مېژوو لەپوى ھەلئايە بىگىرپتەوہ يان وەبىر خۆى بەيىتتەوہ؛ چەندىن منارەى لەسەرى كوردە بى تاوان و بىچارەكان بەرز كوردەوہ؛ ھەزاران مائە كوردى خانەدانى كۆر كوردەوہ؛ بە سەتان گوند و ئاوايىيى خاپوور و چۆل و واھىدلەھار كرد. شا سولتان حوسىنى سەفەوى لە باس و خەبەرى ئەم ھەموو نامەردى و دلەبەردىيەى عەباس خان رقى ھەستا؛ ناردى بردىانە ئەسفەھان و بەداريان

داكرد و جىگەى عەباس خانى بە حوسىن خانى لور پر كوردەوہ. بەلام وەك دەلئىن «سەد رەحمەت لە كفن دزى پىشوو». عەباس خان لە چاو حوسىن خانى لور، نوئى لەسەر تەشك و داويان دەكرا؛ عەباس خان بۆ نامەردى و دلەبەردى دەسكى لەدوى حوسىنى لور نەكردبوو. حوسىن خانى لور ھەر ئەوئەندە تۆزىك جىگەى خۆى گەرم داھىنا، لەشكرى بردە سەر پشەدر و تالان و ناو بلباسەتى و قرانىكى واى خستە ناو كوردەكانى ئەو ناوہ كە تاتار و مەغولئىش بەبىرياندا نەھاتبوو. تا سالى ۱۱۱۰ى كۆچى (۱۶۹۸ى زايىنى) ئەم كارەساتە نەبراىوہ و شەرى و كوشتار ھەر بەردەوام بوو؛ لەم ماوہىشدا قاسم سولتانى سەرەسۆدرە كە ببوہ باوہشەينى ئاگر و ئاژاوہ، لە شەرىكا سەرى دۆراند و گرى كلكە نەوتىنە بە خاكى گۆرپچە كوژايەوہ و تا سەر، بەرى دووزمانى لە دارى سوزمانى بۆ نەخورا.

محەممەدخانى والى كە بەختى ھىنابووى و لە داوى عەباس خان خەلەست بوو تا سالى ۱۱۱۳ بە والىيەتى ئەردەلان ماىوہ. جانگىر سولتان كورى كەلبالى خان كە دەبوہ ئامۆزاي، ھەموو رۆژى دەرک و ديوانى ئەسفەھانى لى دەگرت و بۆى تى دەچاند؛ تا لە سالى ۱۱۱۳ى كۆچىدا بەدەركردنى دا. ھەر ئەو سالى لە لايەن شاي سەفەويىيەوہ محەممەدخان گورجى ناوتىك كرا بە والىي ئەردەلان».

مامۆستا ئايەتوللا مەردۆخ لە باسى محەممەدخاندا زۆر كەمتر دواوہ؛ تەنيا ئەوئەندەى ھەيە دەلئى: «لەپاش بەركەنار كردنى ئەحمەدخانى دووھەم، محەممەدخانى ئەردەلان كورى خوسرەوخانى كوژراو لە سالى ۱۱۰۷ى كۆچىدا كرا بە والىي كوردستان؛ حەولى دا كە ئەو كوردانەى لە ترسى زولمى عەباس خان پەروازە ببوون، بەيىتتەوہ. بە فەرمانى شا سولتان حوسىن، حوسىن خانى سەردارى لور كرا بە مەئموورى كوردستان و ئازەربايجان و شارەزور؛ ئەوئىش ياغيىيەكانى تەنئى كرد و پىساوہ باشەكانى كۆ كوردەوہ». شىاوى باسە، ئايەتوللا مەردۆخ ئەو كوردانەى كە لە دەست زولمى عەباس خان رايان كوردوہ بە پىساو خراپىيان دادەنى؛ وا

دیاره دهیوهیست ملیان بۆ چه قۆ درێژ کهن و باله فره و په له قازه بیان نه بێ - ههژار.

ئایه توللا له سههر باسه که ی دهروا و دهلی: «جانگیر سولتان کوری که لبالی خانی ئهردهلان له گهله هیندیک له خه لکی کوردستان که وتنه سه پیتیچی له محهمه دخان و به ده رکردنیان دا و محهمه دخان گورجی کرا به والی. ماوه ی فرمانه وایی محهمه دخان شه ش سالی خایاندوه».

محهمه دخان گورجی: سالی ۱۱۱۳ به فرمانی شا سولتان حوسین؛ محهمه دخانی گورجی کرا به والیی کوردستان. محهمه دخان دهستی کرد به ئاوه دانکردنه وه ی شار؛ چهند مزگهوت و کاروانسه رای ئیجاد کردن. به فرمانی شا سولتان حوسین له نزیک بازاری کۆنی شاری سنه، کاروانسه رای که له سههر زه مینی مه لا عه بدولکه ریمی قازی دروست کرد، که دووقات و شیتست حوجره بوو؛ ئه مه ی کرده وه قفی که به لا و نه جه ف و به پتوه بردنه که شی به قازی مه لا عه بدولکه ریم سپارد.

سی سال بوو والیه تیی ده کرد، خه لک لای شا بۆیان تی چاند که: «خانی گورجی هه ر چۆته سنه، گورجی بۆته سونی مه زه ب و خۆی له شیعیایه تی ته کاندوه». شا به وه زۆر تووره بوو، دهست به جی فرمانی ده رکردنی دا و حه سه ن عه لی خان ناویک که به کوری محهمه د موئمین خان ئیعتما دولده وه ناسرا بوو کرایه والیی سنه.

حسه ن عه لی خان: ئه م حه سه ن عه لی خانه راسپیرابوو که تو مه تی سونیا یه تیی محهمه دخان بسپرته وه و تازه ئه م غه له ته دوویاته نه کرتته وه؛ له سههر شیعه و سونیه تی زۆری تازاری خه لکی کوردستان دا. ئاوه نزوله ی به سته زمانان بۆی ده رکار کهوت و شه ویک له شه وانی سالی ۱۱۱۸ دللی پڕ له چلک و کینه ی له کار کهوت. له باسی مردنه که یدا چیرۆکیک ده گپرتنه وه و ده لێن: رۆژتیک ئه و حه سه ن عه لی خانه بۆ سه بر و گه پان روو ئه کاته کتوی ئاویه ر؛ له گه رانه وه دا تووشی گومبه زی پیر عومه ر ده بی و

ده پرسن: «ئهم گۆره ئی کییه؟» ده لێن: «گۆری ئیمام زاده یه که له تۆره مه ی ئیمام موسا کازم و پتی ده لێن پیر عومه ر». کابرا له بیستنی ناوی عومه ر وه ک درووی وه بن کلکی دن، هه لده تیزینتی و مل له جوین دان به هه رچی عومه ر و عومه ربیه ئه نی؛ ته و او ناگاته وه مال که له داخی پیر عومه ر وه زگ ده دا و به قه د سندانیک له سههر دللی خر ده بی و کتوپر ده یخا؛ ده ست ده کا به قیژه و هه را که: «بمگه نی، پیر عومه ر منی هه نگا و تووه». زۆری پی ناچی گیانی خان کونیک ده دۆزیتته وه و بۆی ده رده چی و ده و رانی حوکمرانی حه سه ن عه لی به سههر ده چی.

حوسین عه لی خان برای حه سه ن عه لی: دوا ی ئه وه حه سه ن عه لی بهر شه قی پیر هۆمه ر کهوت و له گۆرستان وه رکهوت، حوسین عه لی برای جیگی گرتته وه؛ ئه ویش له به دفه پیدا چه پتیکی ده بهر برا که ی دانه بوو. به زمی شیعه و سوننی ژبانده بوو و تو له ی پیر هۆمه ری له خه لکی سنه ده کرده وه. خه لکی سنه لیتی وه زاله هاتبوون و زۆریان شکایه ت لی کرد، تا ئه ویش له والیه تی لایرا و که یخوسره وه بگ ناویکی له جی دانرا؛ که ئه ویش دوا ی هه ژده مانگ له کار به رکه نار کرا.

تا ئیره پوخته ی قسه کانی مه ستوره خانم بوو، که ده رباره ی حوکمی محهمه دخانی گورجی و حه سه ن عه لی و حوسین عه لی و که یخوسره وه به گی نووسیوه.

بابرین میژوو نووسانی تر ده لێن چی؟ ئیسماعیلی مه لا حه مه حوسین ده لێ: «محهمه دخان له سالی ۱۱۱۳ دا له والیه تی ده رکرا و محهمه دخان ناویکی گورجیی له جی دانرا. خانی گورجی سی سالان حاکی ئهردهلان بوو؛ هه رچه نده بۆخۆی شیعه مه زه ب بوو به لام بۆ دلخۆشیی سنه بییه کان ده یگوت: منیش سونیم. شا سولتان حوسین له سههر ئه م باره بارکردن و شیعه به سوننی دانه، لیتی غه زری و سالی ۱۱۱۶ ی کۆچی له کاری به رکه نار کرد و حه سه نخانی کوری موئمین خان ئیعتما دولده وه ی کرده

والیی سنه. حهسهن خان به زۆرهملی سوننی دهکرده شیعه و سونیهکانی سنه هینابووه داری سهماواتی و له دهستانی مهزگیان به تاوات دهخواست. زۆریه زۆری خه لکی ولاته که که نه یانده ویست ببنه شیعه، به ههراسانی به رهو شاره زورور کوزبوون و خویان و مهزه به که یان له چنگ تالان رزگار کرد. حهسه نخان دواي دوو سال لهو سوننی به شیعه کردنه، شهویک له غورابی خه ودا مرخه ی لی برا و دههۆلی ژبانی درا و قیره ی شیعه خوازی لی برا؛ و اتا شهویک له شهوانی سالی ۱۱۱۸ نوست و ئیتر راست نه بووه.

شا سولتان حوسین فهرمانی ده رکرد که حوسین عه لی برای نهو حهسه نخانه فهرمانی وه ای نه ده لانی بی. ده رباری نه سفه هان له وه گه یشتبوو که شیعه گه ری به زۆرهملی به سه ر خه لکا ناسه پیندری؛ له بهر نه وه نامۆزگاری حوسین عه لی کرابوو که باری سیاسه ته که ی نه رمتر بکات. حوسین عه لی دهستی له شه ره مه زه ب هه لگرتبوو؛ به سوننی نه ده گوت: له من نی. خه لکه که ی نه هوه ن و ئارام کرده وه و کاریکی وای کرد که ولاته که ته و او گه شه دار و ئاوه دان بیته وه.

سالی ۱۱۲۰ ی کۆچی (۱۷۰۸ م) هیندییک پشیوی و ئاژاوه له ولاته که دا رووی دا؛ خه لکی ولاته که تاوانی هه را و کیشه که بان خسته سه ر حوسین عه لی خان و لیبی چوونه ده رک و دیوانی نه سفه هان و شکایه تیان لی کرد و به شایان به ده رکردن دا و که یخسرۆخان ناویک له جیگه ی نه و کرایه والی. نه ویش دوو سال کاروباری ولاتی نه ده لانی هه لسووراند؛ تا له سالی ۱۱۲۲ ی کۆچی (۱۷۱۰ م) مه زنایه تیبی نه و مه لبه نده ده ست عه باس قولی خانی نه ده لانی که وت.»

مامۆستا ئایه توللا مه ردۆخ له م باسانه دا وردتر و رۆشنتر دواوه و ده لی: «پاش لابرندی محه ممه دخانی نه ده لانی له مانگی مه ولوودی سالی ۱۱۱۳ د، محه ممه دخانی گورجی به والیه تی هاته کوردستان. محه ممه دخانی گورجی به خه لکی کوردستانی پراگه یاند که: من سونیم و له سه ر مه زه بی

شافعییم؛ پینچ فه رزه له مرگه وتی سوننی نوژی به جه معاعت ده کرد. مرگه وت و مه ده سه ی ئایینی دروست کردن؛ کاروانسه رایه کی له سه ر زه مینیکی مه لا عه بدولکه ریمی قازی - باوه گه وره ی موالییه کانی کوردستان - بنیات نا که دووقات بوو، شپست و شه ش حوجره ی تیا بوو. نه م کاروانسه رایه ی کرده مه وقوفه ی که ره لا و مه لا عه بدولکه ریمی به مته وه لی دانا. سالانه ده به کی خۆی لی هه لده گرت و باقیه که ی ده نارد بو که ره لا به خیری محه ممه دخانی گورجی. خان سی سال له سنه مایه وه؛ دوزمانان خه به ریان به شا سولتان حوسین دابوو که خۆی کردۆته سوننی! له سه ر نه وه شا لیبی غه زری و له والیه تی ده رکرا.

سالی ۱۱۱۶ له سه ر فه رمانی شا سولتان حوسین، حه سه ن عه لی خان کوری محه مد موئمن خان ئیعتما دولده له کرا به حاکمی سنه؛ نه م حاکمه تازه یه، ته و او پینچه وانه ی کۆنه که بوو، شیعه ایه تی کردنه که ی له تام ده رچوو بوو؛ چاوی به سوننی هه لنه ده هات؛ له مه جلیسی نه ودا جنیو به ئیمامه کانی سوننی ببوو بنبشته خوشکه و شه وچه ره؛ گیان و مالی سوننیانی به تالانیکی حه لال و ره و ده زانی. گوایه رۆژیک ده چیتته راو، چاوی به گومبه زی پیر عومه ر ده که وی و ده پرسن: نه م گومبه زه هی کتیه؟ یه کتیک له هاوړیکانی ده لی: گومبه زی پیر عومه ره؛ هه ر به بیستنی ناوی عومه ر چاوی نه په رپته پشتی سه ر و فه رمان نه دا، تاده گه رپته وه ده بی داری به سه ر به رده وه نه مینن! ناچار پیر عومه ری بو هه لده وه شینن. کاتیک له راو دیتسه وه و ده گاته وه مال، ژان و برکیکی له دل ده وه ستی و برستی لی ده بری. چوار سه عات له شه و راده بری، به و ژانه دل ده مرئی و له وه ختی ئاویلکه دانا به ژن و منالی خۆی ده لی: پیر عومه ر توله ی خۆی کرده وه. نه م حه سه ن عه لیبی، له دوو سال که متر والی سنه بووه.

سالی ۱۱۱۸ ی کۆچی به فه رمانی شا سولتان حوسین، حوسین عه لی برای حه سه ن عه لیبی مردووه که کرا به والیی کوردستان. حه سه ن عه لیبی پیتشو له چا و نه م حوسین عه لیبی به حه وت ئا و شو رابووه. شه و و رۆژ هه ر

خه‌ریکی چه‌وسانه‌وه و کپۆسه‌وه‌ی خه‌لکی سونه‌ی سوننی مه‌زه‌ب بوو؛ نه‌خوازه که حیکایه‌تی براهی و پیر عومه‌ر بلاو ببۆوه، زۆری رق له سوننی و پیر عومه‌ر هه‌ستابوو؛ ئه‌وه‌نده‌ی جه‌زه‌به‌ی خه‌لک دا، تا به‌جاریک به‌خه‌یان لێ دادپۆ و له سالی ۱۱۱۹دا چهند پیاو ماقوول و سه‌رناسیکی شار چونه ئه‌سه‌فه‌هان و دیوانیان لێ گرت و شکایه‌تیان لێ کرد. شا سولتان حوسین به‌ دادی خه‌لکی سه‌ر راگه‌یشت؛ حوسین عه‌لی لای برد و که‌یخوسه‌وه به‌گی یاساوی کرده‌ والی کوردستان.

سالی ۱۱۲۰ی کۆچی که‌یخوسه‌وه به‌گ که‌ یه‌کێک له ئیشکچییانی مالی شا بوو، هاته کوردستان و فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ی ئه‌رده‌لانی گرت هه‌ست. ئه‌م که‌یخوسه‌وه به‌گه‌ جگه‌ له‌وه که‌ وه‌ک هه‌ردووک هه‌سه‌ن و حوسینه‌ رابردووه‌کان شه‌ری سوننی و شیعه‌ی ده‌کرد؛ زۆریش کابراهی که‌ ده‌به‌نگ و بی سه‌لیقه و نه‌زان بوو؛ له هه‌موو فه‌رمانی دیوانیدا ته‌نیا یاساوی ده‌زانی و له‌وه به‌ولاوه ته‌قه‌ی له سه‌ری ده‌هات. هه‌تا خوا هه‌ز ده‌کا نانه‌جیب و خوتپیلکه و نانی نانی بوو. زۆر زوو خه‌لکی سه‌نه‌ لێی بیتزاربوون و هه‌رچی ئه‌یگوت نه‌یانده‌کرد. له ئاخیدا رۆژتیک خه‌لکی شار و والیی کۆنه یاساوی قسه‌یان تیک گیرا؛ خه‌لکه‌ که‌ لێی هاروژان و به‌فیته له شاریان وه‌ده‌رنا؛ نامه‌یه‌کیشیان بۆ شا سولتان حوسین نووسی که‌: کوردستان جیگه‌ی سوننی مه‌زه‌بانه و بۆ که‌س مه‌زه‌بی خۆمان ناگۆرین. ناردنی ئه‌م جۆره که‌سه‌نه که‌ له‌سه‌ر مه‌زه‌بی ئیمه‌ نین و نه‌خوازه شه‌ری مه‌زه‌بیشمان بۆ ده‌نینه‌وه، هیچ به‌هره نادا؛ خۆ به‌تایبه‌تی پیاوی نانه‌جیب و خوتپری و تۆپیی وه‌ک ئه‌م که‌یخوسه‌وه هه‌ر به‌ جاریک ولاته‌که‌ی تیک داوه و ناسووده‌یی بۆ دانیشته‌وان نه‌ماوه. ئه‌گه‌ر ئیمه بزانی هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه باره ده‌مین و که‌س گوتمان پێ نادا، ناچارین بارکه‌ین بۆ ولاتانی ده‌روه و له‌و شوێنه‌ی که‌ مال و ناموس و مه‌زه‌بان ده‌پارێزی دامه‌زێین. شا سولتان حوسین که‌ ئه‌م شکایه‌ته‌ی پێ گه‌یشت، تی گه‌یشت که‌ کوردستانیه‌کان له‌گه‌ڵ حاکمی بیگانه هه‌لناکه‌ن؛ وای به‌ باش زانی هه‌ر

له‌ خۆیان فه‌رمانه‌وه‌یان بۆ دیاری بکریه‌ت. له‌ دوای ئه‌وه که‌ پرس و رای به‌ خه‌لکی خۆجییه‌ی کرد، له‌سه‌ر نامۆژگاری ئه‌وان عه‌باس قوڵی خان که‌ یه‌کێک بوو له‌ تۆره‌مه‌ی خان ئه‌حمه‌د خانی هه‌وه‌لی. کرا به‌ حوکمداری کوردستان. که‌یخوسه‌وه به‌گ که‌متر له‌ سالیکی والیه‌تی سونه‌ی کرد.

عه‌باس قوڵی خان: مه‌ستوره‌خانم له‌ تاریخه‌که‌یدا ده‌رباره‌ی عه‌باس قوڵی خان ده‌لی: «عه‌باس قوڵی خان ماوه‌یه‌کی زۆر بوو له‌ ده‌رباری سه‌فه‌وه‌یدا کاربه‌ده‌ست و پیاوی دیوان بوو. له‌ سایه‌ی نازایه‌تی و کارامه‌یی خۆی ببوو پیاویکی سه‌رناس و خۆشه‌ویستی شای ئێران. یه‌ک له‌و کارانه‌ی که‌ پایه‌ی ئه‌وی به‌رز کردبوو، شه‌ری مرید وه‌یس (میر وه‌یس)ی ئه‌فغانی و داکوژاندنی ئازاوه‌ی کۆری عه‌بدوڵلاخانی قه‌نده‌هار و هه‌رات بوو. عه‌باس قوڵی خان له‌و شه‌رانه‌دا یه‌کێک بوو له‌سه‌ر کرده‌ به‌کاره‌کانی له‌شکری ئێران و زۆر مه‌ردایه‌تی نواند و نازایه‌تی خۆی به‌ هه‌موو که‌س ناساند. ئه‌گه‌رچی خوسه‌وه به‌گ له‌ میژووی ئه‌رده‌لانه‌که‌یدا ده‌لی: شه‌ر ده‌گه‌ڵ میر وه‌یسی ئه‌فغانی له‌ رۆژگاری ده‌سه‌لاتداری عه‌باس قوڵی خان له‌سه‌ر ئه‌رده‌لان رووی داوه؛ به‌لام راست نییه‌ و له‌ رۆژگاری به‌ر له‌ والیه‌تییه‌که‌یدا قه‌وماوه. شا سولتان حوسین بریاری دا ئه‌م پیاوه خزمه‌تکاره‌ی خۆی بکاته حاکمی ئه‌رده‌لان و چیتر بیگانه و نه‌ناسان نه‌نێرته‌ سه‌ر خه‌لکی کوردستان. سالی ۱۱۲۲ عه‌باس قوڵی خان فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ی ئه‌رده‌لانی گرت هه‌ست؛ حه‌وت سال بی خه‌م و ده‌ده‌سه‌ری به‌سه‌ر ئه‌وه مه‌لنه‌نده‌ راگه‌یشت. هه‌و ساله‌ و دوا، وا هه‌لکه‌وت که‌ میروه‌یسی ئه‌فغانی دووباره‌ سه‌ری به‌رز کرده‌وه و له‌ مه‌لنه‌نده‌کانی لای قه‌نده‌هار و هه‌رات و خوراسان ده‌ستی کرد به‌ ئازاوه‌نانه‌وه و شه‌ری به‌ ده‌وله‌ت فرۆشت. شا سولتان حوسین فه‌رمانیکی بۆ عه‌باس قوڵی خان ده‌رکرد که‌ به‌ له‌شکری ئه‌رده‌لانه‌وه بچیتته به‌ره‌نگاری میروه‌یس و ئازاوه‌که‌ی داکوژینی.

عه‌باس قوڵی خان به‌ دووه‌زار چه‌کداره‌وه به‌ره‌و خوراسان وه‌پێ که‌وت و

گه‌یشته تاران. ئیتر له تاران به‌ولاره نه‌چوو، سه‌ربه‌خۆ جله‌وی به‌ره‌و کوردستان وه‌رگێر و گه‌رایه‌وه. شا سولتان حوسین ئهم پاشگه‌زبونوه‌ی به‌ که‌یفی نه‌بوو؛ خه‌به‌ری دایه‌ که: هۆی چی بووه‌ قسه‌ی منی شکاندوووه و شه‌رتی خۆی نه‌په‌راندوووه؟ عه‌باس قوڵی خان له وه‌راما به‌ عه‌رزى گه‌یاند که: سووچ و تاوانی ئهم گه‌رانه‌وه‌یه ده‌که‌وێته سه‌ر ملی عه‌لی قوڵی خان کورێ زۆراب سولتان نه‌وه‌ی که‌لبالی خان. ئهو له تاران له‌گه‌ڵ چه‌کداره کورده‌کاندا پێک هاتوووه که به‌قسه‌م نه‌که‌ن و بگه‌رێنه‌وه، منیش هه‌یچم بۆ ده‌گه‌لبان نه‌کراوه و ناچار گه‌رامه‌وه. شا له‌وه‌رامه‌وه تێ گه‌بشت که ئهم عه‌لی قوڵی خانه زۆر له‌وه‌ عه‌باس قوڵی خانه به‌هونه‌رت‌ره بۆیه توانیویه له‌شکره‌که‌ی لێ هه‌لگه‌یترێته‌وه. وای به‌ باش زانی که عه‌لی قوڵی له جیگه‌ی عه‌باس قوڵی دانێ و عه‌باس قوڵی هه‌لپه‌سه‌ی و کاروبای نه‌رده‌لان و له‌شکره‌کێشی بۆ ئێران، به‌ عه‌لی قوڵی بسپێری».

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه حوسین له‌ تاریخه‌ نه‌رده‌لانه فارسییه‌که‌یدا ده‌لێ: «سالی ۱۱۲۲ی کۆچی (۱۷۱۰م) عه‌باس قوڵی خان کرا به‌ والیی نه‌رده‌لان؛ ناردی به‌شوین خزمه‌کانیدا که له‌ مه‌لبه‌نده‌کانی سیاکێ و مه‌ریواندا کاری دیوانی ئێرانیان ده‌کرد و له‌ خۆی کۆکردنه‌وه و زۆر باشی حاواندنه‌وه، خه‌لکی ولاته‌که‌ش زۆری لێ رازی بوون و هه‌یچ گله‌ و گه‌زنده‌یان لێ نه‌بوو. سالی ۱۱۲۹ی کۆچی (۱۷۱۶م) میروه‌یسی ئه‌فغانی له‌ شای ئێران یاغی ببوو؛ فه‌رمان ده‌رچوو که عه‌باس قوڵی خان به‌ له‌شکری نه‌رده‌لانه‌وه روو بکاته ئه‌فغانستان و ئهم یاغییانه ده‌سته‌مۆ بکات. خان به‌ له‌شکره‌وه رویشته و گه‌یشتبووه تاران که له‌شکره‌که‌ی مانی گرت و جوابی خانیان نه‌دایه‌وه. عه‌باس قوڵی خان شکاتی له‌ شا کرد که: تاوانی ئهم مانگرتنه‌ له‌سه‌ر ئه‌ستوی عه‌لی قوڵی به‌گی کورێ زۆراب به‌گی کورێ که‌لبالی خان؛ ئهو هانیان دده‌ا و مانیان پێ ده‌گرێ و له‌ مانیان ده‌ته‌کێنێته‌وه. شا تێ گه‌یشت عه‌لی له‌ هه‌باس به‌کارتره؛ به‌ بێ هه‌یچ فوو له‌ دۆ کردن، عه‌باس قوڵیی نارد زیندانی ئه‌سفه‌هان و عه‌لی

قوڵی کرده مه‌زنی نه‌رده‌لان».

ماموستا ئایه‌توڵلا مه‌ردۆخ له‌ تاریخه‌که‌یدا جیاوازییه‌کی ده‌گه‌ڵ مه‌ستوووه و تاریخی ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌حوسیندا هه‌یه و ده‌لێ: «سالی ۱۱۲۱ی کۆچی عه‌باس قوڵی خان کراوه‌ته‌ والیی سنه. له‌ سالی ۱۱۲۸ فه‌رمانی پێ دراوه که بچێته شه‌ری ئه‌فغانان. له‌شکره‌که‌ی هه‌شت هه‌زار چه‌کدار بووه که هه‌موویان سواریبون. عه‌لی قوڵی کورێ جانگیر سولتان یه‌که‌یک بووه له‌ سواریانه؛ به‌دزیه‌وه ده‌چێته‌ بن کلێشه‌ی سه‌رۆکه‌کانی له‌شکر و تییان ده‌گه‌یه‌نی که شه‌ر کردن له‌ هه‌رات و قه‌نده‌هار بۆ خه‌لکی کوردستان و اتا له‌برسان مردن و به‌ خۆراییی به‌ گوشت چوونه؛ قسه‌کانی کاریگه‌ر ده‌بی و له‌ شه‌ویکا هه‌موویان تێ نه‌ته‌قین؛ کوردستان بگه‌ره‌و هاتم. عه‌باس قوڵی ته‌نیا دوو سێ که‌سی له‌ تاران به‌ ده‌وره‌وه ده‌مینێ و ئه‌ویش ناعیلاج نامه‌یه‌ک بۆ شا ده‌نێری و له‌ویدا بۆ عه‌لی قوڵی تێ ده‌چینێ که خه‌تی خوار له‌بن سه‌ری ئه‌ودایه. شا له‌ بێ حونه‌ری عه‌باس قوڵی زۆر تووره‌ ده‌بی و فه‌رمانی گرتنی ئه‌دا؛ خه‌لات و فه‌رمانی والیه‌تی نه‌رده‌لان و نازناوی خانیه‌تی به‌هۆی عه‌لیخانی فه‌راشی خۆیدا بۆ عه‌لی قوڵی خان به‌رێ ئه‌کات. عه‌باس قوڵی خان هه‌شت سال والی بووه».

عه‌لی قوڵی خان: وه‌ک ده‌گێرنه‌وه ئهو عه‌لی قوڵی خانه به‌ر له‌وه‌ بێته‌ والیی نه‌رده‌لان، چه‌ند سالێک زۆر به‌هه‌ژاری و نه‌داری له‌ گوندیک ژباوه که ناوی ئهو گونده شه‌خه‌یه و سه‌ر به‌مه‌لبه‌ندی خوڕخوڕیه. خه‌لکی شه‌خه‌یه که زانیویانه نه‌جیم زاده‌یه و لیتی قه‌وماوه، زۆریان دل پێ سووتاووه و به‌قه‌د توانا یارمه‌تییان داوه؛ زۆر جاریش ئامۆژگارییان کردوووه که ئهم گونده جیگه‌ی ئهو نییه و ئه‌گه‌ر بچێته‌ شار و بازاران، له‌وانه‌یه کاریکی باشی ده‌س که‌وێ و له‌ که‌ساسی و هه‌ژاری رزگاری بێت. به‌لام ئهو گوتی به‌م قسانه نه‌داوه و گوتویه: «هه‌ر خوا حه‌ساوه؛ ئه‌گه‌ر خوا شتیکم بدات، له‌گوندی شه‌خه‌ش به‌ ده‌مگاتی». ئیتر وابوو له‌ سالی ۱۱۲۹دا له‌ سایه‌ی

شه‌یتانی و دووزمانی کردنی عه‌باس قولی خان، میرایه‌تیی ئه‌رده‌لانی ده‌س که‌وت و خوا له‌شه‌خ‌له‌ بۆی نارد. هه‌رچه‌نده‌ زۆری دهردی نه‌داری کیشابوو، به‌لام وه‌ختی بوو به‌ خاوه‌ن هات و داها‌ت زۆر پیاویکی ده‌هنده و ده‌ست بلاو و مه‌رد و رهند و پیاو بوو. دووسال به‌سه‌ر میرایه‌تی کردنه‌که‌یدا راده‌برا که‌ نه‌خۆشی چاو قولکه‌ (تاعوون) که‌وته ولاتی ئه‌رده‌لانه‌وه و هه‌شتا هه‌زار که‌سی کوشت. هه‌ر له‌ رۆژگاری ده‌سه‌لاتداریی ئه‌وا، خه‌لکی لورستان له‌ شا سولتان حوسین هه‌لگه‌رانه‌وه و ئازاوه‌یان نایه‌وه. شا به‌ عه‌لی قولی خانی ئه‌سپارد که‌ ئه‌و لوران‌ه‌ی بۆ ته‌نبی بکا. خان به‌ له‌شکرکی زۆر و ته‌باره‌وه‌ی روی کرده‌ لورستان و به‌گژ لوپ و به‌ختیاریه‌کاندا هات؛ له‌ پاش چهند شه‌رکی خه‌ست و خوتناوی، له‌شکری لوران شکا و لوپ هه‌لاتن و ئه‌رده‌لانی سه‌ریان ده‌دوونان و ده‌م له‌ سه‌رپشت راویان نان؛ زۆریان لی کوشتن تا ناچاریان کردن خۆ‌بدن به‌ ده‌سته‌وه. سه‌ره‌ک هۆز و سه‌رکرده‌کانی لوپ و به‌ختیاری به‌ پیتشکه‌ش و دیاریی زۆره‌وه و هاتنه‌ خزمه‌ت خانی ئه‌رده‌لان و خۆیان ته‌سمیل کرد. عه‌لی قولی خان سه‌رۆکی لوره‌کانی ده‌گه‌ل چهند پیاو ماقوولیکی لوپ دیکه‌دا به‌یه‌خسیری ناره‌ ئه‌سه‌فه‌هان؛ نامه‌به‌کیشی بۆ شا نووسی و تکای به‌خشینی بۆ ئه‌و به‌خسیرانه‌ کرد. شا سولتان حوسین تکایه‌که‌ی لی قبول کرد؛ لوره‌یه‌خسیره‌کانی به‌خشی و به‌ به‌خشش و خه‌لاته‌وه‌ ناردنیه‌وه ولاتی خۆیان. عه‌لی قولی خان دوای ئه‌و شه‌ره‌ که‌ گه‌راپه‌وه ولات، ته‌واو تونده ته‌بیات ببوو؛ پیاو ماقوولکه‌کانی ئه‌رده‌لانی له‌ خۆی رهنجان و ئه‌وانیش له‌ دژی ئه‌و ده‌گه‌ل دهرۆش به‌گ و حوسین به‌گی مامۆبی پیتک هاتن که‌ له‌ والیه‌تی دهری که‌ن. خان که‌ به‌کاره‌ساته‌که‌ی زانی و ده‌شیزانی دهره‌قه‌تی ئه‌و گه‌له‌کوومه‌گییه‌ نایه‌، سنه‌ی به‌جی هیشته‌ و خۆی کوتایه‌ ناو قه‌لای پاله‌نگان و وه‌لامی بۆ خانه‌ پاشای به‌به‌ نارد که‌ ده‌هانای بیته‌ و به‌لای خزمه‌تی له‌ کوول کاته‌وه. خانه‌ پاشا رۆسته‌م به‌گی جافی به‌ له‌شکری جافانه‌وه به‌ هیمدادی عه‌لی قولی خان نارد. عه‌لی قولی خان پریاری دا

که‌ ده‌ست بۆ چه‌ک به‌ری و نه‌یارانی خۆی له‌ناو بیات؛ دژه‌کانیش خۆیان له‌ ده‌سک نابوو که‌ به‌ گژیا بچنه‌وه. هیندی‌ک له‌ که‌یخودا و ریش سپیی تایه‌فه، بوونه‌ ناویژیکه‌ر و نه‌یانیه‌شیت ئه‌م خوتنریژی و براکوژییه‌ رووبدات. نیوانی دوژمنانیان خۆشه‌وه‌ کرد و هه‌موولا ئاشته‌ بوونه‌وه و عه‌لی قولی خان هاته‌وه‌ سه‌رکار و باری سه‌رداریی خۆی. به‌لام ئه‌و ئاشتی و ته‌باییه‌ زۆری نه‌خایاند؛ دیسان نه‌یاران تی هه‌لچوونه‌وه. پیاوماقوولان و ریش چه‌رموگه‌کانی خیرخواش دیتیان تاوان له‌ عه‌لی قولی خانه‌ و هه‌موو ده‌ستیان خسته‌ ده‌ستی یه‌ک و خانیان له‌ والیه‌تی خسته‌ - تا ئیره‌ رپوایه‌تی تاریخه‌که‌ی مه‌ستوره‌خانم بوو دهرباره‌ی حوکی عه‌لی قولی خان.

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌ حوسین له‌و باره‌وه‌ ده‌لی: «له‌ رۆژگاری

ده‌سه‌لاتداری عه‌لی قولی خاندان گرانیه‌که‌ی زۆر به‌سام رووی کرده ئیرانه‌وه؛ ئه‌و قاتی و گرانیه‌ مه‌لبه‌ندی ئه‌رده‌لانیشی ته‌نیه‌وه. زۆر که‌س له‌ مه‌لبه‌ندی ئه‌رده‌لاندان له‌ برسان قریان هات. هه‌ر له‌و سه‌ر و به‌نده‌شدا حکومه‌تی لورستانی بچووک له‌ شای ئیران هه‌لگه‌راپه‌وه. عه‌لی قولی خان به‌ له‌شکری ئه‌رده‌لانه‌وه‌ی روی کرده لورستان و فه‌رمانی شای پت بوو که‌ لوره‌کان ته‌می بکات. شه‌ر و کوشتاریکی زۆر له‌ نیوان لوپ و ئه‌رده‌لاندان قه‌وما. زۆریه‌ی گه‌وره‌پیاوانی لوپ له‌و شه‌ره‌دا سه‌ریان تیداجوو؛ عه‌لی قولی خان شه‌ره‌که‌ی برده‌وه و ته‌نانه‌ت کوری سه‌رداری لوری به‌ دیل گرت و ده‌گه‌ل خۆیا هینای. لورستان هاته‌وه‌ به‌رحوکی شای ئیران. سه‌رداری لورستان هاته‌ مالی شا و شا لیتی خۆش بوو. شا ده‌یه‌ویست بۆ دلخۆشکردنی سه‌رداری لوران عه‌لی قولی خانیشت له‌ والیه‌تی ئه‌رده‌لان دهرکا؛ به‌لام کابرا تکای له‌ شا کرد که‌ ئه‌و کاره‌ نه‌کا و عه‌لی قولی خان هه‌ر والی بیته‌. خان هاته‌وه‌ ولاتی ئه‌رده‌لان؛ به‌لام به‌ختی هه‌تاسه‌ر نه‌یه‌یتا؛ سالی ۱۳۳۱ی کۆچی (۱۷۲۰م) له‌ والیه‌تی لورا و عه‌باس قولی خانی له‌ جی دانرا».

به لّام تاریخه که می ماموستا مهردوخ لهوبارهوه زور زانایانه تر و ناگادارتر له دوو میژوونوسی پیشوو بۆ ئەم باسه چوو و زور بهسه ره و بهره تر باسی لپوه دهکا و دهلی: «عهلی قولی بهگ زور به رووتی و نه داری له گوندی شه خله، سه ره به مهلبهندی خوړخوره دهژیا، خه لکی ناوایی بهزهیان پیتا دههاتهوه و یارمه تییان دهکرد. ههوالانی پیتیان دهگوت: تو نه جیم زادهی، ئەگەر له شار بوایه له وانه بوو دهستت له کاریکی دیوانی گیریکردایه. ئەو دهیگوت: ئەگەر خوابیدا، له شه خلهش دهیدا. وهختی عهباس قولی خان له سه ره فرمانی شای تیران خه ریکی له شکر کۆکردنهوه بوو، عهلی قولیشی وهک سواره بهکی له شکر رهگه ل خست و ناردی بۆ لای ئەفغانستان. دواي ئەوه که له شکرى ئه رده لان له تارانوه به ره و کوردستان گه راپه وه و وازی له چوونی ئەفغان هیتا، عهلی قولی به گیش راست هاتهوه شه خله ی جار و ژبانی هه ژارانه ی به سه ره گرتوه. کاتی که عهباس قولی خان بۆ پاکانه ی خۆی ویستی ناوی عهلی قولی پیس بکا؛ شا سولتان حوسین به بی ئەوه بزانی ئەو عهلی قولیبه کتیه و چۆن دهژی، و تێ گه بشت که ده بی پیاویکی زور له زه بر و سه رناس و به ناوبانگ بی و خه لکی ولاتی ئه رده لان له قسه ی دهرنه چن. ئیتر له سه ره ئەم خه یاله، عهلیخانی فه راشی تاییه تیبی خۆی سازده کا که خه لات و فه رمانی والیه تی و نازناوی خان به دیاری بۆ عهلی قولی به گ به ری. عهلیخانی به رده ستی شا دپته کوردستان و سو راغی عهلی قولی ده گری؛ ده لپن: وا له گوندی شه خله یه. ده چپته گوندی شه خله. له وه ره ی جو باریکه وه که ده بی بۆ گه یشتنی گوند لپی به په رنه وه، سی که س راویستان. عهلیخان له وه به ره وه لیتیان ده پرسن: عهلی قولی به گ له کو تیه؟ عهلی قولی به گ که بۆ خۆی به کیک له وه سی که سانه یه، به ته رح و دیمه ن ده زانی ئەم کابرا پرسیارکاره پیاوی ده ولته ته. دپته خه یالیه وه که په نگه هاتین بیگریت، چونکه له تارانوه هه لاتوه و له شه ر خۆی دزیوه ته وه. به ترسیکه وه لپ ده پرسن: بۆ چپته؟ کابرا ده لپن: خه لات و به راتی شام بۆ هیتاوه و دهیده می. عهلی

قولی باوه ر ناکا؛ به یه کیک له هه واله کانی دینشینی ده لپن: وامن ده رۆم، تو بواری جو باریکه ی لپ بگۆزه با دره نگتر بگاته ناوایی. ئەوساش ئیته بیدۆزن ئەگه ر راستی کرد ئەوا من تو زیک جلک و به رگی خۆم ده گۆرم و دیم؛ ئەگه ر راستیش نه بوو ئەوا له کونیکه وه بۆی دهرده چم. عهلیخانی راسپارده ی شا دواي نیو سه عاتیک دپته ناو ناوایی؛ خه لکی ناوایی ده وه ی لپ ده گرن و کاره که یان زور به لاره سه یه و سه مه ره ده بی. عهلی قولی که بۆی مه علوم ده بی کابرا راست ده کا و خه لات ی بۆ هیتاوه، هیندیک سه ره گو تیاکی خۆی ده ته کتین و جلکی ده گۆرن؛ دپته لای عهلیخان و خۆی پی ده ناسین. عهلیخان کړنۆشی بۆ ده با و خه لاته که ی شای ده به ره ده کا و فه رمانی حوکمی ئه رده لان ی ده داتی. ئیتر له کف له کوونیکدا عهلی قولی شه خله یی ده بیته خانی فه رمانه وای کوردستان. عهلی قولی خان روو ده کاته خه لکی ناواییه که و ده لپن: نه مگوت ئەگه ر خوا بیدا له شه خله ش دهیدا! - ئیستاش ئەم قسه به بۆته باو له کوردستانا - دواي دوو سی رۆژیک کاربه ده ستان و پیاوما قولانی کوردستان که ئەو ده نگ و باسه ده بیسن به ره و شه خله په ل ده بن و له رپگه ی خزمه تگوزاری میری خوا پیتاوا مله ده که ن؛ به هه زار ده بده به و ته نته نه والیی نو ی به ره و شاری سه نه ده هیتن. رۆژی ۱۹ ی مانگی شه شه کانی سالی ۱۱۲۹ عهلی قولی خان ده گاته ناو سه رای ده ولته تی و کاروباری ولاتی ئه رده لان ده گرتیه ده ست.

هه ره وه سه ره بده شدا خه لکی لو رستان و به ختیاری له ده ولت یاغی بوون و ملیان نا له ناژاوه نانه وه. به فه رمانی شا سولتانی حوسین، عهلی قولی خان راسپیردرا که ئەو یاغیانه به رده ست بکا و شه ر و هه را دا کو ژین. خان به له شکرى ئه رده لان وه چوو سه ره لوپ و به ختیاریه کان و شه ر له نیواندا قه وما. عهلی قولی خان له شکره که ی خۆی به ته رزی له شکرى ده ولته تی رپکوپیک کرد؛ بالی راست و بالی چه پی بۆ دیاری کردن و خۆشی له ناوه ندی له شکر قه راری گرت. وهختی شه ر داگیرسا،

لوړ و بهختیاری تاماوه‌یه‌کی کهم توانیبیان شهر بکه‌ن و له‌وه به‌ولواوه شکن و زورپیس شکن؛ شه‌شسه‌د که‌سیان لږ به دیل گیرا و هه‌رچی بو‌ی کرا و توانی راکا رای کرد و که‌ول‌ی خو‌ی رزگار کرد. حاکمی لوړستان هه‌ر نه‌ونده‌ی پښ کرا خو‌ی هاویشته ته‌ویله‌ی عه‌لی قول‌ی خان و داوای لږ بووردنی لږ کرد. عه‌لی قول‌ی خان حاکمه‌که‌ی لوړستان و چهند که‌سیکی تری له سهرناسانی لوړ و بهختیاری به دیاری بو‌شا سولتان حوسین نارد و تکای لږ کرد که بیانه‌خشیت. شا له نازایه‌تی و دست‌گرمیی خان زور و که‌یف هات؛ فه‌رمانی به‌خشینی لوړه به‌خسیره‌کانی دهرکرد و خه‌لاتی کردن و ناردنیه‌وه ولاتی خو‌یان. عه‌لی قول‌ی خانیش زور به‌شانازی و سهربه‌زبیه‌وه هاته‌وه سنه و له‌سهر ته‌ختی فه‌رمان‌په‌وایی پالی دایه‌وه.

له دووه‌مین سالی فه‌رمان‌په‌وایی عه‌لی قول‌ی خاندا؛ په‌تا و نا‌هو‌ی چاو‌قول‌که (تاعون) به کوردستان وهربوو؛ نریکه‌ی هه‌شتا هه‌زار گیانی به‌تالان برد. سالی ۱۱۳۲ی کوچی، نه‌فغانی و نوزبه‌گ هیرشیان هی‌نایه سهر نیران و دنیا‌یه‌کی پر له پشیوی و نازاوه‌یان خسته‌روو. زهر و زهنگی ده‌ولته‌ی نه‌سفه‌هان به‌هو‌ی نازاوه‌ی نه‌فغان و نوزبه‌گان، زوری له کورتي دابوو و ترسی له دلی خه‌لکا که‌متر مابوو. حوسین به‌گی مامو‌یی و ده‌رویش به‌گی مامو‌یی و ده‌گه‌ل هی‌ندیک له پی‌اوانی سهرناس و ده‌سه‌لاتداری کوردستاندا، له دژی عه‌لی قول‌ی خان پیک هاتن؛ نامه‌یه‌کیان بو‌خانه پاشا کوری محه‌مه‌د پاشای بابان - که به‌کیتک بوو له ناموزایانی سوله‌یمان پاشای به‌به - به‌رئ کرد که له‌سوله‌یمانیه‌وه بیته سنه و بیته گه‌وره‌ی نه‌رده‌لان و به‌یارمه‌تیی نه‌وان عه‌لی قول‌ی خان دهر بکا. خانه پاشا که حاکمی سوله‌یمانی و ولاتی بابان بوو له‌م نامه‌یه‌ی زور که‌یفی هات؛ له‌شکری کرد و هات مه‌ریوانی له خاکی نه‌رده‌لان دابری و گه‌یشته پی‌نج فرسه‌خی سنه (فرسه‌خیک نریکه‌ی هه‌شت هه‌زار میتره). عه‌لی قول‌ی خان زانی ده‌روستی له‌شکری بابان نایه؛ ناچار له هه‌لیکدا هه‌لات و خو‌ی گه‌یاند هه‌سفه‌هان و نه‌رده‌لانی بو‌خانه پاشا به‌جی هی‌شت. سهد و مه‌لا و

پی‌او ماقوول و ریش سپیانی سنه بو‌پارتیزگاری له گیان و مالی خو‌یان چوون به‌پیر خانه پاشاوه و زوریان به‌خیر هی‌تا و له‌گه‌لیا هاتنه‌وه سنه. له‌وساوه سنه که‌وته به‌ر حوکمی بابان و له چنگ نه‌رده‌لانیه‌کان دهرچوو. عه‌لی قول‌ی خان سهرجه‌م سی سال والیه‌تیی سنه‌ی کردوه».

خانه پاشای بابان: مه‌ستوره خانم باسی خانه پاشای کردوته نا‌واختی به‌سهره‌اتی عه‌باس قول‌ی خان و له‌ژیر سهردی‌ری «عه‌باس قول‌ی خان بو جاری دووه‌م» دا ده‌لږ: «له سالی ۱۱۳۲ی کوچیدا خه‌لکی سنه له عه‌لی قول‌ی خان جاز بوون و به دهرکردنیان دا. عه‌باس قول‌ی خان‌ی کوری محه‌مه‌د خانیان دووباره به والیه‌تیی سنه دیاری کرد؛ نه‌سفه‌هانیش فه‌رمانی حوکم‌رانی سه‌قزی دا به عه‌لی قول‌ی خان. له و ده‌مه‌دا که عه‌باس قول‌ی خان والیه‌تیی سنه ده‌کرد، نه‌فغانیه‌کان و نوزبه‌گیه‌کان شالوایان هی‌تا بو‌سهر نیران و کونه مشکیان به سه‌فه‌ویه‌کان کرده قه‌پسهری. شای نه‌سفه‌هان ولامی بو‌عه‌باس قول‌ی خان نارد که ده هانای ده‌ولت بت. خان له‌شکری سنه‌ی ته‌یار کرد و به‌ره‌و پیری دوژمنانی نیران چوو؛ به‌لام له نه‌نجامدا به سهری شکاو و پاشلی خو‌ینا‌وییه‌وه به‌ره‌و سنه دای قه‌لاشت؛ خه‌لکی سنه که زانیان والی شکاوه ده‌ستیان کرد به جوین پیدان و هه‌رچی نه‌شایه‌د و نه‌بایه‌ده به‌و کاربایه‌یان کرد. نه‌فغانیه‌کان خو‌یان گه‌یاند هه‌سفه‌هان و شا سولتان حوسینی سه‌فه‌ویان کوش و مه‌ل‌بهنده‌کانی فارس و عیراق و خوراسانیان له نیران داگیر کرد. کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی خه‌به‌ریان به سولتانی رومی دا که: نیران برستی لږ پراوه و حکومه‌ت هی‌زی نه‌ماوه و نه‌فغان و نوزبه‌گ تری‌تانه‌ی تیدا ده‌کن؛ نه‌گه‌ر سولتان ریمان بدات، نیمه‌ش گوچی خو‌مان دهرفینین و دهرفته له نیرانی ویران دینین. سولتان له‌م مزگینیه‌ی گه‌شایه‌وه؛ پاشا و ماشای به‌ردایه نیران. له‌شکری عوسمانی له نه‌رزه‌رومه‌وه که‌وته ناو نیرانه‌وه؛ قه‌لاکانی مه‌ریوان، شیروان، مووش، وان و سهرله‌به‌ری نازهریایجانیان تا مه‌راغه و خه‌مسه داگیر کرد. هه‌ر له‌و سهرویه‌نده‌شدا

پاشاکانی بابانی له عیراقی عه‌ره‌به‌وه هه‌لیان به‌ده‌رفه‌ت زانی و ئه‌وانیش هه‌یرش‌شیان به‌ره‌و ئه‌یران هانی؛ زۆر به‌زوو‌یککی زوو و لا‌تی ئه‌رده‌لان، کرماشان، هه‌مه‌دان، مه‌له‌نده‌کانی به‌روو‌ج‌رد، نه‌هاوه‌ند و گه‌پرووسیان خسته ژه‌یر چه‌پۆکی خۆبانه‌وه.

ئه‌و سه‌له‌ مێژوو له‌ هه‌زار و سه‌ت و سه‌ی و شه‌ش‌دا بوو؛ سه‌رکرده‌ی هه‌یرش‌به‌رانیش خانه‌پاشای بابان بوو. خانه‌پاشا خۆی به‌سه‌ر و لا‌تی ئه‌رده‌لاندا سه‌پاند و ئه‌حمه‌د پاشای به‌به‌ش بوو به‌فه‌رمانه‌په‌وی کرماشان. له‌م شه‌ر و هه‌رایه‌دا عه‌باس قو‌لی خان سه‌ری دۆراند و ئه‌رده‌لان به‌ ئه‌رده‌لانی مایه‌وه».

مه‌ستوره‌خانم ده‌رباره‌ی گرتنی هه‌مه‌دانه‌وه له‌لایه‌ن هه‌یرش‌به‌رانه‌وه ده‌لی: «ئه‌و پاشایانه‌ی که‌ هه‌مه‌دان‌بان گرت، ملیان له‌ تالان و پڕۆی خه‌لکی هه‌مه‌دان نا و ته‌نانه‌ت ژن و مندالی خه‌لکی ئه‌و مه‌له‌نده‌شیان به‌ دیل گرت و په‌گه‌ل خۆیان خست. په‌گه‌ی ئه‌و تالانه‌رانه‌ که‌ ده‌بویه‌ تالان به‌رته‌وه به‌ و لا‌تی عی‌راق، سه‌نه‌ بوو. وه‌ختی ورده‌ و په‌خسه‌یری هه‌مه‌دان‌بیه‌کان گه‌بشته‌ سه‌نه؛ مه‌لا عه‌بدولکه‌رمه‌ی قازی ده‌لی به‌زیان سووتا و ده‌هانایان هات؛ به‌خواهشت یان به‌که‌رین، ژن و مه‌اله‌ دیله‌کانی په‌زگار کرد و ناردیه‌وه شوینی خۆیان».

خانمی مێژوونووس وه‌ک په‌راویزیک ئه‌مه‌نده‌شی خسته‌وته سه‌ر: «له‌و په‌ژگارهدا که‌ گه‌له‌ی خانه‌دانی سه‌فه‌وی که‌وتبه‌وه لێژی، هه‌موو ئه‌یران ببه‌وه سه‌ی پارچه‌ و هه‌ر پارچه‌ی به‌ ده‌ست به‌یگانه‌یه‌که‌وه بوو؛ خوراسان هه‌تا فارس و په‌ی و عی‌راق، ئه‌فغانی ده‌یان‌خوارد، مازنده‌ران پاروه چه‌وره‌ی پروسه‌کان بوو؛ په‌ژتاوای ئه‌یرانیش ببه‌وه جی‌پراوگه‌ی په‌رمیه‌کان و اتا ده‌وله‌تی عوسمانی».

مه‌ستوره‌خانم ده‌رباره‌ی خانه‌پاشا و حوکمی له‌ و لا‌تی ئه‌رده‌لاندا ده‌لی: «خانه‌پاشا که‌ سه‌ر به‌ عوسمانیه‌کان بوو، دوا‌ی ئه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ر سه‌نه‌دا

گرت، مژده‌ی سه‌رکه‌وتنی خۆی به‌ هۆی مه‌لا عه‌بدولکه‌رمه‌ی قازی نارد له‌ سولتانی په‌رمه‌ی و داوای له‌ سولتان کرد که‌ په‌وول و پارویه‌کی به‌ مه‌لادا به‌ بنه‌ی تا مرگه‌وت و فه‌یرگه‌ ئایینه‌کانی سه‌نه‌ وه‌گه‌ر خاته‌وه و سازبان کاته‌وه و هه‌ندیکانه‌ی له‌ نه‌بوو دروست به‌کا. سولتان زۆری په‌رته‌وه له‌ مه‌لا گرت؛ خه‌لاتی کرد و گه‌یرفانی له‌ په‌وول ناخنی؛ فه‌رمانی قازیه‌تی و مه‌فتیه‌تی و لا‌تی سه‌نه‌ی دایه‌ و ناردیه‌وه کوردستان. له‌ سه‌لی ۱۱۳۸ ی کۆجیدا له‌سه‌ر زه‌ویه‌ک - که‌ ئه‌سته‌ باغه‌ و له‌ په‌نا بنکه‌ی والیه‌وه هه‌له‌که‌وتوه و ناوی باغی فه‌یرده‌وسیه‌ - فه‌یرگه‌یه‌کی ئایینه‌ بناغه‌ی داریژا و له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مه‌دا به‌سه‌ر په‌رشته‌ی خانه‌پاشا سه‌ری گه‌یرا؛ مناره‌یه‌کی زۆر به‌رزیی له‌سه‌ر قوت کرایه‌وه».

مه‌ستوره‌خانم ده‌لی: «من خۆم ئه‌و مه‌دره‌سه‌یه‌م دیتوه؛ تا زه‌مانی ئامانوللاخان دوو هه‌م هه‌ر ما‌بوو؛ به‌لام ئامانوللا خان چونکه‌ ئه‌و شوینه‌ی به‌ شوینه‌واری نامۆ و غه‌واره‌ ده‌زانی، چاوی په‌ی هه‌له‌نده‌هات و به‌لایه‌وه شه‌رم بوو چاوی په‌ی به‌که‌وی؛ فه‌رمانی‌دا داریان به‌سه‌ر به‌ردیه‌وه نه‌هه‌شت و ته‌یک و په‌کیان دا».

خانمی مێژوونووس له‌سه‌ر وتاره‌که‌ی ده‌روا و ده‌لی: «دوا‌ی ئه‌وه که‌ نادر سه‌ری به‌رزه‌کرده‌وه و هه‌ینای شاتمه‌سبه‌ی کرده‌ به‌رزه‌کی بانان و به‌خۆی هه‌مه‌کاره‌ بوو، ملی نا له‌ هه‌له‌ژاردنی ئه‌یران له‌ به‌یگانان؛ هه‌ر خۆی له‌شکری هه‌ینایه‌ سه‌ر کرماشان، هه‌مه‌دان، کوردستان و ده‌گه‌ر پاشایانی ده‌سته‌نده‌خۆری عوسمانی را‌چوو. له‌شکری په‌رمه‌ی و بابانی خۆیان له‌ به‌ر هه‌له‌مه‌تی نادر نه‌گرت؛ زوریه‌ی په‌یاوماقوولانی کوردستان ده‌په‌یک هه‌له‌په‌ژانانه‌دا، یان کۆژران یان دیل و زنجیره‌کران. خوسره‌ به‌گی مونه‌شی و ماموستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمه‌ی قازی له‌ کۆژراوه‌کان و مه‌مه‌د عه‌لی وه‌کیلی له‌ زنجیره‌کراره‌کان بوون. نادرشا که‌ دوژمنی راونا، له‌ سه‌لی ۱۱۴۲ هاته‌ ناو شاری سه‌نه؛ مه‌مه‌د قو‌لی به‌گی وه‌کیلی داوا کرد، که‌ له‌ زینداندان بوو، لێی په‌رسی: کیه‌ی وات په‌ی شک ده‌ی که‌ له‌ به‌مه‌اله‌ی ئه‌رده‌لانیش به‌ی و له‌

کاروباری فه‌رمانه‌واییش سه‌ری ده‌رپچی؟ همه‌ قولی به‌گ سوبحان ویردی خانی کوری همه‌خانی ئه‌رده‌لانی بۆ ده‌س نیشان کرد. به‌ فه‌رمانی نادرشا، سوبحان ویردی کرا به‌ که‌له‌پوورگری باب و باپیران و پسووله‌ی والیه‌تیی سنه‌ی بۆ ئیمزا کرا».

ماموستا ناسرخانی نازادپوور په‌راویتیکی له‌مه‌ر نادرشاهه نووسیوه که بئ جئ نییه ئیمه‌ش رای گویتزین؛ ده‌لئ: «له‌ رۆژگارانی به‌ر له‌ سه‌فه‌وییه‌کان و له‌ دواییشدا، له‌ ده‌ورانی ئه‌وانیشدا ده‌وله‌تی ئیران زۆر له‌ هۆزه کورده‌کانیان به‌ره‌و سنوره‌کان کۆچ ده‌دا، تا که‌وشه‌نه‌کان بیاریزن و ده‌گه‌ل دوژممانی ئیران شه‌ر بکه‌ن. زۆر له‌ هۆزه کوردانه ناردوانه‌ته باکوور و باکووری خۆره‌لاتی خوراسان و له‌وئ نیشته‌جئ کراون. یه‌ک له‌ هۆزه کوردانه که له‌ که‌ناری ولاتی خوراسان جئ کراوه‌ته‌وه، ناوی هۆزی قه‌راخلوی به‌سه‌را سه‌پاوه که قه‌راخ به‌ کوردی واتا که‌نار؛ نادرشا له‌ تیره‌ی قه‌راخلوه و بنیچه‌ی کورد بووه». ناسرخان له‌سه‌ر باسه‌که‌ ده‌پوا و ده‌لئ: «ئه‌گه‌رچی نادرشا له‌ کوردستاندا زۆری خراپه‌ کردووه و زۆری کورد کوشتووه و هه‌موو کوردیک له‌ ژیر باری گرانی باج و پیتاکی سته‌مکارانه‌ی ئه‌وا نالاندووایانه، دیسان ریزی لئ ده‌گرن و خۆشیان ده‌وئ. نادرشا له‌ شه‌ر و دنیاگری خۆیدا هه‌میشه کوردی کردۆته مه‌تال و پیتشه‌وه. به‌ گفتمی میژوونووسی ئینگلیسی ماموستا جیمس فریزه‌ر؛ نادرشا بۆ شه‌ری هیندوستان هه‌میشه له‌شکری کوردانی وه‌پیش خستووه؛ حاجی خان ناو که سه‌رکرده‌یه‌کی کورد بووه، له‌و شه‌ه‌رانه‌دا ناوی ده‌رکردووه؛ هه‌روه‌ها زوربه‌ی راویتی‌که‌ره شه‌ه‌رانییه‌کان و کاربه‌ده‌سته‌کانی تری نادر له‌ کورده‌کان بوون. جا ئه‌م باوه‌ر به‌ کورد کردنه و وه‌ک بۆشمان ده‌گپینه‌وه، گوايه نادرشا دام و ده‌ستوور و ئاکاری کوردانه‌ی زۆر به‌لاوه په‌سندبووه؛ ته‌نانه‌ت له‌ مه‌زه‌به‌که‌شیان خۆشی هاتووه و ریزی له‌ چاک و پیر و شیخ و مشایخی کورد وه‌ک شیخی مه‌ولانا ناوه. هه‌یج دوورنییه که بنیچه‌ی کورد بووبئ».

ئیسماعیلی مه‌لا همه‌حوسین له‌ تاریخه ئه‌رده‌لانه‌که‌یدا که به‌ فارسییه، له‌ ژیر ناوی «عه‌باس قولی خان دووباره» دا ده‌لئ: «کاتی عه‌باس قولی خانیان هه‌ینایه‌وه کایه، سیاکیتی به‌ عه‌لی قولی خانی له‌کار به‌رکه‌نارکرا و سپارد. زۆری پئ نه‌چوو که ده‌وله‌ته‌کانی ئه‌فغان و تورک و ئیران پیتک هه‌لپه‌ژان و تیک چیران؛ ئه‌فغانی رژانه ناو ئه‌سفه‌هانه‌وه، شا سولتان حوسین و مندال و مه‌زنی خانه‌دانیان سه‌رپری. خه‌لکی ئیران له‌و کاره‌ساته دلته‌زینه زۆریان دل ئیشا و له‌ هه‌موولا یه‌که‌وه به‌ گه‌له‌کۆمه‌گی چوونه جه‌سته‌ی ئه‌فغانییه‌ شاکۆه‌کان. عه‌باس قولی خانی خۆشمان هه‌زار سواری چه‌کداری نازا و به‌کاری له‌ کورده‌واری هه‌لپه‌ژارد و بۆ شه‌ری ئه‌فغانانیی نارد. له‌ پیتک هه‌لپه‌ژانیی که‌سه‌ده‌سه‌ده‌ کس له‌و کوردانه له‌ مه‌یدانا تخیل بوون و سبسه‌ته‌که‌ی تریش به‌ هه‌زار ناری عه‌لی پیتستی خۆیان رزگار کرد و به‌ شه‌رزیی خۆیان گه‌یانه‌وه کوردستان. له‌و پشپوی و پاشاگه‌ردانییه‌دا عوسمانی هه‌لیان به‌ ده‌رفه‌ت زانی و له‌ دوو لاوه‌ گه‌مارۆی ئیرانیان دا؛ قۆلکیان له‌ عه‌رزه‌رۆمه‌وه هات، نازه‌ریاجان و ولاتی خه‌مه‌سی داگیر کرد؛ قۆله‌که‌ی تر له‌ به‌غداوه به‌سه‌رکردایه‌تیی هه‌سه‌ن پاشا ناو به‌ره‌و کوردستان راخوشی و کرماشان، برووجرد، نه‌هاوه‌ند و هه‌مه‌دانی گرت و هه‌ر یه‌ک له‌و مه‌لّه‌ندانه‌ درانه ده‌ست گزیر و سوپاشی تورکان. له‌و شالاوه به‌ریانه‌دا عه‌باس قولی خان و عه‌لی قولی خانی ئامۆزای به‌ دیل گیران و ئیستاش که‌س نه‌یزانی له‌ کوئ شرت و گوم کران. جا چونکه‌ خانه‌ پاشای کوری سلیمان به‌گی به‌به‌ خاکی ئه‌رده‌لانی بۆ تورکان گرتبوو؛ تورک له‌ پاداشتی ئه‌م کوردستان گرتنه‌دا سنه‌یان پئ به‌خشی؛ چوارسالانی به‌سه‌رپا گه‌یشت؛ که‌ مریدش کورده‌که‌ی جیگه‌ی گرته‌وه».

ئه‌مجاره‌ بازانین ئایه‌توللا مه‌ردۆخ له‌و باره‌ ده‌لئ چی؟ به‌فه‌رمووده‌ی ئه‌و: «له‌ سالێ ۱۱۳۲ه‌ دوا‌ی ئه‌وه که عه‌لی قولی خان رای کرد و ئه‌رده‌لانی به‌جئ هه‌یشت، خانه‌ پاشای بابان بوو به‌فه‌رمانه‌وای سنه. جگه له‌ سنه هه‌ر له‌ که‌رکووه‌ تا هه‌مه‌دانی به‌ده‌سته‌وه بوو. خانه‌ پاشا

پیاویکی بی وهی و مهرد و دلنهرم و به مشور بووه. خه لکی بهرپی زوریان خویش ویستووه. له نریک چوارقه لای بنکهی فه رمانره وای، مزگهوت و فیرگه یه کی گورهی بنیات ناوه و مناریکی زور قیسه تیبی بو کردووه که بانگیان له ویتوه داوه. نهو مزگهوت و مناره به سهت سال ژیاوه؛ به لام نه مانه لالاخانی گوره بو نهو یادگاری دوژمنی له بهر چاو لاجی، مزگهوت و مناره ی لابردووه و باغیکی له جیگه ناشتووه که ناوی باغی فیردهوسی بووه. ئیستا نهو باغش نه ماوه و جیگه کی مهیدانی راهینانی سه ریزانی دهوله ته. خانه پاشا چوار سال به سهر سنه راگه یشتووه و له سه فهره مانگی سالی ۱۱۳۶د سنه ی به عهلی خانی کوری خوئی سپاردووه و بوخوئی گه راوه ته وه بو مه لبه ندی بابان. هه ره لهو ساله دا (۱۱۳۶) ئازاوه و پشیوی هه موو ئیرانی وه بهر خوئی داوه. له لایه که وه نه حمه د پاشای بابان هیرشی بردوته سهر کرماشان، هه مه دان، بروو جرد و نه هاوه ندو داگیری کردوون و به تالانی بردوون؛ له لای عه رزه رومیشه وه سه رکرده کانی عوسمانی مه لبه نده کانی وان و باشقه لا و نازه ریا جانیان هه تا خه مسه داگیر کردووه؛ نهوی له بهر نه مانه ش ماوه ته وه، رووس و نه فغان تییدا تلاونه ته وه».

عهلی خانی بابان: نایه توللا مه ردوخ زیاد له میژوونووسه کانی تر، له به ندیکی تاییه تییدا باسی حوکماتی عهلی خان کوری خانه پاشا دهکا و ده لئ: «له سه فهره مانگی سالی ۱۱۳۶د که خانه پاشا گه رایه وه مه لبه ندی بابان، عهلی خان والیه تیبی سنه ی به ده ست گرت. عهلی خان هه رچه نده تازه و لایش بووه به لام پیاویکی زور نه جیم، خویش مه شرف، قسه خویش و ره زاشیرین بووه و مه لاو فه قیبی زور خویش ویستووه؛ شه ش سالان به وپه ری هیمنی و به خته وه ری به سهر سنه راگه یشتووه. سالی ۱۱۴۲ ناویانگی نادرشا به ناوی سه رکرده ی له شگری شاتوماسب بلا بوته وه. ده نگیش داگه وتووه که نهو پیاوه به کاره، به له شکره وه به ره و کرماشان و هه مه دان و کوردستان دیت. عهلی خان که ههستی کردووه

خه لکی سنه له ئیران خویشیان دئی، بی شه ر و هه را بار دهکا و ده چیته وه ولاتی بابان. خه لکی سنه دهس به جی وه لام بو شاتوماسب ده نیرن که: مال مائی خوته چی لی نه که ی؛ نهویش له سهر راویژی نادر که لهو ده مه دا ناوی خوئی نابوو توماسب قولی خان، عه باس قولی خانه که ی پیشوو ده کاته وه والیه نه رده لان».

نایه توللا نه مجار له ژیر سه ردپی «عه باس قولی خان بو جاری دووه م» دا ده لئ: «دوای ریشتنی عهلی خان به ره و که رکوک، له مانگی ره م زانی سالی ۱۱۴۲د له سهر بریاری شاتوماسبی دووه می سه فه وی و له سهر راویژی توماسب قولی خانی سه رله شکر - که هه ر نادر شاکه یه - عه باس قولی ده بیته والیه سنه و ته واو جیگه ی خوئی گهرم دانا هینتی که واز له ژبان دینتی و دنیا بو سویحان ویردی خانی کوری به جی ده هیلئ».

سویحان ویردی خان: مه ستوره خانم ده رباری نه م والیه وه ده لئ: «به ره له وه رومیه کانی وانا عوسمانی بیته ناو ئیرانه وه، سویحان ویردی خان له محالی ئیسفهنه تاباد ده ژیا و به سه رپه رشتیی زه و یوزاری خویه وه سه رگهرم بوو. وه ختی که عوسمانی هاتن و کوردستانیان خسته ژیر چنگی خو بیانه وه، سویحان ویردی خانیان کرده حاکمی ئیسفهنه تاباد و گه رۆس و خه مسه و نازناوی پاشاشیان دایه و بوو به سویحان ویردی پاشا. کاتی نادرشا هات و کوردستانی که وته ده ست، سویحان ویردی خانی له پاشایه تییه وه کرده وه خان و سه رپه رشتیی ولاتی نه رده لانی پی نه سپارد و بو خویشی (نادرشا) رووی کرده نازه ریا جیان و له ویتوه به ره و خوراسانی ئازوت. شاتوماسب خولیای ولات داگیر کردنی که وتبووه سه ر؛ ویستی قه لا نه گیراوه کانی نازه ریا جیان بگری؛ به لام چونکه نازه زووی ته واوی نه بوو، چاری ناچار ده گه ل عوسمانییان ده ری نه برد و ناشتی که وته نیوانه وه و ولاته گیراوه کانیسی دایه وه به تورکانی عوسمانی. هه ره لهو سه روبه نده شدا خالید پاشای بابان که برای خانه بوو هه لی کوتایه سه ر خاکی نه رده لان و دهستی به سه ردا گرت و له سالی ۱۱۴۴ی کوچیدا له سه ر

کورسیی حوکمرانی سنه دانیششت. سویحان ویردی خان هەر هیندهی بۆ کرا پیللی مال و مندالی خۆی گرت و پاش دوو سال و الیه تی کردن، سهری خۆی ههنگرت و رای کرد بۆ تاران؛ چاوهنۆر بوو نادرشا له رۆژیککا به هانایهوه بێ و بیکاتهوه والیی کوردستان. نادرشا له دواي شه ره کانی ههرات به ره و نازه ربايجان و عیراق بزووت و وهک بزووت کهوته پووشی گیانی رۆمییانی بیگانه و ئیرانی لی ههله ژارتن. سویحان ویردی خانیش به یارمه تی له شکری نادرشا له سالی ۱۱۴۵ی کۆچیدا، بابانه کانی راونا و هاته وه شوینی باب و باپیرانی خۆی. کاتی نادرشا هاته هه مه دان دوو کهس له نزیکانی خۆی به ناوی حاج مسته فا بهگ ئوشرانی و نه زهر عه لی بهگی نارده کوردستان به شوین سویحان ویردی خاندا که بچیتته هه مه دان و چاوی به نادرشا بکه وی. خان به دهنگیه وه نه چوو، نامه یه کی بۆ نووسی و گوتی: چونکه کوردستان ده به رده سستی رۆمیاندا به ته واوی ویران بووه و ده بی خه ریکی ناوه دان کردنه وه و بووژانه وه ی بم، ناتوانم جارێ رده گه ل له شکر که وم. نادرشا به وه رازی بوو که سویحان ویردی خان له کوردستان نه بزوی، به لام هیندیك له خه لکی کوردستان خۆیان گه بانده نادر و زۆریان گله و گازنده له خان کرد و بهرتیل و پیشکیشی زۆریان وه نه ستو گرت تا رازیان کرد که له حوکمرانی کوردستانی ده رکا».

ئیسماعیلی مه لا حه مه حوسین ده لی: کاتی خۆی ده وه تی عوسمانی، سویحان ویردی خانی به سه ر ولاتی خه مسه وه دانا بوو، نازناوی پاشایه تیشی پی دابوو. سالی ۱۱۴۱ی کۆچی (۱۷۲۸م) که نادرشا نازاوه ی ئیرانی بلاوه پی کرد و سولتان حوسینی له شایه تی خست، سویحان ویردی کرده فه رمانداری نه رده لان و پاشاکه شی بۆ کرد به خان. له دواي هیرشه که ی نه فغانییان و هاتنی تورکان بۆ سه ر ئیران، نادرشا ناچار بوو ده گه ل تورکان بسازی و بریاردره هه ر عه رزیکي پیشوو به ده ست تورکه وه بووه، هه ر به ده ستیانه وه مینێ و به جیتی نه هیلن. ئیتر سویحان ویردی خانی کۆنه پاشاش له و ناوه دا سه ری بی کلاو مایه وه و رایه ل و پۆی

لی نالۆزا. تورکه کان خالید پاشای بابانیان کرده حاکمی ولاتی نه رده لان. ده شلین نه و خالید پاشایه پیاویکی بی مشوور و ده سته وستان بووه و شان و شه پیلکی له فه رمانه وایی نه وه شا وه ته وه».

میستر لۆنگریک و ماموستا نه مین زه کی به گ نه یاندرکاندوه که خالید پاشا یان به گ ناویکی بابان، به سه ر نه رده لان راگه یشتین.

تاریخی مه ردۆخ که به برۆای من له هی میژوو نووسه کانی تر زۆر ریکوینیکتره؛ له و باره وه ده لی: «له پاش مه رگی عه باس قولی خانی نه رده لان، له مانگی ناو جیژنانی سالی ۱۱۴۳ی کۆچیدا سویحان ویردی خانی کوری له جیتی دانیششت و بوو به فه رمانه وای نه رده لان. سویحان ویردی خان پیاویکی زۆر له خواترس و پیاوچاک و دووره زولم بوو؛ خۆی له خه لکی ره مه کی به زیاتر نه ده زانی و کوردی زۆر خۆش ده ویست. زوریه ی وه ختی خۆی ده گه ل شیخ جه ماله ددینی یه که م، کوری شیخ عه بدو لموئمی یه که م که ده بیته باپیری نووسه ری نه م کتیبه - واتا باپیره گه وره ی ئایه توللا مه ردۆخ - رابوواردوه؛ که نه م شیخ جه ماله ددینه پیشنوێژ و ئیمام جومعه و ده رسبیژی مزگه وتی خانه پاشا بووه. سویحان ویردی ته نانه ت ده رسی ژماره گه ری و شتی تریشی لای شیخ جه ماله ددین خویندوه. شاری سنه له سایه ی سویحان ویردی خانه وه زۆر ناوه دان بۆ ته وه و دیواخانی ده وه تی زۆر ریک و پیک هه ل خستۆته وه. سویحان ویردی خان، به خۆی و عیلی نه رده لان نه وه له رۆژی ۲۸ی مانگی محه ره می سالی ۱۱۴۴ی کۆچی له سه ر فه رمانی ده وه ت چۆته تاران و هه ر له ره مه زانی نه و ساله دا واتا دواي شه ش مانگیک گه راوه ته وه سنه .

سالی ۱۱۴۷ی کۆچی، نادرشا له نه سفه هانه وه به نیازی گرتنی شیروان له شکری بردوه. له ۱۸ی سه فه ره مانگی سالی ۱۱۴۷دا گه یشتۆته شاری سنه و بووه به میوانی سویحان ویردی خان و له تالاری روو به ته پۆله په زیرایی لی کراوه. تالاره که بیست گه ز له ده گه ز پانی و دریتی بووه. نادرشا ئیجازه ی داوه خه لکی شار بین بۆ دیدنه ی کردنی. نادرشا که له لای

سه‌رووی تالاره‌وه دانیش‌تووه؛ ده‌بینی وا خان له لای خوارووی تالاره‌وه ویتساوه. پینی ئه‌لی: سویحان ویردی خان! ئیمه نه‌هاتوین جیگه‌ت لی داگیر بکه‌ین، تالاره‌که زۆر به‌رفره‌وانه؛ ئیمه له لایه‌که‌وه حوکمی تیدا ده‌که‌ین، تۆش له‌لایه‌کی تره‌وه حاکم به‌و حوکم بکه. سویحان ویردی خان له خۆشی ئه‌و لاواندنه‌وه‌یه چارده هه‌زار مه‌ن رۆن و هه‌زار تمه‌ن پوولی نه‌غد پیشک‌ه‌ش به نادرشا ده‌کا. نادرشا له کورستانه‌وه به‌ره‌و خوراسان و ههرات ده‌روا؛ ئه‌حمده‌د خانی کوری سویحان ویردی خانیش ده‌گه‌ل کۆمه‌ل‌تیک له ریش سپی و پیاوماقوولانی کوردستان که ئه‌للاویردی به‌گ و حه‌سه‌ن به‌گی میر ئه‌سکه‌نده‌ریش ده‌گه‌لدا بوون به پینج سه‌د سواری شه‌رکه‌ره‌وه ره‌گه‌ل له‌شکری نادرشا ده‌که‌ون. به‌لام له‌سه‌ره‌نجامدا خه‌لکی سه‌نه‌ چهند شکایه‌تیک له سویحان ویردی خان ده‌که‌ن و دلّی نادرشای لی پر ده‌که‌ن. نادرشا له پاش ئه‌وه که له ده‌شتی موغان تاجی پاشایه‌تی له سه‌ر نا، له مانگی شه‌شه‌کانی سالی ۱۱۴۸د له‌م شکایه‌تانه‌ی پرسبووه؛ سویحان ویردی خانی له‌سه‌ر کار وه‌لا بردووه و مسته‌فاخانی برای ئه‌وی کردۆته والیی کوردستان. سویحان ویردی خان له جاری به‌که‌مدا پینج سال و هه‌شت مانگی فه‌رمانه‌وه‌ایی کردووه».

مسته‌فاخانی ئه‌رده‌لان: تاریخه‌که‌ی مه‌ستوره‌خانم ده‌لی: «به واته‌ی خوسره‌و به‌گ - که ئه‌ویش میژووی ئه‌رده‌لانی نووسیوه - مسته‌فا خان کوری محمه‌د خانه. به‌لام له کتیبه‌که‌ی مه‌لا حه‌مه‌شه‌ریفدا هاتووه که مسته‌فا خان نه‌وه‌ی محمه‌د خانه و کوری عه‌باس قولی خان بووه، که به‌و حبس‌ابه ده‌بیته برای سویحان ویردی خان. جا که سویحان ویردی خان له شۆفاری کردنی هیندی کوردستانی له‌سه‌ر کار لا‌برا؛ مسته‌فاخانی له جی داندا. نادرشا، نه‌زه‌ر عه‌لی به‌گ ناویکی له لایه‌ن خۆیه‌وه کرده راویژکه‌ر و ده‌مراستی مسته‌فاخان که چاوه‌دیری لی بکا. مسته‌فاخان پیاویکی بی ئاوه‌ز و بی عورزه و خویتری بوو؛ گوێلک‌یک بوو له‌و ده‌شته؛ هه‌ر هه‌یچی له هه‌یج نه‌ده‌زانی؛ نه‌ده‌یزانی حوکم کردن چۆن ده‌بی و نه‌ته‌ره‌ماش! چل رۆژ بوو

کرا‌بووه که‌وچک به‌ ده‌ست، کابرایه‌ک به‌ ناوی مه‌حموود سارایی به‌ سیتسه‌د چه‌کداره‌وه رژایه‌ ناو شاره‌وه؛ مسته‌فاخان هه‌ر گورجی کلکی ده‌گه‌لۆز گرت و حوکم و شار و هه‌موو شتیکی به‌جی هیشته و رای کرد ئه‌ما را‌کردن! نادر شا له‌و سه‌رده‌مانه‌دا خه‌ریک بوو به‌غدا بگری؛ خه‌به‌ری بۆ هات که محمه‌د خانی به‌لوچ له شیراز لیتی یاغی بووه. له‌شکریکی له به‌غدا به‌جی هیشته و بۆخۆی به‌ له‌شکریکه‌وه له رینگه‌ی عیراقه‌وه به‌ره‌و شیراز و بلوچستان گه‌رایه‌وه بۆ ئه‌وه ئه‌م یاغی بووه ته‌می بکا.

دوای ئه‌وه که له بلوچستان گه‌رایه‌وه، چیرۆکی هیرشی مه‌حموود سارایی و قاچاندنی خویپییانه‌ی مسته‌فا خانی بیسته‌وه؛ ناردی مسته‌فاخانیان گرت و له سه‌ریان دا و له‌ناویان برد. دیسانه‌وه سویحان ویردی خانی - که ده‌گه‌ل له‌شکری خۆی بوو - کرده‌وه به‌ والیی سه‌نه».

مامۆستا ناسری نازاد پوور په‌راویژیکه‌ی له میژووه‌که‌ی مه‌ستوره‌خاندا هه‌یه؛ ده‌لی: «وه‌ک قازی حه‌مه‌شه‌ریف ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، ئه‌و مسته‌فا خانه له به‌رانبه‌ر هیرشی مه‌حموود ساراییدا هه‌یج ده‌ستی نه‌کردۆته‌وه و ده‌گه‌ل بیگلهر بیگی و پیاوماقوولانی شارد له‌شار ده‌رکه‌وتوون. مه‌حموود سارایی ملی له تالان و برۆ ناوه و ته‌نانه‌ت فه‌قییر و هه‌ژاره‌کان و جووله‌که‌کانیشی ساف له‌ساف تالان کردووه و چهند که‌سیکی کوشتووه و گه‌راوه‌ته‌وه شاره‌زور».

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌حوسین له میژووی ئه‌رده‌لانه‌که‌یدا ده‌لی: «دوای ئه‌وه که نادرشا له‌شکری ئه‌فغانی راو ناو له‌شکری تورکانیشی شکاند؛ سویحان ویردی خانی کرده‌وه فه‌رمانه‌وه‌ی کوردستان.

له‌دوای سال و نیویک له‌سه‌ر کاری لا‌برد و مسته‌فاخانی برا‌زای له جیگه‌ی ئه‌و کرده والی. به‌لام مسته‌فاخان کابرایه‌کی ازوازی و که‌له‌یی بوو؛ هه‌ر به‌ گه‌للایی رای ده‌بارد و جوچکیکی بۆ له ئا و نه‌ده‌کرا. نادرشا که زانی کابرا که‌ری ئه‌و باره‌ نییسه و ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆی پین

هه‌لناسورپی، ده‌ری کرد و دیسان سویحان ویریدی مامی کرده‌وه به والی کوردستان».

ماموستا ئەمین زه‌کی به‌گ لای وایه مسته‌فا خان برای سویحان ویریدی خانه و برازای نییبه؛ ده‌شلی: «نادرشا زۆر رقی له کورد بوو، هه‌ر بۆبه‌ش سویحان ویریدی لابرده‌وه و ئەو خۆتیرییی له‌جی دانا تا خه‌لک دلایان بشکی. هه‌ر ئەمه‌ش سه‌به‌ب بوو که خه‌لکی کوردستان دژی ئیتران راپه‌رن و شۆرش هه‌لگیرسیین».

سویحان ویریدی خان، دیسان: له‌پاش کوژرانی مسته‌فاخان، به‌فه‌رمانی نادرشا سویحان ویریدی خان کرایه‌وه به‌فه‌رمانه‌وه‌ای کوردستان. به‌ر له‌هه‌موو شتییک باسی ویران بوون و له‌ناوچوونی سنه و تالانکراوی و بی‌پاره و پوولی خه‌زینیه‌ی ولات و پروتی و نه‌داری خه‌لکه‌که‌ی نووک و به‌ده‌ده قاقه‌ز کرد و ناردی بۆ لای نادرشا و تیی گه‌یاند ئەگه‌ر ده‌وله‌ت کۆمه‌گ نه‌کا، جگه‌ له‌ مالتویرانی و به‌دبه‌ختی له‌م ولاته‌سه‌ر هه‌ل نادا. دیوانی ده‌وله‌ت به‌ده‌نگیه‌وه‌هات؛ جگه‌ له‌ جیره‌ی خۆی و پیاوماقوولانی کوردستان، سه‌وت هه‌زار ته‌نیش بۆ دیوانی سنه‌ته‌رخان کرا. ئیتر له‌م ریتگه‌وه‌ خه‌لکه‌که‌ بووژانه‌وه‌ و هیمنی و نارامی له‌ ولاتا دامه‌زرا. ماوه‌ی شه‌ش سال به‌سه‌ر به‌خۆیی و به‌شان و شکۆی زۆره‌وه، به‌ والیه‌تی رای بوارد؛ له‌م ماوه‌یه‌شدا خان ئەحمه‌د خانی کوری والی (سویحان ویریدی خان) ده‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ پیاوماقوولانی کوردستان وه‌ک ئە‌للاویریدی به‌گ، سه‌سه‌ن به‌گ می‌سه‌که‌نده‌ری و هی تر، به‌ پینسه‌ت سواری چه‌کداره‌وه‌ ره‌گه‌ل له‌شکری نادرشا که‌وتبوون و چوو‌بوونه‌ شه‌ری هیندوستان و له‌ سالی ۱۱۵۲ی کۆچیدا گه‌رانه‌وه‌ کوردستان. خان ئەحمه‌دخان له‌وه‌ سه‌فه‌رده‌ا یه‌که‌جار زۆری پالنه‌وانه‌تی کردبوو؛ نازایه‌تی و ره‌شاده‌تی ئەو زۆر به‌ر دلای نادرشا که‌وتبوو، جا له‌ پاداشتی ئەو نازایه‌تییه‌ سه‌ر سووپینه‌ره‌یدا، کردی به‌ وه‌کیلی خۆی له‌ کوردستان و ده‌گه‌ل شه‌ریف خان و چه‌ند ده‌سه‌لاتداریکی تر ناردیه‌وه‌ خاکی ئە‌رده‌لان که‌ مالیات به‌راورد

کردنیان به‌ ده‌ست بی.

نادرشا سویحان ویریدی خانی برده‌ لای خۆی. جا چونکه‌ ژن و منالی خان وه‌ک بارمه‌ته‌ له‌ ئەسه‌فه‌هان بوو، بۆ خۆشی له‌ سه‌ره‌تای مانگی سیخواره‌وه‌ که‌ ده‌بیته‌ مانگی نۆه‌می سالی شه‌مسی؛ تا سه‌ره‌تای خاکه‌لیتیه‌ له‌ ئەسه‌فه‌هان مایه‌وه‌. وه‌ختی نادرشا له‌سه‌فه‌ری تورکستان گه‌رایه‌وه‌ و پتر له‌ سه‌ده‌هه‌زار له‌شکرچی ده‌گه‌ل بوو، سویحان ویریدی خان له‌ ئەشه‌رفی مازنده‌ران چاوی پی‌که‌وت. نادرشا زۆری لاوانده‌وه‌ و ده‌گه‌ل حاجی سه‌یفه‌دین خان و سه‌مه‌حوسین خاندان که‌ ئەوانیش دوو پیاوی پایه‌ به‌رزبوون، کردنی به‌راویژکه‌ری خۆی و له‌ هه‌موو کاراندا ته‌گبیری پی‌ ده‌کردن و نازناوی روک‌نوده‌وله‌شی دابوو. خان ئەحمه‌دخان که‌ کرابوو وه‌کیلی شا له‌ کوردستان، دلای خه‌لکی ولاته‌که‌ی زۆر له‌ خۆی ره‌نجاندبوو؛ له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ شکایه‌تی لی‌ بکه‌ن و دیسان ولاته‌که‌ بده‌نه‌وه‌ به‌ باوکی و له‌سه‌ر کار نه‌میینی.

هات فی‌لیکی کرد؛ له‌ لایه‌که‌وه‌ ده‌سکاری ده‌فته‌ری دارایی دیوانی ده‌وله‌تی کرد؛ پوولیکی زۆری له‌سه‌ر باوکی جی کرده‌وه‌ که‌ وه‌ری گرتوه‌؛ له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ دیاری و پیتشکه‌شی زۆری هه‌لگرت و له‌گه‌ل چه‌ند کاربه‌ده‌ستیکی خۆیدا رووی کرده‌ قه‌زوین بۆ لای نادرشا و هاو‌پیکانی تی گه‌یاند که‌ شکایه‌ت له‌ سویحان ویریدی خان بکه‌ن. ئەو کۆمه‌له‌ له‌ زنجان و سولتانییه‌ گه‌یشته‌ هورده‌وی نادرشا و دیاری و پیتشکه‌شه‌کانیان پی‌ دا. رۆژی دوایه‌ ده‌فته‌رداری دیوانی سنه‌یان برده‌ لای شا و حیسابه‌ ده‌سکاری کراوه‌که‌یان نیشان دا و سویحان ویریدی خانیان به‌ دز و مالتخۆری دیوان له‌ قه‌له‌م دا. به‌لام نادرشا که‌ خانی زۆر خۆش ده‌ویست، گو‌پچکه‌ی بۆ قسه‌ی قۆری سنه‌بیان شل نه‌کرد و هه‌ر قاماشای ده‌فته‌ریشی نه‌کردن و قسه‌که‌ی پی‌ ده‌وی کردنه‌وه‌. خان ئەحمه‌دخان زانیی تیری وه‌به‌رد که‌وتوه‌ و به‌م فرۆفیته‌ سووک بووه‌، زۆری له‌سه‌ر نه‌رۆیشت و پاش چه‌ند رۆژییک خودا‌حافیزی کرد و هاته‌وه‌ کوردستان. به‌لام له‌ گه‌رانه‌وه‌دا رایان سپارد که‌

دهبێ ده ههزار خه‌لوار گه‌نم له ولاتی ئه‌رده‌لان به ناوی نازوو‌خه‌ی له‌شکر (سیورسات) کۆ بکاته‌وه و له‌کردن و هاپوون ئاباد، عه‌نباری کا تا لیبی وهرده‌گیرئ.

سالی ۱۱۵۴ی کۆچی که نادرشا پرووی کرده داغستان، سویمان ویردی خانی نارده‌وه سنه، تا بو‌خۆی له کوردستان بچ و خان ئه‌حمه‌د خانی کوری به پینجسه‌ت سواره‌وه ساز بکا، تا ده‌گه‌ل شا بچیتته شه‌ری داغستان. هه‌روه‌ها به فه‌رمانی نادرشا چوار هه‌زار سواری چه‌کداری ئۆزه‌گ و ئه‌فغانی به‌سه‌رکردایه‌تی عاشورخان نرایه به‌رده‌ستی سویمان ویردی که له کاتی پیتوستدا ده‌کاریان به‌یتنی؛ عه‌شایه‌ری بلباسیش که له ده‌وله‌ت یاغی بوون، ته‌نێ بکا. سویمان ویردی خان به‌وه له‌شکره‌وه هه‌ر که هاته‌وه کوردستان، هیچ گیر نه‌بوو؛ هه‌لی کوتایه سه‌ر بلباسان و ناچاری کردن خۆ بده‌ن به ده‌سته‌وه و هه‌موویان ده‌سته‌به‌ر بوون که مل بو‌باج و پیتاکی ده‌وله‌ت پراکیشن و هه‌رچی ده‌وله‌ت بخوازی، ئه‌وه بکه‌ن. به پینشکه‌ش و دیاری زۆره‌وه ره‌گه‌ل سویمان ویردی خان که‌وتن و هاتن له چه‌مه‌نی سولتانییه‌ دایان به نادرشا. دواي ئه‌وه خان به کامه‌رانی و دل‌خۆشی هاته‌وه بو‌ کوردستان. چه‌مه‌قولی به‌گی وه‌کیل که سویمان ویردی کردبو‌یه مه‌عمووری مالیات قه‌رساندن، سچ چوار مانگی‌ک دواي هاته‌وه‌ی خان، مالیاته‌که‌ی کۆ کرده‌وه و ده‌فته‌ری مالیاتیان له داغستان نیشانی نادرشا دا که زۆری په‌سندکرد. له شه‌ری داغستاندا، خان ئه‌حمه‌دخان له نازایه‌تیدا هه‌موو که‌سی به‌زانند. قه‌لای ئای مه‌کی له داغستان که دوو سال بوو ئاب‌لۆقه درابوو و به که‌س نه‌گیرابوو، خان ئه‌حمه‌دخان توانیی به‌رده‌ستی بکا. نادرشا له پاداشتی نازایه‌تی بچ و پینه‌یدا کردی به والیی ولاتی ئه‌رده‌لان؛ چه‌مه‌قولی به‌گی وه‌کیلیشی کرده وه‌کیلی ئه‌و.

نوسراوی میژووی ئه‌رده‌لانی مه‌ستوره خانم لی‌رده‌ا له‌وه باره‌وه کۆتاییی هات. ئه‌وجار با بزانی میژوونوسانی دیکه چییان وتوو؟

ئیسماعیلی مه‌لا چه‌مه‌حوسین له میژووه ئه‌رده‌لان که‌یدا ده‌لی: «سالی

۱۱۶۶ی کۆچی (۱۷۳۳ی زایینی) سویمان ویردی خان بو‌جاری سیه‌م کراوه‌ته والیی کوردستان و تا سالی ۱۱۵۰ی کۆچی (۱۷۳۷ی زایینی) به والیه‌تی ماوه‌ته‌وه. نادرشا له چه‌ند سه‌فه‌ریکیدا ئه‌حمه‌د سولتانی کوری سویمان ویردی خانی ده‌گه‌ل خۆی بردبوو، زۆری وه‌به‌ر دل که‌وتبوو؛ کردی به نایب‌سه‌لته‌نه و فه‌رمانی والیه‌تی کوردستانیشی بو‌مۆر کرد. ئیتر سویمان ویردی خان ناوی والیه‌تی به سه‌ره‌وه نه‌ما؛ به‌لام ئه‌حمه‌د سولتانی زۆر گوئی له مست و به‌عه‌مر و نه‌هی باوکی بوو؛ ئه‌گه‌ر والیش نه‌بوو ده‌ستی هه‌ر ده‌رۆیشته‌ت. ته‌نیا ئه‌وه بوو تا سالی ۱۱۵۳ی کۆچی (۱۷۴۰ی زایینی)، که له‌وه ساله‌دا نادرشا ئه‌حمه‌د سولتانی برده‌ لای خۆی و به فه‌رمانیک سویمان ویردی خانی کرده‌وه والی؛ هه‌موو که‌س هه‌ر ئه‌حمه‌د سولتانیان به والیی سنه ده‌ناسی».

نایه‌توللا مه‌رذوخ له میژووی کورد و کوردستاندا باسه‌که‌ی به‌م جو‌ره هیناوه و ده‌لی:

«له‌پاش ئه‌وه که مسته‌فاخان براهه ئه‌سفه‌هان و سه‌ری دۆراند و نه‌هاته‌وه، له ره‌جه‌به مانگی سالی ۱۱۴۹دا سویمان ویردی خان کرایه‌وه به والیی کوردستان؛ چوار سال و هه‌وت مانگ والیه‌تی کرد. نادرشا له سالی ۱۱۵۳ی کۆچیدا دواي ئه‌وه که له هیندوستان گه‌رایه‌وه و لی پرابوو بچیتته سه‌ر خواره‌زم و ئیلیارس (والی خوارزم) ته‌نێ بکا؛ سویمان ویردی خانی برده‌ لای خۆی. ئه‌حمه‌د سولتانی کوری که له شه‌راندان زۆری نازایه‌تی نواندبوو، کرده والیی کوردستان؛ له جیبی باوکی دانا و نازناوی خانیشی خه‌لات کرد».

خان ئه‌حمه‌د خانی سیه‌م: ده‌ریاره‌ی حوکمی خان ئه‌حمه‌د خانه‌وه مه‌ستوره خانم له میژووه‌که‌یدا ده‌لی: «خان ئه‌حمه‌دخان که به‌والی داندرا، زۆری له ئاکاری پینشووی خۆی گویری و ده‌گه‌ل خه‌لک و خوادا به راستی و به به‌زه‌بیه‌وه ده‌برووته‌وه؛ هه‌موو که‌س خۆشیان ده‌ویست و ئاکاری پینشوویان له‌بیر چۆه. پاش ماوه‌یه‌ک که به‌سه‌ر حوکمرا‌نی ئه‌ودا تی‌ په‌ری، وشکه

سالی و بی برشتی و بی دهغل و دانی، کاریکی وای بهسهر ولاتی کوردستان هانی، که نانیک و گیانیک بهرامبهر بوون. خان ئەحمەدخان دلێ به برسی و نەداران سووتا؛ هینای بهبی برسی شا و دهولت هەموو عەنبارەکانی دهغل و دانی دیوانی نادرشای که له ولاتا بوو، شکاند و تەنانت جگه له تازووخە لەشکر؛ ئەوانە بەناوی خودی نادرشاههوه له عەنباراندا بوون، هەمووی بهسهر برسی و ههژاراندا دابهش کرد و خەلکی کوردستانی له برسیایهتی رزگار کرد. جا چونکه دهیزانی نادرشا دهسهریهوه ناچی و تۆلە ئەو گەنم و جو بەخشینهی لێ دهکاتهوه؛ بهره و ولاتی عوسمانی رهوی و بهو نیازه بوو که عوسمانییهکان کۆمهگی بکهن و نادرشا نهتوانی بهردهستی بکا یان سنهی لێ بستینیتهوه. زاهیر بهگی جاف که زانیی خان ئەحمەدخان له سنه تهرهبووه، خۆی لێ سازدا و رینگه یی گرت. خان ئەحمەدخان، زاهیر بهگی شکاند و بهردهستی کردو سهری بری. خالد پاشای بابان که بیستی خان بهره و مهلبهندی ئەو دیت، زۆر پیشوازیی گهرمی لێ کرد و پیکهوه پهیمانی دۆستایهتیبان بهست. خان چەند رۆژنیک میوانی خالد پاشا بوو، له پاشان بهره و مووسل کهوته ری. حاکمی مووسل حەزی له چارهی خان نهدهکرد؛ فهرمانی دا دهراگی قهلایان له روو داخست و رینگهی نه دا بیته مووسلهوه. خان دهوری قهلائی دا. لهشکرچییهکانی مووسل لهسهر بوورج و قۆنگرانهوه چهکدارهکانی خانیان وهبهر تۆپ و تفهنگ دا و شهه گهرم داهاات. خان لهو نامهردییهی مووسلییان خۆینی کولێ و بهکجی فهرمانی هیرشی دا؛ پالنهوانانی ئەردهلان به پهناوه هیرشیان برد و قهلائی مووسلییان بهردهست کرد؛ حاکمیان گرت و ئەویشیان به دهردی زاهیر بهگی جاف برد. له دواي لهت و پهت کردنی میوانداری نامهرد، رووی جلهوی کرده لای دیاربهکر و حهلهب. کاربهدهستانی سهر رینگه زۆریان بهخیر هینا و ریزیان لێ گرت. سهرهنجام گهیشته پاتهختی عوسمانی و ری و راست بردیانه دهرباری سولتان، که ئەوسا سولتان مەحمود بوو. سولتانی رۆمی سهدری ئەعزەم

و شیتخهئیسلاام و وهزیران و کاربهدهستانی خۆی نارده پیشواز و بهخیر هینانی؛ ههرجی ئیلتیفات و رووی خۆشه له سولتانییهوه دیت.

ئەو کاته که خان ئەحمەدخان نیازی گرتبوو له سنه دهرکهوی، مهنوچهر بهگی ئەردهلانی - باپیری ئەو خوسره و بهگی لوب ئەلتهواربخی نووسیوه - که پیاو ماقوولتیکی پیر و خۆشهویست بوو لهجینگهی خۆی دانا و رای گه یاند که: ئەم پیاوه وهکیلمه. جا دواي ئەوه ئەو رۆیشت و نادر به ههلاتنهکهی زانی، ناردی به شوپین مهنوچهر بهگا و، باس و خواسی لێ پرسی. مهنوچهر بهگ نووک و بهدی کارهساتی بو گپراوه، که خه لک چۆن له برسان دهمردن و چۆن خان بهزهی پیاو داهاات و کۆمهگی کردن؛ لهناچاری، گەنم و جوئی تازووخە شای بهسهر دابهش کردن، که له مردن رزگار بن. ههر لهسهر تهگبیر و راپوژی مهنوچهر خان، نادرشا والیهتیی سنه ی به سوبحان ویردی خان سپاردهوه و بو سهر کورسیی حوکمرانی باب و باپیرانی ناردهوه.

دیسان، سوبحان ویردی خان: له پاش هاتنهوهی سوبحان ویردی خان و جینگیر بوونی لهسهر کورسیی والیهتیی کوردستان، خه لکی شار و دهورو بهری شاری سنه که له ترسی شهه و ئاژاوه و تۆله کردنهوهی نادرشا پهروه وازه ببوون؛ ورده ورده گهراوه بو ناو مال و منال و شار و شوپینی خۆبان و سوبحان ویردی خان بۆیان ببوو پهناو جیی هومید و هاواران.

خان ئەحمەدخان سبهم که پهناي به تورکان بردبوو، به لهشکر و چهک و ئەسپاباتی زۆرهوه که تورکان کۆمهگیان پێ کردبوو، له رینگهی ئەرزهرۆمهوه بهره و سنه هاتهوه؛ که سنه، وهدهسته خۆی بخاتهوه. نادرشا به لهشکری زۆر و گرانهوه بهرهنگاری بوو؛ خان و لهشکریانی هیمدادی تورکان له شهردا شکان و ههلاتن. دووجاری تریش خان ئەحمەدخان به یارمهتیی تورکان هاتهوه سهر کوردستان؛ بهلام ههچ بههره ی بو نه داو ههموو جاریک دهشکا و بهره و پاش دهگهراوه؛ تا سهرهنجام که سولتانی رۆم و نادرشا پیکهوه ئاشت بوونهوه، سولتان بۆ قازانجی ههر دووک

دهولت، خان ئەحمەد خانی کردە میری ئەدرنە و تازە خان ئەو خەونە ی لەبیر خۆی بردەو، کە ببیتەو وە والیبی کوردستان. تا ما لە ئەدرنە ژیا و هەر لەویش مرد. دواى مردنى، سولتان فرمانى دا، هەر پوول و مالتیکی هەیه ببیترن بۆ وەزیری بەغدا؛ تا ببدا ئەو بە کە لە پوورگرەکانی. سویمان ویردی خانی باوکی، مەلا رەحیم ناویکی ناردوو، میراتە کە ی وەرگرتوو و بۆی هیناوە ئەو سەنە. دەشلین لەو دەمانەدا کە خان ئەحمەدخان تەرکە و لالت بوو، ئەگەر بەدزیووە کە سانیکی بۆ سەنە ناردوو و کاری نەیتییی پین سپاردوو؛ هاتوو ئەو لای حاجی عەلی کە لانتەر، کە دەبیتە باپیرە گەورە ی نووسەری ئەم مێژوو - و اتا مەستورە خانم - حاجی کە لانتەر پەنای داو و کاری بۆ پێک هیناوان و بە سەلامەت بەرپیی کردوو ئەو.

زۆر لە مردنی خان ئەحمەدخانی سێهەم رانە بردوو کە نادرشا لە جەنگە ی شەری بەغدا گرتندا شکاو و هەتا هەمەدان رەتینراو و چل رۆژ لە هەمەدان ماوە ئەو، تا شکستە ی لەشکرە کە ی کۆ کردۆ ئەو و خەلکی تریشی دەنگداو کە دەگەلیا بچنەو بەغدا گرتن. لەشکری ئەردە لانیس بە سەرکردایە تیی حەسەن عەلی سولتان کوری عەباس قولی خانی والی و حەمە سەعید سولتان بە هانای نادرشاو چووگن. هەر لەو سەرو بەندەدا مەلیک حوسین بەگی کە لانتەر کە دەستە بەری کۆ کردنەو ئەو نازوو خە بۆ لەشکری نادرشا بوو؛ بۆی نە کرابوو ئەو ی لازمە کۆی کاتەو؛ ناچار ئەویش رای کرد و لە شاری بەردەع (شاری بەردەع، ئیستە ناوی باردا یە و لە تازە ریا جانی شوورە ویییە - هەژار) خۆی گە یانە نادرشا و خەتای تیشکانە کە ی دە سەری سویمان ویردی خان و پیاو کە ی ئەو هەلسوو. نادرشا بەو شەیتانییە دلێ لە سویمان ویردی رەنجا. ئەو سالا کە مێژوو لە ۱۱۵۸ ی کۆچیدا بوو، ئەو ی لە والیە تی لاگرت و کردیە بەگەر بەگ لە تاران و مەولا ویردی ناویکی قاجاری قەزویی بی بە ناوی گزیر لەسەر سەنە دانا.

دیسان، سویمان ویردی خان: ئەو مەولا ویردی خانە ی هاتە جیگە ی سویمان

ویردی خان، هەرچی کردی و کراندی نە مەولا دە هاواری هات و نە جیگە ی سویمان پین پر کرایەو؛ نازاوە کە و تە ولاتەو؛ دارا و نەدار، خویری و بەکار، لە چنگانی بیزار بوون و هەرکە سە بە لایە کە خۆی دەدزیووە. مەولاش دەستیکی کە و تە ئەم لاو دەستیکی کە و تە ئەو لا، ببوو ئەو ی بپین رەعیەت و رەعیە تی بپین ناغا؛ ناچار بپین کاروبار لەو ئەو ناغا دادە نیشت و مپیشی دەکوشت. شەش مانگیکی وای رابوو تا نادرشا بەباس و خواسە کە ی زانی و ناردی و دەریان نا. فرمان بۆ سویمان ویردی خان دەرجوو کە هۆری هۆری بچتەو سەر کورسییە بۆری والیە تی. سویمان ویردی خان هیندە دەرکرا و هینرایەو و هیندە ی ئاو و هەوا لێ گۆرا کە مەپرسە؛ ئەمجارەش زۆری والیە تی نە کرد. سپین یان چوار مانگ بوو کە دەوری شە شەمی والیە تی رادە بوارد، سەلیم پاشای بابانی کە لە چنگ تورکان رای کردبوو؛ ببوو پەنا هەندە لە ئیران و قسە ی لە لای نادرشا دە رۆشت؛ تکای لە شا کرد کە حەسەن عەلی سولتان کوری عەباس قولی خان بکاتە والیبی ئەردە لان. نادرشا تکای گرت و دیسان سویمان دەرکرا و حەسەن عەلی لە جیگە ی دانا.

حەسەن عەلی خان، کوری عەباس قولی خان: حەسەن عەلی خان کرا بە والیبی سەنە و دەیه ویست جیگە ی خۆی گەرم دابیننی و ناوی پیاو گەورە کان نەفە وتیننی؛ بەلام بە نا شکوری نە بپین، بەختی نە ی هینا و چەوتی دەکارە کە ی کە و ت. بە فرمانی نادرشا، مەحمەد قولی بەگی وەکیلی والی و کاربە دەستی نازوو خە ی لەشکر لە کوردستان، برابە پاتەخت کە حیساباتی خۆی بدا. لەو سەرو بەندەدا، عەبدوللا سولتان لە عەشرە تی بەراز و عەلی خانی ئیلاقی و چەند پیاو ماقولیکی تر خۆیان گە یانە لای نادرشا و هەتا توانییان بۆ جەنابی وەکیلیان تی چاند؛ پوولتیکی زۆریان لەسەر جی کردوو، کە لە ژیر لیچیدا بوو. نادرشا لەسەر ئەو دزی کردنە ی خستیە زیندانەو و پیاوی لەسەر دانا کە پینج هەزار تەنی رەقی پین رەت کە نەو و تۆلە ی هەو ل و ئاخری لێ بکە نەو. وەکیلیان دەست بەستە بە شەقان

هینایه وه سنه. هرچی کوتایان و جه زره به بیان دا، به هزار ناری عهلی توانییان هزار تمه نی لئ بستین. له جیاتی چوار هزار تمه نه که ی دیکه ش هر دووک چوایان کولئ و به جوته چاوه وه گه رانه وه بۆ لای نادرشا. هر له سهر ئه و به دحیسیایی وه کیله، نادرشا له سالئ ۱۱۵۹ دا و اتا پاش سالئیک والیه تی کردن حه سن عهلی خانی هه لپه سارد و بۆ جاری حه و ته م والیه تی سنه ی به سویحان ویردی خان ئه سپارد.

سویحان ویردی خان، جاری هه و ته م: سویحان ویردی ئه و جاریش هاته وه سهر کورسیی والیه تی سنه؛ به لام نادرشا نه یده کرا ده ست له چوار هزار تمه نه ی خۆی به ردا؛ گورجی سی که سی زۆر به زه بر و زهنگی به ناوی: به حیا به گ ئو شترانی، مورته زا قولئ به گی زهنگه نه و قاسم خانی سهر حه د به گی هه و شاری ده گه ل سویحان ویردی خاندان نارد که ئه و پوولانه ههر بستیننه وه. دیسان شیشانه وه گیانی حه مه قولئ به گی کونه وه کیل؛ هرچی لییان دا و هه لیان واسی، به هیچ ئاوا پووله سوو تا و یتکیان ده ست نه که و ت. نادرشا ناردی به شوین ئه و سی قولئ چوماغه تازانه دا که نارد بوونی؛ ئه وانیش به ده سستی به تال نه یانوئیرا بچنه وه لای شا؛ ههر سیکیان به ره و ولاتی تورکان قاچاندیان و له بهر ده سستی ئیران ده رکه و تن. نادرشا له داخان چیی بۆ نه کرا؛ به هانه ی به سویحان ویردی خان گرت و له والیه تی ده رکرد. محه مه د ره زا به گی گورجیی کرده گزیر به سهر ولاتی ئه رده لانه وه. به لام حه مه ره زا چه حه مه ره زا! هه تا بلئی ره زا گران و زمان پیس و که ر و نه فام بوو. که س نه بوو ددانی خیری پیدا بهیئ. ته وای خه لکی سنه به گه وره و گچکه وه شکایه تنامه یان له چنگی نووسی و له پیش نادرشایان دانا. نادرشا ناچار ده ریکرد و دیسان سویحان ویردی خانی وه بیر هاته وه و بۆ جاری هه شته م کرایه وه به والی سنه».

سویحان ویردی خان، بۆ جاری هه شته م: وا دباره مه ستوره خانم له وه هه موو هه لیزوق هه لیزوق و سی به گایه پیکردنه ی سویحان ویردی خان وه گیان هاتوو و له داخان شیعیری بۆ گوئوه. سه ره تای باسه که به شیعیریک ده س

پی ده کا که له کوردیدا ئه و گۆرانییبه ده گرتته وه که ده لئ:

دنیا ی بی وه فا، کاروانسه را رهنگ

ساتی وه دل شاد ساتی وه دل تهنگ

ئه م جار به شوین تاک به یته که دا ده لئ: «سویحان ویردی خان که به فه رمانی نادر بۆ جاری هه شته م کرایه وه به والیی سنه؛ زۆر به دلگه رمی لئ برا که باج و خهراج به پوختی کۆ کاته وه و ره عیهت دلخۆش کات و له شکری ئه رده لان ته یار و کۆک بکاته وه. به لام لئ پیران شتیک و به تاوات گه یشتن شتیککی تر بوو. له ولاتی ویرانبووی تالانکرایی هیچ به سهر هیچه وه نه ماو، نه دیناریکی دراو ده س ده که و ت و نه فرسه تیککی باشی بۆ هه لکه و ت. جا وه ک ده لئین: مه میوون بۆخۆی زۆر جوان بوو ئاوله شی ده ردا. له پر و نه کاو خه بهر داکه و ت که: وا چوار هزار سواری چه کداری ئه فغانی به فه رمانی نادر هاتوون به ره و سنه که باج و خهراجی دواکه و توو و ده رگرن و کونه قه رزه که ی دزیه تی حه مه قولئ به گی تاینیش تازه که نه وه. خه لکی سنه و ده وره به ری، رهش و رووت و دارا و ساز و ئاغا و نوکه ری، ویکرا حه په سان؛ بریاریان دا که ولاته که چۆل که ن و خویان نیشانی ئه فغانییان نه دن. سال له ۱۱۶۰ دا بوو، ههر به رله وه ئه فغان بکه ونه تالان و رووتاندنه وه ی خه لکی سنه، خه بهر داکه و ت که نادر شا کوزراوه و داخی پووله که ی حه مه قولیی بردۆته قه بره وه. عاله مه که به و خه به ری مه رگی شا زبندوو بوونه وه و نه فه سیکی به ره حه تیان کیشا و ئارام بوونه وه. ئه فغانه کانی قولئ چوماغی نادرشاش که دیتیان دنیا بۆته پاشا گه ردانی؛ مرخیان خۆش کرد که تالان و برۆیه که ههر بکه ن؛ به لام ئه مجاره بۆ خه زینه ی ده ولت نه بی و بۆ گیرفانی خویان بی. سویحان ویردی خان که زانی چه خه یالئیکیان ده سه ردا یه، ناردی به شوین سه رۆکه کانیاندا و هه ریه که ی به جیا و به ته نیا چا و پی که و تن و پیی گوتن: له ده وره به ری سنه عه شایه ری زۆری مه ر له وه پین و کۆچه ر هه یه که زۆر له شه ر نازان و که س ده ره قه تیان نایه؛ هه مووش پر چه کن و سه ربان له شه ر و ئاژاوه

دهخوری. ئیمه تا ئیستا له بهر بهرزهوهندی ولات باسی ئه وانه مان لای نادرشا شاردهوتهوه؛ ئیستا له وهتا خه بهری مردنی شایان زانیووه، له خویشیان که وتوونه قریوه و ههرا و چهند نامه یه کیان بو من نووسیوووه که ریگه یان بدهم، بێن به سهرتان داهن؛ تالانتان بکهن و لهت و کوتتان بکهن. بهلام من که ئیوه زور به پیاو چاک دهزانم و لیستان پازیم، ئیجازم نه داوین. ئیستاش ههتا ههلتان ههیه، کههولی خوتان رزگار کهن... ئه فغانه کان توقین؛ ههرا قهچیکیان لی بوو به بالیک و به رهوه هه مه دان قاچاندیان؛ سووکیک هه مه دانیان تالان کرد و گه رانه وه ئه فغانستان.

له دواى مهرگی نادرشا، سویحان ویردی خان لاگیریی له ئیبراهیم شای برازای نادر کرد؛ به له شکره وه چوو بو هیمدادی برابیم شا. له م ناوه دا خه لکی کوردستان ببوونه دوو دهسته؛ هیندیکیان لاگری حه سه ن عه لی خان بوون که ببیتته فه رمانه وای کوردستان؛ دهسته یه کیش سویحان ویردی خوازبوون. جا له وکاته دا سویحان ویردی به له شکره وه چوو بووه لای ئیبراهیم شا (له سالی ۱۱۶۱ی کوچیدا) حه سه ن عه لی خان خوی به فه رمانه وای کوردستان ناساند. به لام جافر سولتان و حه مه عه لی سولتانی بانه یی هاتنه هاواری سویحان ویردی خان و حه سه ن عه لی خانیان ده ره په راند و سویحانیان له سه ر والیه تی دامه زراند ه وه. زوری نه خایاند که حه سه ن عه لی خان هه لی دایه وه. سالی ۱۱۶۲ دیسان توانیی خوی بکاته وه کوپخای سنه و سویحان ویردی هه لدیترئ. سویحان ویردی خان پیلی مال و مندالی خوی گرت و خوی گه یانده هه مه دان و ئیتر به یه کجاری وازی له و زرمه زلیتانه و کورسی گۆرکییه هیتا؛ ماوه ی پینج سال له هه مه دان ژیاو هه ر له وئى مرد؛ لاشه که یان هینایه وه ولات و له کیتی شهیدا که له مه لبه ندی ئیلاقه و گۆرستانی شهیدانه، به خاک ئه سپارد.»

مه ستوره خانم ده لی: «تا ئیتره له کتیه که ی مه لاحه مه شه ریف هه لگرتوه؛ به لام له و قه راره که خوسره و به گ نووسیویه، هه ر دواى شه ش مانگ له هه مه دان مردوه. به لام من وهک له نه نکم بیستوه؛ که بۆی

گیرامه وه و ئه ویش خیزانی خوسره و خانى باوکی ئامانوللا خان بووه و زور ناگای له چیرۆکی ئه و بنه ماله بوو؛ پینج سال مانه وه که ی له هه مه دان به راست ده زانم».

ئایه توللا له تاریخ «کورد و کوردستان» چاپی یه کهم به رگی دووهم رووپه ری ۱۲۱ له ژیر ناوی «حکوومه تی خان ئه حمه دخانی ئه رده لان» دا ده لی: «له مانگی جیمادی یه که می سالی ۱۱۵۳ دا ئه حمه دخان له جیگه ی باوکی بوته فه رمانه وای و له سه ره تای ولاتی مووسله وه تا ئه وپه ری خاکی هه مه دانی له بهر ده ستدا بوو.

سالی ۱۱۵۴ی کوچی، نادرشا که نیازی هیندوستانی بوو؛ به پیتوستی زانی ئه حمه د خانى ده گه ل بی؛ چونکه ده یزانی چون ئازا و نه به ردیکه. سویحان ویردی بو جاری سیه م کرده وه والی و ئه حمه دخانی ده گه ل خوی برد. له مانگی مه ولوودی ۱۱۵۵ و اتا پاش سالیک و سح مانگ، دیسان سویحان ویردی له کار لا برا و ئه حمه د خان کرایه وه به فه رمانه وای کوردستان؛ برابیم به گیش کرا به وه کیلی خان. له مانگی دواى مانگی مه ولوود، خان ئه حمه دخان هاته وه سه ر کورسیی فه رمانه وایی. هه ر له و ساله دا قاتی و گرانییه کی زور به سام رووی کرده کوردستان، خان هه رچی گه نم و جوی نازووخه ی ده ولته تی بوو دای به برسی و هه ژاران. زوری پینچ نه چوو شا پیاوی خوی نارد که گه نم و جوکه ی بو بارکا، کابرا دیتی ده نکیکیشی نه ماوه. ئه ویش نامه یه کی پر له شه ی تانیی له و باره وه بو نادرشا نووسی؛ شا زوری رق هه ستا و فه رمانی له سه ردانی خانى ده رکرد. دوستانی ئه حمه دخان به ر له وه خه به رکه بگا، خانیان ناگادار کرد. خان به دووه زار سواره وه روو وه خاکی عوسمانی ره وى؛ کاتی گه یشته شاره زور، زاهیر به گی جاف هات ریگه ی لی گرت و بوو به شه ریان. زاهیر به گ ده گیرئ و ده کوژئ. خان پاش ئه و شه ره گه یشته شاری سوله یمانی. خالد پاشای بابان به دیاری و پیتشکه شه وه پیتشوازیی لی کرد و خوی به دهسته وه سه ته ی خان له قه له م دا. خان خالد به گی به سه ر ولاتی بابانه وه

دانا و بو خۆی به رهو مووسل بزوت. حاکمی مووسل به گزیدا هات و بوو به شهریان؛ حاکمی مووسل کوژرا و مووسل گیرا. به فرمانی خان، محمده چه له بی ناویک به سهر مووسله وه داندره. خان له ریگه ی دیار به کر و چه له به وه پاش مانگیک و چوار رۆژ سه فهر، گه یشته نهسته مبول. به فرمانی سولتان مه محمودی عوسمانی، سهری نه عزم و شیخه لئیسلا م و کومه لیک له پیاوماقوول و کار به دهست به پیره وه چون و له قه سرتیکدا له سهر حبسای دیوله ت دامه زرا و زۆر به قه دره وه په زیرایی لی کرا. پاش چند رۆژیک له لایهن سولتانه وه کرا به فرمانه وای نه درنه و خۆی و هاو پیکانی له وئ نیشته جی بوون. نادرشا دوا ی نه وه لاته نی نه حمه دخان، سویمان ویردی خانی باوکی برده تاران و کردیه بیتگله ربیگی تاران.

سالی ۱۱۵۶ی کوچی، حاج مهولا ویردیخانی قاجاری قه زوینی به فرمانی شا به سهر سنه وه داندره. حاج مهولا ویردی شیعیه تیبی ده کرد و زۆریش که ربوو؛ به حاسته م توانی سالیک له سنه هه لکا. نادرشا نه ویشی لاگرت و بو جاری چواره م سویمان ویردی له سهر کورسی سنه قوت کرده وه؛ نزیکه ی هه زار سواریکی نه فغانیشی به سهر کردیه تیبی محمده رها بیگی گورجی کوری بابا که ربیم ناویک، به ناوی نایی والی بو باج و نازووخه کو کردنه وه ره گه ل خست. ههروه ها به فرمانی نادرشا له تو له ی تالان کردنی عه نباره کانی دهوله تی، ده هه زار تمه له برایم به گی وه کیلی خان نه حمه ده ستین. حه مه رها به گ که سهر کرده ی سواره کانی نه فغانی بوو پیاویکی زمان پیس و به دفه ر بوو؛ خه لک زۆری لی وه زاله هاتبوون، خه یالی شو ریش کردنیان له سهر دا بوو که به هه ر چو نیک بیت وه دری نین. رۆژی ۱۶ی جیمادی یه که می سالی ۱۱۶۱ی کوچی خه بهری کوژرانی نادر شا ده گاته کوردستان. سویمان ویردی خان ده سه جی حه مه رها به گ و چند سهر کرده یه کی تری نه فغانی و خوراسانی بانگ کرده لای خۆی و به نه پتی خه بهری کوژرانی نادرشا ی پی دان. به رله وه خه لکی سنه پی بزانی. هه زار تمه دراو و ده خه لاتی به دیاری دانی و هه مووی به شه و له

سنه ده رباز کردن. به یانی که خه لک به و کاره ساته یان زانی، لی بران بچن تو له له ره زا به گ بکه نه وه؛ به لام سویمان ویردی نه یه هیشته وه شوینی که ون.

دوا ی حه وت مانگ له مه رگی نادر شاه، برایم خان برازای نادرشا که خۆی ناو نابوو عادلشا و ده یه ویست خۆی بکاته شای ئیران؛ والیه تیبی کوردستانی بو حه سه ن عه لی خان مۆرکرد و سویمان ویردی له والیه تی خرا. سویمان ویردی خان هه ر له و ساله دا که ۱۱۶۱ بوو له هه مه دان مرد و لاشه که یان هینا وه له کیتی شه یادی کوردستان به خاکیان سپارد. سویمان ویردی خان هه شت جارن کراوه ته والی و ده رکراوه و ماوه ی حوکمی به تیکرایی ۱۸ سال بووه».

هه سه ن عه لی خان: له پاش لادانی سویمان ویردی، حه سه ن عه لی خانی برازای کرایه والیی کوردستان. چه کداریکی یه کجار زۆری له نه فغانی و نۆز به گ و قزلباش و کورد - که سهریان له ده هه زار ده دا- له ده وری خۆی کو کردنه وه. ئیتر به و له شکره زۆره وه ته واو له خۆی بایی ببوو، ملی نا له تالان و برۆی هاوسایانی و کهس نه بوو له بهری بکوخی.

سالی ۱۱۶۲ میهر عه لی خان ناویک که ده گه ل عه شره تی زه ند دوژمنایه تیبی سه ختی بوو، پیشیان نه ده ویرا. هاواری بو حه سه ن عه لی هینا، نه ویش ده هانای هات و چه کداریکی نه رده لانی و نۆزه ک و نه فغانی ده نگدا که بچنه سهر زه ندان. له ده ورو به ری مه لایر له شکره زه ند و نه رده لان پیک هه لپه رزان و له هه ر دووک لا زۆر کوژران و زۆر له پیاوانی سهرناسی زه ند سهریان تیدا چوو، له ئاکامدا نه رده لانی سهرکه وتن و زه ند هه لاتن و تالان و مالیکی زۆریشیان ده ست له شکره نه رده لان که وت. حه سه ن عه لی خان، میهر عه لی خانی برده وه سهر شوینی خۆی و دایه زاننده وه و دیاری و پیشکیشیکی زۆر و وزه به نده ی لی ساند و هاته وه کوردستان. دوا ی نه م شه ره زۆری نه برد، شه ریکی تر ده گه ل ئیمام قولی زه نگه نه قه وما؛ هۆیه که شی نه مه بوو:

دوای به کوشت چوونی نادرشا، دوو برازاکی که ناویان عهلی و برابیم بوون سه‌ریان له پادشایی ده‌خورا. هه‌ریه‌که‌ی دوو سئ مانگیک هه‌را و هوریاپان نایه‌وه و پووچانه‌وه. له زۆر جیگه‌ی دیش هه‌ر که‌سیک تۆزیک زۆری له خۆدا شک ده‌برد، ملیان قوت کرد و کوپخایه‌تیی ولاتیان به‌هی خۆیان ده‌زانی. یه‌ک له‌وانه ئیمام قولی زه‌نگه‌نه بوو که له زه‌نگه‌نه و که‌لوپ و گۆران و خه‌لکی تری کرماشان ده‌بده‌به و سه‌نسه‌نه‌یه‌کی پیکه‌وه ناو تۆپ و تۆپخانه‌یه‌کی ساز دا و هاته‌گۆپۆ. ده‌ستی کرد به تالان و برۆ و داگیرکردن و ناگری ته‌نیه‌وه بۆ ولاتی جیرانی ئه‌رده‌لانییه‌کان. گوئی نه‌دایه ئامۆژگاریی والیی ئه‌رده‌لان و ده‌ستی کیشایه بیلاوه‌ر و تالان و ویرانی کرد. حه‌سه‌ن عه‌لی خان له‌ناچار به له‌شکره‌وه خۆی گه‌یانه بیلاوه‌ر و پیتشی به ئیمام قولی گرت و شه‌ریکی زۆر خویناوی رووی دا. له ئاکامدا دوژمن شکا و زۆریه‌یان به‌یه‌خسیر گیران. ئیمام قولی به‌هه‌زار چه‌رمه‌سه‌ره که‌ولتی بزگار کرد و هه‌رچی تالان و مالیان بوو، هه‌ر له کۆس و که‌ره‌نا و خیه‌وت و خواره‌مه‌نی و چه‌ک و ئه‌سه‌پاباته‌وه ده‌ست ئه‌رده‌لانییه‌کان که‌وت. ئیتر کرماشان، مه‌لایر، سه‌نقور، گلپایگان، بروجرد، کزاز، فراهان و زۆریه‌ی عیراقی عه‌جه‌م که ده‌پیتشدا سه‌ر به‌ئیمام قولی بوون هاته به‌ر حوکمی والیی ئه‌رده‌لان و گزیری خۆی له‌سه‌ر دانان و گه‌رایه‌وه بۆ کوردستان.

هه‌ر له برانه‌وه‌ی ئه‌و ساله‌دا (۱۱۶۲) سوله‌یمان پاشای بابانی له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی عوسمانییه‌وه له‌کار به‌رکه‌نار کرا و سه‌لیم پاشای ئامۆزای له‌جێ داندرا. سوله‌یمان پاشای ده‌رکراو هاته‌ سه‌نه و په‌نای به‌حسه‌ن عه‌لی خان برد و دامه‌زرا. سه‌لیم پاشا داوای کرد که سوله‌یمان پاشا په‌نا نه‌دات. حه‌سه‌ن عه‌لی خان به‌وه‌په‌ری له‌خۆبایی بوونه‌وه وهرامی داوه و گوتی په‌نا به‌ری خۆم ده‌رناکه‌م و هه‌رچییه‌ک ده‌که‌ن بیکه‌ن. سه‌لیم پاشا رووداوی به‌وه‌زیری به‌غدا راگه‌یاند. وه‌زیر به‌یه‌کیک له گه‌وره‌ پیاوانی به‌غدادا نامه‌یه‌کی بۆ حه‌سه‌ن عه‌لی خان نارد، که خۆت ده‌زانی مه‌ل‌به‌ندی بابان

سه‌ر به ده‌وله‌تی عوسمانییه؛ کێ ده‌رکه‌ن و کێ سه‌رخه‌ن، هه‌ر خۆیان حه‌ساو. ئیستا سوله‌یمان ده‌رکراوه و سه‌لیمی له جێ داندراوه. تۆ که هاوسای ده‌وله‌تی عوسمانیت، نابێ ده‌ست ده‌کاروباری وهرده‌ی و دوژمنه‌که‌ی بحاوینییه‌وه و دۆستی به‌رده‌ی. ئه‌گه‌ر ده‌ست له سوله‌یمان هه‌لنه‌گری، ئیمه‌ ناچار (که‌هی) ی به له‌شکری زۆره‌وه ده‌نیرینه یارمه‌تیی سه‌لیم پاشا و ئه‌وی خۆت ده‌زانی چیت به‌سه‌ردیت. زۆر له‌پیره‌پیاوانی دنیادیته و زانای ولات نه‌یانه‌ویست ده‌وله‌تی عوسمانی له‌خۆیان دردۆنگ بکه‌ن. به‌لام حه‌سه‌ن عه‌لی خان گوئی به ئامۆژگاری که‌س نه‌دا و کابرای راسپارده‌ی به هه‌زار گه‌ف و هه‌ره‌شه‌وه وه‌سه‌ر وه‌زیری به‌غدا کرده‌وه.

وه‌زیر له‌شکرکی بیست هه‌زار که‌سیی له عه‌ره‌ب و یه‌نیچه‌ری و چه‌کدارانی حه‌ته‌م ئاغای حاکمی مووسل و عوسمان پاشای حاکمی کۆبه و قوچ پاشای حاکمی حه‌ریری ناره‌ هیممادی سه‌لیم پاشا و هاته‌نه سه‌ر خاکی ئه‌رده‌لان و ملیان له ویرا کردن و تالانی کوردستانی نا، حه‌سه‌ن عه‌لی خان ده هه‌زار چه‌کدارکی ساز کرد که پیتشیان لێ بگری. سه‌لیم پاشا که ته‌نیا کپاری که‌ولتی سوله‌یمان پاشا بوو. دیسان ویستی بێ شه‌ر به‌ئاوات بگا. فه‌ره‌اد خانی کوری خۆی ناره‌ لای حه‌سه‌ن عه‌لی خان که سوله‌یمان بده‌نه‌وه و هیچ خۆیان شه‌ر نه‌که‌ن. حه‌سه‌ن عه‌لی خان گه‌ره‌ی سه‌نیه‌یی کۆکرده‌وه و ته‌گبیری پێ کردن که چی بکه‌ن چاکه؟ مه‌لا مسته‌فای شێخه‌لئیسلام و برابیم به‌گی وه‌کیل وایان به‌باش زانی که نابێ ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانی تیک بگیرین و پتویسته هه‌ر که‌سیکی ئه‌وان له شوپتیکی داده‌نیتن، دۆستایه‌تی ده‌گه‌ل ئه‌و بگرن. به‌لام عه‌بدو‌للا سولتان به‌راز که زاوای حه‌سه‌ن عه‌لی خان بوو ده‌گه‌ل مه‌لا حوسین ده‌بانگوت: «سوله‌یمان پاشا په‌نای هیناوه و ئه‌گه‌ر له‌سه‌ری نه‌که‌ینه‌وه ئابرووی خانه‌دانی ئه‌رده‌لان ده‌رژێ. له‌لایه‌کیشه‌وه ئیمه‌ زۆر به‌هیتزو توانین و ده‌توانین دوژمنان راوینین؛ شه‌ر بکه‌ین باشته‌» له‌و ناوه‌دا خوسره‌وخان

کوری خان ئەحمەدخان و جافر سولتان و زۆر له پیاوماقوولانی کوردستان تهگبیری برابم بهگ و مهلا مستهفایان پهسند کرد و ئەم شهڕهیان پێ باش نهبوو. بهلام ههسەن عەلی خان جگه لهوه که پیاویکی زۆر لاسار و له خۆبایی بوو، سه‌لیم پاشاش چونکه وهختی خۆی ده‌گه‌ڵ برابم شادا هاوکاری کرد بوو، زۆری ناخۆش ده‌ویست ئیتر قسه‌که‌ی نه‌بیست و فه‌ره‌ادخانیشی به‌دهستی به‌تال ناردوه.

شیعر

خودا که ویستی به‌دهختت بکا

ده‌بێ لاسار و سه‌سه‌ختت بکا

سه‌لیم پاشا که‌زانایی (کو‌تک ده‌زانی قوناغ له‌کو‌تیه) ده‌نگی له‌شکری لێدا و له‌ رۆخ ده‌شتی مه‌ریوان تووشی له‌شکری هه‌سەن عەلی خان هاتن که چه‌کداره‌کانی هه‌مه‌ده‌مین خانی گه‌رووسیشیان ده‌گه‌ڵ بوو. هه‌ر له به‌ره‌به‌یانه‌وه شه‌ڕه‌کی زۆر به‌سام رووی دا و ده‌ئێواره‌دا له‌شکری ئەرده‌لانیان شکا. سوله‌یمان پاشاش به‌خۆی و چه‌ند که‌سه‌که‌وه، که‌و‌لی خۆیان ده‌رباز کرد. مانگی په‌مه‌زانی سا‌لی ١١٦٣ بوو، هه‌سەن عەلی خان به‌شه‌رمه‌زاری خۆی کوتایه‌وه شاری سنه. که‌هیا و له‌ شکری عوسمانی که‌وتنه شوینی و ناچار له سنه‌ش تۆقه‌ی نه‌گرت و به‌ره‌ له‌بلاخ (ئێلاق) قاچان‌دی. له‌شکری دوزمن له گوندیکی سێ کیلومبتری رۆژاوا‌ی سنه تۆردوبه‌زی کرد و به‌پانه‌وه رژانه شاره‌وه و ماوه‌ی سێزده رۆژی تێدا مانه‌وه و شه‌لم، کو‌یرم، نا‌پارێزم، موسو‌لمان و هه‌رمه‌نی و جووله‌که‌یان نه‌ده‌زانی؛ هه‌رچی گه‌یریان که‌وت به‌تالانیان برد و هه‌ر که‌سه‌یش تۆزیک خاوه‌ن نا‌ویو به‌ماله‌وه بۆ هه‌ریر و کو‌یه و سوله‌یمان‌بیان دوورخستنه‌وه؛ ئەوسا گه‌رانه‌وه.

هه‌سەن عەلی خان هاته‌وه سه‌ر هه‌واری خالی و پاش وێران بوون، سه‌ری له‌ سنه هه‌لێنايه‌وه. ده‌یه‌ویست به‌یارمه‌تیی خوسه‌ره‌ به‌گ و مه‌یر عەلی سولتان و نه‌جه‌ف قو‌لی به‌گ که‌ پیاوی سه‌رناسی ولات بوون،

سه‌روبه‌ریک به‌ ولات بده‌نه‌وه. به‌لام کار له‌وه گه‌ندتربوو که ئەوان بیریان لێ ده‌کرده‌وه.

برابم به‌گی وه‌کیل که هه‌ر له سه‌ره‌تاوه دژی شه‌ڕ ده‌گه‌ڵ عوسمانی بوو. له‌ جه‌نگه‌ی شه‌ره‌که‌دا خۆی دا لای عوسمانییان و له‌ شکانی خانی ئەرده‌لانی ده‌ستیکی بالای هه‌بوو. له‌ پاش شکانی خان، ده‌گه‌ڵ له‌شکری بابان هاته‌وه ولات و رووی کرده لای روانسه‌ر. له‌گوندی ئەلک قه‌لایه‌کی قائمی بنیات ناو پالنه‌نگان و بیلاوه‌ریشی ده‌ست به‌سه‌را گرت و له‌ خان یاغی بوو. زۆر که‌س له‌ خه‌لکی سنه‌ش که هه‌یندیک مال و که‌ل و په‌لیان له‌ تالانی بابان بۆ ده‌رچوو‌بوو، خۆیان گه‌یانه‌ لای برابم به‌گ. برابم به‌گ ولامی بۆ کریم خان و شیخالی خانی زه‌ند نارد، که هه‌له و به‌گه‌نه سنه و داگیری که‌ن. که‌ریم خان و شیخالی خانی به‌بیست هه‌زار سواری خۆیان و عه‌شایری کرماشان و زه‌نگه‌نه‌وه هاته‌نه جه‌سته‌ی هه‌سەن عەلی خان. هه‌سەن عەلی خان که ته‌واو بنیشتی لێ پوچه‌ڵ ببوو، په‌نای به‌ پیر و که‌یخودایان برد که ته‌گبیری بۆ بکه‌ن. له‌سه‌ر بریاری نامۆژگار بکه‌ران (شیخ محه‌مه‌د وه‌سیم) فه‌قیه‌ر و فو‌قه‌رات و لات و پاتی سنه‌ی ره‌گه‌ڵ خۆ خست و په‌نای به‌ چیای هه‌ورامان برد. مه‌لا مسته‌فا شیخه‌لئیسلا‌میش ده‌گه‌ڵ نه‌جه‌ف قو‌لی به‌گدا، به‌ره‌و هۆردووی که‌ریم خان وه‌رێ که‌وتن که‌ وا بکه‌ن که‌ریم خان ده‌ست له‌ سنه و هه‌سەن عەلی خان هه‌لگرێ. ئەو دووانه له‌ گه‌ڵ باسی نه‌داری و به‌ده‌ختیی خه‌لکی سنه که‌ رۆمی تالانیان کردوون و هه‌یج ناشته‌بایان پێ نه‌هه‌شتوون و، زۆریشیان نازار داون، پێشنیاریان به‌ که‌ریم خان کرد که‌ وا باشه هه‌ر بشه‌یته‌ خزمی هه‌سەن عەلی خان و خوشکه‌که‌ی بخوازی و ئەگه‌ر به‌ مه‌سه‌له‌هه‌تی زانی، ژن به‌ ژن بکه‌ن و خوشکی که‌ریم خانیش بدری به‌ هه‌سەن عەلی خان و، بۆ هه‌میشه‌ نیوانیان خۆش بێت. که‌ریم خان له‌ وه‌رامی ئەم قسه‌ خۆشانه‌دا گو‌تی: خۆ ئیمه ده‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌ی ئەرده‌لانی زۆر له‌میژه‌ خزمین. سو‌یحان و یردی خان خزمی نزیکمان بوو، ئیتر خزمایه‌تی تازه‌کردنه‌وه‌ی بۆ چیه‌یه؟ به‌لام من ئاره‌زوومه

سهریک له مائه خالانی خۆم بدهم و چیبیان پیداوایست بئ بۆیان بکه م.
حهسهن عهلی خان ههر دواى ناردنى ئه و پاسپاردانه، مالم و منالى خۆى
ناردبووه قهلاى (قههتوره) كه زور قايم بوو. ههر كه پاسپاردانه كان
گه پانهوه و وهلامى كه ريم خانبيان بۆ گيتراوه و خه به ريش داکهوت كه وا
كه ريم خان به ره و سنه ريكه وتوو، بئ خوگرتن خۆى گه يانده قهلاى قهههتوو
و خۆى بۆ شه ر تاماده كرد.

له سبه يني ترا كه رۆژتيكى گهرمى ته مووزى هاوين بوو، كه ريم خان به
له شكه رهه پزايه سنه و ههرچى له دهست تالانى رۆمىيان رزگار ببوو،
موسلمان و گاور و جووى ساف له ساف تالان كرد و له وهندهى مابوو له
ويشى كردن. سوله پمان پاشاى هه لاتووش كه به چى پاي پالنگانه وه
سه رگه ران ده خولاوه، هاته سنه و ره گه ل كه ريم خان كهوت.

كه ريم خان مزگه وتى جومعهى سنهى كرده بنكهى خۆى و هه موو مزگهوت
و مه دره سه كانى ترى شار كرانه ته ويلهى ئه سپ و جئ خه وئ چه كداره كانى.
ههر كه سىيان له خزمانى حهسهن عهلى خان به ردهست كهوت يان كوشتىيان
يان به ليتدان و جه زه به نيوه گىيانىان كرد، ههرچى بۆى كرا رابكا،
هه مووشتيكى به جئ هيشت و هه لات.

خوسره و خانى كورپى ئه حمه دخان به هوميدى ئه وه كه رنكه كه ريم خان
ئو له جئگهى حهسهن عهلى خان له سه ر سنه دانئ، هه لئه هاتبوو. كه ريم
خان ناردى كه دلخوشى شىخ محهمه د وه سيمى بۆ بداته وه كه ده گه ل
خه لكه ئاواره بووه كان له هه ورامانه وه بيته وه سنه. خوسره و خان كه ده يزانى
كه ريم خان نيازى چيبه؛ له وه سه فه ره ده رفه تى هينا و ئيتر نه هاته وه.

كه ريم خان چهند كه يخودايه كى نارده لاي حهسهن عهلى خان كه شه ر
نه كا و بيته وه؛ به لام جوابى نه درا به وه. له تۆلهى ئه م ياخى بوونه، كه ريم
خان شىخالئى خانى به له شكريتكى زۆره وه نارده سه ر قهلاى قهههتوو. به لام
قه لاکه ئازوو قههى ته واوى هه بوو، سئ سه د پىاوى زۆر به كار و

پىاوماقووليشى تيدا بوو، پىاوانه وه دهست هاتن. تۆپ و تفهنگى له شكرى
كه ريم خان چى بۆ له گه ل قه لا نه كرا و گه مارۆده ر به نا هوميدى گه رانه وه.
هه ره ها له شكريتكىش كه چوبوونه هه ورامان بۆ به ردهست كردنى شىخ
وه سيم و هه و الا نى، زۆر خو پىر يانه شكان و به هه له داوان خو بان ده سنه
هاويشته وه. ئيتر كه ريم خان ههر به ته واوى له دين ده رچوو؛ ناگرى به ردايه
شارى سنه و زۆريهى خان و به ره و مزگهوت و مه دره سهى سنهى كرده
مشكى و خو له ميش. ئه وسا سنهى به جئ هيشت و روى كرده گه پرووس؛
حه مه ده مين خانى حاكمى گه پرووس و هه موو ره عيه ته كانى تالان كرد.
هينديك له ژن و كچه كانى خانى گه پرووسيشى به ديل و گرت و خورشيد
خانى كچى حه مه ده مين خانى به زۆر كرده ژنى خۆى. خانيشى له پاش
داركارى كردنيتكى زۆر، ده گه ل سليتمان پاشاى به به خسته تهك خۆى و
پرووى كرده عىراق.

پاش رۆيشتنى كه ريم خان، حهسهن عهلى خان له قه لا هاته ده ر و هاته وه
شارى سنهى ويران و سووتاو و تالان كراو. چارى ناچار خۆى گه يانده
ئازاد خانى ئه فغانى كه داواى پاشايه تيبى تازه ربايجانى ده كرد و خۆى كرده
يه كيتك له دۆست و هاو كارانى. ههر له وه سه روبه ندانه شدا سه ليم پاشاى
بابان به هه زار چه كداري كه وه خۆى گه يانده ئازاد خان و پوليتكى زۆرى پئ
پيشنيار كرد كه له باتيان ولاتى ئه رده لانى بداته دهست. ئازاد خان به پولئ
زۆر، چاوى له ئينساف و پىاوه تى نوقاند و حهسهن عهلى خانى دوژمنى
سه ليم پاشاى، ده سبه سه ته دايه دهس سه ليم پاشا و ئه رده لانيشى پئ
به خشى. سه ليم پاشا، حهسهن عهلى خانى نارده (قه لاچوالان). سه ر له
هه وه له وه زۆرى قه در ده گيرا؛ زۆر جارى وا هه بوو ده رده كهوت و ده چوو
راوى و ده گه راوه. به لام قسهى شو فاران كارى خۆى كرد، پاش حهوت
مانگ له زينداندا مانه وهى له سالى ۱۱۶۴ د كوژرا. ئيتر له وساو
سه ليم پاشا به خاتره مى به سه ر شاره زوور و مه لبه ندى بابان و ولاتى
ئه رده لان را ده گه يشت.

به گفته‌ی خوسره و بهگ، دواى ئه‌وه‌ی سه‌لیم پاشا ده‌ستی به‌سه‌ر ئه‌رده‌لاندا گرت. خالید پاشای بابان، وه‌زیری به‌غداى تاوکرد که وا بکا: ده‌وله‌تی عوسمانی حکومته‌تی بابانی بداتی. وه‌زیر کاری پیک هیتنا، سه‌لیم پاشا که دهرده‌کرا په‌نای به‌ نازادخان برد. له‌و ده‌مه‌دا بوو که که‌ریم خان هیترشى کرده سهر سنه و سووتاندى. خه‌لکی ولات له سه‌لیم پاشا راپه‌رین و دهریان په‌راند و که‌ریم خانى برای هسه‌ن عه‌لی خانیان کرده فه‌رمانه‌وای خو‌یان.

به‌لام له کتیبه‌که‌ی مه‌لا محممه‌د شه‌ریفی قازیدا نووسراوه: دواى ئه‌وه‌ی سه‌لیم پاشا له حوکم لادرا، سوله‌یمان پاشا حوکمی که‌وته‌وه دست. به ئه‌مه‌گذاری له هسه‌ن عه‌لی خان که له‌سه‌ر ئه‌و به کوشت چوو‌بوو تکای له داشته‌مرخانى ئۆزبه‌گ کرد که یاریده‌ی بدا و پیکه‌وه کارپکیان کرد که‌ریم خانى برای هسه‌ن عه‌لی خان بکه‌نه فه‌رمانه‌وای سنه. ههر ئه‌ویش نووسیویه که به حوکمی نازادخانى ئه‌فغانى، سو‌یحان ویردی خان سالى ۱۱۶۴ کراوته والیبی کوردستان. به‌لام که نووسراوه سو‌یحان ویردی خان سالى ۱۱۴۷ مردووه، ئه‌م قسه هیچ به‌عه‌قله‌وه نانووسی.

که‌ریم خان کوری عه‌باس قولی خان: که‌ریم خان چه‌ندی خوا هز کا، به‌دفعه‌ی و جوت قوشه و چوار مۆر و نامه‌رد بوو. لاساریک بوو گوئی به که‌س نه‌ئه‌دا. خویشی هیچی له فه‌رمانه‌وایی نه‌ده‌زانی. بو‌نمونه ده‌گی‌رنه‌وه: کابرایه‌ک شه‌و دزیکى له مالى خویدا گرتووه و ده‌ستی به‌ستووه و به دزه‌وه چۆته شکایه‌ت لای خان؛ به‌لام دزه خزمی کابرایه‌کی ناسیاوی خان بووه. خان فه‌رمانی داوه هه‌رتک گوئی مال دزراوی بریوه و دزی به‌ره‌لدا کردووه. وه‌ک باسمان کرد که له شه‌ری نیوان سه‌لیم پاشا و هسه‌ن عه‌لی خاندان، برابیم به‌گی وه‌کیل خوئی کردبووه هه‌مه‌کاره‌ی پالنگان و بیله‌وار و ببووه دۆستی عه‌شه‌رتی زه‌ند، دیسانه‌وه که‌ریم خانى زه‌ندی هان دا که بیته‌وه ویزه‌ی کوردستان. که‌ریم خانى زه‌ند سیسه‌ت سواری به‌سه‌ر کردایه‌تیبی یاروه‌یس خان نارده لای برابیم به‌گ؛ که ئه‌ویش دووسه‌د چه‌کداریکى

هه‌بوو. ئه‌و پینچسه‌ت چه‌کداره به‌ره‌و سنه هاتن و گه‌یشته‌نه گوندى دوشان. که‌ریم خانى ئه‌رده‌لان که ده‌خوئی رانه‌ده‌دی شه‌ر بکا. ده‌گه‌ل پیاوماقوولانی سنه‌یی، له به‌فر و سه‌رمای سه‌ختی زستاندا، بو‌هه‌ورامان رای کرد و له‌گوندی شامیان ئه‌و زستانه‌ی به‌وپه‌ری شه‌رزه‌بیبه‌وه برده‌سه‌ر. سه‌ره‌تای به‌هار خوئی گه‌یانه‌د شه‌ره‌زوور و په‌نای به‌پاشای ئه‌وی برد. ده‌لین ههر ئه‌و ساله که‌ریم خان مردووه و کوردستانى ئه‌رده‌لان بی حاکم ماوه‌ته‌وه. له سالى ۱۱۶۵ دا خوسره‌و خان کوری ئه‌حمه‌د خان و نه‌وه‌ی سو‌یحان ویردی خان سه‌ربه‌خو خوئی کردۆته والیبی کوردستان و سالیک به والیه‌تی ماوه‌ته‌وه.

له سالى ۱۱۶۶ دا سه‌لیم پاشای به‌به به‌یارمه‌تیبی نازادخانى ئه‌فغانى، سنه‌ی گرتوه و خوسره‌و خانى لى وه‌ده‌ر ناوه. سه‌لیم پاشای بابان چوار سال سنه‌ی له ده‌ستا بووه. ئه‌گه‌رچی زۆر له پیاوماقوولانی سنه له ولاتی بابان ده‌نیان. به‌لام ئه‌و خه‌لکه‌ی له ولات مابوو له سایه‌ی حوکمی سه‌لیم پاشاوه ته‌واو بووژانه‌وه و دوور له نازاوه و هه‌را خه‌ریکی که‌سب و کاری خو‌یان بوون. له سالى ۱۱۷۰ دا خوسره‌و خان به کۆمه‌گی محممه‌د هسه‌ن خانى قاجار خوئی کرده‌وه والیبی کوردستان و حوکمی بابانى له سنه بنه‌بر کرد.

تا ئیره ئه‌و میژووه بوو که‌مه‌ستوره خانم نووسیویه. وا ئه‌و باسانه‌ی که له‌مه زیادن و نایه‌توللا مه‌ردوخ باسی کردوون ده‌خه‌ینه پروو.

نایه‌توللا ده‌لی: سالى ۱۱۶۱- هسه‌نی عه‌لی خان برازای سو‌یحان ویردی خان به فه‌رمانی عادل شا کرا به‌والیبی کوردستان. له ۱۲ ی مانگی قوریانی ۱۱۶۲ دا ئیمام قولی خانى زه‌نگه‌نه به له‌شکریکى زۆروه هیترشى بو‌کرد. له‌شکری والی له بیله‌وار پیتشى پی گرت و ئیمام قولیبی شکاند و کرماشان و سونقر و کولیبی و که‌نگاوه‌ر و مه‌لایر و برودج‌دیش هاتنه به‌ر حوکمی والیبی کوردستان.

له ۱۳ می ۱۱۶۳ د میهره‌لی خانی بروجردی، دادی له ده‌ست
عه‌شهره‌تی زهند برده بهر حه‌سه‌ن عه‌لی خان؛ ئه‌ویش ده‌هاواربه‌وه چوو. له‌و
لایشه‌وه توشمال که‌ریم و اتا: که‌ریم خانی زهند، ده‌گه‌ل شی‌خالی خان و
ئه‌سکه‌نده‌رخان به له‌شکره‌وه هاتن و له مه‌لایر پیک هه‌لپه‌ژان. زهند شکان
و ۳۶ فه‌رمانده و ۱۸۰ چه‌کداری تریان کوژرا و، ماباقی هه‌لاتن.

له برانه‌وه‌ی سالی ۱۱۶۳ د ده‌لته‌تی عوسمانی سه‌لیم پاشای بابانی
به‌سه‌ر ولاتی بابانه‌وه دانا و سوله‌یمان پاشایان راونا. په‌نای به حه‌سه‌ن
عه‌لی خان هی‌نا و نایه‌توللاش هه‌ر ئه‌وه ده‌لته‌تی که مه‌ستوره خانم نووسیویه
تا ده‌گاته هاتنی فه‌ره‌ادخان بۆ لای والیی ئه‌رده‌لان.

ده‌لته‌تی: بۆ وه‌رامی نامه‌ی سه‌لیم پاشا، کوپ‌کی راویژ له شی‌خ وه‌سیمی
مه‌ردۆخی باپه‌ره‌گه‌وره‌م، برابیم به‌گی وه‌کیل، خوسره‌وخانی کوپ ئه‌حمه‌د
خان، جافر سولتان و پیاوانی گه‌وره‌ی تری کوردستان پیک هات.
زۆریه‌یان نه‌یانه‌و‌یست شه‌ر بکری؛ به‌لام مه‌لا حوسین (باپیری مه‌لا
عه‌باسی شی‌خه‌لئیسلام) و عه‌بدو‌للا سولتان به‌راز (زاوی حه‌سه‌ن عه‌لی
خان) له‌به‌ر کورده‌ناموسی و ده‌ست له په‌نا به‌ر نه‌دان، شه‌ر هه‌لده‌بژیرن.
حه‌سه‌ن عه‌لی خانیش ده‌چیته لای شه‌رخوازان و کار له‌کار ده‌ترازی و
چی‌رۆکی مه‌ستوره‌خانم رووده‌دا.

نایه‌توللا ده‌لته‌تی: له‌شکری که‌هیا و بابان سیزده رۆژ تالانی ولاتیان کرد
و نامووسی مه‌سیحی و جووله‌که‌کانیشیان ئه‌تک کرد.

برابیم به‌گی وه‌کیل که بیوه‌ مایه‌ی شکستی له‌شکری ئه‌رده‌لان و خۆی
ده‌ریاز کردبوو، چووو پالنه‌نگان و بیله‌وار و روانسه‌ری ده‌س به‌سه‌را
گرتبوو، قه‌لایه‌کیشی له ئالک بنیات نابوو. پاش رۆبشتنی عوسمانییان
و هاتنه‌وه‌ی حه‌سه‌ن عه‌لی خان بۆ سنه، ولایمی بۆ توشمال که‌ریم و
شی‌خالی خانی زهند نارد که ده‌رفه‌ته‌تۆله‌ی خوتان له والیی ئه‌رده‌لان
بستینه‌وه. له رۆژی ۱۳ ی په‌مزه‌انی ۱۱۶۴ به بیست هه‌زار سوار له

عه‌شایه‌ری کرماشان و زه‌نگه‌نه‌وه به‌ره‌و کوردستان هاتن. خان که زانیی
ده‌رۆست نایه فه‌قیه‌رفوقه‌راتی شاری ده‌گه‌ل قوتیبول عارفین شی‌خ محه‌مه‌د
وه‌سیمی مه‌ردۆخی (کوپی شی‌خ ئه‌حمه‌دی عه‌للالمه) په‌وانه‌ی هه‌ورامان
کرد.

لیه‌رده‌ا باسه‌که ناگۆپێ تا ده‌لته‌تی که‌ریم خان گه‌رووسی گرت و خورشید
خانمی کچی حه‌مه‌ده‌مین خانی به‌دیل برد و گه‌رایه‌وه و حه‌سه‌ن عه‌لی بوو
به‌دۆستی نازادخان و هاته‌وه سنه.

له سالی ۱۱۶۶ د عه‌لی مرادخانی به‌ختیاری له‌په‌ر هیش دینی و
کرماشان داگیر ده‌کا. کابرایه‌کیش له به‌غدا په‌یدا ده‌بی و بۆ خۆی ده‌لته‌تی
«من کوپی شاسولتان حوسینم و ناویشم شاسولتان حوسینی دووه‌مه و
ده‌بی بمه‌ شای ئیران». میرزا مه‌هدی خانی شقایی میژوو نووسه‌که‌ی
نادرشاه بروای پێ ده‌کا و ده‌گه‌ل خۆیا ده‌به‌یینه‌ته کرماشان.

عه‌لی مرادخان له‌م هه‌له ده‌رفه‌ت دینی؛ شای که‌سنه‌ناس پێش خۆی ده‌دا
و بۆ گرتنی کوردستان خۆ ساز ده‌کا. حه‌سه‌ن عه‌لی خان به‌و له‌شکره‌ شپ و
شه‌قه‌وه که هه‌یه‌تی خۆی ئاماده‌ی شه‌ر ده‌کا. که‌ریم خانی زهند که دوژمنی
قه‌سته‌سه‌ری عه‌لی مرادخانه، هه‌م بۆ کوتانی هه‌م بۆ دلده‌وه‌ی کوردان،
دیته‌ هانای حه‌سه‌ن عه‌لی خان و له هه‌وه‌ل پیک هه‌لپه‌ژاندا له‌شکری عه‌لی
مرادخان ده‌بیته‌تۆی هه‌رزن و لیک بلاو ده‌بی و شا حوسینی تاینیش
له‌مه‌یدانی بیله‌واردا ده‌کوژری. حه‌سه‌ن عه‌لی خان دیته‌وه سنه و که‌ریم خان
هیش ده‌باته سه‌ر کرماشان.

له سالی ۱۱۶۷ د نازادخانی ئه‌فغانی که له ئه‌سفه‌هان خۆی کردبوو
شا، نامه بۆ حه‌سه‌ن عه‌لی خان ده‌نووسی که ده‌یه‌وی چاوی پێ بکه‌وی.
خان که دۆستی له‌میژینه‌ی نازادخانه، ده‌گه‌ل چه‌ند پیاوماقوڵیکی سنه‌دا
وه‌ک مه‌لا مسته‌فا شی‌خه‌لئیسلام و عه‌بدو‌للا سولتان به‌راز و هی (تر).
ده‌چیته‌ ئه‌سفه‌هان. سه‌لیم پاشای ناوبراویش که له نازه‌ریاجان زۆری

یاریده‌ی نازادخان داوه و به هزار سواره‌وه له خزمه‌تیدایه، ده‌لی ئه‌گه‌ر
حه‌سه‌ن عه‌لی خانم پتی بفرۆشی چوار هزار تمه‌ن دده‌م. خان و هه‌والانی
هه‌ر ده‌گه‌نه ناو ئه‌سفه‌هانه‌وه ده‌گه‌ریتن. حه‌سه‌ن عه‌لی خان ته‌سلیمی سه‌لیم
پاشا ده‌که‌ن و مه‌لا مسته‌فا و عه‌بدو‌للا سولتانیسه‌ ده‌خنکیتن. سه‌لیم
پاشا به‌فه‌رمانی نازادخان ده‌بیتته‌ والیی کوردستان.

فه‌رمانه‌وایی سه‌لیم پاشای به‌به: سه‌لیم پاشا له ره‌جه‌به مانگی سالی
۱۱۶۷د به‌ره‌و کوردستان دیت و حه‌سه‌ن عه‌لی خانیش زنجیر له‌مل
ده‌نیریتته‌ قه‌لاچوالان و پاشا حه‌و مانگ حه‌بس ده‌یکوژن.

دوای چه‌ند مانگی خه‌لکی ولات شوپش ده‌که‌ن و سه‌لیم پاشا زۆر
به‌ره‌زیلی وه‌ده‌ر ده‌نیتن. سه‌لیم پاشا په‌نا به‌ حه‌مه‌حه‌سه‌ن خانی قاجار ده‌با
که‌ ئه‌ویش داوای شاه‌تیی ده‌کرد، به‌لکو سنه‌ی بداته‌وه. خوسره‌و خانی
کوری ئه‌حمه‌د خان که‌ هه‌موو ته‌مه‌نی له‌ خزمه‌ت کردن به‌ حه‌مه‌حه‌سه‌ن خان
گوزه‌راندوو، باسی نامه‌ری سه‌لیم خان بو محمه‌د حه‌سه‌ن خان ده‌کا و
تا ده‌توانی بو تی ده‌چیتتی.

حه‌مه‌حه‌سه‌ن خان له وه‌رامی خوسره‌و‌خاندان ده‌لی: تو هیتشتا حه‌مه
حه‌سه‌نت نه‌ناسیوه، چۆن ده‌کری چاو له چاکه‌ی تو بپۆشم و به‌دوژمنانت
بفرۆشم. خاترجه‌م به‌ فه‌رمانه‌وایی کوردستان کالایه‌که‌ پر به‌بالای تو و
ده‌به‌ر که‌سی تر ناکری. سه‌لیم پاشا جواب ده‌کری و فه‌رمان و خه‌لات
ده‌دریتته‌ ده‌ست خوسره‌و‌خان و به‌هیتز و پیتی زۆره‌وه ره‌وانه‌ی مه‌له‌ندی باب
و باپیرانی ده‌کریته‌وه.

(له‌میژووی ئایه‌توللا‌دا، ده‌کوله‌که‌ی ته‌ریشدا ناوی که‌ریم خانه
به‌دغه‌ره‌که‌ نه‌هاتوو که‌ مه‌ستوو‌ره خانم باسی کردوو. حوکم له‌ حه‌سه‌ن
عه‌لی خانه‌وه باز ده‌داته‌ سه‌ر خوسره‌و‌خانی ئه‌رده‌لان).

خوسره‌و‌خانی دووه‌م: کوری خان ئه‌حمه‌دخان و نه‌وه‌ی سویمان ویردی خان
بوو. وه‌ک باس کرا سویمان ویردی خان زۆری کور هه‌بوون، هه‌ر له‌ زه‌مانی

خویدا خان ئه‌حمه‌دخانی کوری چووبوو و لاتنی عوسمانییان و له‌په‌نا
ئیمامان ده‌ژیا (وا دیاره له‌ نه‌جه‌ف و که‌ره‌لا بووه - هه‌ژار) دوو کوری
له‌پاشا به‌جی ماون به‌ناوی: خوسره‌و‌خان و ره‌زا قولی خان. سویمان ویردی
خان خوسره‌وی زۆر خوێشده‌ویست و له‌ هه‌موو کوره‌کانی تری پتر ریز لی
ده‌نا و هه‌میشه‌ به‌قه‌د و بالایدا هه‌لده‌گوت و ده‌یگوت: خوسره‌و پیاویکی
زۆر ژیتیه‌تیبیه‌ و دوای من ئه‌و جیگه‌م ده‌گریته‌وه.

به‌لی له‌ ۱۱۷۰د خوسره‌و‌خان شوپنه‌که‌ی باپیره‌ی گرتوه‌ه. هه‌موو
خه‌لکی ولات، گه‌وره‌ و گچکه‌ که‌وتنه‌ خویشی و شادییه‌وه. ئه‌وانه‌ی
ئاواری ولاتانیسه‌ بیوون، هاتنه‌وه و ده‌سکرایه‌وه به‌ئاوه‌دانکردنه‌ی ویران و
کیتلانی زه‌وییان و هیچ که‌س له‌ زولم و زۆر نه‌ده‌ترسان و به‌خاترجه‌می
ده‌ژیان. خانی تازه تا سنه‌ باش ئاوه‌دان ده‌بیتته‌وه بنکه‌ی خۆی برده‌ حه‌سه‌ن
ئاوا. ته‌نیا که‌سیک که‌ سه‌ری وه‌به‌ر بای خان نه‌هیتنا، ره‌شید به‌گی وه‌کیل
کوری برام به‌گه‌ وه‌کیله‌که‌بوو، که‌ گوتمان پاشا شکانی حه‌سه‌ن عه‌لی خان
خۆی کردبووه هه‌مه‌کاره‌ی پالنگان و ئه‌له‌ک و روانسه‌ر، وه‌ختی برام به‌گ
به‌ ده‌ستی سه‌لیم پاشا کوژرابوو، ئه‌م حه‌مه‌ره‌شیده‌ی کوری له‌ جیتی باوکی
ئاغایه‌تیی ئه‌و ناوه‌ی ده‌کرد. جگه‌ له‌ ره‌شید به‌گه‌ میهرعه‌لی سولتان و
خوسره‌و به‌گی ئامۆزای ره‌شید به‌گیش یاریکاری ره‌شید به‌گ بوون و
زۆریان گوی به‌فه‌رمانی خان نه‌ده‌دا.

خوسره‌و‌خان به‌ ته‌گبیر و رای پیاوماقوولان بریاری دا ئه‌و دوو خزمانه‌ی
ره‌شید به‌گ که‌ ئازاوه‌چی بوون ته‌می بکا. رۆژیک له‌ مه‌جلیسه‌دا که
میهرعه‌لی خان لای خان بوو به‌فه‌رمانی خان گیرا و خرایه‌ به‌ندیخانه‌وه.
کۆمه‌لیکیشی چه‌کدار نارد خوسره‌و به‌گی بو بگرن. خوسره‌و به‌گ ده‌ستی
نه‌دا و ده‌ستی کرده‌وه، گرتیان و هه‌ر له‌وئ سهریان بری و سه‌ره‌که‌یان بو
خان هیئا، به‌فه‌رمانی خان، میهرعه‌لی خانیش به‌ده‌ردی خوسره‌و به‌گ برا و
مالی هه‌ردووکیان ده‌سی به‌سه‌ردا گیرا.

دیسان ته‌شقه‌له‌ی نازادخان: خوسره‌و‌خان لی برابوو تو‌له‌ی خۆی له‌ سوله‌یمان

پاشای بهبه بکاتهوه، هیرشی دهرده سهر رهعیته و قهلهمیرهوهکهی. سولهیمان پاشا چوو ه بن کلیشهی نازادخانهوه که بیته سهر سنه. سولهیمان پاشا دوو ههزار کهسیکی کۆکردهوه، همه رهشید بهگی وهکیلیشی رهگه ل کهوت؛ لهشکری ئهفغانیش پهیدا بوون. دهوری قهلائی حهسه نابادیان دا که خان لهویدا قایمه کاریبی خوئی کردبوو. چل رۆژ ئابلوقهه قهلا درا، خوسرهوخان وهلامی بو شیخالئی خانئی زهند نارد که له ههمه دان بوو تاوه کو دهانای بی. لهشکری زهند هاتنه هاواری. نازادخان که ئه و خه بهرهی زانی دهستی له ئابلوقهه قهلا بهردا و راکه ئه ما راکه!

شیخالئی خان کهوته شوینی و مهرومالاتی سولهیمان پاشای وه بهر هات، بهتالانی برد و گهراپهوه ههمه دان. خوسرهوخانیش حهسه سالیح بهگی کهمه رهیی که له و شه رهدا یاریدهی رهشید بهگ و ئهفغانانی دابوو، گرت و ههردووک چاوی کۆلی.

دهلین له رۆژانی ئابلوقهه دانی قهلا دا، ههموو رۆژتیک سواریکی ئهفغانی دههاته مهیدان و بانگی دهکرد کی دهخوئی راده بیینی بیته شه ری من؟ ههر کهس دهچوو دهکوژرا. تا رۆژتیک محهمه داغای جلوه واری تایبه تی خوسرهوخان کورده ناموسی ههلی دهگری، بیدهنگ دهچیتته تهوبله و ئهسپی تایبه تی خان و چهکی شانی خان دهبه و له قهلا دهردهچی. ده بیته ههرا دهلین: ئه و نامه رده بی ئه مه گه چهک و ئهسپی خانئی رفاند و خوئی گه یانده دوژمنان. بهلام (جله و دارم جلوه و دار بی)، بی سیو و دوو بهره و کابرای ئهفغانی ئهسپی تاودا و شیرتیکی داهینایه سهری ئهفغانی وهک خه یار داهینا و سهره کهی رفاند و گه یانده یهوه قهلا و هاویشتیبه بهر قاچ و قولی خان. زۆری ئافهرین لی کرا و پلهی تایبه تی میرئاخویری خانئی پی درا. وا له و ساوه تا ئیستاش که زهمانی رهزا قولی خانئی کوری خوسرهوخانی کوری ئامانوللاخانی کوری خوسرهوخانی سیهه مه، و اتا دهبه چوار والی و نهو هت و ههشت سالی پی چوو پلهی میرئاخویری ههر هی خو بیانه و میراتی ئه و باپیره یانه بو یان ماوه تهوه؛ که ئه مرۆ رۆسته م بهگ میرئاخویره.

میژوو ه ئه رده لانه کهی خوسره و بهگ دهلی بهر له و کاره، محهمه داغای ناوبراو له لایهن خوسره و خانه وه نارد رابوو له لای نازادخان که دهستی له قهلا بهردا و به خوژیایی خوئی ماندوو نهکا و چیتیش موسولمانان به کوشت نه دا، له ئابلوقه دان چی بو ناکری و ئابرووشی دهچی. نازادخان له شات و شووتی محهمه داغای سهری لی شیواوه و گوتوبه: خاک به سهری نازاد، وهک خوسره و خان فه رمویه ئیتر وازی له قهلا هیناوه و چی بو نه کراوه. دوا ی ئه م رووداوه شیخالئی خان که له ههمه دان خه ربکی تاوه دان کرد نه وهی شاربووه، پول و بژیوتیکی زۆری له کوردستان ئه ستان دووه.

جا چونکه له و مابهینه دا خان بو خوئی له ولات دوور کهوت بووه، کاروباری سنه و قهلائی حهسه ن ئابادی دابوو دهستی میرزا عهبدو لالی وهزیر - که له دایکه وه باپیری منه (یانی مهستوره - ههژار) و یوسف بهگ. ئه وانیش له چنگ باجگرانی زهن دیسه کان وه گیان ها تبوون، ژن و مالی خوسره و خانیا ن له قهلائی حهسه ن ئاباد به ره لاکرد و بو خو یان رایان کرده شاره زوور. خوسره و خان به په له گه راپه وه قهلا و مالی خوئی و داروده سته ی لینا و هاته وه شار و چونکه ئه و قهلا یه زۆر ده بووه لانه ی ئاژاوه، فه رمانی دا داریان به سهر به رده وه نه هیشته که تانیستاش تاوه دان نه کراوه ته وه.

که ریم خانئی زهند و محهمه داغای خانئی قاجار، ههردووکیان سهریان له پادشایه تی دهخورا؛ بهلام جاروباره پیکه وه ریک ده کهوتن. ئه م ریک کهوته شه زوو تیک دهچوو. تا دوا جار بوو به شه ریان. لهشکری محهمه داغای حهسه ن خان شکا و بو خوژی کوژرا. ئییران به خروپری دهس که ریم خان کهوت و شاری شیرازی کرده پیته ختی خوئی.

سولهیمان پاشای بهبه ههلی بو ره خسا دیاری و پیشکیشی زۆری بو که ریم خان نارد و داوای لی کرد به خزمه تکاری خوئی قبول بکا و سنه ی بداتی. که ریم خان له داخی ئه وه که محهمه داغای حهسه ن خان، خوسره و خانئی کردبووه والی، بی فوو له دۆ کردن له سالی ۱۱۷۷ دا فه رمانی والیه تی

کوردستانی بۆ سوله‌یمان پاشا دەرکرد.

هەر ئهو ساکەش که ئەحمەد پاشا لەسەر شارەزور دەرکرا، سوله‌یمان پاشا شارەزوریشی خستە سەر قەڵەمپەوی خۆی. وەزیری بەغدا تەواو لەم کارە پکی هەستا. بە بیست هەزار چەکداری ینگی چەری و عەشایر و عەرەب و تۆپ و تۆپخانە، که ئەمین پاشای مووسل و، عەبدوللا پاشای زەهاویشی دەرگەڵ خۆیا هینابوو، بەرەو شارەزور و کوردستان هات و، لە کفری تۆردوبەزی کرد.

سوله‌یمان پاشا بە دە دوازدە هەزار سواری ئەردەلانی و بابانییه‌وه بەرەنگاریان بوو. لەشکری بابان و ئەردەلان شکا و زۆر لە پیاوه سەرناسەکانیان کوژران، یان بەدیل گیران. هەرچی بووشیان، پۆمی بە تالانی برد.

وەزیری بەغدا که ناوی عەلی پاشا بوو دواي ئهو سەرکەوتنە، ئەحمەد پاشای برای سوله‌یمان پاشای کردە حاکمی شارەزور. بەلام زۆری پێ نەچوو سوله‌یمان پاشا دیسان هیرشی برده سەر شارەزور و ئەحمەد پاشای پاون و خۆی کردەوه بەهەمەکارە شارەزور و ئەو مالانەیی که چەند سال و زەمان بوو لە سنە ئاواره ببوون و چوونە شارەزور و هێشتان هەر لەوێ مابوون، هینانییه‌وه شوپین و پتی پیشووی خۆیان.

سوله‌یمان پاشا هیندییک جار لە سنە و هیندی جار لە شارەزوری پادەبوو. عەلی خانی کوری وەکو دەگریونان بە مالەوه ناردبوو شیراز. حەسەن بەگی کورپیشی بەسەر سنە پادەگەشت.

لە سالی ۱۱۷۸دا، شەویک لە شارەزور کابرایەک بە ناوی فەقی برايم خۆی ئەخاتە ناو مالی سوله‌یمان پاشا و بەر خەنجەری ئەدا و ئەیکوژی. پاش کوژرانی ئەو، حەمەپاشای برای لە شارەزور بوو بەجینشینی؛ عەلی خانی کوری پاشاش که لە شیراز بوو، بەئیجازەیی کەریم خان هاتەوه کوردستان و بۆ ماوهی سالییک مایه‌وه. بەلام بەکاری گەورەیی نەدەهات.

حەمەرشید بەگی وەکیل و میرزا عەبدوللای وەزیر و میرزا سادقی موستەوفی، خۆیان گەیانده باره‌گای کەریم خان و کاریکیان کرد عەلی خان لە کار بەرکەنار کړی. پاشان خوسرەوخانیان پەیدا کردەوه، که لە کوردستان هەلۆدەابوو. لە سالی ۱۱۸۰دا هینانییه‌وه و کرایه‌وه بە والیی ئەردەلان - تا ئێره میژووی ئەردەلانی مەستورەخانم بوو.

میژووی ئایەتوللا مەردۆخ لە چەند شوپینیکدا جیاوازیی دەرگەڵ نو سراوی مەستورەخانمدا هەیه که بە لامه‌وه پیکوپیکتره. ئەو دەلی: خوسرەوخان لە مانگی محەرەمی ۱۱۶۸دا بە فرمان و خەلاتی محەمەد حەسەن خانی قاجاره‌وه و دوو سەت سوار شاسەییان، بەسەرکردایەتی عەباس خان که یاریده‌ی بدن هاتەوه کوردستان و بوو بە فرمانپه‌وا. براه‌کیشی هەبووه بەناوی رەزا قولی خان. ئەحمەدخان پیاویتیکی زۆر ئازا و بە مشور بوو؛ هینمی و بووژانەوه‌ی بۆ ولات گەرانده‌وه. خەلکی ئاواره گەرانەوه مالی خۆیان. هەموو کەس سەری وەبەر باری هینابوو. تەنیا دوو نامۆزای حەمەرشید بەگی وەکیل نەبێ بەناوی خوسرەو بەگ و میهرەلی بەگ که لە بنه‌وه ئازاوه‌یان دەنایه‌وه و دژی خان خەباتیان دەکرد. خوسرەوخان فرمانی گرتنی دان. میهرەلی گیرا، خوسرەو دەستی کردەوه و دوو کەسی بەخەنجەر زامار کرد؛ بەلام پزانه‌وه‌ی سەری و سەریان پری. ئەوسا میهرەلی خانیشیان کوشت و مالەکه‌یان دەست بەسەردا گرتن.

هەر لە سالی ۱۱۶۸دا ئازادخانی ئەفغانی لە ترسی کەریم خانی زەند و هەرەشەیی حەمەحەسەن خانی قاجار، ئەسفەهانی واز لێ هینا و بەرەو ئازەریایجان دەرچوو؛ لە پیکه‌دا سوله‌یمان پاشا خۆی گەیانده‌ی دنی دا سنە بگری. بە دوو هەزار سواری بۆ گرتنی سنە دیت و قەلای حەسەن ئاباد ئابلقه‌ دەدا. خانی ئەردەلانییش بەر لەوه ئازاد خان بگاتە بەرەوه، قەلا دادەبەستی و خەلکیکی زۆریش بۆ هیمداد بانگ دەکا. حەمە رشید بەگ و حەمەسالیح بەگیش لە دژی خوسرەوخان رەگەڵ ئازادخان دەکەون. دوازدە پوژان قەلا ئابلقه‌ دەدری؛ بەلام هیچ لایەک چییان بۆ دەرگەڵ یەکتەر ناکرێ.

نایه توللا دواي گيپرانه‌وه‌ي چيپروكي محهمه‌د ئاغاي جله‌ودار و سه‌رپه‌راندني كايبراي ئه‌فغان ده‌لي: له هه‌موو لايه‌كه‌وه چه‌كداراني كورد بو هيممادي خان هاتن. هه‌ر له‌و سه‌روبه‌نده‌شدا. شيوخالي خاني زه‌ند له هه‌مه‌دانه‌وه بو ياريدهي خاني نه‌رده‌لان گه‌يشت، نازادخان زانيبي خوي پي راناگيري، ده‌ستي له ته‌ماحي كوردستان و قه‌لا به‌ردا و چوارناله به‌ره‌و نازه‌ريابجان په‌وي. خوسره‌وخان له قه‌لا هاته‌ده‌ر و دايه دووي نازادخان و ده‌گه‌ل شيوخالي خاني زه‌ند كه له لاي ئه‌سفه‌نداباده‌وه هاتبوو تا سنوري گه‌پروس، پراوه‌دووي نازادخانيان كرد. نازادخان به‌رده‌ست نه‌هات؛ به‌لام هه‌رچي چه‌ك و مالي له‌شكري بوو، ده‌ست له‌شكري كورد و زه‌ند كه‌وت. خوسره‌وخان هاته‌ سنه؛ به‌لام شيوخالي خان په‌لاماريكي برده سه‌ر سوله‌يمان پاشا و هه‌رچي مه‌ر و مالاتي بوو به تالاني برد و له رپه‌گه‌ي مه‌راغه‌وه گه‌يشته‌وه هه‌مه‌دان.

خوسره‌وخان ئه‌م شه‌ره‌ي، به‌نامه‌يه‌ك بو حه‌مه حه‌سه‌ن خاني قاجار باس كرد، خاني قاجار نزيكه‌ي سي هه‌زار قه‌ن و ئه‌سپي به‌ زين و په‌شمه‌ي زيو و زير و خه‌لاتي تره‌وه بو خوسره‌وخان نارد. شيوخالي خان له باتي ئه‌و ياريدده‌دانه‌ي سه‌نهييان. بي پسانه‌وه داواي گه‌نم و دار و باري خانوو كردن و بيگار له خه‌لكي سه‌نه ده‌كا. خوسره‌وخان به ولاتا ده‌گه‌را كه دلخوشي په‌عيه‌تان بداته‌وه و به‌سه‌ريان كاته‌وه. كاري سه‌نه و قه‌لاي حه‌سه‌ناباد به مييرزا عه‌بدووللاي وه‌زير و يوسف به‌گ ده‌سپييري. ئه‌و دوانه‌ش له بر و به‌هانه و بيگار و سه‌رانه‌ي شيوخالي خان سه‌ر ده‌رنابه‌ن؛ بي ئاگادار كردني په‌زا قولي خان و مال و مندالي خان، سه‌نه به‌جئ ده‌هيتلن و ده‌چنه شاره‌زور. خوسره‌وخان ديتته‌وه قه‌لا چول ده‌كا و بو شار ده‌گه‌رپته‌وه و فه‌رمان ده‌دا قه‌لا بروخينن نه‌وه‌ك روتيك دوژمن به‌هه‌ري لي بييني.

حهمه‌حسه‌ن خاني قاجار و شيوخالي خان كه به فه‌رماني كه‌ريم خان بو پي‌ك هه‌لپه‌زان دوو براي كوردي (ئه‌سته‌رابادي) به‌ناوي: سه‌بز عه‌لي و محهمه‌د عه‌لياغاي ده‌وه‌للوو - يان دولوو - له يازده‌هه‌مي مانگي جيمادي

به‌كه‌مي سالي ۱۱۷۲هـ حهمه‌حسه‌ن خانيان كوشت و كه‌ريم خان بوو به هه‌مه‌كاره‌ي ئيران و شيرازي كرده پي ته‌خت.

خوسره‌وخاني نه‌رده‌لان ترسي ري نيشت؛ كه‌وته خوي و له‌شكر و سه‌نگه‌ري ساز ده‌كردن. كه‌ريم خان كه زانيبي خان ليني ترساوه. به پياوي خويدا فه‌رماني واليه‌تي كوردستان و خه‌لاتي بو نارد و خاتره‌مي كرد كه هيچ ترسي نه‌بي. له سالي ۱۱۷۳هـ كاتي كه‌ريم خان له تاران‌وه ده‌چووه چه‌مه‌ني سولتانيه، خوسره‌وخان نه‌حهمه‌دخاني كوري خوي به ديارى و پيشكيشي زوره‌وه ناره‌ه خزمه‌ت كه‌ريم خان.

له سالي ۱۱۷۶هـ سوله‌يمان پاشا هيري پي مه‌ريوان هينا: به نياز بوو كوردستان داگير بكا. خوسره‌وخان به له‌شكريكي كه‌مه‌وه پيشي پي گرت و له مه‌ريوان به‌گزيده هات و سوله‌يمان پاشاي شكاند و پاش زيانتيكي زور له ولاتي ده‌رپه‌راند.

سوله‌يمان پاشا بو تولهي ئه‌و شكانه‌ي خوي هاويشته مالي كه‌ريم خاني زه‌ند و زوري بو خوسره‌وخان تي چاندو سي هه‌زار قه‌نيسي دا به كه‌ريم خان و كوردستاني لي كړي، سوله‌يمان پاشا كرا به واليي كوردستان و خوسره‌وخانيان برده شيراز.

هكومه‌تي سوله‌يمان پاشا: سالي ۱۱۷۷هـ سوله‌يمان پاشا شه‌ش مانگ واليه‌تبي سه‌ني كرد و هيري پي برده سه‌ر شاره‌زور، نه‌حهمه‌د پاشاي براي خوي لي وه‌ده‌ر نا كه عه‌لي پاشا وه‌زيري به‌غدايه به‌سه‌ر شاره‌زور به‌وه دانابوو. عه‌لي پاشا به بيست هه‌زار سواره‌ي عه‌ره‌ب و عه‌شايره‌وه و ئه‌مير پاشاي موسل و عه‌بدووللا پاشاي زه‌هاو به چه‌كداراني خويانه‌وه ديتنه سه‌ر سوله‌يمان پاشا. له‌شكري سوله‌يمان پاشاش هه‌مه با هه‌م دوو هه‌زاره، زور زوو ده‌شكين. نه‌حهمه‌د پاشا ديتته‌وه سه‌ر شاره‌زور. پاش گه‌رانه‌وه‌ي له‌شكري عوسماني به ماوه‌يه‌كي كه‌م دووباره سوله‌يمان پاشا هيري ده‌كاته شاره‌زور و نه‌حهمه‌د پاشاي لي ده‌رده‌كا و خوي به‌سه‌ر شاره‌زور دا

دهسه پیتنی.

نایه توللا دهلی: فقهی برابیم ناویک که بیستوویه سوله یمان پاشا ههز له ژنه که ی دهکا سالی ۱۱۷۸ شهو له خه ودا پاشای وه بهر خه نجهر دا و نه بهیشت له خهوی یه کجاری بیبهش بیت. همه پاشای برای سوله یمان پاشا له شاره زوور و عهلی خانی کوری سوله یمان پاشا به کوردستان دوو سال حوکمیان کرد.

له سهر شکایه تی همه ره شهید به گی وه کیل و میرزا عه بدوللای وه زیر و میرزا محمهد سادق مسته و فی، عهلی خان له والیه تی خرا و خوسره و خان که له شیراز ده ژیا، کرایه وه والیه کوردستان - باسه که ی نایه توللا دوایی هات.

خوسره و خانیه دووهههه یو جاری دووهههه: نه مجاره ماوه ی یازده سال به و په پری خویشی و سه رکه و تنه وه والیه تیبی کرد. ولاتی نه و نه ده نان و پر پیت و به ره که ت کرده وه که به ههشت به غیلی پی به ری. له و کارانه ی که له وه زمانه دا له سنه کردوویه: خان و به ره ی بنکه ی فه رمانه وایی بووه که ئیستا به ناوی تالاری به ره و ته پوله ناو ده بری. همه مام و مزگه و تیبکی به پالته وه بنیات ناوه. چوارباغیکی ئیجاد کردووه که له دنیا وینه ی نه بووه. نه م چوار باغه هه رما بوو؛ ناوی باغی مهیدانی لی نرابوو. من (مه ستوره) به منالی ده چومه سه بری نه و باغه. به راستی باغ بوو گالته نه بوو؛ جوگه ناو به ناو داراندا به ههشتی خوی به بیر دینایه وه، به لام به داخه وه ئیستا شوینه واری کویر بوته وه، بوو بته درکاوه. (شیاوی باسه: ناسر خانی نازاد پور ده لی: له سهت و په نجا سالیک له مه و به ره وه نه و شوینه بوته گه ره کیکی شار و ناوی گه ره کی چوارباخه).

سالی ۱۱۹۱ که ریم خانی زه ند په لاماری به سرای دا. ده و له تی عوسمانی به وه زیری به غدا ی سپارد که هیرش به ریتته سه ر سنوره کانی ئیران. همه پاشای بابان به لئین به وه زیری به غدا ده دا که کوردستانی

نه رده لانی بو بگری. له شکرکی زوری ره گه ل ده خه ن و پول و نه رزاقی زوری ده ده نی که نه و کاره یان بو بکا.

همه پاشا هه ر له مه ریوان و بانه وه ده ست به کوشتار و تالان ده کا. خوسره و خان خه بهر به که ریم خان ده دا و بو خویشی به دوو سی هزار چه کداری نه رده لانییه وه ده چیتته به راییه هیترش به ران. له ریگه دا چند چه کداریکی له شکرکی مه راغه و گه پرووسیان ده گه ل ده که وی که یارمه تیبی بکن. له شکرکی خانی نه رده لان له قه راخ زریواری مه ریوان تووشی دوژمن هات.

همه پاشا به دو ازده هزار سواری شه رکه ری بابانی و عوسمانی و ینگه چه ری و عه ره به وه هجومی کرد. شه ریکی زور خه ست و خویناوی پرووی دا له شکرکی مه راغه و گه پرووس زور زوو کلکیان ده گه لوز گرت و به ره و مال قاچان دیان. ئیتر بازار شیوا؛ له شکرکی نه رده لانیسه وره یان له ده ست دا و ناچار پشتیان کرده دوژمن و زور پیای به کاریان لی کوژرا و به دلیل گیرا. میرزا عه لی و میرزا مه هدی، کورانی میرزا عه بدوللای وه زیر و نه سروللا به گی کوری یوسف به گ و همه ره زا به گی نه رده لانی و عه بدوللا به گی مونس، له ریزی کوژرا وه کان بوون. میرزا نه حمه د کوره گه وه ی میرزا عه بدوللا زور له سه رناسانی تر، له به دلیل گیرا وه کان بوون. خوسره و خان به شکسته ی له شکره وه هاته وه سنه.

همه خان له شه رگه خیه تی لیدا و مایه وه؛ زور له توله ی که ریم خان ده ترسا، بو ماوه یه ک مه ریوانی کرده بنکه ی خوی. که ریم خان پر یاری دا رومی و بابانیان بو هه میشه ته میج بکا. سادق خانی برای به له شکرکی که وه به ره و به سرا نارد. فه رمانی به عه لی نه زه ر خان دا که له ریگه ی مه نده لیبیه وه هیرش به ریتته سه ر به غدا. به که لبالی خانی کوری شیخالی خان و عه لی مراد خانی زه ندی سپارد که له کوردستانه وه برۆن و بابانیان بو بابیان ته میج بکن.

سابق خان زور زوو بهسرای گرت، پیاوه‌کانی کوشتن و ژنه‌کانیانی به‌دیل هینا و هاته‌وه لای که‌ریم خان و نافه‌ربنی لی کرا.

ع‌لی خان ه‌هر له‌س‌هر سنووره‌وه تالانی کرد و ویرانی کرد تا گه‌یشته سی فرسه‌خی شاری به‌غدا و دیلیکی زوری رومیانی بو شیراز نارد.

که‌لبالی خان و ع‌لی مرادخان که هات‌بوننه کومه‌گی خوسره‌وخان، ه‌هرچ‌ند همه‌پاشا داوای ناشتی کرد و گوتی په‌شیمانم به‌هره‌ی نه‌دا. له‌شکری ز‌ند و خوسره‌وخان له‌س‌هره‌تاکانی ره‌جه‌به‌مانگی سالی ۱۱۹۱دا به‌ره‌وه همه‌پاشا بزوتن. خوسره‌وخان پیشایی له‌شکر بوو.

همه‌پاشا بی شهر ه‌للات و، ز‌ند و نه‌رده‌لانی گه‌بینه قزل‌جه؛ که پینج فرسه‌خی قه‌لاچوالانه، له‌وتیوه لوتفالی خانی کوری سوبحان ویردی خان که مامی خوسره‌وخان بوو، به‌چ‌ند چه‌کدارت‌که‌وه وه‌شوتن ه‌للاتوان که‌وت. گه‌یشته قه‌ره‌داغ؛ سوکیک ویران و تالانی کرد. له‌وه سه‌روبه‌نده‌دا، گورگالی به‌گی جل‌ه‌وداری که‌ریم خان، ولامی که‌ریم خانی بو‌س‌هرداران هینا، که؛ چونکه ده‌ولته‌تی عوسمانی ده‌خاله‌تیان به‌که‌ریم خان کردوه و، داوای ناشتی و شهر ویستان ده‌کهن، ده‌بی بگه‌رتنه‌وه سنووری ئیران و ده‌ست له‌ولاتی عوسمانی به‌رده‌ن.

داوای نه‌وه فه‌رمانه، ع‌لی مرادخان چووه کرماشان. که‌لبالی خان و خوسره‌وخان هاتنه گوندی زاغه که سه‌ر به‌ولاتی نه‌رده‌لانه. دوو مانگی پی چوو، ولامیکی که‌ریم خان هات که چونکه عوسمانی ده‌گه‌لمان پیک نه‌هاتون دیسان هیرشیان بو‌به‌رن.

دیسان که‌لبالی خان و خوسره‌وخان و ع‌لی مرادخان که خوسره‌وخان پیش‌ره‌وو بوو، زوو روویان کرده شاره‌زور. همه‌پاشا قه‌لاچوالانی چول کرد. سه‌سن پاشای وه‌زیری به‌غدایه که‌هیا (فه‌رمانده‌ی له‌شکر)ی به له‌شکریکی زوره‌وه نارد یارمه‌تی همه‌پاشا. همه‌پاشا هومیدیکی دهل گه‌را و سه‌نگه‌ری گرت و به‌نیازی شهر خوی ناماده کرد. نه‌حمه‌د پاشای

برای همه‌پاشا خوی له‌رومیانیان دزیه‌وه و هاته لای دوژمنیان و بوو به هاوکاری ز‌ند و خوسره‌وخان.

رومی و همه‌پاشا ه‌هر که زانیان دوژمنیان گه‌بیوه‌ته سه‌ر، له‌شه‌وت‌کدا خویان ده‌ریاز کرد و، ولاته‌که ده‌ست له‌شکری ئیران که‌وت. ئاواپیسه‌کان سوتیندران و مال تالان کران و زوریش ژن به‌دیل گیران. به‌تکای خوسره‌وخان، دیله‌کان نازاد کران و هیندیکی که‌سیشی که‌ده‌دیت حالیان خوشه ده‌گه‌ل خو‌هینانه سنه.

پاش نه‌وه سه‌رکه‌وتنه، نه‌حمه‌د پاشا که‌را به‌حاکمی شاره‌زور و ره‌زا قولی خانی برای خوسره‌وخانیان کرده یاریکاری؛ که تا دای ده‌مه‌زرتینی لای بمینتی. ره‌زا قولی خان پاش دوژمن ه‌له‌وه‌ژاردن و سه‌قام گیرکردنی نه‌حمه‌د پاشا، گه‌رایه‌وه ولات. به‌لام له‌میژووی قازیدا ده‌لی: پاش ماوه‌به‌ک له‌م رووداوه. همه‌پاشا خوی کرده نو‌که‌ری که‌ریم خان و داوای لی کرد که نه‌وه له‌جیگه‌ی نه‌حمه‌د پاشا دانیت.

وه‌زیری به‌غدا که نه‌مه‌ی بیسته‌وه خ‌للات و له‌قه‌بی پاشای بو‌نه‌حمه‌د پاشا نارد و کردیه س‌رداری ولاتی بابان. همه‌پاشا هاواری بو‌که‌ریم خان برد. نه‌ویش ع‌لی مرادخانی به‌له‌شکریکی زوره‌وه ره‌گه‌ل خست. نه‌حمه‌د پاشا له‌به‌ریان ه‌للات و شهری نه‌کرد، ع‌لی مرادخان هاته‌وه شیراز.

نه‌حمه‌د پاشا به‌هیمدای له‌شکری رومیانیان ده‌دیسانه‌وه هاته‌وه سه‌ر شاره‌زور. دیسان ع‌لی مرادخان چووه جه‌سته‌ی. شهر قه‌وما و ع‌لی مرادخان به‌دیل گیرا و زنجیر له‌مل به‌ریکرایه به‌غدا. وه‌زیری به‌غدا زوری قه‌در گرت و پاش دوازه روژ به‌ره‌ل‌دای کرد که بجیت‌ه‌وه شیراز. که‌ریم خانی ز‌ند له‌وه زور رقی ه‌ه‌ستا. همه‌شه‌فیع خانی ز‌ندی به‌دوازه ه‌ه‌زار چه‌کداره‌وه نارد یاریده‌ی همه‌خان. له‌زستانیکی زور سارد و با و بو‌راند گه‌یشته کوردستانی سنه و دوو مانگ له‌وی مایه‌وه. له‌سه‌ره‌تای خاکه‌لیوه‌ی به‌ه‌ارا خوسره‌وخانیسی ده‌گه‌ل که‌وت و روویان کرده شاره‌زور.

ئەحمەد پاشا لە بەریان خۆی نەگرت و هەڵات. ھەمەپاشایان بەسەر شارەزورەووە دانا و ھەو مانگ لە شارەزور مانەووە تا ھەمەپاشایان زۆرباش دامەزراند و، ئەوسا لە دوایبێھەکانی مانگی رەزبەردا، گەرانبەووە ولاتی خۆیان.

سالی ١١٩٣ کەریم خان مرد. سەرکردهکانی زەند لە سەر جێ نشینی بوو بە ھەرا و کیشەیان؛ بەلام عەلی مرادخان لە ھەمووان بەھێزتر بوو. زولفەقار خانی ھەوشار کە خزمی نادرشا بوو خۆی بەشت دەزانی و ئەویش سەری لە پادشایەتی دەخورا. عەلی مرادخان بپیری دا لە ناوی بەرئ. لەشکری کرد و ئەحمەدخانی کوری خوسرەوخانیسی دەگەڵ خۆی برد کە چارەسەر بوو بەناوی بارمتە لە ئەسفەھان دەژیا، دوو قوناق مابوو بگاتە ئەسفەھان، خان و ئاغا و کاربەدەستانی عیراق و ھەمەخانی فەیلی و ئەحمەد ئاغا باشاغا و لەشکری لەوندات کە لە دەست عوسمانییان ئاوارە ببوون، گشت لە گشتیان رەگەڵ عەلی مراد خان کەوتن و ئەو ھەزارە زیلە ھاتە سەر زولفەقار خان. لە مەلەبەندی عەلی شوکور گەبێنە یەک و زۆر زوو لەشکری ھەوشار شکا و زۆربەیان کوژران و بەدیل گیران. زولفەقار خان بە دوو سە کەسەووە کەولێ خۆی رزگار کرد و رای کرد و ھەتا تارم و خەلخال ئاوریان نەدايەووە. (ناسر خانی نازاد دەلی: دوو ھۆزی کوردی شقاقی بەناوی کلوکجان لو و شاترانلو کە نفووسیان دە ھەزار کەسێک دەبێ لە خەلخال ئازەربایجان دەژین و زمانیشیان کوردییە).

حاکمی خەلخال و تارم، زولفەقار خانی گرت و بۆ عەلی مراد خانی نارد و ئەویش ھەو کە سەری بەرئ عەلی مرادخان شاری ئەبەھەری کردبوو بۆ بنکە خۆی. ولامی بۆ خوسرەوخان نارد کە زۆر تاسە ی دەکا و ھەز دەکا چاوی پێ بکەوئ. خانی ئەردەلان لە ناوەرستی مانگی رەمەزانی سالی ١١٩٤ بە ھەزار و پینج سەد سوار لە پیاوماقوولانی کوردستانەووە، بۆ دیداری ھاتن. عەلی مرادخان دەگەڵ پیاووە گەرەکانی خۆی دوو فرسەخ رێ بەپیربەووە ھات و ئەو پەری ریزی لێ نا. تەنانەت بە تکای ئەو، ئەللا

قولی خانی زەندیش کە لە بەندی عەلی مرادخاندا بوو بەخشرا و بەردرا و کراش بە حاکمی کرماشان.

لە ئەبەھەرەووە خان دەگەڵ عەلی مرادخاندا لە رێتی قەزوینەووە چوونە ئەسفەھان. لەم بەینەدا ھەمە رەشید بەگی وەکیل زۆر لە خەلکی کوردستانی تاو کرد شکایەت نامەیان لە خوسرەوخان بۆ عەلی مرادخان بەرئ کرد. عەلی مرادخان نەبھیشت خوسرەوخان بگەریتتەووە کوردستان، فەرمانی والیەتی بۆ کەھزادخانی کوری سویمان وێدی خان نووسی.

نزیك بەم رووداوہ خەبەر ھات کە کورانی سادق خانی زەند ملیان لە سەربزێوی ناوہ. عەلی مرادخان لەشکرێکی ئامادە کرد کە ئەوانە ی پێ دەمکووت بکا. ھەمەرەشید بەگی وەکیلیسی بە سیتسەت چە کرداری ھەوالەووە دەگەڵ لەشکر ناردە ئەو ئازاوہ دامرکانە. لە شەرپدا کورانی سادق خان سەرکەوتن و لە شکری عەلی مرادخان زۆر پیس شکا. ھەمەرەشید بەگ و سوارەکانیسی بەرەو ئەسفەھان قاچاندیان و لەویش گیر نەبوون، ھاتنەووە کوردستان، کە بەلکو لە سایە ی کەھزادخانەووە حورمەتێک گیرین. خوسرەوخان کە لە ئەسفەھان بوو، پاش ئەو تیشکانی لەشکرە، دەگەڵ رەزاقوللی خانی برای و لوتفالی خانی مامی، بەرەو کوردستان ھاتن و رۆژتیک دوای گەبشتنی ھەمەرەشید بەگ، گەبشتنە ئیسفەندا باد.

ھەر خەبەری گەرانبەووە خوسرەوخان داکووت. کەھزادخان و ھەمەرەشید بەگ و میرزا یوسف و میرزا ئەحمەد و کورانی میرزا عەبدوولای وەزیر و گش دەستە و بەستە ی کەھزادخان دەست و پایان گوم کرد و بەھەلە داوان پیللی مال و مندالی خۆیان گرت و پایگەلان بگرە و ھاتم! لەویشەووە خۆیان گەیانە شارەزور و بوونە پەنابەری مەحموود پاشای بابان.

خوسرەوخان خۆی گەیانە پایگەلان و ھەرچی بوویان، کە ھیچیان بۆ دەرئەچوو، بەتالانی ھینا و ھاتەووە سەنە. ئەوانە ی لەو بەینەدا ئاوارە ببوون، ھاتنەووە و ھیمنی و خۆشی دامەزرایەووە.

هەر لهو سەرۆبه‌نده‌شدا، دوو براری مه‌حموود پاشا به‌ناوی هه‌مه‌پاشا و عومه‌ر به‌گ له برابان زبیر بوون و په‌نایان به‌خوسره‌وخان هه‌ینا. مه‌حموود پاشا که‌وته سه‌وداکردن که‌ بو‌ئوه ده‌ستایه‌تیمان گه‌رم بچ، با‌ئو براکانم بنه‌یره‌تته‌وه بابان و منی‌ش که‌هزادخانی ده‌مست ده‌نیمه‌وه. سه‌ودا سه‌ری گرت؛ با‌به‌کر ئاغا له‌لایه‌ن مه‌حموود پاشاوه هات و، دوو براری پاشای برده‌وه. ئاغا مه‌مه‌دی بروج‌دیش له‌لایه‌ن خوسره‌وخانه‌وه چوو که‌هزادخانی هه‌ینایه‌وه سه‌نه.

مه‌حموود پاشا هه‌ردووک براری خۆی کوشته، به‌لام خوسره‌وخان زۆری قه‌در له‌ که‌هزادخان نا و له‌گول کالتیری پچ نه‌گوت.

هه‌مه‌ره‌شید به‌گ و یارانێ له‌ سه‌ودا و مامله‌یه‌ ترسان و، له‌ شاره‌زوور هه‌لاتن و به‌ماله‌وه هاتنه‌ زه‌هاو. خۆشیان داوای په‌نایان له‌ وه‌زیری به‌غدا کرد. وه‌زیر سێ چوار گوندی ده‌وری زه‌هاوی پچ به‌خشین؛ که‌ به‌ده‌رامه‌ته‌که‌ی بژین. به‌لام زۆری نه‌برد جگه‌ له‌ هه‌مه‌ره‌شید، هه‌واله‌کانی هه‌موو هاتنه‌وه کوردستان و عافو کران. هه‌مه‌ره‌شید و چه‌ند خزمی‌کی، هه‌یندیک ده‌لێن سالیک و هه‌یندیک ده‌لێن چوار سال له‌لای زه‌هاو مانه‌وه و له‌ ئاکاما په‌نایان به‌عه‌لی مرادخان برد تکای بو‌کردن و خوسره‌وخان به‌خشینی.

به‌لام هه‌مه‌ره‌شید هه‌ر دانه‌سه‌کنا. له‌ خان ته‌کیه‌وه و هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر مه‌له‌بندی جوانرۆ و پالنه‌نگانی‌شی داگیر کرد. له‌ سالی ۱۱۹۶دا خۆی که‌یانه‌هه‌لی مرادخان و ته‌واویک له‌ خوسره‌وخانی در‌دۆنگ کرد که‌ گۆبا له‌ وانه‌یه‌ جیگه‌ی ئه‌و بگه‌رتته‌وه. عه‌لی مراد خان که‌ ئازاوه‌ی کورانی سادق خانی دامرکاندبوو، دۆژمنی تری نه‌ما‌بوون؛ به‌ بیری هات که‌ ئه‌گه‌ر خوسره‌وخان له‌ ئه‌سه‌فه‌هان بچ و له‌ ژبیر چاوده‌یریدا بچ بو‌ئو باشته‌ره. جه‌عه‌فرخانی براری خۆی به‌ پینچ هه‌زار سواره‌وه نارد که‌ خوسره‌وخانی بو‌ بگرن و بینه‌یره‌ ئه‌سه‌فه‌هان.

(تاریخی خوسره‌و به‌گ ده‌لی: له‌سه‌ر ته‌گبیری هه‌مه‌ره‌شید به‌گ، خانی زه‌ند فه‌رمانی حاکمه‌تیی سنه‌ی بو‌ره‌زا قولی خان نارد). کاتێ ئه‌و خه‌به‌ره به‌ خوسره‌وخان درا، خان ئه‌حمه‌د خانی کورێ خۆی راسپارد، که‌ بچ خۆگرتن هه‌رچی سه‌ر به‌خۆبانه‌ بارکا و بچنه‌ هه‌ورامان و شاره‌زوور. ره‌زا قولی خانیش که‌ له‌ ئه‌سه‌فه‌ندا‌باد بوو، گوپی نه‌دا فه‌رمانی خانی زه‌ند و، ده‌گه‌ل ده‌سته‌ی خۆی کۆچی کرد و خۆی که‌یانه‌هه‌ر خان ئه‌حمه‌د خان. خوسره‌وخانی‌ش ده‌گه‌ل چه‌ند ها‌والی‌کی له‌ رینگه‌ی جوانساره‌وه چوونه ئه‌سه‌فه‌هان.

جه‌عه‌فرخان دوای ده‌ریازبوونی ئه‌وانه‌ به‌ دوو سچ رۆژ گه‌یشته‌ ناو شاری سه‌نه. شاریان وێران کرد و زۆریان جه‌ززه‌یه‌ی خه‌لکه‌که‌ دا.

ره‌زا قولی خان خۆی که‌یانه‌هه‌ر ورمی و چاوی به‌ ئیمام قولی خان که‌ ئه‌ویش سه‌ری له‌ پادشایه‌تی ده‌خورا که‌وت، داوای یارمه‌تیی لێ کرد. ئیمام قولی خان پینچ شه‌ش هه‌زار چه‌کدارێکی پیکه‌وه‌ نا و بو‌ داگیرکردنی کوردستان و عه‌یراق که‌وته‌ ری. هه‌ر گه‌یشته‌ ده‌وری سه‌نه جه‌عه‌فرخانی زه‌ند رای کرد و ره‌زا قولی خان سنه‌ی گیر که‌وته‌وه.

ئیمام قولی خان به‌ره‌و ئه‌سه‌فه‌هان بزووت. کاتێ زانیی عه‌لی مه‌ردان خان لێ براوه‌ ده‌گژی راجچ و زۆریش به‌هه‌یزه‌ به‌ره‌و ورمی بای دایه‌وه و له‌وه هه‌لاتنه‌ی تا ورمی نه‌حه‌سایه‌وه.

سه‌رکرده‌کانی زه‌ند؛ که‌هزادخان و لوتفالی خان به‌ هه‌مدا‌دی له‌شکری کرماشان و هه‌مه‌ره‌شید به‌گ، هاتنه‌ شه‌ری ره‌زا قولی خان که‌ هه‌یشتا هه‌قده‌ رۆژ نه‌بوو حوکمی سنه‌ی ده‌کرد. شه‌ر قه‌وما و به‌تیری یه‌که‌تیک له‌ خزماتی هه‌مه‌ره‌شید به‌گ که‌ ده‌لێن نه‌زه‌ر عه‌لی به‌گ بووه‌ پیکرا و رای کرد و له‌ گه‌رووس عه‌مری خوای کرد.

له‌ سالی ۱۱۹۹دا که‌ سه‌نه ته‌واو وێران و خه‌لکه‌که‌ی سه‌رگه‌ردان بوون. خوسره‌وخان ده‌رفه‌تییکی ره‌خساند و خۆی که‌یانه‌هه‌ر کوردستان. چوار

مانگ به سهر ئەم گه پانه و هدا تێ نه په ڕی بوو، خه بهر هات كه عه لی مرادخان مردوووه. كوچ كردوو، گه پانه ووه و ولات سه ره له نوێ ملی له بووژانه ووه نا.

له پاش مه رگی عه لی مرادخان، له هه موو لاهه ناژاوه سه ری به رز كردوه و هه ر كه سه بو خۆی ده كیشا. یه ك له وانه ئەللا قولی خانی زهنگه نه بوو؛ كه قومی خۆی له پاتشایه تی خو ش كردبوو. له شكری كی زۆری له ڕۆمی و عه شایر و هۆزه كانی كرماشان به توپ و توپخانه و ده بده به و سه نسه نه وه هینا و به نیازی گرتنی عیراق هات و گه یشته سونقور. له ویش نه زه ر عه لی خانی كوری سوپهان و یردی خان و لوتفالی خانی برای و ئەللا و یردی خانی كوری و، كورانی حه مه ره شید به گیشی ره گه ل كه وتن و دنه یان دا كه سنه داگیر كا و كاری خوسره و خان یه كلا بكا ته ووه.

ئەللا قولی خان هه ر چه ند زۆری چاكه ی باوكی خوسره و خان ی له سه ر بوو، چاوی لی نوقاند و هاته شه ری خوسره و خان.

خوسره و خان به حه وسه ت چه كداره وه به راییی لی گرتن و خۆی گه یانده گوندی میراوا كه پیشه روی له شكری زهنگه نه به سه ر كرده تیبه ئەللا و یردی خانی كوری نه زه ر عه لی خان له وێ بوون. ملی له كوشت و كوشتاریان نا. ئەوی ده رچوون ده نیوه شه و یكدا خۆیان گه یانده وه هۆردووی كرماشان و به شات و شوت له شكریان ترساند.

به یانی ئەو ڕۆژه له نزیک سونقور، سی هه زار چه كداری ئەللا قولی خان به توپ و توپخانه و زورنا و كه ره ناوه. ده گژ حه وسه ت چه كداری خوسره و خان تووشی یه ك بوون و تیک چرژان.

له سه ره تادا به فه رمانی ئەللا قولی میرزا یوسفی كوری میرزا عه بدو لالا وه زیری، ده گه ل چه ند پیاوی شه ر دیتووی له كل دهره اتوو چوونه پیشه ووه، به لام زۆر زوو زۆر به یان كوژران و ئەوی مان، یان گیران یان رایان كرد. ئەمجار ئەللا قولی خان فه رمانی دا هه موو ئەو له شكره برژینه سه ر ئەو

حەوسەد كەسە. خوسره و خان بو خۆی شیر به دهسته وه و پیاوه كانی وه ك شیر به رهنگاری دوژمن بوون و شه رپكی زۆر به سام و خوتناوی رووی دا. میرزا به گی كه له سور، ئەللا قولی خانی وه بهر هات و سه ری په راند و سه ره كه ی هینایه به رده می خوسره و خان. خان خۆی له میرزا به گ توپه كرد و گو تی نه دهبوا سه ری بیری. نیتر له شكری زهنگه نه و كرماشان قله په وه بوو؛ هه ركه سه به لایه كدا هه لات. توپ و توپخانه و زورنا و ده هۆل و خپوه ت و ئەسپاباتی شه ر هه مووی به تالان ده ست له شكری كوردستان كه وت.

له پاش دوو سێ ڕۆژ سانه وه، له شكری خان رووی كرده كرماشان و لی برابوون هه رچی نایه ته به ربار بیترازی كه ن. قوتناغی كیان بو كرماشان ما بوو، حاجی عه لی خانی مامی ئەللا قولی خانه كوژراوه كه، كه خۆی به جیتنشینی دواروژی ئەو ده زانی، به دیاری و پیشكیشی زۆره وه هات، ده غاله تی به خان كرد و، به نوكه ری خان قبوول كرا.

كاتی گه یینه كرماشان، هه ر پول و پا ره و ئەسپاب و كه ركه مه ر و په وه ئەسپ و كه ل و په لی تالانی بوو، نیشانی خوسره و خان درا. فه رمانی دا گشتیان له ناو چه كداراندا به ش كرد، به بیخ ئەوه خۆی قوشه یه ك هه لگری. حاجی عه لیشی خه لات كرد و كرديه حاكمی كرماشان. توپسه ركان و ئەسه دناباد و سونقر و دینه وه ری له كرماشان جیا كرده وه و به پیاوماقوولانی كوردستانی به خشی. خان به ره و سنه هاته وه و، له و ما به ینه دا زۆریه ی له شكری په رژوبلاوی عه لی مرادخان هاتنه لای خانی ئەرده لان و دامه زران. هه ر له و سه رو به ندانه دا، له لایه كه وه. ئاغا محه مه د خانی قاجار نیازی بوو ئیتران بگریته ده سته خۆی و راپه ربوو؛ له لایه كیشه وه جه عفه رخان ی زه ند له ئەسفه هان پادشایه تیبه ده كرد.

جه عفه رخان له ترسی ئاغا محه مه د ماله خۆی برده شیراز و، له وێ له شكری كی باشی سازدا و سه ره له نوێ به ره و عیراق و ئەسفه هان هاته وه. ئاغا محه مه د خان كه خه به ری ئەو له شكری كیشیبه بیست، ئەسفه هانی جی هیش و به ره و ئەستوراباد و مازنده ران چوو. خانی زه ند بی كیشه و هه را

هاتهوه سهر ئهسفههان و سكهى دهولهتى بهناوى خوئى كرد. دواى ماوهيهك له سالى (١٢٠٠)دا سمايل خانى زهنديى بهلهشكرهوه نارد كه عيراقى بو له دوژمنان ههلوتهيرئ.

سمايل خان دواى گهيشتنه ههمهدان، ههواى گهوهريى له كهلهى دا و له جهعفهرخان ياغى بوو. بهلام ههر كه بيستى وا جهعفهرخان له كهولئى ئهوه دهگهريئ و بهرهوه ههمهدان ديت، هيشتا سئ قوناغ مابوو بيگهنئ راي كرد و، خوئى کوتايه گهرووس و، لهشكرهكشى بلاوهى كرد.

وهختئ كه جهعفهرخان له ههمهدان بوو، حهمهرهشيد بهگى وهكيل كه ديسان نيوانى دهگهلهل خانى ئهردهلان تيك چوووو، خوئى گهيانده جهعفهرخان و هانى دا كه هيرش بهرته سهر كوردستان. جهعفهرخان وهلامى بو خسرهوخان نارد كه دهبي بهفهرمانى من بي و بشيهته لام. خسرهوخان بهتوندى وهرامى داوه و گوتى جوابهكهى وا بهدهمى شيرهويه. بي خوگرتن كهوته لهشكر كوكردهوه، عهلى خانى خهمسهبي و حهمهدهمين خانى گهرووسيش بهبياوى خوئانهوه رهگهلهل خانى ئهردهلان كهوتن. لهشكرى ئهردهلان گهيشتهوه (سالحاوا) كه له نزيك ههمهدانه. حهمهرهشيد كه پيشهنگى پيشرهوانى زهند بوو، راي كرد و خوئى گهياندهوه لهشكرى جهعفهرخان. بهيانبيى ئهوه رهژه، لهشكرى كوردستان دهگهنه (بههار) و له بهرانبهه لهشكرى زهند خيهوت لي دهدهن و، رهژئ پاشى دهبيته شهري.

جهعفهرخان جهزايچى (پاسدار) شيرازى كه دوو هزار پتر دهبوون، به توپ و زهنبورهك* له پيشاييى لهشكرهوه ريز كرا، سوارهى چهكداريش له دواى ئهوان لهسهفدا بوو، خوئى دهاو سواران. ههر چهكداريكى ئهردهلانى بچوايهته پيش، بهزهبرى گولله بهرهوه پاشيان دهكشاندوه و خوئشان نهدههاتنه مهيدانهوه. سئ رهژ ئاوا رابرا؛ رهژئ چوارهم سوارانى

* توپيكي بچوك، كه لهسهر وشتربان دادهنا.

كوردستان قسهى خوئان كرده يهك و بي گوي دانه توپ و موپ، ويكرا هيرشيان برد و خوئان دهپال دوژمنان راکرد و دهستهويهخه مليان دهبهه ملي يهك نا. ههر له ههوهلين ههلمهتدا توپ و توپخانهى دوژمن گيرا و، زورهى پاسهوانانى توپان توپنران و بهشير بهريونه زهندی بي توپ. جهعفهرخان قاچى لي بوون به بال و بهرهو شيراز رهوى. به فهرمانى خسرهوخان ئهحمده خانى كوره گهوهريى كهوته شوئن ههلاتوان و خانيش بو خوئى خهريكى كوشتن و گرتنى دهستكهوتوان بوو. زورهى پياوه بهناوبانگهكانى شيراز و زهند كوژران و بهديل گيران و ههرچى بوويان؛ دهس سهركهوتوان كهوت.

خوسرهوخان دووسئ رهژ له بههار و ههمهدان مايهوه و تالانى بهسهه لهشكر دابهش كرد. حهمهرهشيد بهگى وهكيليشى عافو كرد، ئهگهچى حهو سال بوو له دوژمنايهتبيى خان كوئايى نهكردبوو؛ نهك ههر بهخشى بگره دههجهشى زياد كرد و له گهيرانهوهشدا خانوهكهى بووهكو بهري سازكردهوه.

له پاش راوانانى جهعفهرخان خسرهوخان توانى برووجد و كزاز و فراهان و گولپايهگان و مهلبهندهكانى عيراق بخاته ژير حوكمى خوئى؛ بهنيازش بوو ئهسفههانيش بگرئ و له كهنمان ئوردووبهزى كرد كه هيتديك بحهسيتهوه. لهوئ ميرزا ئهحمدهى وهزير عهزى خان دهكا: ئيستا كه ههموو عيراق و كرماشان و خوژستان و لورستان دهبهه حوكمدايه و له ئيرانيش پادشا نهماوه، چ دهبي تو سكه بهناوى خوئ لي دهى و لهسهر مينبهران ناوت بلين و پادشايهتبيى ئيران هئ تو بي؟ خسرهوخان پاش تاويك بيركردهوه سهر ههلهديني و دهلي: ئاشكرايه كه ئهمرؤ كهس له من دهسهلاتدارتر نييه و كهس ناتوانئ دژايهتيم بكا، بهلام رهژان رهژيان له دوايه. خوا دهسهلاتى كوردستانم بي رهوابيني بهسه و، نابي بي له بهرهى خوئم پتر راکيشم؛ نهوهك خوا نهخواسته نانى باب و باپيرانم له دهست بچئ و، رهنجى حهوسهت سالهمان بهفيرؤ پروات.

به یانبی ئه و شهوه واز له گرتنی ئه سفه هان دینێ و دپتهوه کوردستان و به پۆنه ئه مه گداری به حه مه حه سه ن خانی قاجاره وه نامه یه ک بۆ ئاغا محه مه د خان دهنووسی که ئه و ولاتانه ی گرتوویه بیداته دهست کار به دهستانی خۆی.

ده لێن: مه هدی به گی شقاقی، که شاعیریکی له زه بر بووه، قه سیده یه کی ده رباره ی سه رکه وته کانی خوسره و خان نویسه؛ که زۆر په سند کراوه. خه زنه داره که ی که زانیویه پوئی ئه داتێ سێ پسو له ی هیتاوه، که یه کیان چل تمه نی و دووه میان په نجا تمه نی و سیهه میان شیتست تمه نی بووه. که خان کامیان ئیمزا بکا، ئه وه ی بداتی. خان هه رسیکی ئیمزا کردووه و هه موو پووله که به شاعیر گه ییوه. له وه پپیش باسما ن کرد که سمایل خان ناویک له له شکری جه عفه ر خان هه لاتبوو؛ ئه و سمایل خانه به به رگی ده رویشییوه له گه پرووس ویتل ده خولایه وه. خوسره و خان هیتا یه لای خۆی، زۆری چاکه ده گه ل کرد؛ پوول و پاره و خیتوه ت و ئه سپ و هیتستر و چه کی زۆری دایه و زۆر که سی ره گه ل خست که بگاته وه ولاتی خۆی. له ریگه دا هیتدیک لات و لوت و رووته و پوته و قزلباش و عه شایه ری کرماشان و لوړستان و به ختیاری له خۆی کو کرده وه که ده تا دوا زده هه زار که س ده بوون. هه لئێ کوتایه سه ر قه لای کرماشان و حاجی عه لی خانی پیاوی خوسره و خانی له قه لادا ئابلۆقه دا. حاجی عه لی خان خه به ری بۆ خان نارد. خوسره و خان نامه یه کی پر له سه رکۆنه ی بۆ سمایل خان نارد، که من هیتندهم چاکه ده گه ل تو کردووه، تو چۆن ده بی خراپه م ده گه ل بکه ی؟ سمایل خان ئه م قسانه ی به گویدا نه چوو، دهستی له نامه ردی به رنه دا. خان که زانیی ئامۆژگاری به هره نادا و «کوته ک ده زانی قو ناغ له کو ییه»، هیتدیک له شکری هه لگرت و له ره مه زانی سالی ۱۲۰۱ دا به ره و کرماشان بزووت. سمایل خان که زانیی خان له که ولئێ کرپاره، له ئابلۆقه وازی هیتا و به له شکریه وه دایانه چیا ی بیستون و له ویدا خۆیان قایم کرد.

حاجی عه لی خان، به دیاری و پیتشکه شه وه، هاته پیتشوازیی خان و

به جووته چوونه وه کرماشان. پاش سانه وه، خوسره و خان که وته شوین چه ته کانی سمایل خان. سمایل خان قو ناغیکی تریش دوور که وته وه و هه روا له پاشه کشه دا بوو تا له ئاکامدا له سه ره ندی سیلاخور تووشی یه ک هاتن و خوسره و خان هیتشی بۆ کردن.

شه ر قه وما، کوژراوی زۆر له مه یدان که وت و زۆریه ی هه والانی سمایل خان یان کوژران یان به دیل گیران. شکان و زۆر پیس شکان، هه رچی هه یانبوو له ناو له شکری سنه دا دابه ش کرا.

ده لێن با پیره گه وره م (واتا با پیره گه وره ی مه ستوره خانم) له و شه ره ئه وه نده ی تالان به رکه وتووه، که زۆر به زیادی زانیوو ه و هیتاویه ته لای خان و گو توویه: من ئه م هه موه م بۆ چیه؟ خان گو توویه به شی خۆته و ده بی هه ر به وه ی. تا ئیستاش ئاوتینه یه کی زۆر به نرخ له و به شه تالانییه له مالی ئیمه دا هه رما وه.

خوسره و خان زۆر له پیاوه ئازاکانی کوردستانی له پاش ئه و شه ره به پایه ی گه وره گه یاند. یه ک له وانه میرزا فه تحو للا کوری میرزا عه بدو للا ی وه زبر بوو، که لاویکی زۆر ئازا و خاوه ن هونه ر بوو، کردیه حا کمی تو یسه رکان.

هه ر له و ساله دا ئاغا محه مه د خانی قاجار که پادشایه کی به ده سه ته لات بوو، به نیازی گرتنی کوردستان و دیتنی خوسره و خان، به له شکریکی زۆره وه هاته هه مه دان و، نامه ی بۆ خوسره و خان نووسی که به جیتته لای. خوسره و خان له سنه ده رکه وت و له وه رامیشدا نووسی بووی: ده بی بمبه خشی که ناتوانم بیمه لات.

له سالی ۱۲۰۴ دا نه خو شییی فیداری و چه ند نه خو شیییه کی تر تووشی خوسره و خان بوون که به حه کیمان چاری نه ده کرا و ناچار له کار که وت.

خان نه هه مه خان: له دوا ی نه خو ش بوونی خوسره و خان، کوره گه وره ی که ئه حه مه دخان بوو له جیتی باوکی به ولات را ده گه یشت. پیاویکی زۆر باش

بوو، خه لکی زۆری لی رازی بوون و و پیتی دلخۆش بوون.

لهو سهردهمانه دا بوو که هۆزی بلباس له لای باشماغ و تيله کۆمليان له پاره پرووت نابوو. خان ئەحمه دخان به له شکرێکی که مه وه بۆيان چوو. له سارال و هۆبه توو (ههوتوو) توشيان هات و پيکيان دادا. هه ره له هه وه لێن هيرشدا بلباس دهستييان به پاشه کشه کرد؛ به لام له جهنگه ی ئەم هاتوها واره دا گولله يه ک بهر ئەحمه دخان کهوت و جوانه مه رگی کرد. ده لێن ئەللا و پيردي خانی کوری عه لی نه زه رخان، که ده بيته نه وه ی سوېحان و پيردي خان ئەو کاره ی کردوو. خوا ئەزانێ.

بلباسه کان که زانيان سه رداري ئەرده لانيان کوژراوه، هجو ميان هينا و زۆريان له شکر شپزه کرد. ئەمير ئەسلان خانی کورې په زا قولی خان، غيره تی بزووت و له دوژمنان بوو به بزووت و ده گه ل حمه ره شيد به گی وه کيل و هه والانيان شيريان له کالان کيشا و به ربوونه جهسته ی بلباسان و پايوان نان تا ده سه قز و سباکتيوان په ستاوتن و هه رچی بوويان به تالانيان هينا. ده لێن له پاش نه مانی ئەحمه دخان، ئەرده لانی بۆ تۆله ی ئەو، له هه موو ده مان نازايانه تر شه پيان ده کرد. بۆ نمونه ميرزا لوتفوللا کورې ميرزا عه بدوللاي وه زير که ده بيته مامی دا يکی من (واتا مه ستوو ره). ئەو پرۆژه حه قده بلباسی له سه ر زين هه لداشتوو.

دوای ئەو سه ره که وتنه، شه رکه رانی سنه بی جه نازه ی سه رداري خويان هينايه وه سنه و چه ند پرۆتيک پرسه يان بۆ دانا. جا چونکه خوسره و خان له ش به بار و له کار که وتوو بوو. به فه رماني ناغا محه مه د خانی قاجار لوتفالی خان کرا به والی کوردستان.

ليتره دا قسه کانی مه ستوو ره خانم ده رباره ی خوسره و خان و خان ئەحمه د خانی کورې دوایي دیت.

ئيسماعيلی مه لا حمه حوسين ده لێ*: خوسره و خانی گه و ره سالی

* وه رگيتره وه عه ره بيه که ی شه ره فنا مه له کتیبی تاريخ ئەرده لانی سمايی مه لا =

١١٦٨ ک = ١٧٥٤ م، حوکمی ولاتی ئەرده لانی ده س که وتوو. هينديک ده رده سه ريشی تووش بوو. سالی ١١٩١ ک = ١٧٧٧ م محه مه د پاشای به به، له شکرې تورکاني به سه رکه ردايه تیبی حه سه ن پاشا ده گه ل خۆی هينا و چوو ته سه ر خاکی ئەرده لان. خوسره و خان به گژي داچۆه؛ ده رۆستی نه هات و بانه ی لی داگير کرا. له پاشان به له شکره وه بۆ ساندنه وه ی بانه چۆه. ئەو جاريش تی شکاوه و ناچار کراوه خۆ بداته ناو شاخانه وه.

له سالی دوایي دا که ريم خانی زه ند له شکرېکی به سه رکه ردايه تیبی که لبالی خان به هيمداده وه ناردوو، ئەو جار خوسره و خان محه مه د پاشای به به ی شکاندوو و پاره دووی ناوه تا ده که ره کووی په ستاوتوو. خوسره و خان سالی ١٢١٤ = ١٧٩٩ م مردوو.

ميژووی نايه توللا مه ردۆخ باسه که وا ده س پي ده کا:

هوکماتی خوسره و خانی ئەرده لان - دووباره: پاش لادانی عه لی خانی بابان له سالی ١١٧٩ ی کۆچيدا به فه رماني که ريم خانی زه ند خوسره و خان کرايه وه به والی کوردستان و له سالی ١١٨٠ دا گه يشته وه سنه. ده ستي کرد به ناوه دانکردنه وه ی شار و بنکه ی واليه تی. له جیگه ی سه ربازه ی ئیستا که ئەوسا جی ديوه خان بوو، باله خانیکي روو به پرۆژه لاتی زۆر جوانی سازکرد. حه وزیکي له بيچمی هه ژديه ی لی کردبوو؛ گه لیک هه يکه لی به ردینی تيدابوو، که ناو له قورگيانه وه فيچقه ی ده کرد و به ناوی تالاری خوسره وييه به ناويانگ بوو. ئەو تالاره تا سالی ١٣٣٨ ک واتا زه مانی حوکمی عه لی محه مه د خانی شه ريفودده وه له هه رما بوو؛ به لام له روو خان

= حمه حوسين که من له عه ره بييه که وه وه رم گيتره ته سه ر کوردي و خستومه ته شه ره فنا مه وه، زۆر به کورتي له م باسه وه دوواوه و سه ير له وه دايه که له پاش باسی سوېحان و پيردي خان، ناوی: ئەحمه د سولتان خان کراوه ته سه ره بند و ناوه رۆک باسی خوسره و خانه! جا ليتره دا يان سمايی مه لا حمه حوسين، يان مامۆستا مه لا جه ميل، يان منی هه ژار يه کيکمان ئەو هه له يه مان کردوو؛ که ده بووايه بنوسرايه خوسره و خان.

نزیک بیوو. ئەو تیکی دا و خانووی تری له جی بنیات نا. چوار باغیکیش هەر خوسرهو خان سازی دابوو، که ئیستا گهرهکی چوار باغ لهوئ کراره. سالی ۱۱۸۴ پردی قشلاغی له پیتشو چاکتر کردوو.

سالی ۱۱۹۱ وهزیری بهغدا له تۆلهی ئەوهی له پیتشدا له شکری کهریم خان بهسرایان تالان کردبوو، به لهشکری زۆروه له ریگهی زههوارا هات. عهبدوئلا پاشای والیی مووسل و کهرکووک له لای قهلاچولانهوه که پینج فرسهختی له قزلجهوه دوره، پرویان کرده سنووری ئیران. حهمه پاشای بابانیش که تا ئەوسا بهرفهرمانی کهریم خان بوو. رهگهڵ پۆمییان کهوت و دهسته بهریوو کوردستان بگری. وهزیری بهغدا ههشت ههزار سواری خۆی دایه که دهگهڵ لهشکری حهمه پاشا بهرهو مهربوان ری کهون. خوسرهو خان ئەو خه بهرهی دا به کهریم خانی زهند و بۆ خۆشی به دوو ههزار سواری ئهرده لانهوه بهرهو هیترش بهران ری کهوت. له ریگه دا حهوسهت سواری مهراغهیی و گهرووسی، رهگهڵ کهوتن. له قهراغ گۆلی زرتیار ده بیته شهڕ مهراغهیی و گهرووسی ههر زوو دهشکین و ههڵدین. ئهرده لانییه کانیش دواى سێ سهت کوشته و سهت و هفتا کهس که به دیل دهگیرین روو به سنه راده کهن. میرزا مههدی و میرزا عهلی، کورانی میرزا عهبدوئلائی وهزیر، نه سروئلا بهگ کوری یوسف بهگ، حهمه رهزا بهگی ئهرده لان، عهبدوئلا بهگی مونسى و گهلیکی تر لهو شه ره دا کوژراون. میرزا ئەحمه دی کوره گه وهی میرزا عهبدوئلائی وهزیر و زۆر له سه رناسانیش به دیل گیراون.

حهمه پاشا له ترسی کهریم خان زات ناکا بیته پیش؛ له ترسی وهزیری بهغدا ناویری به پاشدا بگه ریته وه؛ له مهربوان قه تیسی ماوه. خوسرهو خان شکات لای کهریم خان دهکا. ئەویش سادق خانی بهرهو بهسرا و نه زهر عهلی خانی له ریگهی مهنده لییه وه بۆ سه ر بهغدا ده نیری؛ که لبالی خان و عهلی مراد خانیشی له ریگهی کوردستانه وه بهرهو سنووری عوسمانی به ری دهکا.

سادق خان بهسرا دهگری. نه زهر عهلی خان تا سێ فرسه خ بۆ بهغدا دهگری و تالان دهکا. که لبالی خان و عهلی مرادخان دینه سنه. ههرچه ند حهمه پاشا په شیمانی ده رده ری به هره نادا. له رهجه به مانگی سالی ۱۱۹۱ دهگهڵ خوسرهو خان بهرهو مهربوان دین.

حهمه پاشا بی شهڕ ههڵ دئ و ئەمانهش دهگه نه قزلجه. لوتفالی خانی کوری سویمان ویری خان به چهند سواریکه وه ده که ویتته شوین هه لاتوان. تا قه ره داغ دهچت و تالانی دهکا و دهیسووتین. کهریم خان به گورگالی خانی جله و داردا خه بهر ده نیری که بگه ریته وه سنووری ئیران؛ چونکه قه راره دهگهڵ عوسمانی سولج بکه ن تا بزانی چۆن ده بی، ئیتر عهلی مراد خان دیتته وه. خوسرهو خان و که لبالی خان دینه گوندی زاغه و دوو مانگ لهوئ ده میننه وه. فهرمانی کهریم خان دیت که پیتک نه هاتوین و هیترش بهرنه وه سه ر ولاتی رۆم و هیچ درتیعی مه کهن. دیسانه وه هیترش ده کریتته وه. خوسرهو خان له پیشایی له شکر و له شکری زهند به سه ر کردایه تیی که لبالی خان و عهلی مرادخان به شوینییه وه هه لده کوتنه سه ر شاره زوور. زولفه قار خانی خه مسه شیان ده گاتی. روو ده که نه قه لاچولان.

حهمه پاشا هه لئدئ. حه سه ن پاشای وهزیری بهغدا به له شکریکی زۆر به سه ر کردایه تیی که هیا ده نیریته هیمدای حهمه پاشا. له ریگه حهمه پاشا ده گیرنه وه؛ مل له سه نگه ر گرتن دهنی که شه ر بکه ن. له م بهینه دا ئەحمه د پاشای برای حهمه پاشا له برای هه لده گه ریته وه و ده بیته دۆستی دوزمنانی. له به ره به یاندا که بریاره شه ر بکری، ده کهن و ناکه ن که سیان وه به رچاو نایه به گزیدا بچن. ده رده که وی که ههر شه وی، له شکری رۆمییان ره ویون و دنیا چۆل و بی خاوه نه. چه کداری زهند و قزلباش و ئهرده لانی مل له تالان و برۆ و ناوایی سووتاندن دهنین. ته نانه ت کچ و ژنانیش فه ساد ده کهن. خوسرهو خان ئەم کاره ی به لاره زۆر گران دئ، دیله کان له قزلباش و زهند ده ستی نیته وه و ده یان داته وه به کهس و کاربان. هیتدیک مالی به کاریش ده گهڵ خۆی بار دهکا بۆ کوردستان. ئەحمه د پاشا و ره زا قولی خانی برای

خۆی له‌شاره‌زور به‌جێ دیتلی.

حه‌مه‌پاشا خۆی ده‌خاته مالمی که‌ریم خان و پولیتیکی باشی ده‌داتی و فه‌رمانی پێی ده‌نووسی که‌ ئه‌حمه‌د پاشا ده‌رکری و حه‌مه‌پاشای له‌جێ دائری. وه‌زیری به‌غدا که‌ زانیی کلاوی ئه‌حمه‌د له‌ سه‌ر حه‌مه‌ نراوه. گورجیک قاقه‌زی والیه‌تیی بابان و شاره‌زوری بو‌ ئه‌حمه‌د نارد و نازناوی پاشایه‌تیی دایه و که‌مه‌ هیمدادیکیشی بو‌ نارد. له‌م لایه‌شه‌وه‌ که‌ریم خان عه‌لی مراد خانی نارده‌ هیمدادی حه‌مه‌پاشا. ئه‌حمه‌د پاشا خۆی هاویشته‌وه‌ به‌غدایه. عه‌لی مراد خان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ شیراز. سه‌رله‌نوێ ئه‌حمه‌د پاشا به‌ له‌شکرکی ته‌یاره‌وه‌ هه‌رش ده‌باته‌ سه‌ر شاره‌زور. دیسان عه‌لی مرادخانی بو‌ ده‌نیترن. شه‌ر ده‌قه‌ومێ و عه‌لی مرادخان به‌دیل ده‌گیری و ده‌نیترنه‌ به‌غدایه. وه‌زیری به‌غدایه‌ زۆر به‌ حورمه‌ته‌وه‌ ده‌نیترته‌وه‌ شیراز. که‌ریم خان زۆر تووره‌ ده‌بی. شه‌فیع خانی زه‌ند به‌ دوازده‌ هه‌زار سوواره‌وه‌ بو‌ یاریده‌ی حه‌مه‌پاشا به‌رێ ده‌کا. له‌ زستاندا ئه‌و سووارانه‌ دینه‌ کوردستان. پاش دوو مانگ له‌ سه‌ره‌تای به‌هاری خوسره‌وخانیشیان ده‌گه‌ل، ده‌چنه‌ سه‌ر شاره‌زور. ئه‌حمه‌د پاشا بێ شه‌ر هه‌لدی، حه‌مه‌پاشا داده‌مه‌زپه‌ته‌وه‌ و له‌شکری هیمداد ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌.

له‌ سێشه‌مووی ۱۳ی سه‌فه‌ره‌ مانگی سالی ۱۱۹۳دا که‌ریم خان مرد. (ئه‌ی وای که‌ریم خان مرد). به‌ ئه‌بجه‌د سالی مه‌رگیه‌تی - ۱۱۹۳ک له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ ئازاوه‌ سه‌ری هه‌لدا. عه‌لی مرادخان خۆی به‌جینشینی که‌ریم خان ده‌زانی. زولفه‌قار خانی هه‌وشاریش داوای که‌له‌پووری نادرشای ده‌کرد. ده‌بوايه‌ به‌شه‌ر بێن. عه‌لی مرادخان له‌شکری لێ کرد و ئه‌حمه‌د خانی کوری خوسره‌وخانیشی که‌ چارده‌ سال بوو له‌ ئه‌سفه‌هان بوو، ده‌گه‌ل خۆی هه‌تیا. هه‌یه‌کانی عه‌یراق و حه‌مه‌خانی لوړ و ئه‌حمه‌د ئاغای باشاغا و هه‌یتریش له‌ رێ هاتنه‌ پالی. له‌ مه‌له‌بندی عه‌لی شوکر له‌ مانگی په‌مه‌زانا، هه‌ر دووک به‌ره‌ تیک به‌ریون. له‌شکری هه‌وشار شکا و زولفه‌قارخان به‌ دوو سێ که‌سه‌وه‌ به‌ په‌له‌پووزی خۆی گه‌یانه‌ تارم و خه‌لخال و حاکمی

خه‌لخال گرتی و بو‌عه‌لی مرادخانی نارد و گورجی سه‌ریان پری.

داوای ئه‌و شه‌ره‌ عه‌لی مراد خان ئه‌حمه‌د خانی به‌حورمه‌ته‌وه‌ به‌رێ کرده‌وه‌ و داوای کرد خوسره‌وخان له‌ تاران بچته‌ لای.

خوسره‌وخان له‌ نیه‌وه‌راسته‌کانی په‌مه‌زانی سالی ۱۱۹۳ ده‌گه‌ل زۆر له‌ پیاوماقوولانی کوردستان و هه‌زار و پینج سه‌د سوواره‌وه‌ به‌ره‌و تاران پری که‌وت. عه‌لی مراد خان به‌خۆی و سه‌ردارانیه‌وه‌ تا دوو فرسه‌خی تاران به‌په‌شوازیه‌وه‌ هات و به‌وپه‌ری حورمه‌ته‌وه‌ برديه‌ تاران. له‌ دووه‌مه‌ین چاوپه‌یکه‌وتنا خوسره‌وخان تکای رزگاربوونی ئه‌للا قولی خانی حاکمی کرماشانی کرد، که‌ له‌ زینداندای بوو. تکای قبول کرا و ئه‌للا قولی خانی به‌ردا و کراوه‌ به‌ حاکمی کرماشان. عه‌لی مرادخان ده‌گه‌ل خوسره‌وخان، ماوه‌یه‌ک ده‌چنه‌ قه‌زوین و دینه‌وه‌ ئه‌سفه‌هان. له‌ ئه‌سفه‌هان حه‌مه‌ره‌شید به‌گی وه‌کیل که‌ ئه‌ویش به‌کیتک له‌ هاواریکانی خوسره‌وخان بوو، لای عه‌لی مراد خان باسی زولم و ناحه‌قیی خوسره‌وخان ده‌کات. عه‌لی مرادخان که‌ له‌ هه‌یز و پینزی خوسره‌وخان له‌ دلدا نیه‌گه‌ران بوو، هه‌ل به‌ده‌رفه‌ت ده‌زانێ. خوسره‌وخان له‌کار لا ده‌دا و فه‌رمانی والیه‌تی بو‌ که‌هزاد خانی کوری سویمان ویردی خان، ده‌رده‌کا و ده‌گه‌ل ره‌شید به‌گ و ئه‌رده‌لانییه‌کانی ترا ده‌نیترپه‌ته‌وه‌ کوردستان.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، کورانی سادق خانی زه‌ند، له‌ عه‌لی مرادخان یاغی ده‌بن. عه‌لی مرادخان له‌شکرکی زه‌ندان ده‌نیتر و، حه‌مه‌ ره‌شید به‌گی وه‌کیلیش به‌ سێ سه‌د سواری ئه‌رده‌لانه‌وه‌ به‌ره‌و ئازاوه‌ناوه‌کان به‌رێ ده‌کا. له‌و شه‌ره‌دا کورانی سادق خان سه‌رده‌که‌ون و له‌شکری زه‌ند و ئه‌رده‌لان زۆر شه‌په‌زه‌ ده‌کری. حه‌مه‌ره‌شید به‌گ و شکسته‌ی له‌شکره‌که‌ی نایه‌نه‌وه‌ ئه‌سفه‌هان و راست ده‌چنه‌وه‌ سه‌ن بو‌ لای که‌هزادخان.

خوسره‌وخان که‌ به‌و شکانه‌ ده‌زانێ، ده‌گه‌ل په‌زا قولی خانی برای و لوتفالی خانی مامی به‌ره‌و کوردستان دین و ده‌گه‌نه‌ ئیسه‌فه‌ندا‌باد.

همه‌ره‌شید به‌گ و که‌هزادخان و میرزا یوسف و میرزا ئەحمەد کورانی میرزا عەبدوڵلای وەزیر و دەست و پیتوندیان، سنه به‌جی ده‌هیتلن و خۆ ده پایگه‌لان راده‌که‌ن. خوسره‌وخان به‌چەند سواریکه‌وه شوتیان ده‌که‌وئ. له زینوی عاشقان تووشی کۆچ و باریان دیت و، هرچی مائی ده‌وله‌ت و خویانه، به‌جیتی ده‌هیتلن و سه‌لته سواره شاره‌زور خۆت بگره و هاتم. خوسره‌وخان دیته‌وه شارو زۆر که‌س له‌ئاواره‌بووان ده‌گه‌رینه‌وه و دنیا ئەمن و نارام ده‌بیته‌وه.

زۆری پین ناچن. حەمه پاشا و عومەر به‌گی برای مەحمود پاشا به‌زیری دیته لای خوسره‌وخان. مەحمود پاشا وەلام دەنیرئ ئەگەر ئەوانەم بەداتەوه دەست، که‌هزادخانی ده‌ده‌مه‌وه. ئیتر پیتک دین. ناغا مەمه‌دی برووجردی، حەمه‌پاشا و عومەر به‌گ دەباته‌وه؛ بابەکر ناغاش که‌هزادی پیتی، له‌ریگه ده‌گه‌نه یه‌ک و پیتکیان ده‌گۆرینه‌وه.

مەحمود پاشا هەر دەسه‌به‌جی هەرتک برای خۆی ده‌کوژئ. به‌لام خوسره‌وخان دەستی که‌هزادخان ده‌کاته‌وه و زۆری ده‌لاوینیته‌وه.

حەمه‌ره‌شید به‌گی وەکیل و خزمانی، مائی خویان ده‌به‌نه زه‌هاو و نه‌زەر عەلی ئامۆزای و کورانی له‌زه‌هاو جی دیتلن و ده‌چیته‌به‌غدا و په‌نا به‌ وه‌زیری به‌غدا ده‌با ئەویش چوار گوندی ئەو ناوه‌یان پین دەسپیرئ و چوار سال له‌وئ دەمیننه‌وه. لەم به‌ینه‌دا هەمیشه‌ ده‌گه‌ل کۆچه‌ران شه‌ر و هەرایان بووه؛ تا وای لئ هاتوووه‌ خزمان له‌ ره‌شید به‌گ و ه‌ه‌ز بوون و هاتووونه‌وه به‌ر سایه‌ی خوسره‌وخان و عافوی کردوون. حەمه‌ره‌شید به‌گیش له‌ زه‌هاو جارز بووه؛ ناچار په‌نای به‌عەلی مرادخانی زه‌ند بردوووه. عەلی مرادخان داوای له‌ خوسره‌وخان کردوووه که‌ بیبه‌خشی و پاله‌نگان و جوانپۆی پین بسپیرئ. خوسره‌وخان به‌تکای عەلی مرادخانی کردوووه.

که‌هزاد خان و لوتفالی خان، له‌ بنه‌وه ده‌گه‌ل حەمه‌ره‌شید به‌گ نیتوانیان هه‌بوو. گوتیشمان نه‌زەر عەلی ئامۆزای ره‌شید به‌گ و کورانی له‌ زه‌هاو

بوون، که‌ ره‌شید به‌گ چوووه ئەسفه‌هان و خۆی کرده‌ دۆستی عەلی مرادخان. کاربه‌ده‌ستی زه‌هاو ئەو خه‌به‌ره‌ی دا به‌وه‌زیری به‌غدايه. وه‌زیر نامه‌یه‌کی دۆستانه‌ی پر له‌ دل‌دانه‌وه‌ی بۆ حەمه‌ره‌شید به‌گ نووسی و داوای لئ کرد بچیته‌به‌غدايه. کاغه‌زه‌که به‌ر له‌ گه‌یشتنی، دەست که‌هزادخان ده‌که‌وئ. بۆ خۆشیرین کردن راست ده‌بیا ده‌یداته‌ ده‌ست خوسره‌وخان. خوسره‌وخانیش کاغه‌زه‌که بۆ عەلی مرادخان ده‌نیرئ و بۆشی ده‌نووسی که‌ ئەم پیاوه به‌و هه‌موو چاکه‌ی نه‌زانپوووه که‌ ده‌گه‌لی کراوه. ئەوه‌تا ده‌گه‌ل دۆژمانت دۆسته. عەلی مرادخان فه‌رمانی گرتن و تالانی حەمه‌ره‌شید به‌گ ده‌دا. هەرچی له‌ ئەسفه‌هانی هه‌بوو، پیاوی عەلی مرادخان بردیان. حەمه‌ره‌شید گی‌را و پینج هه‌زار تمه‌نیان جه‌ریه‌ له‌ که‌سوکاری ساند. پاش ماوه‌یه‌ک له‌ زیندان به‌رده‌یی. هه‌م به‌هۆی خه‌لکه‌وه و هه‌م خۆی مل له‌ خراپه‌ی خوسره‌وخان ده‌نپن و، عەلی مرادخانی لئ ده‌ترسپن. عەلی مرادخان که‌ ته‌واو خۆی قایم نه‌کردبوو؛ له‌ هه‌موو به‌هیزان و نه‌خوازه له‌ خوسره‌وخان ده‌ترسا.

دوو‌زمانی حەمه‌ره‌شید کاری خۆی کرد؛ له‌ سالی ۱۱۹۶ ده‌عه‌وتی له‌ خوسره‌وخان کرد که‌ بچیته‌ ئەسفه‌هان. خوسره‌وخان وه‌ک جاری پینشو عوزر و به‌هانه‌ی هیناوه. عەلی مرادخان به‌ راویژی حەمه‌ره‌شید به‌گ فه‌رمانی والیه‌تیی، بۆ ره‌زا قولی خانی برای خوسره‌وخان نارد.

جه‌عفه‌رخانی دایک‌برای خۆشی به‌ پینج هه‌زار سواره‌وه نارد، که‌ خوسره‌وخانی قول به‌سته بۆ بینه‌ ئەسفه‌هان. خوسره‌وخان به‌ر له‌ گرتن هه‌ر خۆی ده‌گه‌ل هیندیک له‌ یارانی له‌ ریی خوانساره‌وه چوووه ئەسفه‌هان. خان ئەحمه‌دی کوریشی له‌ ترسی جه‌عفه‌رخان ده‌گه‌ل پیاوانی خۆی به‌ره‌و هه‌ورامان چوو. ره‌زا قولی خان گوتی نه‌دایه‌ فه‌رمان و ئەویش، به‌ماله‌وه خۆی گه‌یاندە ئەحمه‌د خان. سی رۆژ دواي رۆیشتنی ئەمانه‌ جه‌عفه‌رخان هاته‌ سنه و ده‌ستی به‌ کوشتار و تالان کرد. ئەحمه‌د خان له‌ شاره‌زور ما، به‌لام ره‌زا قولی خان خۆی گه‌یاندە ورمی و په‌نای به‌ئیمام قولی برد که‌ ئەویش سه‌ری له‌ پاشایه‌تی ده‌خورا.

جه عفه رخان پاش ئەو هه موو نامەردییه که کردی شیخ عبدولمؤمنینی دووهم باپیهره گه وهری من (نایه توللا) که پیشنوویژ و خودبه خوینی جومعه بوو، نارده شاره زوور، به لکو رهزا قولی و ئەحمەد خانی بو فریو دا و بیانهیتهوه سەنه. شیخ مؤمئین دهره تیکی باشی بو هه لکهوت، رویشت و تازه نه هاتهوه و لای ئەحمەدخان گیرسایهوه.

ئیمام قولی به شەش ههزار سوارهوه، به ناوی یارمه تیبی رهزا قولی خان به رهوه سەنه هات. جه عفه رخان له ترسان هه ره به شه و رای کرد و سەنی چۆل کرد. رهزا قولی خان به والیه تی له سەنه دامه زرایهوه.

ئیمام قولی به رهوه ئەسفه هان ده چیت؛ له رینگه دا له سەر ته گبیری سەرکرده کانی شەری، واز له وه سەفه ره ده هینی و ده گه پتیه وه ورمی.

ته نیا حه قده رۆژ بوو رهزا قولی خان حوکی سەنی ده کرد که له سەر دنه دانی حه مه ریشید به گی وه کیل، که هزادخان و لوتفالی خان به له شکری کرماشانه وه دینه سەر سەنه و له ده وری شار ده بیته شه. رهزا قولی خان له شهردا به نیزه ی نه زەر عەلی خان بریندار ده بی و به رهوه گه رووس رادهکا و له وی ده مرئ.

خوسره و خانیش که ده چیته ئەسفه هان، عەلی مرادخان لووتی لی هه لدهکا و به هیچی ناگرئ؛ شەش مانگ به سەرگهردانی ده مینیته وه. به لام له پاش ئەو شه ره ی سەنه و مردنی رهزا قولی خان، خوسره خان وه قه در ده که ویتته وه. عەلی مرادخان زۆری دلنه وایی ده داته وه و، فه رمانی والیه تیبی کوردستان بو ئەحمەد خانی کوری دهنیژی و ئەویش ده گه ل شیخ عبدولمؤمنیندا دیتته وه. که هزادخان و لوتفالی خان پیشسوازی لی ده کەن و ده لئین ناماده ی به رفه رمانیین.

سالی ۱۱۹۸ عەلی مرادخان که له بهر شه راب خوار دنه وه ی زۆر توشی نه خویشی ئاوبه ند بسوو، پشتی ده دنیا کرد و مرد. ئیتر دنیا بوو به پاشا گهردانی و زۆردار و بی زۆر. خوسره و خانیش دیتته وه سەنه و خه ربکی

ئاوه دانکر دنه وه و کوکر دنه وه ی کوچ کردووان ده بی.

ئه للاً قولی خانی زهنگه نه ش له وه که سانه بوو که بو پادشایه تی خو ی ده سەنگ نابوو. به دنه دانی حه مه ره شید به گ، به نزیکه ی بیست ههزار سواری تیکه ل له زهنگه نه و که له وور و عه شایری سەر سنوور و سه رپیتل زه هاو و خه لکی ولاتی عوسمانییه وه، به توپخانه و سه نسه نه وه له سه حنه و که نگا و ره به ره و کوردستان هات و پیشه نگ و که یخوداشی حه مه ره شید به گی وه کیل بوو.

خوسره و خان به حه وسەد و په نجا سواری هه لبژارده وه له مانگی مه ولوودی سالی ۱۱۹۹ دا ده چوه پیشیان. له مله ی باخان که سی فرسه خی شاری سەنه یه. خوسره و خان هه ربه ک له سی کوره کانی خو ی کرده سه رکرده ی سه د سواری و په نجا سواریشی له گه ل خو یا هیشته وه*. ئەحمەد خانی کوره گه وهری ده گه ل میرزا یوسف کوری عه بدوللای وه زیر ده کاته سه یاره ی له شکر و له پیشدا ده رۆن. نیو سه عات له شه و رابردبوو له ده شتی ئەمیراباد تووشیان به تووشی سه یاره ی دوژمنه وه بوو، که کورانی حه مه ره شید به گیشیان ده گه ل بوو. پیک هه لپه رزان و زهنگه شکان و به ره و پاش هه لاتن. له به ره به یاندا، ئەحمەدخان به تالان و یه خسیری زۆره وه هاته وه لای باوکی. له تاو هه لاتدا، خان له شکری خو ی له سونقر راگرت و به ریزی کردن. خو ی له ناوه راست و ئەوانی تریشی له چه پ و راسته وه راگرتن. له ولشه وه ئەللاً قولی خان و له شکری هاتن و له به رانه ریاندا له شکریه زیان کرد. ئەللاً قولی خان که له شکری ئەرده لانی زۆر به که م و سوک ده زانی، به فیزه وه له شکری خو ی به ریز کرد. توپخانه و زه نبوره کی

* وهک زانیمان مه ستوره خانم نووسیویه حه وسەد (له لاپه ره ۱۲۵، میژووی ئەرده لانه که ی چاپی به هرامی، ۱۹۴۶). له میژووی نایه توللا جزمی دووهم، رووپه ر ۱۴۰، ده لئ: حه وسەد و په نجا سواری. به لام له دابه شکر دنه که دا ده لئ: هه ربه ک له کوره کانی سه د سواری پی سپارد و په نجا سواری بو خو ی مایه وه. وا دیاره هه ل له چاپدا بی و دووسه د بوو بیت به سه د؛ خوا ئەیزانی - هه ژار.

کرده بالی راست و چهپ و شهر هه لگیرسا. ئەحمەدخان که دیسان له ریزی پیشهوه بوو، کهم کهم پاشه کشهی کرد، تا گه یشته شوینیک که گولله تۆپی دوژمنیان نه گاتتی. زهنگه نه لایان وایه سه رکه وتوون، به لام له پر ئەحمەدخان له نا وه راستهوه و ئەمیر ئەسلان خان و محەممەد خان که برای ئەحمەد خان بوون له راسته و چۆیهوه ویکرا، له پر هیرش بۆ زهنگه نه و کوردەکانی پیاوی حەمه رەشید بهگ دەبن و خۆیان دهننا و راده کهن و (چت خواردوو؟ ترش و چهوه ندهر؟) به شیر و خەنجەر به رده بینه گیانی دوژمن و زۆریان لێ ده کوژن و زۆریان پێ دزه پێ ده کهن. ئیتر ئەللا قولی خان خان فەرمان به هه موو له شکره کهی ددها که ئەوانیش هیرش بهرن و تۆله بکه نه وه. به لام ئەرده لانیسه کان وهک شیر له مهیدان ده چه قن و، چه قه نهی مه رگ بۆ دوژمن دهنینه وه. له گه رماو گه رمی شه ردا، جله و داریکی خوسره و خان که ناوی رهزا بهگ ده بێ، تووشی ئەللا قولی خان دیت و له سه ر زینی هه لده دتیری و سه ری ده بری و به دیاری بۆ خوسره و خان ده هینی. له شکر زهنگه نه مل له هه لاتن دهنی. له شکر ئەرده لان ده بیته دوو به ش. به شیکی شوین هه لاتووان ده که وی که نه هیلتی ده رچن؛ به شیکی خه ریکی کو کورده وهی تالانی شه ر ده بن. هه ر له تۆپ و تۆپخانه وه هه تا سیر و پیوازیش، هه رچی زهنگه نه بوویانه له مهیداندا به جی ماوه. خوسره و خان ده گه ل محەممەد ئاغای باپیری میرزا عه لی ئەکبه ری سادقولولک ده چیتته ناو خپوته تی پادشایه تی ئەللا قولی خانه وه.

محەممەد ئاغا ده روانی سندوقیکی زۆری تیدایه. یه کیان سه ره لده داته وه پر به تی له شتی به نرخ. سندوقه له یه کی تیدایه ئەوی ده خاته گیرفانیه وه و دیته وه لای خوسره و خان که له بهر ماندوویی پالی داوه ته وه، خان به محەممەد ئاغا ده لێ: بۆ نه چووی به شی خۆت تالان ده ست بخه ی؟ ده لێ: من تۆم بۆ مائی دنیا به جی نه هیشت و له شوین تۆ هاتم. چیرۆکی یه غدان و سندوقه له کهی بۆ باس ده کا و له گیرفانی ده ردینی و له پیش خانى دادهنی و، ده یه وی قفله که بشکینی، تا خان ناوه کهی ببینی.

خان ده لێ، بوسته من کللیکی بچوکم لایه بزانی به وه ناکا؟ کللی که به بهند و مورده وه بووه، قفله که ده کاته وه. خان ده لێ دیاره به ختمان یاره. ته نانه ت کللیشمان قفلی زهنگه نه ده شکینی. قوتوه دارینه که هه لده رین پر به تی: له گه واهیراتی هه مه ره نگه. خان ته نیا ئەنگوستیله یه کی پیروزی لێ هه لده بریری که نیشانه ی پیروزی و سه رکه وتنه و، ئەوی تری که هه رخا بزانی چه ندی هیناوه داوه به محەممەد ئاغا.

زۆری نه کیشاوه که دهسته سواریک گه راونه وه و ره شید به گی وه کیل و نه سیر خانى کولیایی و چه ند که سیکى تریان قۆلبه سته هیناوه ته لای خان. خان فەرمانی دا دهستی ره شید به گیان کردوه و، هه رچی له خۆی و سواری به تالان گیرابوو، درایه وه و، زۆر به پرووی خۆشه وه دوآندی و گوتی: دۆستایه تی له دوژمنایه تی باشتره، ئەمه ش بزانه: «چرا غیر که ایزد...» ئیتر به سیه چیتر خۆت توشی ده ردی سه ری مه که. شپلم و ساواری کوردستانی خۆمان له پلاو و گوشتی ئەسفه هان و خورشتی کرماشان چاکتر و خوشتره.

خوسره و خان هه ر له و شه رگه وه، حاجی عه لی خانى مامى ئەللا قولی خانى خه لات کرد و به حاکمیته تی نارديه کرماشان. حاجی عه لی خانیش هه رچی خه زینه و نه غدینه ی وه شیراوه و که رکه مه ر و په وه ئەسپ و هه موو دارایی ئەللا قولی خانى که ئەو رۆژه نرخى له سه د هه زار تمه ن پتر بووه، به پیاوی خوسره و خاندا نارديه ناو هۆردووی خان. خان هه مووی جگه له ئەسپیک و خپوته و باره گای ئەللا قولی خان، پوشکه یه ک چیه بۆ خۆی نه گیراوه و گش له گشتی به سه ر له شکر دا دابه ش کردوه و به وه پری سه ره رزیبه وه گه راوه ته وه سنه.

له سالی ۱۲۰۰، جه عفه ر خانى دایکبرای عه لی مرادخان که له ئەسفه هان خۆی کردبووه شا. به هه موو له شکرى خۆیه وه هاته هه مه دان و

ناردی به شوین خوسره و خاندا که بچیتته لای. خوسره و خان خرابی جواب داوه و دوای دوو رۆژ به لهشکره وه به ره وه هممه دان بزووت و ناردیه لای هممه حوسین خانی قهره گوئزلوو، هممه ده مین خانی گه پرووسی و عهلی خانی خه مسه که بینه یاریده ی. ئەوانیش به پینج هه زار سواره وه هاتن و له نزیک گوندی (سالحووا) گه بشتنه خوسره و خان.

سبه ی ئەو رۆژه که پینج شه مه و بیست و چواری مانگی شایانی ۱۲۰۰ بوو، له شکری خوسره و خان له (به هاری) هممه دان تووشی له شکری جه عفه رخان هات و شه ر دامه زرا. ئەو رۆژه هیچ لایه ک چییان بۆ ده گه ل یه کتر ناکری. رۆژی دووهم له به ره به ری نیوه رۆدا له شکری عه لی خانی خه مسه و هممه حوسین خانی قه راگوئزلوو، ده شکین و لیک بلاو ده بن. خوسره و خان توره ده بی؛ هه زار سواری هه لبراره دی که دابویه ده ست سی کوره کانی ده گز زنده کان راکرد. ئیتر هه له هه وه ل هروژمدا، مه ی دانی شه ر له زیندوو ی زه ندان به تال و له کوژراویان دارمال بوو. که س نه ما هه لته یه، جه عفه ر خان نه بی، که له به ر گه دوگیپالی زلی نه یده توانی راکات. خو ی له سه نگره ی توپخانه دا حاشاردا و ده رنه ده که وت. سوواری نه رده لان چه ند که سیکیان نابلقه ی سه نگره ریان ده دا، مابه قیش خه ریکی تالان وه کوژدن بوون. یه خسیر و تالانیککی بی ژماریان ده س که وت. له و شه ره دا هه زار و سی سهد چه کداری زه ند و لوپ که سه ر به جه عفه ر خان بوون، کوژران. له شکری نه رده لان و خه مسه و گه پرووسیش سی سهد و چل و پینج کوشته و زامداریان هه بوو.

جه عفه رخان ی ورگ زلیش سه عات پینجی شه و گه واهیراتی پاشایه تی و قورعانیکی ناره لای خوسره و خان؛ که ریگه ی راکردنی بداتی. خوسره و خان خه به ر بۆ سه روکی توپخانه ی جه عفه رخان ده نیتری که جه عفه رخان و سی که س له یارانی مه ره خه س بکا و خو ی به توپخانه وه، خو ی به ده سه ته وه بدات. کار پیک هات و جافر هه لات و توپخانه بوو به هی نه رده لان.

خوسره و خان دوای ئەو شه ره زۆر زوو مه لایر و وریگرد و توپسه رکان و کزاز و فراهان و گولپایه گانی گرت و دوو سی رۆژ له وی سایه وه و، به ره وه ئەسه فه هان که وته ری. شه وی چواره می سه فه ره که، له کوپری پیما و قوولانی خاندا، میرزا ئەحمه دخانی وه زیر، به خان ده لی: ئەمرو ئیتر هیچ له مپه ریکت له به ر نه ماوه که ببیه شا. ناغا محه مه د خانی قاجاریش ئەو هیزه ی نییه به رانه ریت بکا. واباشه تالای ده ولت هه لکه ی و، سکه و خودبه به ناوی خو ت بی.

جه عفه ر به گی ته رخان، له وه راما ده لی: تاوات و ئاره زوو هه رگیز نابرتته وه و هه رکه س پتوه بیج هه رگیز ناسیتته وه. دنیای بی سانه وه ش چله کایه ک ناژی. شیلم و ساواری کوردستان نه ک له پادشایه تی ئیران. بگره له پاتشایه تی هه موو دنیا زۆر خو شتر و باشتره. من ده لیم ئەم خه یالانه لیتره جی به یلتن و بیس له گه رانه وه بکه نه وه. ئەم راولیژه کار ده کاته سه ر خوسره و خان. به یانیی ئەو شه وه هه رچی یه خسیری زه ند و هیتری لایوو، به گه واهیراتی پادشایانه و توپخانه و زه نبوره کخانه وه، به نامه یه کی نوکه رانه وه بۆ ناغا محه مه د خانی قاجاری نارد. ولاته کانی گرتبووشنی به پیما وانی ناغا محه مه د سپارد و به ره وه کوردستان هاته وه. ناغا محه مه د خان که نامه ی خوسره و خان و ئەو هه موو دیاری و مرده ی شکانی جه عفه رخان ی پی گیشته، له خو شیان هه ر وه خت بوو بال بگری.

نامه یه کی زۆر خو شی به ئەسه پی تاییه تی خو یه وه به ره شه می زیروه و خه نجه ریکی ده سک ئەلماس و جلی پاشایانه وه، بۆ خوسره و خان نارد و پاشی سپارد که سونقر و کولیایی سه ر به حوکی ئەو بن.

سالی ۱۲۰۱ سمایل خان زه ند، هیترشی برده سه ر کرماشان، ده وری حاجی عه لی خان حاکمی دا که خوسره و خان داینا بوو. حاجی عه لی خان خه به ری دا به خوسره و خان. خوسره و خان بی ئەوه چاوه نوپری جوابی ناغا محه مه د خان بی، چوو به هاواریه وه نزیک به کرماشان ببوو، سمایل خان هه لات و خو ی گه یانده چیای بیستوون. جوابی ناغا محه مه د له کرماشان

گه‌یشته خوسره‌وخان که ده‌هیمدای حاجی‌علی‌خان وهره و ئەوا خۆبشم هاتم. ئیتر ئاغا محهم‌دیش به له‌شکری زۆره‌وه پرووی کرده کرماشان.

بهر له‌وه ئەو بگاته به‌ره‌وه، خوسره‌وخان چوو جه‌سته‌ی سمایل‌خان و له سه‌ربه‌ندی سیلاخور به گژی‌داهات و دوا‌ی شه‌پتی زۆر خه‌ست، سمایل‌خان شکا و تالانیکی زۆر ده‌ست ئه‌رده‌لانیان کهوت. هه‌ر له‌وتیوه به‌ناوی ئاغا محهم‌د خانی قاجاره‌وه میرزا فه‌تحو‌لای کوری میرزا عه‌بدو‌ل‌لای وه‌زیری کرده حاکمی تویسه‌رکان و گه‌راپه‌وه و باس و خواسی بو‌ئاغا محهم‌دخان نارد. ئەویش جوابیکی زۆر پر له‌ئافه‌رینی بو‌نارد و راشی سپارد که بیته هه‌مه‌دان بمینی. خوسره‌وخان وا دهرده‌خا که خۆی بو‌ی ناکرێ بچی به‌لام لوتفالی خانی ئامۆزای به‌دیاری و پیشکیشی زۆره‌وه نارد. ئاغا محهم‌د خان عوزری نه‌هاتنی خان قبو‌ل ده‌کا و ده‌گه‌ریته‌وه تاران.

لوتفالی‌خان دوو سال‌لای ئاغا محهم‌د خان مایه‌وه ئەوسا به‌زۆر حورمه‌ته‌وه ناردراپه‌وه کوردستان و، دیسان شا داوای کردبوو، خوسره‌وخان ببینی. خوسره‌وخان که چاکه‌ی له حه‌مه‌سه‌ن‌خانه‌وه دیتوو و زۆریشی خزمه‌ت به‌ئاغا محهم‌د خان کردوو، له شایانی ۱۲۰۴دا ئەحمه‌د خانی کوری له جیگه‌ی خۆی داده‌نی و، به‌ره‌و تاران ده‌روا و، حه‌سه‌ن‌علی‌خانی کوری مسته‌فا خان و میرزا ئەحمه‌دی وه‌زیریش ده‌گه‌ل‌خۆی ده‌با.

وه‌زیران و پیاوماقوولانی ده‌ولت تا فرسه‌خیک به‌ده‌ر له تاران به‌پیره‌وه دین و به‌ده‌بده‌به و سه‌نسه‌نه ده‌بینه تاران. به‌خزمه‌ت ئاغا محهم‌د خان ده‌گا و ئەوپه‌ری حورمه‌تی لی ده‌گیرێ. شه‌ش مانگ هه‌ر میوانیکی زۆر عه‌زیز ده‌بی.

شه‌ویک له کاتی خوارنه‌وه‌دا به‌فه‌رمانی ئاغا محهم‌د خان ده‌رمان ده‌کریته ناو پتیکی ئاره‌قی خوسره‌وخان و، به‌هه‌وای مه‌ستییه‌وه شیت ده‌بی.

هه‌ر خه‌به‌ری شیت بوونی خان گه‌یشته‌وه کوردستان. هه‌ر هۆزه‌ی له‌به‌رخۆیه‌وه مۆز ده‌کا و دنیا ده‌بیته ئاژاوه‌بازی. عه‌شایه‌ری موکری و بل‌باس له ئەحمه‌د خان یاغی ده‌بن. ئەویش به‌هه‌زار سواره‌وه ده‌چته سه‌ریان. له سارا‌ل و هۆبه‌توو (هه‌وه‌توو) توشیان دیت و شه‌ر ده‌قه‌ومیت و له کیتو‌راویان ده‌نی و ده‌پی ده‌شتیان ده‌کا و بل‌باس و موکری ده‌شکین و هه‌لدین و ئەحمه‌د خان راوه‌دوویان ده‌نی. له‌م شه‌ر و هه‌راپه‌دا، ئە‌ل‌ل‌او‌پیدی خانی کوری نه‌زه‌ر‌علی‌خان که ده‌بووه نه‌وه‌ی سویمان و پیدی‌خان، له بو‌سه‌وه تفه‌نگیکی هاویشته ئەحمه‌د خان و گیانی لی‌ساند. به‌کوشتنی ئەحمه‌د خان شه‌ر نه‌وتیستا، حه‌مه‌ په‌شید به‌گی وه‌کیل و ئەمیر ئەسلان کوری په‌زا قولی خان ده‌بینه سه‌رکرده‌ی له‌شکر و بل‌باسان راوه‌دنه‌ین تا ده‌سه‌قز و سیاکتویان ده‌په‌ستین. له‌و دواکه‌وتنه‌دا میرزا لوتفولا کوری میرزا عه‌بدو‌ل‌لای وه‌زیر زۆر به‌ئازا ناویانگی ده‌کردوو. پاش نه‌مانی شه‌ر، لاشه‌ی ئەحمه‌د خانیان به‌تالانی فه‌ری دوژمنه‌وه هینایه‌وه سه‌نه و خه‌به‌ری روداو به ئاغا محهم‌د خان ده‌ده‌ن. ئەویش فه‌رمانی والیه‌تی کوردستان بو‌لوتفالی‌خان ده‌نی. خوسره‌وخان سالی ۱۲۰۶ کۆچی دوا‌یی ده‌کات*.

لوتفالی‌خان کوری سویمان و پیدی‌خان: سالی ۱۲۰۵ کرا به‌والی. حه‌سه‌ن‌علی‌خانی کوری گه‌وره‌ی به‌بارمه‌ ناره‌ لای ئاغا محهم‌د خان. خوسره‌وخانی هه‌ر له‌و ساله‌دا مرد.

له سالی ۱۲۰۶ له خوزستان شو‌رشیک دژی ده‌ولت هه‌لگیرسا. فه‌رمان به لوتفالی‌خان درا که ئاژاوه‌که دامرکین. ئەویش نزیک به‌سی هزار سوا‌ری له کوردستان** هه‌لگرت و له رینگه‌ی کرماشان و لو‌رستانه‌وه

* قازی حه‌مه‌شه‌ریف ده‌لی خوسره‌وخان له ۱۲۰۸دا له که‌ریه‌لا مردوو. مه‌ستوره خانم لای وایه ۱۲۰۵ بووه.

** به قسه‌ی حه‌مه‌شه‌ریف قازی ده‌هزار سوار.

بهره‌و خوزستان بزووت و له ریگه‌ش له‌شکری کرماشان و لوړستانی ره‌گه‌ل کهوت. حاکمانی خوزستان له‌و له‌شکرکیشییه ترسان و بی شه‌ر خویان دا به‌دهسته‌وه و توپه‌یان کرد و باجیان به‌دیاری و پیشکیشی زوره‌وه هینایه لای والی و شیخه‌کانیشیان به‌دیاری و سه‌وقاتی زوره‌وه بهره‌و دهریاری قاجار وهری کهوتن.

لوتفالی خان له سهره‌تای چله‌ی زستانه‌وه تا سهره‌تای خاکه‌لیوه له خوزستان خوی گرت و خه‌ریکی سهر نهرم کردنی سهره‌رقان بوو. چه‌کدارانی کوردستان له‌و ماوه‌یه‌دا تالانی زوریان به‌رکه‌وت. ته‌نیا باپیره گهره‌ی من (مه‌ستوره) که چوو‌بوو حیساب میساب ده‌گه‌ل عه‌باس قولی خانی والی شوشته‌ر بکا. هزار تمه‌نی پی برابوو.

له‌و ده‌مانه‌شدا نه‌حمده سولتانی بانه و، به‌گزاده و سانه‌کانی هه‌ورامان و خه‌لکی مه‌ریوان، ویکرا ببوونه دژی ده‌وله‌ت و دوستی پاشای بابان و ده‌ستیان به تالان و برۆ کردبوو. لوتفالی خان گوئی به به‌فر و سهرمانه‌دا و بو سهرکوت کردنی نه‌مانه بهره‌و بانه رویشته. هه‌رکه گه‌یشته قزلجه. دانیش‌توانی مه‌ریوان که سهر به‌پاشای بابان بوون. مه‌ریوانیان چۆل کردبوو، بهره‌و شاره‌زور هه‌لاتن. به فه‌رمانی والی هه‌موو مالی ناواییه‌کان سوتینران.

نه‌حمده سولتانی بانه‌ش په‌نای به‌بلباسان برد. خانی سنه فه‌تحالی سولتانی ناموزای نه‌حمده سولتانی کرده حاکمی بانه.

له دوا‌ی نارام کردنه‌وه‌ی بانه و هه‌ورامان. خان دهریاری دیهاتی سهر سنوور که ناوهره‌حمانی پاشای بابانیه‌و به‌سهر راده‌گه‌یشت پیای ناردده لای پاشای بابان؛ نه‌ویش دیهاته‌که‌ی دایه‌وه ده‌ست پیای خان و قه‌رار و ابوو هاوسایه‌کی ته‌با بن. به‌لام پاشای بابان زور له‌سهر په‌یمان نه‌ما و تیکی دا. خان فه‌رمانی دا که ئیتر نابج هه‌وارچی شاره‌زور بو کویستانی ئیران بین. نه‌و ساله‌ که‌س نه‌یتوانی بیته هاوینه‌هه‌وار. زوربه‌ی خویان و مه‌ر و

مالاتیان له گهرمان تیدا چوون. دوو سه‌د مالییک نه‌بی که ده‌گه‌ل پیاماقوولانی کوردستان دوست بوون به‌دزیی والیبه‌وه هاتبوونه هه‌وار و مه‌ر و مالاتی خه‌لکی تریشیان ده‌گه‌ل خۆ هینابوو. خان به‌و فیله‌ی زانییه‌وه. حه‌مه‌به‌گی کوری مه‌نوجه‌ر به‌گی به‌نی نه‌رده‌لانی راسپارد کوتوپر به‌سهریان دابدا و به مه‌ر و مالاته‌وه بیانیه‌تیته نزیک شاری سنه.

له مانگی ره‌بیع دووه‌می سالی ۱۲۰۹ دا لوتفالی خان به‌مه‌رگی مفاجا مرد. ده‌لین هینده‌ی شهرباب خواردۆته‌وه پی پی دراهو! خوا ده‌یزانی. تا ئیره پوخته‌ی میژووی مه‌ستوره خانم بوو دهریاری لوتفالی خان.

تایه‌توللا مه‌ردۆخ ده‌لی: پاش کوزرانی نه‌حمده خان. سالی ۱۲۰۵ به‌فه‌رمانی ناغا محه‌مه‌دی قاجار لوتفالی خانی مامی خوسره‌و خان کرایه والی. نه‌ویش حه‌سن عه‌لی خانی کوری به‌دیارییه‌وه وه‌ک بارمه‌ ناردده پی تاخت.

سالی ۱۲۰۶ خوسره‌و خان به‌شیتی له تاران مرد، نه‌میر نه‌سلان خان به‌ته‌ختی ره‌وان (دروشکه) لاشه‌که‌ی هینایه‌وه کوردستان و نه‌وسا ناردی له که‌ربه‌لا ناشتیان.

هه‌ر له‌و سالی ۱۲۰۶ ده‌دا خوزستانیه‌کان یاغی ده‌بن. فه‌رمان به‌لوتفالی خان ده‌دری سهرکوتیان کاو بو نه‌و مه‌به‌سته‌ش له‌شکری کرماشان و لوړستانی ره‌گه‌ل که‌وی. خان له سهره‌تای زستاندا به‌پینج هزار سواره‌ی نه‌رده‌لانی و کرماشانی و لوړستانیه‌وه خوی گه‌یاندده خوزستان و، یاغیه‌کانی گرت و، به‌تالان و دیاری زوره‌وه، ناردنیه دهریاری قاجار. خوی زستانه‌که‌ی له خوزستان گوزهراند و سهره‌تای به‌هار گه‌رایه‌وه کوردستان. له سهره‌تای زستانی ۱۲۰۷ دا نه‌حمده سولتانی حاکمی بانه و کومه‌لیک له به‌گزاده‌کانی هه‌ورامان به‌دنه‌دانی ناوهره‌حمان پاشای بابان له والی هه‌لده‌گه‌رینه‌وه و ده‌ست ده‌کن به‌تالان و خراپه کردن. لوتفالی خان ده‌به‌فر و بۆرانی زور دژواردا، به‌سی هزار سواریه‌ی نه‌رده‌لانه‌وه ده‌چیته

سهربان. هەر دهگاته مهربوان ئەحمەدسولتان رادهکاته ناو بلباسان. خان فەتھالی سولتانی نامۆزای ئەحمەدسولتان دهکاته حاکی بانه و فەرمان ئەدا هه‌موو دێهاتی یاغیبه‌کان ده‌سوتین و، ئەو گوندانه‌ی سه‌رسنووریش که ئاوره‌حمان پاشا زه‌وتی کردبوو ده‌سی‌ننه‌وه. به‌حه‌مه‌ به‌گی کوری مه‌نوجهر به‌گیش ده‌سپیری، نه‌هیلێ هه‌وارچی شاره‌زوور به‌م دیوه‌دا بێن. ئیتر ئەو ساله‌ زۆریه‌ی مالاتی شاره‌زوور قه‌ده‌کا.

له‌ سالێ ۱۲۰۸، والیی هه‌ویزه‌ له‌ شا یاغی ده‌بێ. حه‌سه‌ن عه‌لی خانی کوری لوتفالی خان که له‌ ده‌ربار بووه، به‌فه‌رمانی شای قه‌جهر دیتته‌وه کوردستان و ده‌چیتته‌ سه‌ر ئەو یاغیبانه‌. به‌زمانی لوس و بێ شه‌ر ئاژاوه‌که‌ ناهیلێ و والیی هه‌ویزه‌ و شێخه‌کانی هاوکاری، ده‌گه‌ڵ خۆیا ده‌باته‌ ده‌ربار.

له‌مانگی شه‌شه‌کانی ۱۲۰۹ لوتفالی خان له‌ سۆنگه‌ی شه‌راب خواردنه‌وه‌ی زۆره‌وه‌ له‌په‌رگیانی ده‌رده‌چێ. به‌فه‌رمانی شای قه‌جهر حه‌سه‌ن عه‌لی خان ده‌کریتته‌ والی و به‌خه‌لاته‌وه‌ دیتته‌وه‌ ولات.

حەسەن عەلی خان: ئاغا محەممەد خان که خه‌به‌ری مه‌رگی لوتفالی خانی بیست، حه‌سه‌ن عه‌لی خانی کوری لوتفالی خانی که له‌ تاران بوو بانگ کرد و دوا‌ی سه‌ره‌ خۆشی لێ کردن، پله‌ی والیه‌تیی کوردستانی دایه‌ و، نارديه‌وه. حه‌سه‌ن عه‌لی خان پیاویکی به‌دین و نوێژ و پوژ و پاک بوو، ئازا و به‌هه‌بیه‌تیش بوو. هه‌موو کاروباری ولاتی نابوه‌ به‌رده‌ستی حه‌مه‌ره‌شید به‌گی وه‌کیل و، زۆریه‌ی وه‌ختی به‌ چونه‌ راو راده‌بوو. له‌ شه‌ری شووشی که سالێ ۱۲۱۱ (له‌ ئازهریابجان) قه‌وما و حه‌سه‌ن عه‌لی خانیش به‌سواره‌ی خۆیه‌وه‌ تیا به‌شدار بوو. دوا‌ی به‌کوشت چوونی ئاغا محەممەدخان، له‌ گه‌رانه‌وه‌دا به‌گولله‌ی قه‌لانشینان زامار بوو. ئامانوللاخان کوری خوسره‌وخان و سویحان ویردی خانی کوری حه‌مه‌مۆمن خان، ده‌گه‌ڵ چهند به‌چکه‌خانیکی تری ئه‌رده‌لانی، به‌هه‌له‌داوان خۆیان گه‌یاندوه‌وه‌ سنه‌ و ده‌یانه‌ویست حه‌سه‌ن عه‌لی خان ده‌م له‌پوش که‌ن. حه‌مه‌ره‌شید به‌گی وه‌کیل

ئه‌گه‌رچی زۆریش نه‌خۆش بوو، له‌به‌ریان ویتستا و نه‌یه‌یتشت به‌مراد بگه‌ن، ناچار روویان کرده‌ مهربوان و دوا‌ی دوو پوژ مانه‌وه، به‌ره‌وه‌ سه‌قز چوون. حه‌سه‌ن عه‌لی خانی زامار گه‌یشته‌وه‌ سنه‌ و خه‌ریکی خۆ ده‌رمان کردن بوو. ئامانوللاخان و سویحان ویردی، هاواریان بو‌ ئاوره‌حمان پاشای به‌به‌ نارد که ده‌هانیان بێت. ئه‌ویش چهند چه‌کدارتیکی به‌سه‌رکرده‌ی سله‌یم به‌گی برایه‌وه‌ بو‌ ناردن و بو‌گرتنی کوردستان وه‌رێ که‌وتن و گه‌یشتنه‌ مهربوان. حه‌سه‌ن عه‌لی خان و حه‌مه‌ره‌شید به‌گی وه‌کیل سنه‌یان به‌خه‌لکه‌که‌ی چۆڵ کرد و به‌ره‌وه‌ ماهی ده‌شت و نیو ده‌ره‌ندی کرماشان چوون. له‌ویوه‌ ولامیان بو‌ والیی به‌غدا نارد و له‌ده‌ست بابان شکاتیان کرد.

مه‌لا حه‌مه‌شه‌ریفی قازیشیان نارد له‌ سله‌یم به‌گ ده‌س راگری تا جوابی وه‌زیری به‌غدا دیتته‌وه‌. وه‌زیری به‌غدا به‌په‌له‌ وه‌لامی بو‌ ئاوره‌حمان پاشا نارد، که ده‌س له‌ یارمه‌تیی ئەو به‌چکه‌خانانه‌ به‌ردا، ئاوره‌حمان پاشا، سله‌یم به‌گی گه‌راندوه‌وه‌ و خانه‌کان هاتنه‌وه‌ سه‌قز.

ئامانوللاخان خۆی گه‌یاند سوله‌یمانی و چاوی به‌ ئاوره‌حمان پاشا که‌وت و زانیی له‌ ترسی وه‌زیری به‌غدايه‌ ناتوانی یاریده‌یان بدات. ناهومیید گه‌رایه‌وه‌ له‌ وه‌والانی و له‌ ویوه‌ رووی کرده‌ تاران. سویحان ویردی و هه‌واله‌کانی تر، له‌سه‌ر دل‌دانه‌وه‌ی حه‌سه‌ن عه‌لی خان گه‌رانه‌وه‌ سنه‌ و ناشت بوونه‌وه‌.

فه‌تخالی‌شای قاجار، که له‌جیگه‌ی ئاغا محەممەدی مامی بیووه‌ شا، په‌نای ئامانوللا خانی دا و، مه‌ل‌به‌ندی ئیسفهن‌دابادی، پێ سپارد که خۆی و دار و ده‌سته‌ی به‌سه‌ری رابگه‌ن.

پاش ماوه‌یه‌ک به‌دنه‌ی فه‌تخالی به‌گ و، ئەحمەد به‌گ و، نه‌سه‌رووللا به‌گ، کورانی حه‌مه‌ره‌شید به‌گی وه‌کیل، زۆر له‌ پیاوه‌ گه‌وره‌کانی کوردستان چوونه‌ تاران و، چۆنی خراپه‌ بو‌ حه‌سه‌ن عه‌لی خانیان تی چاند.

ناردیان خانیان برده تاران. و پیرای همه زهمان به گی وه کیل، کوری همه ره شید به گی وه کیل و، همه ره حیم به گی کوری میهره علی سولتان و، نه زهره علی به گ له مائی به گلهریگی تاراندا حه بسیان کرد و تامانوللا خان کرایه والیی کوردستان. (قسهی مه ستوره خانم نه مه بوو).

نایه توللا ده لئ: له سالی ۱۲۰۹د که لوتفالی خان مرد. ناغا محهمه د خانی قه جهر، حه سهن علی کوری لوتفالی خانی کرده والی و ناردیه وه کوردستان. خوی ملی له نوپژ کردن نابوو؛ کاره کانیشی به حه مه ره شید به گی وه کیل سپارد بوو. زوریشی راو پی خوش بوو. دوو سال و ارا، له سالی ۱۲۱۱د شا به ره و نازهریایجان و قه ره باغ و قه لای په ناهاباد که به قه لای شووشی یان شیشه ناو ده بره ات. له سهر فرمانی شا، حه سهن علی خان به پینج سهد سواره وه گه یشتی. له پاش گرتنی قه لاکه، ناغا محهمه د خوی و پیواوه نزیکه کانی ده چنه ناو قه لا و له شکریش له ده ری شار خیوه ت لئ ده دهن.

سی رۆژ له وه پیش شای قه جهر کاله کی به سی فه راشی خوی سپاردوو که بوی هه لگرن. فه راش کاله کیان خواردوو. شا هه ره شهی لئ کردون. نه وانیش زانیویانه ده کوژرین؛ نیوه شه و ده رفه تیان هیناوه و، شایان له خه ودا بۆ هه میشه بی هه ست و خوست کردوو.

نه و له ته به یته فارسییه: (روبه بریده کیری را ازل بدرید کون.) واتا: (نه زهل کنگی ریوییه کی کیر برای دری) به حیسابی نه بجه د میژوووی سالی مه رگیه تی که ده بیته: ۱۲۱۱.

به یانی که له شکر ده زانی شا کوژراوه، هه لئ نه ما هه لئ! ته نیا حه سهن علی خان خۆ راده گری و، به سوارانی خوییه وه، علی قولی خانی برای ناغا محهمه د، رزگار ده کا و، ده گه لیا له شار ده رده که وی. خه لکی شار له هه مو لاهه ده سرتزبان لئ ده کهن و، گولله یه ک به رقاچی حه سهن علی خان ده که وی و، به زاماریش ده س له برای شا به رنادا و، رزگاری ده کا و،

نه وسا نیجازهی لئ ده خوازی که بیته وه کوردستان. به لام تامانوللا خان کوری خوسره وخان و سویحان و پیردی خان کوری مؤمن خان که زاوی تامانوللا خان بووه و، هه ردووک ناموزای حه سهن علی خان بوون، ده گه ل کۆمه لیک له سه رناسانی کوردستان، که یین و به یینی خویان ده کهن و، هه لده گرنه غار و هه شت رۆژ به ره له گه یشتنی حه سهن علی خان، دینه وه سنه و، ده یانه وی بینه حاکم. حه مه ره شید به گی وه کیل که نه خوشیش بووه، ملی نه داوه.

کاتی خه به ره دی که حه سهن علی خان گه یشتوته نزیک سنه، سویحان و پیردی و تامانوللا خان به ره و مه ریوان هه لدین و دوایه دینه سه قز. حه سهن علی خان دینه وه شار و خه ریکی چاره ی زامارییه که ی ده بی.

تامانوللا و سویحان و پیردی په نا به تاوره حمان پاشای به به ده یین. نه ویش چه کداریکی زوریان به سه رکردایه تیبی سه لیم به گی برای که به سه لیم سی تنگه ناسراوه (ده لئین نه سپه که ی سی تنگه ی هه بووه)، ده نیترینه هیمدادیان و، هه ردووک خان ده گه ل له شگری سه قز و بانه و، بابانه وه ده گه نه مه ریوان. حه سهن علی خان و، حه مه ره شید به گی وه کیل مائی خویان و خزمانیان بارده کهن و، ده چنه نیوان ده ریهند و ماهی ده شت. پیواوه ده نیترنه لای والی به غدا و له کاره ساتی خه به ردار ده کهن. مه لا شه ریفی قازیش ده نیترنه لای سه لیم به گ که پیی بلئ با ده س راگری. نه گهر والیی به غدا گوتی ده بی سنه سه ره به ولاتی عوسمانی بیت، نیمه بی شه ر ته سمیل ده یین. نه گهر واشی نه گوت، خوی زانی، یان به قسه ی والی بکا یان گوئی پی نه دات.

والیی به غدا له وه لامدا راده سپیترته بابانیان که نایی له سنوو به و دیوا بچن. له شگری به به ده گه رینه وه. حه سهن علی خان و حه مه ره شید به گی وه کیلیش دینه وه سنه.

له مانگی قوریانی سالی ۱۲۱۲د تامانوللا خان روو به تاران ده چی.

سویحان ویردی و ههوالانی لهسه ر دلدانهوهی حهسه ن عهلی خان دهچنهوه سنه .

هه ر له و مانگی قوریانه دا، فهتحالیشا لهجیبی مامی دهبیته شا . سح مانگ له پاشایه تیبی فهتحالیشا راده بری . حه مه ره شید به گی وه کیل به نه خوشی دیته تاران بو سه ر حه کیم و حه ولیش ده دا حه سه ن عه لی خان له ده ولته تی تازه دا خوشه ویست بکا و له کیشهی ئامانوللا خانی بیاریزی . هه ر ده گاته تاران، دوای هه شت رۆژ ده مرئ . خزمه کانی لاشه که ی دینه وه سنه . حه سه ن عه لی خان، پله ی وه کیلی ئه دا به حه مه زه مان به گی کوره چکۆله ی حه مه ره شید به گ چونکه میتردی خوشکی خان بووه .

فهتحالی به گی کوره گه و ره ی حه مه ره شید به گ و دوو برای تری به ناوی ئه حمه د به گ و نه سرووللا به گ ئه م کاره یان زۆر به لاهه گران دیت . ده گه ل کۆمه لیک له بیاماقوولانی سنه دا، که یین و به یینیک ریک ده خه ن و، له مانگی محه ره می سالی ۱۲۱۳ کۆچیدا ده چنه تاران و، ده بنه یاری ئامانوللا خان و مل له بنکۆل کردنی حه سه ن عه لی خان ده نین . حاجی میرزا ئه حمه دی وه زیر که له ده رباری شادا کاربه ده ست بووه و ئه حمه د به گی حه مه ره شید به گ زاوای بووه، ده بیته هاریکاریان و کاریک ده کا که حاجی میرزا ئیبراهیم خانی شیرازی سه دری ئه عزه میش بیته لابه نگیریان .

فه رمان بو حه سه ن عه لی خان ده چن که بیته تاران . کاتن ده گاتن و له شکری شا بو گرتنی خوراسان ناماده یه . شا ده لئ پاش گه رانه وه له سه فه ر له کاره که ده کۆلمه وه . هه ردووک ده سه ته ی کوردی دژ به یه ک، ره گه ل شا ده که ون تا له خوراسان ده گه رپته وه . دوای ئه وه که خویره تیبی حه سه ن عه لی خان بو شا پروون ده بیته وه، خه لات و فه رمانی والیه تیبی کوردستان بو ئامانوللا خان ده رده چن و حه سه ن عه لی خان و حه مه زه مان به گی وه کیل، بیتکار ده کرتین . حه مه ره حیم به گی کوری میهرعه لی سولتان و نه زه ر عه لی به گ، له خانووی به گلر به گی که مالی حاجی برایم خانی شیرازی

سه دری ئه عزه م بووه، حه بس ده که ن . فهتحالی به گی کوره گه و ره ی حه مه ره شید به گ ده که ن به وه کیلی والیبی کوردستان .

ئامانوللا خان: له یه که می ره جه به مانگی سالی ۱۲۱۴، ئامانوللا خان له پالپشتی والیه تی پالی دایه وه . ئامانوللا خان زۆر زانا و زانادۆست بوو، زۆر به پرشت بوو، ده سه ر تاوانبارانه وه نه ده چوو، پاداشتی چاکه ی هه موو چاکه کارانی له به ر چاو بوو . جیره ی مه لایان و زانایان و دیاری بو مهرقه دی ئیمامزادان که ئه و ده ینارد، سالانه سه ری له چل هه زار تمه ن ده دا . له ئاوه دانکردنه وه و خانووی جوان دروس کردنا، که س تای ئه وی نه کردووه . له سایه ی ئه ودا هه موو که س حه سایه وه و گش که س خوشی ده ویست . شه و و رۆژی نه بوو، هه ر خه ریکی ته یار کردنی له شکر و تیر کردنی ره عیه ت بوو .

له سالی ۱۲۱۶ دا حه سه ن عه لی خانی کۆنه والی که له ماله بیتگلهریتیگی حه بس بوو، توانی له تاران راکا و په نای برده به ر بلباسان . له شکرتیکی پیکه وه ناو هات، تا گه یشته شه ش فرسه خی سنه . ئامانوللا خان بو ی چوو . حه سه ن عه لی خان نه یوترا ده گژی راجن و خو ی گه یانده وه ناو بلباسان . خانیس گه رایه وه سنه .

دوای ماوه یه کی که م هیندییک ره ش و روت و لۆتی و پۆتی له ده وری حه سه ن عه لی خان کۆیونه وه و، هه لپان نا هه لکاته سه ر سنه . بلباس له ئامانوللا خان ترسا بوون؛ ره گه لئ نه که وتن . حه سه ن عه لی خان به و تاقمه بی سه رویه ره وه، هاته به ره وه، ئامانوللا خان بۆیان چوو، له قه راغ ده شتی مه ریوان بوو به شه ریان . چهنده که سیک له بیوانی حه سه ن عه لی خان زوو کوزران . حه سه ن عه لی خان زۆر به هه لپه هیرشی برده ناوه راستی له شکر و به ره و ئالا چوو؛ که ئامانوللا خان له و جی بوو . یه جیا به گ و حه مه قولی به گی سه قزی که هه ردووکیان زۆر ئازا بوون، پیششیان لی گرت، به لام هه ردووکی کوشتن . ئه مجار فه تحالی به گی وه کیل بو ی چوو . حه سه ن عه لی خان نیتزه یه کی داهیتنا یه له سه ر زین هه لئ داشت و به ره و خان هرووژمی

برد. لهو هپرش هینانه‌دا، قاچی نه‌سپه‌که‌ی به‌کونه‌مشکیتک داچوو، نه‌سپ گلا و به‌سهر سهر داهات و سوار هه‌لدیرا. کۆمه‌لێک له چه‌کدارانی خان رایان کردی و برینداریان کرد. ئامانوللا خان که خزمی خوئی وادیت هاته بان سهری و هه‌لێساند و هینایه‌وه بو سنه و چه‌کیمی برده سهری که برینی دهرمان کهن.

له‌پاش ماوه‌یه‌ک له‌سهر داوای کاربه‌دهستانی ده‌ولت، چه‌سه‌ن عه‌لی خانی نارده تاران، له‌فه‌راشخانه‌ی بێگلهره‌بێگی‌دا زنجیر کرا و، دوای گه‌رانه‌وه‌ی شا بو پێ ته‌خت* په‌نامه‌کی کوژرا.

له‌ پێشا گوتمان، ئامانوللا خان، فه‌تخالی به‌گی کوری چه‌مه‌ره‌شید به‌گی له‌ جیگه‌ی باوکی کرده وه‌کیل. نه‌ویش وه‌ک وه‌کیله‌کانی پێشو، به‌نیاز بوو هه‌مه‌کاره هه‌ر خوئی بیت. به‌لام ئامانوللا خان زور جار قسه‌ی ده‌شکاند و، به‌زوری نه‌ده‌گرت، له‌مه‌وه فه‌تخالی و برایانی خه‌ریکی ئاژاوه‌ نانه‌وه بوون. خان که زانیی خه‌ریکی چین، بانگی کردن و دلێ دانه‌وه و کاروباری به‌ وه‌کیل سپارد. به‌لام نه‌مه‌ش به‌هره‌ی نه‌دا و دوای سێ چوار مانگی‌ک (هه‌مان تاس و هه‌مان چه‌مام)! ملیان له‌ ملچه‌وتی نایه‌وه. خه‌لکیکی زۆریان هه‌لخړاند و خوین گه‌یانه‌ تاران. ده‌لێن نه‌و ئاژاوه‌چیانه‌ کاریکی وایان کردبوو، که‌س سه‌ودای ده‌گه‌ل پیاوانی والی نه‌ده‌کرد. ته‌نانه‌ت سێ شه‌و و پوژان شیوی والی له‌به‌ر بێ پوژی له‌بنی مه‌نجه‌لدا ماوه‌ته‌وه.

والیش بو به‌رگری له‌ به‌لای نه‌و دژانه‌ی، په‌وانه‌ی تاران ده‌بی؛ به‌لام ده‌روانتی هاوکاری زور که‌مه و نه‌یاری یه‌کجار زۆره. له‌ داخان نه‌و دوو شیعه‌ی؛ به‌فارسی بو دیت:

له‌م دیمه‌نی نه‌م گه‌ل و سوپایه

لاوازم رووم به‌په‌نگی کایه

* نیازی گه‌رانه‌وه‌ی فه‌تخالی شا له‌ سه‌فه‌ری خوراسان- نازاد پوور.

له‌و خه‌لکه ئیتر هومیید براوم

چاوم له‌به‌زه‌بییه‌کی خودایه*

نه‌م دوو شیعه‌ره له‌ کاغه‌زێک نه‌نووسی و لای خوئی دانه‌نی و داوای قلیان ده‌کا. تنوکیک ئاو له‌ قلیان ده‌په‌ری و ده‌رژیتته سهر وشه‌ی سوپا. ده‌لێ وا دیاره به‌ختم به‌کاره و، دوژمن زه‌فه‌رم پێ نابا.

دژه‌کانی والی هه‌رچه‌ندی ته‌قه‌لا ده‌که‌ن و خو له‌ دار و به‌رد ده‌ده‌ن، چییان بو ناکری. له‌ ئاکاما میرزا نه‌حمه‌دی وه‌زیر ده‌بیتته ناوپی و پیکیان دینی و دین ده‌ستی والی ماچ ده‌که‌ن و عافویان ده‌کا و، خه‌لات و به‌خشیشیان ده‌دات... فه‌تخالی ده‌کاته‌وه وه‌کیل و دینه‌وه بو کوردستان. باپی‌ره گه‌وره‌ی منیش (مه‌ستووره) یه‌کیک بوو له‌و ئاژاوه‌چیانه و بێ نه‌مه‌گیی کردبوو، والی چه‌ند رۆژێک خوئی تی نه‌ده‌گه‌یاند و پینج هه‌زار ته‌نیشی جه‌ریه‌ کرد. به‌لام دوای هه‌ژده رۆژ، دیسان پله‌ی (نزاره‌ت) چاودیری پێ سپارده‌وه و خه‌لانی باشی دایه و، موچه‌ی بو زیاد کرد و کچه‌ گه‌وره‌که‌شی کرده خاتوونی نه‌نده‌روون. وه‌کیل تا ماوه‌یه‌ک بێ قریه خه‌ریکی کار بوو؛ به‌لام وه‌ک گوته‌ویانه:

خوئی بگری به‌شییری

ته‌رخنی ناکه‌ی به‌پییری

فه‌تخالی به‌گ دیسان ده‌گه‌ل براکانی ملیان له‌سهر چه‌وتی و به‌دغه‌ری نایه‌وه. ئیتر والی نه‌یکرا چیتر بیانه‌خشی. له‌ دوامین پوژی مانگی شابانی سالی ۱۲۱۷ له‌دوی فه‌تخالی و دوو سێ برای نارده، که‌ بچه‌ لای

* دوو شیعه‌که به‌ فارسی ئاوا بووه:

از جوشش و کثرت سپاهی

تن گشته نحیف و چهره کاهی

لا خلق امید قطع گشته

ممانده به عطوفت الهی

و قوماری دهگه‌ل بکه‌ن. به‌نۆکه‌رانیشی سپارد، له پشت په‌رده و سندوقخانه خۆداگرن. له‌په‌رمانی دا، نۆکه‌ر رۆژانه سه‌ریان و شه‌ته‌کیان دان و، له وه‌تاغیتکا که لای ده‌روازه‌ی ئه‌ندروونه‌وه بوو، چه‌بسیان کردن. پیاویشی وه‌ناو شار خست هه‌رچی که سوکار و دۆست و یاربانه‌ گرتیانن. هه‌ر ئه‌و شه‌وه فه‌تحالی و نه‌سرووللا و ئه‌حمه‌دی که سه‌ی برا و له دایکیک بوون کوشتن. چه‌مه‌زه‌مانی برا چۆکه‌شیانی که پله به‌رزتر بوو؛ دوو سال خسته زیندانه‌وه؛ تا جارێک که والی له مال نه‌بوو، سوله‌یمان خانی برا چکۆله‌ی والی ئه‌ویشی کوشت و کهس نه‌یزانی له کوئی نه‌یژرا.

جا چونکه‌ باه‌لباب وه‌کیلیه‌تی هین ئه‌و مال به‌ بوو، چه‌مه‌ره‌حیم به‌گی کوپی میه‌ره‌لی سولتان که زاوا و ئامۆزای په‌شید به‌گ بوو، کرا به‌وه‌کیل. به‌لام والی هه‌ر خۆی به‌هه‌موو کاران راده‌گه‌یشت و له‌شکری ساز ده‌دا و، زێر و زیوی کۆده‌کرده‌وه.

له سالی ۱۲۱۹دا ئاوهره‌حمانی پاشای به‌به، له حاکمه‌تیی شاره‌زوور ده‌رکرا و له ده‌وله‌تی عوسمانی زیز بوو؛ په‌نای به فه‌تحالیشا هینا و رووی له والی نا که یاریده‌ی بدا. ماوه‌یه‌ک له سه‌نه‌ ماوه‌یه‌وه؛ ئه‌وسا به‌دیاری و پێشکه‌شه‌وه والی برديه‌ تاران. شا له‌به‌ر ئه‌و کاره‌ باشه، زۆری چاکه ده‌گه‌ل والی کرد، شیریک‌کی جه‌واهیریه‌ند و ئه‌نگوستیلیکی ده‌ستی خۆی خه‌لات کرد. زۆریش ده‌گه‌ل پاشای بابان روخۆش بوو.

شا کۆرێکی پێک هینا که پیاوماقوولانی ده‌وله‌ت و والیی سه‌نه‌شی تیا بوو. ته‌گبیری پێ کردن چی بکه‌ن باشه؟ وایان دانا که پاشای بابان له عوسمانییان هه‌لا‌توه و په‌نای به‌ئیران هیناوه، ناگرێ ناهومید بکرێ. له‌شکری ئه‌ده‌ینی تا له شوین خۆی داده‌مه‌زیته‌وه.

وه‌زیری به‌غدايه‌ بو شه‌ری ئیرانییان پتر له بیست هه‌زار چه‌کداری ده‌وله‌تی و عه‌شایه‌ری به‌تۆپ و تۆپخانه‌ی زۆره‌وه ناره‌ده‌سه‌ری شیرین و، چاوه‌نۆر مان.

فه‌تحالیشا، شازاده محه‌مه‌د عه‌لی میرزای - که کرماشان و خوزستان و لورستانی له ده‌ستا بوو - راسپارد که وه‌زیری به‌غدا ته‌نبی بکا. فه‌ره‌جوللا خانی سه‌رداریشی تیگه‌یاندا که به سه‌ی هه‌زار چه‌کداره‌وه په‌گه‌ل له‌شکری والی ئه‌رده‌لان که‌وی و، له ریتی مه‌ریوانه‌وه هه‌رش به‌رنه‌ سه‌ر ولاتی بابان.

ئامانوللا خان، نزیکه‌ی ده هه‌زار چه‌کداری ده‌نگ دا و له برانه‌وه‌ی مانگی جیمادی دووه‌می سالی ۱۲۲۱، ده‌گه‌ل فه‌ره‌جوللا خانی سه‌ردار له سه‌نه‌ ده‌رکه‌وتن و مه‌نزل به‌مه‌نزل چوون تا گه‌یینه‌ شیخ عه‌تار. وه‌زیری به‌غدا به‌بیریا هات تا ئامانوللا نه‌گه‌ییه‌ته‌ ئاوهره‌حمان پاشا، با گوردی خۆی لی بگرێ و له‌ناوی به‌ری؛ ئه‌و سا ئیران و عوسمانی ئاشت ده‌بنه‌وه.

له‌سه‌ر ئه‌و خه‌یاله‌ خالید پاشای حاکمی به‌به‌ی ده‌گه‌ل سوله‌یمان پاشای که‌هیا، کرده سه‌رکرده‌ی ده هه‌زار چه‌کدار و، به‌ره‌و ئاوهره‌حمان پاشای ناردن.

ئاوهره‌حمان پاشا که زانیی چه‌بسه، گورجیک خه‌به‌ری بو والی نارد، ئه‌ویش هه‌یچ گه‌یر نه‌بوو تا خۆی گه‌یاندی و له‌شکران ئاماده‌ی هه‌موو پێشهاتیک کرد. که‌هیای به‌غدا و خالید پاشای به‌به و سوله‌یمان پاشای حه‌ریر و کۆبه و له‌شکری حه‌شه‌م ئاغاسی که تیکرا سه‌ی هه‌زاریک ده‌بوو، هاتنه‌ شه‌ری والی. له رۆخ گۆلی زرتیوار، گه‌یینه‌ یه‌ک و شه‌ر قه‌وما، ئه‌ما چۆن شه‌ریک! هه‌ر تۆپ بوو ده‌ته‌قی و هه‌ر نیتزه‌ بوو ده‌چه‌قی و هه‌ر سه‌ره‌بوو داده‌که‌وت و هه‌ر لاش له‌ناو گۆمی خوتندا ده‌خه‌وت. له ئاکامدا له‌شکری ئیران بردیانه‌وه و له‌شکری رۆم قاچان‌دیان و کهس وازی ئاوهره‌حمانه‌وه‌ی نه‌ما. جگه‌ له کۆژراوان، سوله‌یمان پاشای که‌هیا و زۆر له دوژمنان به‌دیل گیران. سه‌لیم به‌گی برای ئاوهره‌حمانی پاشاش له‌و شه‌ره‌ بریندار ببوو؛ دواي دوو سه‌ی رۆژ مرد.

ئىتر ئاورپەحمان پاشا لە شوپىن خۆى دامەزرايەو. ئامانوللا خان و سەردار، گەرانەو. كەهيای بەغدايان بە دوو سەد يەخسىرى رۆمىيەو، بەمحەمەد ئاغای باپىرى گەورەى نووسەر (مەستورە) دا رەوانەى ئاسانەى فەتحالشا كەرد. شا ناردیەو بەغدايە و دەگەل ئاورپەحمان پاشاشى ئاشت كەردەو.

لە مانگی محەرەمى سالى ۱۲۲۲ دا خان ئەحمەد خان كورپى رەزا قولبخان و حەمە قولى خان كورپى خان ئەحمەد خانى براى ئامانوللا خان و حەمەرەحيم بەگى وەكىل و نەزەر عەلى بەگ و ئىمام و یتىرى بەگ، دەگەل دەستە و بەستەى خۆيان برىارىان دابوو كە لە چاوپىكەوتنى خاندان، بە زەبرى گوللە بىكوژن و، خۆيان بىنە حوكمات. مىرزا لوتفوللا كورپى مىرزا عەبدووللاى وەزىر، كە ئەویش يەك لەو ئاژاوەچىيانە بوو؛ دەشىتوانى خان بىيىنى و بەحورمەت بوو. لەو كارە پەشىمان بوو، خەبەرى دا بەوالى و راستىيى هەموو شتى پىگوت. والى هەمووى گرتن. لەبەر ئەو كە خان ئەحمەد خان و حەمەقولى خان كەسى خۆى بوون بەكەمىك تەمى كەردن وازى لى هيتان. بەلام حەمەرەحيم بەگ و حەمەعەلى بەگ و، نەزەر عەلى بەگ و ئىمام و یتىرى بەگى، بەسزای خۆيان گەياند و لە سەرى دان.

ئاورپەحمان پاشای بەبە، پاش دووسى سال وىستى بەتەواوى سەرىخۆ بى. لە هەردوو ك دەولەتى رۆم و ئىيران رووى وەرگىرا و لە مانگی شابانى سالى ۱۲۲۵ دەگەل رەئىس ئەفەندى، بە لەشكەرەو بەرەو بەغدا بزووت كە وەزىرى بەغدا سەركوت بكە.

قەرەتەپەى كەردە بنكەى خۆى و لە مانگی رەمەزانى ۱۲۲۵ دا، لەشكرى بەغدا و بابان تىك گىران. ئاورپەحمان پاشا و رەئىس ئەفەندى، سەركەوتن و لەشكرى عوسمانى زۆر پىس شكا. سولەيمان پاشای وەزىرى بەغدايە، بەهەلاتن خۆى گەياندە ناو عەرەبان. دەربارى عوسمانى فەرمانى كوشتنى بۆ دەركەرد.

پاش ئەوشەرە بەفەرمانى فەتحالشا، والى سەنە كە بە لەشكەرەو لە مەرىوان بوو گەرايەو بۆ سەنە. ئاورپەحمان پاشا هاتەو سولەيمانى و لەتولەى ئەو دا كە ئەردەلانئىيەكان كاتى لەمەرىوان بوون شارەزورىان تالان كەردبوو كەردىە دژابەتى.

ئامانوللا خان و حەمە عەلى مىرزا، لە رىگەى كرماشان و زەهاورا بۆى چوون. ئاورپەحمان پاشا، لە سولەيمانئىيەو دەركەوت و خۆى گەياندە قەلاى كۆبە. ماووى دوو سى رۆژ بەتۆپ و خومپارە و تەفەنگ، قەلا دابىتر. ئاورپەحمان پاشا زانىي دەروست نايە، ناچار خۆى دا بەدەستەو و دەربەست بوو كە پەنجا هەزار تەن پىشكىش بدات.

دواى گەرانەو والى و شازادە حەمە عەلى مىرزا، عەبدووللا پاشای وەزىرى بەغدا بە لەشكرى يەكجار زۆر و تەيار بەتۆپ و ئاگر بارەو، هاتە سەر ئاورپەحمان پاشا. ئەردەلانئىش چوونە يارمەتىي ئاورپەحمان پاشا. بەلام لەو شەرەدا لەشكرى بابان شكا و ئاورپەحمان پاشا، پەناى بەشازادە حەمەعەلى مىرزا هيتا و هاتە كرماشان.

شازادە حەمە عەلى مىرزا خەبەر و باسەكەى ناردە چەمەنى سولتانىيە كە شا لەوى خىوتە لى دابوو. فەرمانى بەچەند خانىكى قاجار دا، كە رەگەل شازادە كەون و ئامانوللا خانئىش بچى و بەغدا بگرن و وىرانى كەن و وەزىرى بەغدا تەنئى كەن. يارمەتيدەرانى ئاورپەحمان پاشا تا دەورو بەرى بەغدا چوون. وەزىرى بەغدا كە زانىي پىي ناووستى كەوتە بىرى ئاشتبوونەو. شىخ جافرى مەوولى نەجەف، دەگەل زۆر لە سەيد و شىخەكانى ئەو ناووى ناردە تكايە كە دەستى لى بەردەن و ملىشى راکىشا كە ئاورپەحمان پاشا حاكىمى شارەزورىي. لە سەرەتاي شەشەكانى ۱۲۲۷ دا شازادە و والى سەنە بەرەو شوپىن خۆيان گەرانەو. ئىتر ماووى سى سال سەنە بى قەرە و ئاژاوە لە ژىر سىبەرى ئامانوللا خاندان حاوايەو.

لە سالى ۱۲۳۰ حەمەزەمان بەگى يوسف بەگ و خزم و نزيكانى سەيد مەحمود شىخەلئىسلام و سەيد زەكىي كورپى و سمايل بەگ و مىرزا رەحيم كورپى مىرزا يوسف، كۆمەلئىكى دژى والىيان پىك هيتا و، بۆ

شکات و بن کۆل کردنی والی، خۆیان گه یانده تاران. به یانی ئەو شهوهی که ئەم خه به ره بیسرا، والی حه مه داغای نازری که ده بیته با پیره ی من (مه ستوره)؛ نارده تاران که نه هیلتی ئەوانه سه رکه ون.

کۆمای دژان له تاران چیبان بۆ نه کرا و گه رانه وه ولات. به لام حه مه زمان به گ و کورانی و دوو نامۆزای نه یانویرا بیته وه سنه؛ چونه کرماشان و بوونه نۆکه ری شازاده حه مه عه لی میرزا و، شهش حه و مانگیک له وئ مانه وه.

شازاده بۆ دل راگرتنی والی و له سه ر سپارده ی ئەو، چاوی چوار که سیانی کۆلی و به کویری ناردنیه وه به رده ستی والی. هه وانه کانی تریشیان له سنه گیران و له پاش تالان کردن و تاوان پێ بژاردن، له سوچی زیندانی توند کردن. دیسان چهند سالتیک والی بێ ده ردی سه ر رای بوارد و به ئاسوده یی حوکمی خۆی ده کرد.

له سالی ۱۲۳۴د حه مه حه سه ن خانی کورپه گه وره ی، له شه و پیکدا به ده سه ته یه که وه له سنه هه لات و له دژی باوکی په نای به حه مه عه لی میرزا برد؛ که له نزیک ولاتی ئەرده لان بوو. حه مه عه لی میرزا رووی خۆشی پێ نه دا، له ویشه وه په وی و، روی کرده لوپستان و عه ره بستان و بۆ هه ر کوی چوو، تالانی کرد. شیخیکی عاره ب به گژی داها؛ شیخی کوش و زۆربه ی خه لکی ئەو مه لبه نده ی به دیل گرت و زنجیر کرد.

ئهمجاره بای دایه وه سه ر ولاتی ئەرده لان و ملی نا له قه تل و بری هۆز و تیره کانی کوردستان. ئامانوللا خان له شکرکی لی سازدا و به ره و سنوور بۆی چوو. خان ئەحمده خانی زاوا و نامۆزای خۆشی ده گه ل میرزا عه بدلولای وه زبیر، کورپی حاجی میرزا ئەحمده که ناردرابوونه سه ر فه تحالی سولتانی بانه* بانگ کرده وه سنه و محه مده ئاغای باپیری نووسه ر (مه ستوره) ی به چهند چه کدارپکی ئازاوه نارده بانه.

* ئەم فه تحالی سولتانه هیرشی کردبووه بانه و ئەحمده سولتانی هاوپی ئهمانوللاخانی کوشتبوو و له سه ر بانه دانیشتبوو- ئازاد پوور.

حهمه حه سه ن خان پیلانیک ریک ده خا، که له کویره پتی بانه وه خۆ ده شاری سنه باوپیژن و ئەو چه کداره ی تیا ماوه بیانکۆژن و سنه تالان که ن و، هه لینه وه. له ئیواره دا به و پیلانه زاندر. باوکم (مه ستوره) ئەبوو حه سه ن به گ که کرابوو که یخودا و ریش سپی و یاریده ری حوسپین قوئی کوری والی، وای کرد قه لا و بوورجی شار دابه ستن و له سه ر هه ست بن.

حهمه حه سه ن خان له و پیلانه په ژبیوان بیوو، نه هات؛ بریاری دا کاری باوکی یه که جاری بیپیتته وه. له (گۆم وش) که له مه لبه نده ی روانسه ره و له سه ر سنووری ماهیده شت و کوردستانه، خۆی گه یانده له شکرکی باوکی و دوو دژ به رانه ر یه که بوون. والی نه یده و یست کورپی خۆی بکوژی. دوو سی جار ان مه لا عه باسی شیخه لئیسلامی که نازناوی قوتبول ئەقتاب بوو، به قورعانه وه نارده تکایه که ده ست له و لاسارییه به ردا. به لام هه تیه که خوا رۆژی بریبوو، شیخه لئیسلامی کونه مامۆستای خۆی و قورعانی به هیه چ نه گرت و پتی چه قاند که ده گه ل باوکی ده بی لیک ده رکهن. باب و کورپیک هه لپه ژان، ماوه ی دوو سی سه عات شه ریک بوو سه گ ساحیتی خۆی نه ده ناسی. به شیکی زۆر له پیاوماقوولانی کوردستان کورژان. که میرزاعه بدلولای وه زبیر* و حه مه عه لی سولتان به نی ئەرده لان، ئاغا حوسپین برای حه مه مراد به گی دارۆغه. میرزا باقر کورپی میرزا لوتفوللا و هیتربش به گولله و نوکه یم، گیانیان دۆراند.

* بنه ماله ی وه زبیری - که له هه موو خه لکی سنه دارا تر و به ده سه لاتترن- له زه مانی خان ئەحمده خانی سپه مه وه، و له دووسه د سال به ره وه، هه ر وه زبیر بوون و ناویانگیان هه بووه. هه وه لپن باپیریان ناوی خواجه حه یوسفی سووره دزه بی بووه و هه ول که سیکیان که بۆته وه زبیر میرزا عه بدلولای یه که مه. به شوین ئەودا میرزا ئەحمده، میرزا عه بدلولای دووهه م، میرزا فه رجوللا، میرزا جافر، میرزا په زای وه زبیر ناسراون. مشیر دیوان و ئاسه ف ئەعه میش - که کورپی حه مه ره زای وه زبیر بوون - پیاوی زۆر خاوه ن ده سه لات بوون - ئازاد پوور.

چهند پیاویکی ماقولئی وهک: میرزا عهبدولکه‌ریم موعته‌مه‌د و سمایل به‌گی برای، میرزا وره‌رحمان و میرزا فه‌ره‌جوللای کورانی میرزا نه‌حمه‌د، میرزا لوتفوللا کوری میرزا عهبدوللا، میرزا فه‌زلوللا کوری میرزا عه‌لی وه‌زیر، بریندار کران و ده‌خویندا گه‌وزان.

له گه‌رمه‌ی شه‌ردا همه‌حه‌سه‌ن خان، گولله‌یه‌کی به‌رکه‌وت و که‌وته زه‌وین. کورپکی تری والیش به‌ناوی همه‌ه سادق خان برینی نیتزه‌ی به‌رکه‌وت. زۆربه‌ی له‌شکری همه‌حه‌سه‌ن خان یان کورژان یان به‌دیل گیران و هیندی‌کیان به‌په‌له‌پرووزی دایانه‌ چیا و که‌ولئی خو‌بان پرگار کرد.

سه‌رکرده‌کانی به‌دیل گیراوی له‌شکری دوژمنی والی که‌ه‌باس میرزا به‌گی کوری مه‌نوچه‌ر به‌گی سه‌قزی و سو‌حان و یردی به‌گ کوری همه‌حه‌وسین به‌گیشیان له‌ناودابوو، گشتیان له‌سه‌ریان درا.

هه‌ر له‌پرانه‌وی نه‌م شه‌ره‌دا، خه‌به‌ر هات که‌بانه‌ گیرا و فه‌تحالی سولتان هه‌لات و تالان و مالیکی زۆری بانه، خرایه به‌رچاوی والی. محمه‌د ئاغا به‌جبه‌یه‌کی تورمه و شیریکی ده‌بان هه‌لات کرا و پپی سپی‌را که‌له‌و سنوره‌ بمینیتیه‌وه. نه‌وسا والی به‌بریندارانه‌وه هاته‌وه‌ سنه. که‌کیم و برینگه‌ریان برده‌ سه‌ر همه‌حه‌سه‌ن خان. ته‌نانه‌ت که‌کیم فه‌یله‌قولی ئینگلسیشیان که‌لای عه‌باس میرزا بوو له‌ته‌وریزه‌وه بو‌هینا؛ به‌لام چاک نه‌کرایه‌وه و له‌ته‌مه‌نی ۲۲ سالیدا مرد. والی له‌تاوی نه‌و زگ سوتانه تووشی ئاوال شیتیبیه‌ک ببوو، تامردیش هه‌ر به‌ری نه‌دا.

شای قاجاریش له‌مردنی همه‌حه‌سه‌ن خان زۆر خه‌می خوارد، چونکه زۆری به‌نازا و زیره‌ک ده‌زانی. دوا‌ی مه‌رگی همه‌حه‌سه‌ن خان به‌دوو سێ مانگ که‌باوکم (مه‌ستوره) به‌کاری والیه‌وه چوبوه‌ تاران، شا گوتبووی هه‌یف بو‌نه‌و جوانه‌و، ئامانوللاخان نه‌ده‌بوايه نه‌و بی‌فه‌ریبه‌ی بکرده‌یه.

فه‌تحالی سولتانی بانه‌که‌هه‌لاتبوو، گه‌یبوه‌ سنوری نازه‌ربایجان. له‌لایه‌ن چه‌کدارانی شازاده‌ عه‌باس میرزای نایبوسه‌سه‌لته‌نه‌وه گیرا و

ناردرایه‌وه کوردستان. دوو سێ مانگ له‌ماله‌ سمایل ئا‌غای مامی باوکی نووسه‌ر (مه‌ستوره) درایه‌ ده‌ست یه‌کیتک له‌کورانی نه‌حمه‌د سولتانی کورژاو و له‌مه‌یدانی به‌ر ده‌روازه‌ له‌تۆله‌ی باوکی خو‌ی به‌خه‌نجه‌ر کوشتی.

خزمایه‌تی ده‌گه‌ل شا

دوو سال دوا‌ی نه‌م رووداوه‌ که‌ ئامانوللاخان له‌تاران بوو. شای قاجار کورپکی خو‌ی به‌ناوی حوسن جیهان، دا به‌خوسره‌وخانی کوری ئامانوللا خان که‌به‌جینشین ناودیر کرابوو.

گه‌رانه‌وه و ماوه‌ی سالیکی ره‌به‌ق، هه‌ر خه‌ریکی سازدانی بووک گوترا‌نه‌وه بوون. نه‌وسا گه‌لیک پیساوی به‌ناوی سنه‌به‌خاتونانی هه‌ره‌مه‌سه‌راوه‌ به‌خاتونجانی خوشکی والیه‌وه و سێ ژنه‌ نه‌میره‌وه، چونه‌ تاران. تا مانگیک زه‌ماوه‌ند به‌رده‌وام بوو. سه‌ده‌ه‌زار تمه‌له‌ جیازی بووک خه‌رج کرا. چله‌زارتمه‌ن هه‌ر به‌جه‌واهی‌رات درا. باوکی خوالی خو‌شبووم (مه‌ستوره) که‌به‌سه‌ر شت کرین راده‌گه‌یشت، ده‌یفه‌رموو: ده‌خه‌لوار هه‌ر نوقل به‌جگه‌له‌قه‌ند و نه‌باتی سپی و هه‌یت و هوتی ترده‌کارکرا. جا بزانه‌ده‌بی شتی ترچه‌ند کردرابی؟

به‌زم نه‌وه‌نده‌ خو‌ش بوو، که‌نه‌وا بیست و هه‌وساله‌ ئیستاش به‌چیرۆکی ده‌گیرنه‌وه. بووکیان هینایه‌وه‌ سنه‌و له‌ویش به‌زم و هه‌را دامه‌زرایه‌وه‌و، چهند رۆژان نه‌برایه‌وه، ره‌زاقولئی خان و غولام شا خان و خان نه‌حمه‌د خان کوری نه‌و شازاده‌خانم. سێ کچیشی هه‌یه‌که‌بریه‌تین له‌: خانمی خانمان، ئیستا ژنی نه‌رده‌شیر میرزای باوک برای ئا‌غامحه‌مه‌دی قاجاره، عادل ه سولتان خانم، ژنی حوسین خانمی فه‌رمانه‌وه‌ی شیرازه. ئا‌غاخانم، که‌خوشکی گچکه‌یه‌هیشتا هه‌ر کچه‌و لای برایه‌تی. خوا بیانیه‌تی.

دوو سال دوا‌ی نه‌م زه‌ماوه‌نده‌ه. کورده‌کانی سوله‌یمانی و شاره‌زور و عیلی جاف که‌ده‌هاتنه‌هه‌واران، دانه‌ده‌سه‌کنین، والی رقی لی‌هه‌ستان، هیرشی بو‌کردن و عیلی جافی ساف له‌ساف تالان کرد و زۆریه‌ی پیاره‌

گهوره‌کانی کوشتن. پتر له په‌نجا هه‌زار تمه تالانی هینایه‌وه سنه. والی له مهربوان و شاره‌زوروهه خۆی گه‌یاند سوله‌یانی؛ که پیگه‌ی پاشای به‌به بوو. مه‌حموود پاشای به‌به، بهر له هاتنی والی، ده‌ست و پیوه‌ندی خۆی و پیماوقولانی شاری و بازرگانه‌کانی له شار کۆچاندبوو. نه‌رده‌لانییه‌کان ویکه‌وتن؛ زۆرشتی وه‌شیراویان دۆزییه‌وه و به‌تالانیان برد. دوا‌ی دوو رۆژ له‌به‌ر گه‌رمای زۆر و ئاوی ناخۆش، تاعون ده‌ناو نه‌رده‌لانییان که‌وت. دوو سێ هه‌زار که‌سیکیان لێ مرد و مابا‌قی گه‌رانه‌وه. وه‌له‌ده‌بگی جافیان به‌ رۆسته‌م به‌گ و حه‌یبب به‌گی گۆزییه‌وه و به‌دیلی ده‌گه‌ل خۆیان هینایه‌وه و له‌قه‌لای قسلا‌نیان حه‌بس کردن.

له‌ده‌رفه‌تیکدا کورانی وه‌له‌ده‌بگ توانییان راکهن. وه‌له‌ده‌بگیش دوا‌ی سالتیک عافو‌کرا. ئه‌ویش کچیتکی خۆی که به‌راستی جوانی وا که‌م هه‌لده‌که‌وئ له حوسین قولی خان کورنی خان ماره‌کرد و خۆیشی به‌حورمه‌ته‌وه ناردرایه‌وه ناو عیله‌که‌ی.

سالی ۱۲۳۷ ئامانوللا خان تووشی نه‌خۆشی ببوو، پاش سێ چوار سال له سه‌ره‌تای زستانی سالی ۱۲۴۰دا به‌نه‌خۆشی جه‌رگه‌ ره‌شه‌مرد. چونکه‌ زستان بوو، لاشه‌که‌یان له تالاری خه‌لوه‌ت دانا و قورعان خۆنیان لێ کۆکرده‌وه تا چهند رۆژتیک دوا‌ی نه‌ورۆز له گۆرخانه‌ی والییاندا به‌خاک سپی‌را.

ئامانوللا خانی گه‌وره له زه‌مانی ژبانییدا حه‌مه‌ سادق خانی کوره‌گه‌وره‌ی کردبووه حاکمی جاف و جوانرۆ، ئیسه‌فه‌ندا‌باد و (چاردۆلی) *دابوو ده‌ست حوسین قولی خانی کورنی. ئه‌و بنیاته‌به‌ناویانگانه‌ی که له ئامانوللا خان

* چرداور (چاردوله‌) له رۆژه‌لاتی سنه‌یه و تا سنووری هه‌مه‌دان ده‌چێ. خه‌لکه‌که‌ی هه‌موو کورنی گۆرانن. له شه‌ری جبهانی یه‌که‌مدا باقی خانیکیان هه‌بووه که به‌ نازیه‌تی ناویانگی ده‌رچوو و زۆر رووسی کوشتون، باقی خان له سالی ۱۳۳۰دا ده‌گه‌ل یه‌پریم خان به‌شه‌ر هاتون؛ پاش کوشتنی یه‌پریم خان، به‌ر تۆپ دراوه و نا‌عیلاج‌قه‌لا و عیما‌ره‌ته‌که‌ی ئاور تی به‌رداوه و خۆیشی کۆژاوه - نازاد پوور.

به‌جێ ماون. بریه‌تین له:

خانوی نه‌نده‌رون، که به‌شیککی ناوی گولستانه، مالی بیرونی که زۆر تالار و کلاوقوچ و کۆشکی زۆر نایان، تالاری دل‌گوشا* که به‌ناویانگه. خانویه‌ری خوسره‌وییه، مزگه‌وتی (دارولتیحسان)** خانویه‌ری ته‌نیشت ئه‌و مزگه‌وته. بنیاتی سه‌ره‌ه‌نگ خانی، مه‌یدانی ده‌م ده‌روازه، بازاری ده‌ره‌وی قه‌لا، خانوو به‌ره‌و باغی خوسره‌واوا***، چیمه‌نی کانی شه‌فا که له کیتوی ئاویه‌ره، باغ و کۆشکی حوسین ئا‌باد، که له گردی ته‌نیشت ئاوی هه‌لکه‌وتوو، قه‌لا و خانویه‌ره و بازاری قسلا‌ن. راسته‌که‌ی ناتوانم هه‌موویان بلێم به‌وه‌نده به‌س ده‌که‌م.

ئایه‌توللا مه‌ردۆخ ده‌لی: پاش لا‌بردی حه‌سه‌ن عه‌لی خان له‌سه‌فه‌ره‌مانگی ۱۲۱۴ی کۆچیدا، فه‌تح‌الیشا فه‌رمانی والیه‌تی کوردستانی بو‌ئامانوللا خان ده‌رکرد. له‌مانگی ره‌جه‌بی ئه‌وساله‌دا هاته‌وه سنه. ئه‌م والیه‌یه که به‌ ئامانوللا خانی گه‌وره ناوده‌برێ. پیاویکی به‌زبیک و زا‌کون و مه‌رد و رهند بووه، زۆر خه‌ریکی سوپا و ئاواکرده‌وه‌ی ولات بووه.

* شه‌ریفودده‌وله‌ی بی فه‌ر- که زه‌مانی قا‌جار له ۱۳۲۷-۱۳۴۰ی کۆچی له سنه حاکم بووه و به شه‌ریف قه‌ساب ناسراوه. ئه‌م تالاری تیک داوه. هیندیک وه‌تاغ و شوپنه‌واری کۆشکی گولستان و دیوا‌خانی گه‌وره که به هۆی پیاوانی زۆر به هونه‌ر و ده‌س رهنگین له شکلی والی و پیاوه به‌ناویانگه‌کانی نه‌رده‌لانی رازینرا‌بوو، له زه‌مانی ره‌زاشادا سه‌ر له‌شکر مو‌قه‌ده‌م خرای کردن. هه‌رچی نه‌خشی سه‌ر به‌رد و دیوار که مابووشن سه‌رتیب هۆشمه‌ند له ناوی بردن- نازاد پوور.

** ئه‌م مزگه‌وته، که مزگه‌وتی جومعه‌ بووه، له کاشیکاری و هونه‌ری بینادا، که‌م وینه‌یه و زۆریشی مه‌وقوفات هه‌یه- نازاد پوور.

*** ئه‌م کۆشکه که سه‌رده‌مایه‌ک کۆشکی هاوینه‌ی خان بووه، له رۆژا‌وای سنه‌یه و له ناو باخیتکا هه‌ر ماوه. ئه‌گه‌رچی له برانه‌وه‌ی چه‌رخ‌ی ۱۸ی زایینیدا دروس کراوه، وه‌ک جوانترین کاری چه‌رخ‌ی بیسته‌م دیته‌وه. به‌لام به‌داخه‌وه له‌به‌ر خا‌ونی زۆر و سه‌ره‌رشتیی که‌م، وا خه‌ریکه ئیسته‌ تیک ئه‌ته‌پێ- نازاد پوور.

کۆشکی ئەندەرروونی قەلای حوکمات، حەوشی گۆلستان، تالاری دڵگوشا، مزگەوتی دارولئەحسان و میترگی کانی شەفا و باغ و کۆشکی حەسەن ئاوا و قەلا و خانووبەرە و حەمام و بازاری قسڵان و کۆشک و باغی خوسەرەئاوا و خانووی پشت مزگەوتی دارولئەحسان و خانووی سەرھەنگ خان و مەیدانی بەردەرەوازی حوکمات و زوربەیی خانووی ھەرە باشی شار و مزگەوت و حەمام و بازار و باغاتی سنە، کاری ئەو. خوسەرەئاوای بەناوی خوسەرەوی کوربەرەو ناوناو. بەراستی کوردستان لە زەمانی ئەودا نمۆدیکی تازەیی پەیدا کردووە.

دوو سال بوو حوکمی دەکرد. لە ۱۲۱۶د حەسەن عەلی خانی کورپی، لە تارانەو ڕای کرد و، پەنای بەبەلباسان برد و بە لەشکرەو، بەرەو سنە هات. ئامانوللا بۆی دەچۆ و لە دەشتی مەربوان دەبیتتە شەر و لە ئاکاما حەسەن عەلی خان بریندار دەبێ و بەدیل دەگیرێ و لەشکرەکی بلاو دەبێ. ئامانوللا خان ئەو خەبەرە بۆ شا دەنێری، شا دەلێ بۆمی بنێرن. حەسەن عەلی برینداری زنجیر لە مل بۆ دەربار دەنێرن و لە تاران دەمرێ.

وێک لە پێشا گوترا، ئامانوللا خان فەتخالی بەگی کردە وەکیل. وەکیل لە پێشودا ھەمەکارە بوو، خەلکیش ئەو بنەمالە ھەمیشە وەکیلانەیان خۆش گەرەک بوو. ئامانوللاخان پێچەوانەیی حەسەن عەلی خان کاروباری خۆی نەدەدا دەس کەس - وەکیل مەکیل ھیچ کارە نەبوو - فەتخالی و خزماتی کۆمەڵیک پێک دین؛ سوێند بۆ یەکتەر دەخۆن تا ئامانوللا ئاوا وەکیل بەھیچ بگری، کەس نەچیتتە لای و، کەسیش ھیچ بەپیاوێکانی نەفرۆشێ. ئەم ڕاپەرینە گشتییە والی وەھا دەخاتە تەنگانەو کە، گۆلەندام خانمی دایکی کە بەناوی گۆلێ ھەورامی ناسراوە، دەنیریتتە مالی سەید مەحمودی شێخەلئیسلا، کە مەکۆی دژان بوو و، بەلێن ئەدا بەبێ پرسە مالە وەکیل ھیچ کاریک نەکا. شۆرشیگێران کە زۆر لە خۆیان پشت قايم بوون، تکای خانم ناگرن و دەلێن کارەکە لەتام دەرچوو؛ یان والی دەبێ بڕوا، یان ئیمە لەسنە بار دەکەین.

ئەمجار سیاییبەکی بالا بەرز لە ئاکار و کرداری نالەباری ئامانوللا خان دەنووسن و گشتیان مۆری دەکەن و بۆ شکات دەنێرنە لای شا. فەتخالیشا نوێنەرەکان بانگ دەکا و ھەرەشەیان لێ دەکا. نوێنەر گۆی نادنە گەفی شا و دەلێن: ئەگەر تۆ بە دادمان نەگەیی ئیمە لێرەو ئەچینە ولاتیکی لاوەکی و، مۆرکەرەکانی ئەم سیاییبەش بێ گومان وەک ئیمە ئەکەن. شا کە دەزانێ کارەکە گەندە، ناچار دەلێ با ھەردووک لا بێنە تاران، بزانم تاوان لە کێوێ؟ ھەر فەرمان دەگاتە سنە. دژانی والی دەچنە دەری شار و دەس و پێوھندی والی لە حەوشی حوکمەت کۆ دەبنەو، بەلام ناگەنە پەنجای کەس. کەچی دەروانی واکێو و سارای چوارباخ و پیر محەممەد پریە لە نەیارانی. لە خەم و خەفەتان داوای قلیان دەکا و بێر لە حالی خۆی دەکاتەو. لەو دەمدا دوو شیعی بۆ دێ: (کە مەستورە خانم نووسیویە). لەو دەمدا فرمیسکیکی دەوەریتتە سەر وشە «سویایە»، دەلێ وادیارە بەختم ھەر بەکارە و، بێ خۆ گرتن، سوار دەبێ. دواي هاتنە تاران، شا حورمەتی ئامانوللا خان دەگری و، دژەکانی چییان بۆ ناگری. میرزا ئەحمەدی موستەوفی دەبیتتە ناوێرکەر و، بەروالەت ئاشت دەبنەو. فەرمانی وەکیلی بۆ فەتخالی بەگ نوێ دەکریتتەو. حەمەزەمان بەگ و حەمەرەحیم بەگ و نەزەر عەلی بەگ کە وەختی خۆی دەگەل حەسەن عەلی خان گیرابوون، بەر دەدرین و بەتیکرایی دینەو سنە. ئامانوللا خان بەتەنیا شا دەبینی و چیرۆکی مانگرتنەکیان نوک و بەد بۆ شا باس دەکا. شا دەلێ ئەگەر ئەمجار وایان کرد، چییان لێ دەکەیی من رازیم.

شۆرشیگێران کە بە ناھومییدی گەرانەو، لە پێشو پتر رکیان لە والی گرتۆتە دل، رۆژبەرۆژ، نیوان ھەر دێ و ناخۆشتر دەبێ. والی دەزانێ و بەرووی خۆی ناھینێ. شەوی کلکەیی شابان ئەنیریتتە شوین فەتخالی و سێ برای کە ئەمشەو بەیەکەو قومار بکەین. لەپەر چەکدار دەرژینە سەریان و ھەر چواریان دەگرن و دەو تاغی بەردەرەوازی ئەندەرروندا حەبسیان دەکەن. ھەر دەمو دەس پیاو دەنێری، ھەموو دژەکان دەگرن و دەیانھینتە سەرای

حوکومات. هەر ئه‌وشه‌وه فه‌تخالی به‌گ و ئه‌حمه‌د و نه‌سروللای برای ده‌کوژئی. حه‌مه‌زه‌مان به‌گی برا گچکه که لاویکی جوان چاک بووه، ده‌خاته حه‌بسه‌وه. پاش دووسال ئه‌ویش ده‌کوژئی و به‌نه‌یینی ده‌نیه‌ری و ئیستاش گۆری نه‌زانراوه.

حهمه‌ره‌حیم به‌گی کوپی میهرالی خان که زاوای حهمه‌ره‌شید به‌گ بووه ده‌کاته وه‌کیلی. ئیتر زۆر زوو هه‌موو نه‌یارانی به‌ده‌ردیک ده‌با کهس نه‌ویژی له به‌رامبه‌ریا بکوژی.

والی ده‌بیتته مله‌هوری بی له‌مه‌هر و مل له زه‌وی و زار په‌یدا کردن ده‌نی. له ماوه‌یه‌کی که‌مدا زۆریه‌ی مولکه باشه‌کانی کوردستانی ده‌ست به‌سه‌را گرت و له زۆریه‌یاندا باغ و کۆشک و قه‌لا و مزگه‌وت و حه‌مام و نه‌مامستانی دروست کرد، داراییی له چهند کلوریش تی په‌ریبوو.

له سالی ۱۲۱۹د، ئاوهره‌حمان پاشای بابان که له‌سه‌ر شاره‌زور لادرابوو، په‌نای به‌ئیران هینا و، به‌حه‌وسه‌د سواره‌وه و به‌کوچ و باره‌وه، هاته کوردستان. والی مال و منالی له سنور دامه‌زراندن و، پاشای هینایه‌ سنه و ده‌نگویاسی بو‌شا نووسی. به‌فه‌رمانی شا، والی و پاشا چوونه تاران و سه‌قزیش بو‌ژیانی په‌نابه‌ران ته‌رخان کرا. وه‌زیری به‌غدا، سوله‌یمان پاشای فه‌خری زاده‌ی ناره‌ لای شای ئیران که ئاوهره‌حمان پاشای بده‌نه ده‌ست. شا ده‌لی مه‌رج ئه‌ویه ئاوهره‌حمان پاشای له شوین خۆی دامه‌زینته‌وه و، به‌خاتره‌می بگه‌ریتته‌وه.

ئاوهره‌حمان پاشا ده‌گه‌ل والی دیتته‌وه کوردستان و پاشا له مه‌ریوان چاوه‌نۆری وه‌رامی وه‌زیری به‌غدا ده‌بی. عوسمانی، مه‌رجی شا قبوول ناکه‌ن و شه‌ر قول ده‌ده‌رگا ده‌نی.

بیست هه‌زار سواری عه‌ره‌ب و نیکخوی و له‌وندات و مووسل و که‌رکووک، ویرای له‌شکری نیزامیی ده‌وله‌تی و قوورخانه و جبه‌خانه، له به‌غداوه هاتن گه‌یینه قه‌سری شیرین و سنووری زه‌هاو.

شا که ئه‌م باسه ده‌بیسی، له چه‌مه‌نی سولتانیه‌یه ده‌بی. حهمه‌عه‌لی میرزای کوپی که به‌سه‌ر کرماشان و خۆزستان و لورستان راده‌گا، راده‌سپیری به‌تۆپخانه‌وه پینشیان بگری و ئه‌ویش دیتته‌وه کرماشان. له‌ولاشه‌وه به‌فه‌ره‌جوللا خانی نه‌سه‌قباشی فه‌رمان ئه‌دا به‌سی هه‌زار سواره‌وه بچیتته کوردستان و ده‌گه‌ل له‌شکری والیدا، له مه‌ریوانه‌وه په‌لاماری ولاتی عوسمانی بده‌ن.

له کلکه‌ی په‌جه‌به‌مانگی سالی ۱۲۲۱د، والیی ئه‌رده‌لان به‌نزیکه‌ی ده هه‌زار سواره‌وه، په‌گه‌ل فه‌ره‌جوللا خانی سه‌ردار له شار ده‌رده‌که‌وی و، هه‌وه‌ل قوناغ ده‌به‌نه شیخ‌عه‌تار. وه‌زیری به‌غدا خالید پاشای بابان و سوله‌یمان پاشای که‌هیا و پاشایانی حه‌ریب و کو، به‌سی هه‌زار چه‌کداره‌وه، ده‌نیه‌ریتته شه‌ری ئاوهره‌حمان پاشا و، ده‌گه‌نه سوله‌یمانی. ئاوهره‌حمان پاشا پیسو ده‌نیه‌ری و له شیخ‌عه‌تار خه‌به‌ری دوزمن به‌والی و سه‌ردار ده‌دا. هه‌ردووک له‌شکر له رۆخ زریوار ده‌گه‌نه یه‌ک؛ شه‌ریکی زۆر به‌سام و خویناوی رووته‌دا. ئیرانی سه‌رده‌که‌ون و، رۆمی مال و ئه‌سپاب جی دیتن و راده‌که‌ن. سه‌لیم به‌گی برای ئاوهره‌حمان پاشا (سه‌لیم سی ته‌نگه) له‌و شه‌ره‌دا زۆر ئازا ده‌بی و له هیرش بو‌تۆپ گرتن بریندار ده‌بی و، دوا‌ی دوو رۆژ ده‌مری.

ئاوهره‌حمان پاشا ده‌چیتته‌وه جیگه‌ی خۆی و والی و سه‌ردار دینه‌وه. که‌هیا و گه‌لیک دیلی تر، به‌حه‌مه‌د ئاغای (باوکی مه‌ستوره) دا ده‌نیه‌رنه تاران. شازاده حهمه‌عه‌لی میرزاش له‌لای زه‌هاو له‌شکری رۆمی پاونا و، تا نزیک به‌غدا شوینیان که‌وت و بو‌هه‌ر کوئ چوو، تالانی کرد.

له سه‌ره‌تاکانی مانگی قوربانی ۱۲۲۲د، ئامانوللا خان به‌دیاریی زۆره‌وه ده‌چیتته لای شا و، فه‌رمان و خه‌لاتی نایب و والیه‌تی بو حهمه‌حه‌سه‌ن خانی کوپه‌ گه‌وره‌ی، له شا وه‌رده‌گری و، له کلکه‌ی محه‌ره‌می ۱۲۲۴د ده‌گه‌ریتته‌وه.

هەر لهو دهمه‌دا خان ئەحمەد کۆری رەزا قولى خان، حەمه قولى کۆری خان ئەحمەدی بۆر ئامانوللا خان، حەمه رەحیم بەگی وه‌کیل، نەزەر عەلی بەگ و ئیمام و پێردی بەگ ده‌گه‌ڵ ده‌سته‌بەرا و دۆستانی خوێبان بربار ده‌ده‌ن. له کاتی دیداری گشتی، والی بکوژن و خوێبان بینه‌ حوکمات. میرزا لوتفوللا کۆری میرزا عەبدووللا وەزیر که هاوپه‌یمانی دژەکان و زۆریش له خان نزیك بووه، راستی له لای والی ده‌لێ.

والی دهنی‌رتته شوین هه‌مووان و تیکرا له زیندانیان شه‌ته‌ک ده‌دا و خه‌به‌ر بۆشا دهنی‌رتی. شا ده‌لێ سزایان بده‌ن. حەمه‌ره‌حیم بەگ و حەمه‌عەلی بەگی بۆر و نەزەر عەلی بەگ و ئیمام و پێردی بەگ، دەس به‌جێ ده‌کوژرین و، تالانی‌ش ده‌کری‌ن. خان ئەحمەد و حەمه قولى چونکه کەسی خۆی بوون و، چەند کەسیکی تری‌ش له باتی کوشتن جهریمه ده‌کا و پولیکی زۆریان لێ ده‌ستینی و بۆ شای دهنی‌رتی.

ئاو‌ره‌حمان پاشا، پاش دوو سێ ساڵ، هه‌وای ئیستقلالی کوردستان هه‌لی ده‌گری. وه‌ک گوتمان سه‌ری بۆ ئی‌ران و رۆم نه‌ده‌چه‌ماند. له‌مانگی شابانی ۱۲۲۵ ده‌گه‌ڵ (ره‌ئیس ئەفەندی) له‌ ریبی قه‌ره‌ته‌په‌وه بۆ نه‌ه‌یشتنی وه‌زیری به‌غدا چوون. هه‌ردوو‌ک ده‌وله‌تی ئی‌ران و رۆم له‌ دژی پاشا بوونه یار و بربار درا به‌ هه‌ردوو‌کیان له‌ناوی به‌رن.

والیی ئەرده‌لان به‌ له‌شکروه‌وه له‌ مه‌ریوانه‌وه، سوله‌یمان پاشای وه‌زیری به‌غدا له‌ به‌غداوه بۆی هاتن. له‌ رەمه‌زانی ساڵی ۱۲۲۵، له‌ده‌وری به‌غدا شه‌ر قه‌وما و له‌شکری رۆم شکا و، وه‌زیر هه‌لات بۆ ناو عاره‌بان و به‌ فه‌رمانی ده‌وله‌ت کوزرا. دواي ئەم ر‌ووداوه، شا فه‌رمان به‌ والیی ئەرده‌لان ئەدات بگه‌ریتته‌وه. ئەویش شاره‌زور تالان ده‌کا و دیتته‌وه.

ئاو‌ره‌حمان پاشا، پاش شکانی سوله‌یمان پاشا، بۆ گرتنی کوردستان داژوی. فه‌رمان بۆ شازاده حەمه‌عەلی میرزا دیت که ده‌گژ پاشا ر‌اچیت. والیی ئەرده‌لانیش به‌رانبه‌ر به‌فه‌رمانیک له‌ ر‌ه‌جه‌به‌مانگی ساڵی ۱۲۲۵

به‌ له‌شکروه‌وه ده‌گاته شازاده و به‌ره‌و زه‌هاو ده‌رۆن. ئاو‌ره‌حمان پاشا سوله‌یمانیی به‌جێ ده‌هێلێ و قه‌لای کۆیه داده‌به‌ستی و ده‌یکاته بنکه‌ی شه‌ر. له‌شکری ئی‌ران ده‌وری قه‌لا ده‌دا، دواي دوو سێ رۆژ شه‌ر و لیکدان ئاو‌ره‌حمان پاشا ته‌سلیم ده‌بی و دوو کۆری خۆی به‌ بارمه‌ ر‌ه‌گه‌ڵ شازاده ده‌خات. شازاده بۆ کرماشان و والی بۆ سنه دیتته‌وه. عەبدووللا پاشای وه‌زیری به‌غدايه، که ده‌بیسێ ئاو‌ره‌حمان پاشا بۆته پیاوی ئی‌ران، به‌ له‌شکریکی زۆر و ته‌یار به‌هه‌موو چه‌کیکه‌وه، به‌ره‌و بابان دیت. ئاو‌ره‌حمان پاشا به‌ره‌نگاری ده‌بی و، له‌شکری بابان ده‌شکی و ئاو‌ره‌حمان پاشا هه‌ل‌دی بۆ کرماشان.

شازاده حەمه‌عەلی میرزا، خه‌به‌ر به‌ شا ده‌دات. شا به‌ چەند خانیکی قه‌جه‌ر ده‌سپێرتی که ده‌گه‌ڵ والیی ئەرده‌لان و له‌شکریان بچنه لای شازاده و، بچن به‌غدا بگرن و، عەبدووللا پاشای ته‌نبی کەن. ئەو له‌شکره‌ تا نزیك به‌غدا تالان ده‌کا و هێرش ده‌به‌نه سه‌ر به‌غدا. عەبدووللا پاشا له‌ به‌غدا ماته هه‌ل‌ده‌گری. شیخ جافری متوله‌لی نه‌جه‌ف، ده‌گه‌ڵ چەند سه‌ید و شیخی ئەو ناوه، به‌ تکاکاری ئەنی‌رتته لای شازاده. شازاده خه‌به‌ر بۆ شا دهنی‌رتی، شا ده‌لێ: ئەو تکایه‌ قبووله. ئاو‌ره‌حمان پاشا، سه‌رله‌نوێ فه‌رمانی حوکماتی بابان وه‌رده‌گری و داده‌مه‌زیتته‌وه. له‌شکری شازاده له‌ شه‌شه‌کانی ۱۲۲۷ دیتته‌وه، والیش ده‌گه‌ریتته‌وه سنه و ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ولات. مزگه‌وتی دارولئیحسان له‌و ساڵه‌دا ده‌ست پێ کراره و له‌ ساڵی ۱۲۲۸ ته‌واو بووه. شیخ جه‌ماله‌دینی باپیره‌ گه‌وره‌ی نووسه‌ر (ئایه‌توللا) ده‌کریتته ئیمام جومعه‌ی و حاجی شیخ حەمه‌سه‌عیدی نه‌وه‌ی حاجی شیخ مسته‌فای ته‌خته، ده‌کریتته ده‌رسبێژی مزگه‌وته‌که.

له‌ ساڵی ۱۲۳۰، حەمه‌ زه‌مان بەگ و یوسف بەگی کۆری، سه‌ید مه‌حموودی شیخه‌لئیسلام و سه‌ید زه‌کی کۆری، سمایل بەگ و میرزا ر‌ه‌حیم کورانی میرزا یوسف، ده‌گه‌ڵ دۆست و نزیکانی خوێبان له‌ دژی والی ده‌چنه تاران که شکاتی لێ بکەن.

ئامانوللا خان حەماغای نازر بەپولیتیکی زۆرەووە و نامەپەکەووە پۆ شا بەرپی دەکا. شا لە فەپرووزکۆه، دەبی. حەماغا دەپەووی زووتر لە دژان بگاتە شا. روو دەکاتە فەپرووزکۆه. دژە والیش بەرەو ئەووی دەچن. هەم ئەوان و هەم حەماغا ویکرا دەگەنی، و دەچنە مەنزلی میرزا شەفیع، کە سەدری ئەعزەم و هەمەکارە بوو. میرزا شەفیع نامە و پوول و شکاتی سنەبیبەکان بەشا دەگەپەنی. زۆر ئاشکرایە شکاتی بی پوول بەکاری هیچ نایە. شا لە دوو شکاتکاران دەنیری و زۆریان بەسەردادیت و دەلی دەبی ئاشت بنەووە، بە حەماغادا دەیاننیریتەووە و پراشەسپیری کە والی بیانەخشێ.

حەمەزەمان بەگ و سەیدەکان دینەووە سنە. رەزا قولی و یوسف، کورانی حەمەزەمان و دوو ئامۆزیان دەچنە لای شازادە حەمەعەلی میرزا، و دەبنە نۆکەری.

والی بەنەیبینی پوولتیک پۆ شازادە دەنیری کە ئەوانە ی پۆ بکوژی. شازادە نایانکوژی، بەلام هەر چواریان کویر دەکا، و پۆ سنەیان دەنیری. ئەمجا والی بەردەبیتە گیانی گش نەبارەکانی تر. هەرچیان هەپە زەوتی دەکا، و نەیبینی دەیان خنکینێ. سەید مەحمودی شیخەلئیسلام دەنیریتە قسڵان و سەید زەکی کوری دەنیریتە کەرەفتو، هەردووکیان دەکوژن. بەهەزار زەحمەت خزم و کەسیان رێگە دران لاشەکانیان بپننەووە. سەید مەحمود لە گوندی دوورە قەلا و سەید زەکی لە سەقز نیشراون، و ئیستا هەردووک زیارەتگان.

هەر لە سالی ۱۲۳۰، ئامانوللا خان بەدیاری و پیتشکەشی زۆرەووە، دەچیتە تاران. لە دەرفەتیکا حوسن جیهان خانمی کچی شا پۆ خوسرەوخانی کوری دەخوای. شا دەلی بەومەرجهی سەروناز خانمی کەنیزم پۆخۆت مارهکە، ئەم داوایەت قبوولە. سەودا سەر دەگری. شا سەروناز خانمی بەدەهەزار تمەن جەواهیتر و جیازەووە دەدا بەئامانوللا خان. ئەویش ناوی دەنی قەبازەرخانم و دەپخاتە پیزی ژنانیەووە.

دوای دوو مانگ حوسن جیهانمی کیری شا لە خوسرەوخانی کورە چکوژە ئامانوللا خان ماره دەگری، و نازناوی (والیبە) ی پۆ دەدری.

ئامانوللا خان دیتەووە سنە، و ماوەی سالییک خۆی پۆ بووک گوازتنەووە ئامادە دەکا.

لە سالی ۱۲۳۲، والی دەگەل کۆمەلێک مەلا و پیاوماقوولان. خاتونجان خانمی خوشکی والیش، بە کۆمەلێک لە خاتوون و ژنی پیاووە گەورەکان، دینە تاران. یەک دانە مانگ بەزم دەگین. هەرچی مەلا و موجتەهید و شازادە و کاربەدەست و بالتویزی دەولەتەکانی هاوسان، بانگ دەکری. پتر لە دوو سەت هەزار تمەن، لەو بەزمە دەروا کە درێژەپیدانی لێرەدا ناگۆنچێ. باسەکە ی بەسەر هەموو دەم و زارانەووە گەراووە. مانگەوودوا لە سەعاتی بەوودمدا بووکیان بەرەو کوردستان هیناوە و هاتوونەووە.

حەمەحەسەن خانمی کورە گەورە و والی لەو بووک هینانە کە برای گچکە لە برای گەورە بەزۆرتر زانراووە، رقی هەستاووە. کۆمەلێک لە لاوان و بەچکە ئەعیانی سنە ی خستۆتە دووی خۆی و رووی کردۆتە لای زەهاو و گەرمیان. زۆر لە عاشیرەتی گەرمیانی کردۆتە لاگیری خۆی، و لەشکریکی باشی پیکەووە ناو، و ملی لە تالان و برۆی سنوورەکان و عەرەبستان و لوپستان ناو. دەگەل شیخیکی عارەب دەگژ یەک راپوون، عارەبە ی کوشتووە و سەرکردەکانی بە دیل گرتووە، و هەرچی بوویانە بە تالانی بردووە. ئەمجار ملی لە تالانی ولاتی باوکی ناو. والی زۆرجار حەولی داووە دامرکێ، بۆی دانەمرکاووە. تەنانهت عەباس میرزای نایوسسەلتنە بە خەت و ئینشای قایمقام نامەپەکی ئامۆزگاری پۆ حەمەحەسەن ناردووە، بەهرە نەداو. (ئەوناوەیە لە دیوانی قایمقامدا چاپ کراوە).

فەتحالی شاش بابا عەلی خانمی شاتری ناردووە کە دايسەکنی. قسە ی شاشی لە زوی داو. ناچار لە سالی ۱۲۳۵ والی بە لەشکرەووە بۆی دەچێ و شاتریاشی شا و مەلا عەباسی شیخەلئیسلام کە کۆنە مامۆستای

به چکه والی بووه، دهگه لّ خوئی دهبا. لهشکری باب و کور، له مهلبه ندی روانسه ره له گوندی ناراوئ دهگه نه یهک. چهند جارن شاترباشی و مهلا عهباس به قورعانه وه دهچنه لای به چکه والی؛ بههره ی نابی و شهپر دهقه ومی. زۆر شهپرکی سهیر بووه؛ سه رکرده باب و کورن. لهشکری ههر دووکان خزم و کهس و ناموزا و برا و نزبکی یهکن. جا وهره برا برا بکوژئ؛ نهوه چیهه؟ باب و کور پیک نه هاتوون. شهپرکی زۆر بهسام رووی داوه و خه لکیکی زۆر کوژراوه، به چکه والی له کهس نه ترساوه و، ههر هپرشه هیناوه و، پیاوی خوئی هانداوه که دوژمن شکین بن. میرزا عهبدو لّلا وهزیر، همه عهلی سولتانی ئه رده لان، ناغا حوسین برای همه مراد بهگی داروغه. (همه مراد بهگ له سالی ۱۲۳۷ دا مزگه وتی داروغه ی دروس کردوه). میرزا باقر کوری میرزا لوتفوللا که لهشکرچی والی بوون، دهگه لّ زۆر کهسی تر کوژران. میرزا عهبدو لکه ریم موخته مه د و سمایل بهگی برای و میرزا ئاوره حمانی کوری، میرزا فه ره جوللای وهزیر کوری میرزا نه حمه د، میرزا لوتفوللا کوری میرزا عهبدو لّلا ی وهزیر و میرزا فه زلّوللا کوری میرزا عهلی له و شه رده دا بریندار ده بن. لهشکری به چکه والیش بریندار و کوژراویان ده بی. میرزا عهبدو لکه ریم که ملی به شیری همه بهگی کوری حاجی حوسین قولی سه قزی بریندار ببوو، پاشی چابونه وهش ملی هه رخوا ر بوو، ههر به ملکه چیشمرد.

میرزا لوتفوللای ناموزای میرزا فه ره جوللا، خوئی له شوینیک هه شاردا بوو؛ تفهنگیکی هاویشته به چکه والی، گلاندی و رای کردی و به دیلی گرت. همه سادق خانی باوکی عهلی ئه کبه رخان شه ره فولولک که نه ویش کوری ئامانوللا خان بووه، له و شه رده دا زۆر پیس زامار بووه.

پاش به دیل گیرانی همه حه سه ن خان، لهشکره که ی بلاوه ی کرد. سه ت و ده کهسیان به دیل گیران، والی هه مووی کوشتن، عه باس میرزا بهگ کوری مه نوچه ر بهگی سه قزی و سویحان و یردی کوری همه حه سه ن بهگ دوو له و کوژراوه دیلانه بوون.

جگه له و سه ت و ده که سه چوار سه ت کهس له پیاوماقوللانی کوردستان گیانیان له رتگه ی شه ره دندوو که ی باب و کوردا له ده ست دا.

دوای شه ر پرا نه وه، ههر دووک به چکه والیی زاماریان به ته ختی ره وان، هینا یه وه سه ن. دوای مانگیک همه حه سه ن له ته مه نی ۲۲ سالی دا ده مرئ و له نه جه ف ده نیژری. همه سادق خان خویش نه بیته وه. ئامانوللا خان دوای ئه م رو داوه وهک شیتی لی ها تبوو. له سه ره تای زستانی ۱۲۴۰ ی کوچیدا مرد. تیگرا ۲۷ سال حوکمی کردوه. له سالی ۱۲۲۰ را تا ۱۲۳۰ ههر پرۆزه ی ئاوه دانییه کی هه بووه، ته وای کردوه.

خوسره و خانسی سه هه م: ههر له زه مانی ئامانوللا خانی باوکی دا کرابوه نایب والی، پاش مه رگی ئامانوللا خان له جیی باوکی دانیشته. مورته زا قولی خان که هه میسه له گه لّ خوسره و خاندا هه و آل بووه و به و هۆیه وه میرزای ره فیقیان پی گوتوه و نازناویشی له شیعر دا موخلیس بووه، له پارچه شیعرکی سی به یته دا باسی ئه و رو داوه ده کا و میژووی به ئه بجه د بو دۆزیووه ته وه: (امان الله شد و بنشست خسرو). که ده بوایه ۱۲۴۰ بوایه. که چی ده بیته ۲۱۱۶؟! هه ژار -

سه ره تای هاوینی ئه و ساله خان به حوسن جیهان خانی خبزانیه وه که زگی پر بوو، چوونه دیداری شا له چه مه نی سولتانییه. له وئ کورپکی ها ته دنیا، ناویان نا ئامانوللا و نازناوی غولام شاشیان دا یه.

دوای گه رانه وه له و سه فه ره، خان خه زینه و گه نجینه ی باوکی به سه ر کرده وه. له بیست کلور (ده ملیون) ههر پولی نه غدی لی به جی ما بوو، که وته بهش کردنی به سه ر خه لک. ههر که سه ی به رانه ر به پله و پایه له و پوله به شدار کرد. هه موو خه لکی کوردستان سه ریان وه بهر فه رمانی هینا؛ دووان نه بی که سانی هه ورامان بوون و ناویان (حه بده ر سولتان) و (حه مه سولتان) بوو. ئه و دووانه به چه کداری خۆیان بایی ببوون و جواپی خانیان نه ده داوه. خان چهند جار بوئی نووسین که دهس له سه ر پیچی هه لگرن.

به‌هره‌ی نه‌دا. له تاكاما حه‌مه‌سه‌ره‌نگ خانى برائى به سواره‌ى ئه‌رده‌لان‌ه‌وه ناره‌ده سه‌ريان.

سانه‌كانيش سه‌نگه‌ريان گرت و چه‌كداريان ئاماده‌ى شه‌ر كرد. له‌شكرى سه‌ره‌نگ گه‌يشته نيو فرسه‌خى سه‌نگه‌ره‌كانيان، دوو سى پوژ و چانبيان دا و سانه‌وه. له به‌ره‌به‌يانى‌كدا پيكيانه‌وه نا. تفه‌نگ ته‌قييران و توپ هاويژران. له‌شكرى سانه‌كان لاي سه‌روويان به‌ده‌سته‌وه بوو. له‌شكرى ئه‌رده‌لان كه‌وتبوونه به‌ر ئه‌وانه‌وه. چه‌ند كه‌سيك له هه‌ردوو لا كوژران؛ ئاغا جافرى ئه‌رده‌لان يه‌ك له‌و كوژراوانه‌وه بوو.

ئه‌رده‌لان بيه‌كان هه‌يشيان برده سه‌ر سه‌نگه‌رى دوژمن. حه‌يده‌ر سولتان كه سه‌ر كرده‌ى گه‌وره‌ى دژه‌كان بوو، به سى ته‌پل و زورناوه هه‌يشى هه‌ينا و خۆى گه‌يانده سه‌ر ئاوتيك له خوار چياوه. سه‌ره‌نگى سه‌ر كرده‌ش فه‌رمانى هه‌يشى دا ئه‌رده‌لانى ده‌وربان دان؛ زوربان لى به‌ديل گرتن و زوريشيان كوشتن. حه‌يده‌رسان راي كرد و له ترسان خۆى به ئاو دادا. چه‌كدارانى سنه له ئاودا ده‌سپيژيان لى كرد و كوشتيان.

به‌فه‌رمانى سه‌ره‌نگ، جافر سولتانى ئاجودان باشى به‌چه‌ند چه‌كداريكيه‌وه هه‌يشى برده سه‌ر حه‌مه‌سان كه هه‌ر له سه‌نگه‌ردا مابوو، له هه‌ردووك لاوه گولله وه‌ك ته‌رزه داده‌بارى. زوربه‌ى هه‌وراميه‌يه ياغييه‌كان كوژران. ناچار حه‌مه‌سان به‌ره‌و شاره‌زوور قاچاندى. هه‌ينديك له‌خه‌لكى بابان ويستيان ياريدە‌ى بده‌ن؛ به‌لام كه ديتيان زور بڤه‌يه، ئه‌وانيش ره‌وين.

جافر سولتانى ئاجودان، ده‌ربه‌ندى له هه‌لاتييانى بابان گرت و خستنيه ته‌نگانه‌وه. به‌لام له سه‌ر راويژى هه‌ينديك له پياوماقولاى سنه، وه‌ك ميرزا عه‌بدولكه‌ريم موعته‌مه‌د، ميرزا هيدايه‌توللا ئه‌مين، ئه‌مانوللا به‌گى وه‌كيل كه ئه‌وسا پله‌ى (يوزباشى) بوو، حه‌مه‌داغاي نازر، حه‌مه‌سوالتانى حاكمى سه‌قز، به‌رى ده‌ربه‌ند به‌ردرا و ريگاي بابانويه‌كان بو هه‌لاتن چۆل

كرا. خانى سه‌ره‌نگ به‌تالان و ديلي زوره‌وه هاته‌وه سنه و زورى ئافه‌رين لى كرا. چه‌كداره‌كانيشى خه‌لات كران. جافر سولتان نيشانى جه‌واهي‌ره‌ندى به خه‌لات وه‌رگرت.

خان زور دلته‌ر و خۆش رابويژ بوو. زوريش جوانچاك بوو. خه‌تى زورخۆش بوو. نووسه‌ريكي له زه‌بر بوو. زور به‌خشنده بوو. ده‌ستدريژى و زوردارى له زه‌مانى ئه‌وا هه‌ر نه‌مابوو؛ ته‌نيا جارتيك نه‌بى كه به‌بى سوچ و تاوان بايپر و باب و مامه‌كاني منى (مه‌ستوره) خسته زيندان و كووته‌وه و زورى خراپه ده‌گه‌ل كردن. سى هه‌زار قه‌نى به زور لى ساندن. تا له دوايى بۆى ده‌ركه‌وت كه به‌خۆرايى ئه‌و كه‌تنه‌ى پى كروون. هه‌مووى بانگ كرده لاي خۆى و پله‌ى دانى و خه‌لاتى كردن.

ده‌گه‌ل براكاني خۆيشى زور باش نه‌بوو، ئازارى زورى ده‌دان. پاش مردنى باوكى پله‌ى نايبي دابوو به عه‌باس قولى خانى برائى. پاش ماوه‌به‌ك ده‌رى كرد و به‌كوٽ و زنجير خستيه به‌نده‌وه و ده‌گه‌ل دايكيشيا زور ناره‌وا بزووته‌وه، سووكايه‌تبي به‌سه‌ر هه‌ينا هه‌رچى بووى لى ساند؛ كه ئه‌م كاره له والى نه‌ده‌وه‌شاوه. حوسين قولى خانى برائى كه له زه‌مانى باوكيه‌وه به سه‌ر ئيسفه‌ندا‌باد راده‌گه‌يشت و زوريش به‌ر فه‌رمانى خوسره‌وخان بوو. پاش ساليك ده‌رى كرد و باباخانى مه‌راغه‌يى له‌جى دانا.

حوسين قولى به‌سته‌زمان كه ده‌يزانى گيانى له مه‌ترسيدايه، هه‌رچى نه‌غدينه‌ى هه‌بوو به قورعانيكه‌وه ده‌نيوه شه‌ويكدا هه‌ينا لاي كاكى و سويندى بو خوارد كه له‌وه زياتر شك نابه‌م. نه بكوژه نه بگره. به‌و كاره له مردن خه‌لست. تا دوايى (پاش به‌سه‌ره‌تاي بايپر و بابم كه باسى ده‌كه‌م). هه‌م كرايه وه‌كيل و هه‌م ئيسفه‌ندا‌بادى پى درايه‌وه.

حه‌مه‌سابق خانى برائى، پاش مه‌رگى ئامانوللا خان هاته شار و بوو به‌خزمه‌تكارى. به‌لام دواى ساليك راي كرد و ياغى بوو. خوسره‌وخان به

فیل و تهلکه هینایهوه، دواى رووتکردنى، دوو سى سالان له باله خانەى ته نیشته تالارى خوسره وانیدا چه پسى کرد. تا له پاشان ژنان تکایان بو کرد، بهرى دا و دیسان جوانپۆى پى سپاردهوه.

نو سالى زور به خووشى رابوارد و جگه له خووى كەس دەستى نه ده پۆبشت. هيچ به لاشى به سەر نه هات، ته نیا ئه وه نه بى كه له سه ره تاي به هارى سالى ۱۲۴۶ دا نه خووشى تاعون داكهوت؛ پتر له ههشت نو ههزار كهسى پى مرد. ئه لئاو پىردى خان كورپى نه زهر عه لى خان و عه لى مراد سولتانى كورپى و چه ندىك له خزمانيان و جافر سولتانى تاجودان باشى كه ئاموزای باوكى من (مهستوره) بوو بهو تاعونه چوون. هه موو خه لك رايانكرده دهشت و بيبابانان. پاش سى مانگ، و اتا له سه ره تاكانى محه ره مى سالى ۱۲۴۷ دا تاعون بارى كرد و خه لك هاتنه وه شار.

دهوله تى رووس له شكريتكى به سه ركردايه تى (بگيوچ) نارده سه ر نازه ربايجان و چه ند شاريتكى له سه ر سنوور گرت. ئه كبه ر به گى كورپى حه مه زه مان به گى وه كىل، ده گه ل هپندى له خزمانى لى ربايون بچه ناو له شكرى رووس و حوسين قولى خانى به چكه والبش كه له سه ر ئيسفه ندا باد ده ركرا بوو ده گه ل خويان به رن. شو فاران ئه و خه به ريان به والى دا. حوسين قولى خان خوارزاي باوكم بوو؛ باوكيشم به پوولدار ناسرابوو. خوسره و خان ويستى باوكميشى تيوه دهن تا پوول و نه غدینه كه لى بستینى. به حوسين قولى خانى گوت ئه گه ر وا بكه لى خاليشته له و پيلانه دا به شدار بيت، ده تكه مه حاكمى ئيسفه ندا باد. ئه ویش به هه وای ئه و پله يه، خال و مالى له بىر خو برده وه و به بيانووى نه خووشى يه كىك له ئاموزايانى، ناردى به شوين باوكما. پياوى واليشى له پشت ده رگا دانان گوئى بگرن. پيلان گىپران دوو سه عاتىك قسه يان كرد و هه رچى نه ده شيا بگوترى گوترا، هه ر ئه و شه وه خه به ر به والى درا. بو به يانى حه مه به گ و مسته فا به گى كورپانى فه تحالى به گى وه كىل، ئه كبه ر به گ كه سه رده سه ته ي پيلان گىپران بوو، سولتان كورپى نه زهر عه لى به گ، ئه بوول

حه سه نى باوكم و مام و هه موو ئاموزاكانم گىپران و شه ته ك دران.

دواى ماوه يه كى كه م، سولتان و كورپانى فه تحالى به گ له قه لای قسلاندا كوژران. ئه كبه ر به هه زار جى په ربه به له مردن رزگار بوو، باب و مامه كانى منيش كه بى تاوان بوون، ئازاد كران و زوريش دلخوشى درانه وه، والى داواى منى له باوكم كرد و به م جوړه زور به حورمه ته وه چوومه حه ره مسه را و، و بوومه خىزانى خان. خزم و كهسى كوژراوه كان زورترسا بوون. ئه مانوللا به گى كورپى گچكه ترى فه تحالى به گ، عه لى محه مه د به گ كورپى ئه حمه د به گ. ده گه ل چه ند خزمى كيانا كه تىكرا ده كه سىك ده بوون، به ره و تاران رايان كرد و په نايان به ده ربار برد. خان، ميرزا فه ره جوئلاى وه زىرى كه خالى خووى بوو، به شوپندا ناردن كه به رله وه لى كه تنىك بكن بىانگه رپى نى ته وه. به لام دژه واليهه كان تاجودده وله خانميان - كه له ژنانى حه ره مسه راي شابوو - كرد بووه، تكاكار و ده گه ل شازاده سه يفودده وله لى خستبوون. ئىتر وه زىر نه ي توانى شاي قايل كا. شكات كاره كانيان به شازاده سه يفودده وله لى سپارد و ناردنيه ئه سفه هان.

سالى ۱۲۴۵ كه شا له هه مه دان بوو. ئه وانه به زنجيركراوى هپنران و درانه ده ست خوسره و خان. به لام ئه كبه ر به گ به به رگى ده رويشانه خووى ده رباز كرد. مابه قى له سوچى دلته نگيدا گوشه گىر بوون. ئه و كاته كه تاعونه كه هات و ولات چوئل كرا. له سه ر داواى ميرزا فه ره جوئلاى وه زىر و ميرزا هيدايه توللا ئه مين، عه لى محه مه د به گيش ئازاد كرا و خووى گه يانده گوندى بولواناوا و له و توه ويستى به هوى خزمانيه وه را بكا. به لام ميرزا جافر كورپى ميرزا هيدايه توللا ئه و پيلانه لى پووجه ل كرد.

له برانه وه لى مانگى قوربانى سالى ۱۲۴۹ دا والى تووشى نه خووشى جهرگ هات و پوژ به پوژ له بارىك و بنىسى ده دا. من كه خىزانى بووم دوو مانگ هه ر خو م خزمه تم كرد و نه به شه و نه به روژ نه ده خه وتم. هه ر له و كاته شدا نه خووشى تاعون هاته وه. خه لكى شار باربان كرد. به لام چابوو شوكر ئه مجار سوک بوو، پتر له سى چوار كهسى نه كوشت.

نه‌خۆشی خان هەر چاک نه‌بوو تا له رۆژی پینج شه‌مه دوای مانگی مه‌لودی سالی ۱۲۵۰دا مه‌لی گیانی به هه‌زار عه‌زه‌ت و تاوا‌ته‌وه هیلانی له به‌هه‌شت سازدا. ئیتر له هه‌موو لایه‌که‌وه بوو به شیوه‌ن و گریان و قورپیتوان و سه‌روپۆر پینیه‌وه‌ی ژنان و له خۆدان. کۆته‌لی بۆ رازابه‌وه و شین گێران له پیتاده‌لدانی هۆیان دایه‌وه. دوای ناژنتی چهند رۆژتیک پرسه دانرا و ئه‌وسا خه‌لکی ولات ره‌زا قو‌لی خانی کوپیان که ته‌مه‌نی یازده سالان بوو کرده والی.

به‌لام هه‌رکه زانرا خوسره‌وخان نه‌ماوه، ئه‌رده‌شیر میرزا برای محه‌مه‌د میرزای کوپی عه‌باس میرزا، له گه‌روسه‌وه به له‌شکره‌وه هات که سنه بگری. شازاده حوسن جیهان خانم که هیتشتا نازیه‌ت باریش بوو. پیاوانه ده‌نگی له‌شکری دا و هه‌وت هه‌شت هه‌زار چه‌کداری به‌هه‌موو چه‌ک ته‌یاری برده به‌راییی دوژمن. له‌لای زاغه و ئاغبوولاغ، خیه‌ته‌ی لی دا و خۆی له ئه‌رده‌شیر خان گیث کرد. ئه‌رده‌شیر زانیی ده‌گه‌ل ئه‌وشیره‌ژنه چی بۆ نا‌کرێ و له‌وانه‌یه خراپی به‌سه‌ر بیینی، تکاکاری ناردن و، ئاشته‌وه بوون و خانمی خانمانی کچه گه‌وره‌ی خوسره‌وخانی خواست و زۆر به که‌یف سازی هه‌ردولا گه‌رانه‌وه شوین خۆیان. لیره‌دا باسه‌که‌ی مه‌ستوره‌خانم کۆتایی دیت، با‌زانین نایه‌توللا مه‌ردۆخ چی ئه‌فه‌رمویت:

خوسره‌و خانی ناکام: له‌و کاته‌وه که ئامانوللا خان نه‌خۆشی تووش ببوو، خوسره‌وخان کرابوو نایب. له به‌هاری سالی ۱۲۴۰ی کۆچیدا که باوکی مرد، بوو به والی. میژووێ ئه‌و رووداوه له‌م پارچه شیعری خواره‌وده‌ایه:

شبی در وادی فکرت فتاده
ز بهر مصرعی اندر تک و دو
پی تاریخ سال فوت والی
هم از بهر جلوس والی نو
خرد گفتم که در ملک ولایت:
«امان الله شد و بنشست خسرو»

خوسره‌وخان قسه‌خۆش و ده‌مپاراو بووه، شیعریشی گوتوو. خه‌تی نه‌سته‌علیقی جوان نوسیوه، له ده‌ندیی و به ده‌ماریدا ناوبانگی کردوو. له دامپن ته‌ریشدا بی وینه بووه. ده‌لالیکی هه‌بووه به‌ناوی: ره‌زا سه‌قزی، غالبه‌ی شه‌وانی له مالی ئه‌و ده‌لاله به‌سه‌ر برده‌وه. له سالی ۱۲۴۱دا حه‌یده‌رسان و حه‌مه‌سانی هه‌ورامیی لی یاغی بوون. خوسره‌وخان سه‌ره‌نگ خانی برای به‌سواره و سه‌ربازی ئه‌رده‌لانه‌وه ناره‌ سه‌ریان. له هیرش برنیتکا ئاغا جافری ئه‌رده‌لان ده‌کوژری. حه‌یده‌رسان ئابلۆقه ده‌ده‌ن، خۆی ده‌چۆم ده‌هاوی که به مه‌له خۆی رزگار کا! هه‌ر له ئاودا به گولله ئه‌کوژری، پیاوه‌کانیشی هیندیک ده‌کوژرین و هیندیک ده‌گیرین. جافر سولتانی ئاجودان باشیش هیرش ده‌باته سه‌ر سه‌نگه‌ری حه‌مه‌سان و هه‌لی ده‌قه‌نی و به‌چه‌کداره‌کانیه‌وه روو به شاره‌زور ده‌یقاچینی. حه‌مه‌خانی سه‌ره‌نگ به تالانی زۆره‌وه دیته‌وه سنه.

له سالی ۱۲۴۳دا، ده‌بیته قاتی و گرانییه‌ک که هه‌ژاران به هه‌زاران له برسان ده‌مرن. خوسره‌وخان په‌نجا هه‌زار ته‌غار به‌کیشی (کوژ) گه‌نم و ده‌غلی تری که له عه‌نبار دابوو له به‌رانبه‌ر پسوله‌دا به قه‌رزی ئه‌دا به برسییان که له فه‌رحانیدا بیده‌نه‌وه. له سایه‌ی ئه‌م مه‌ردایه‌تی و پیاوه‌تییه‌ی، خه‌لک ده‌که‌ونه فه‌رحانیه‌وه و ده‌بووژینه‌وه. کاتی نوخسه پین ده‌گا و ده‌غل هه‌رزان ده‌بیته، میرزا فه‌ره‌جوللای وه‌زیر پسوله‌ی قه‌رزه‌کان دیتیه‌ته لای خان و بییری ده‌خاته‌وه که قه‌رزه‌کان بستینه‌وه. خان هه‌موو پسوله‌کانی لی وه‌رده‌گری و ده‌سۆپه‌یان داوی و هه‌مووان ده‌سوتینی. خه‌لکه‌که له‌و ده‌هنده‌یییه که بایی پتر له دوو سه‌د هه‌زار تمه‌ن بووه، زۆر دلشاد ده‌بن و سوپاسی ده‌که‌ن.

خوسره‌وخان ئه‌وپه‌ری خراپه‌ی ده‌رباره‌ی براکانی خۆی کردوو و هه‌ر له په‌روپۆی کردونه‌وه. له سالی ۱۲۴۴دا، ناردی حه‌مه‌به‌گ و مسته‌فا به‌گی کوپانی فه‌تحالی به‌گی وه‌کیلی پاش ۲۷ سال ده‌ربه‌ده‌ری که ئامانوللا خان هه‌لی داشتبوونه سمنال و دامغان، هی‌نانه‌وه سنه. خان زۆری قه‌در له

عەلی محەممەد بەگی کورپی ئەحمەد بەگ ناوێکە پوورزای خۆی بوو. لە سەر دەمەدا کە لەشکری رووس هێرشێ بوو ئێران هێناو و چەند شارێکی لە سنووری نازەریباجان و بەر خۆداو و ئەو ناوێ تەواو شێواو. ئەکبەر بەگ کورپی حەمەزەمان بەگ دەگەڵ چەند خزمێکیا دەیانەوی بچنە پال هۆردووی رووس؛ هەول دەگەڵ حوسین قوڵی خانی بەچکە و الیش دەدەن کە تازە ئەسفەندابادیان لێ زەوت کردووە، پەگەلیان کەوی؛ ئەویش خەبەر بە خان دەدا و دەشلی ماکێ ناژاو ئەبوول حەسەن بەگی خالەم پێشی دەلی بوو راست و درۆی قەسەکم، تۆ سەبە شەو کە لە مائی ئەکبەر بەگ کۆدەبێو، بەرگی خۆت بگۆرە و خۆمان لێ دابگرە و، چی گوتیان و هەگۆتچکە خۆت بێشنەو. خوسرەوخان بەو دەستوورە دەکا و لە هەموو شتێ دەگا. بەیانی دەنێرێ، کورانی فەتالی بەگ، سولتان کورپی نەزەر عەلی بەگ. ئەبوول حەسەن بەگی باوکی مەستوورە و هەموو خزم و کەسیان دەگرن و لە فەراشخانە بەکۆت و زنجیر حەبسیان دەکەن، ئەکبەر بەگیش لە مائی حەمە بەگی سولەیمانی زیندانی دەکەن.

دوای چەند رۆژێک کورانی فەتالی و سولتانی کورپی عەلی نەزەر بەگ دەکوژێ. ئەکبەر بەگ و ئەبوول حەسەن بەگ و سمایل بەگی برای و خزمەکانیان جەریمە و بەرھەڵدا دەکا. پاش ماوێ بەک بوو دلدا ئەوێ ئەبوول حەسەن بەگ مەستوورە و پێژەوانی لێ دەخوای و ماری دەکا.

پاش کورزانی کورانی فەتالی بەگ، بنەمائی و هکیل زۆر لە خۆیان دەترسن. ئامانوللا بەگ کورپە گچکە فەتالی بەگ و عەلی محەممەد کورپی ئەحمەد بەگ بە دە کەس لە خزمەنەو بە شەو پادەکەن و روو دەکەنە تاران.

خوسرەوخان میرزا فەرەجوللای وەزیر کە خالیشی بوو، دەنێرێ بەلکە بەر لە شکاتیان بگرێ. بنەمائی و هکیل پەنا بە شازادە سەیفوددەوڵە دەبەن. بەھۆی دایکیەو کە ناوی تاجوودەوڵە خانم و زۆر خۆشەویستی شا بوو، شا لە دەردی خۆیان ئاگادار دەکەن. میرزا فەرەج هێچی بوو ناکرێ.

شا ئەوانە بەسەیفوددەوڵە دەسپێرێ؛ ئەویش دەیاننێرێتە ئەسفەهان. لە سالی ۱۲۴۵دا، شا دەچیتە هەمەدان؛ خوسرەوخان دەچیتە خزمەتی. عەلی محەممەد بەگ و ئەکبەر بەگ و سمایل بەگیش دەگەڵ چەند ئامۆزایەکیان دینە هەمەدان و شکات لە دەست خوسرەوخان دەکەن.

خوسرەوخان بەنھێنی پینچ هەزار تەن بەناوی کۆمەگ بە قاوەجاگی شا بەرتیل دەدا کە ئەوانە بەداتە دەست. شا واز لە شەرەف و ئابروو دینێ و زنجیر لە مل هەمووانی تەسلیم دەکا. خوسرەوخان دەیاننێرێتەو سەنە و چەند ئەوێ بەرتیلە کە تاوانیان پێ دەبێژێتەو و تێکرا دەکەوێ سەر ساجی عەلی و دەبەنە سلقی رووت. ئەکبەر بەگ تا مرد نانی شەوی نەبوو. ئەوانی تریش بە نەداری و گۆشەگیری دەژیان.

پاش ماوێ بەک لەسەر داوای میرزا فەرەجوللای وەزیر و میرزا هیدایەتوللا ئەمین، عەلی محەممەد بەگ مەرەخەس دەکرێ و دەچیتە گوندی بولواناوا. لەوێو وەلامی ناردووە بوو خزماتی لە ئەسفەهانەو هاتوون و بەشەو باریان کردووە کە بێبەنە ئەسفەهان. میرزا جافر کورپی میرزا هیدایەتوللا پێی زانیو و بە چەند سواریکەو رینگە لێ بریون و بەشەر هاتوون و عەلی محەممەد بەگ شیرێکی بەرکەوتووە بریندار بوو. کۆچ و بار بەرەو دوا کراوەتەو و چەند کەسیکی نەناسیابویش کە لە ئەسفەهانەو هاتوون گیراون و بە یەخسیری بوو والی ناردراون. والی چاوی دوانی کۆلیو کە یەکیان لوتفالی کورپی حەمەرەحیم بەگی و هکیل و ئەوبتریان پیاویکی حوسین قوڵی خانی بەچکە والی بوو. حوسین قوڵی خان لەو دەمەدا لە بەزیری لە ئەسفەهان ناشنای مائی و هکیل بوو.

«لە سالی ۱۲۴۶دا شا مرادبەگی کورد، کە بە (میری رەواندز) بەناو بانگ بوو لەلای حەریر و کۆبە یاگی بوو و دەستی بەتالان و پڕۆ کردووە. سەر دەشت و موکریان و سابلاخ و لاجانیشی گرتووە. بە فەرمانی فەتالیشا. خوسرەوخان بە لەشکری ئەردەلانەو بوو چوو و تا حەریر و

کۆراوه‌دووی ناوه. له ناکاما سی هه‌زار تمه‌ن تاوانی شه‌ر له می‌ری په‌واندز ده‌ستییی و نه‌مان نامه‌ی نه‌داتیی و ده‌گه‌ریتته‌وه و شا ناهه‌ربینی لی ده‌کا»*.

له‌ ساالی ۱۲۴۷دا مه‌حموود پاشای به‌به له سوله‌یمان پاشای برای هه‌لگه‌راوه و په‌نای به ئی‌ران هه‌ینا. به‌ فه‌رمانی فه‌تخالی‌شا خوسه‌ره‌وخان به له‌شکری سنه‌وه برده‌یه‌وه و له‌ شاری سوله‌یمانی دامه‌زانه‌وه و سوله‌یمان پاشاش رای کرده به‌غدایه. خان به‌ سه‌ر به‌رزی گه‌راپه‌وه. له‌ ساالی ۱۲۴۸دا حاجی شیخ جه‌ماله‌دینی ئی‌مام جومعه که باپیرم بوو (نایه‌توللا) له‌ خودبه‌دا ده‌لتی: ئه‌و سو‌فیان‌ه‌ی گوتوویانه: (من خوام، من حه‌قم، خوا و له‌ جبه‌که‌ما) له‌ دین وه‌رگه‌راون. هه‌یندی‌ک شیخ و مه‌لای سنه به‌ناو خه‌لکا بلاو ئه‌که‌نه‌وه که ئی‌مام جومعه کافره و هه‌ر که‌س بیکوژئی وه‌ک حه‌جی گه‌وه‌ی کردبێ وایه.

والی که ئه‌مه ده‌بیسی، پیاو ئه‌نی‌ریتته لای باپیرم که ئه‌گه‌ر جارن که‌وشه‌وانت له‌گه‌ل ده‌هات، سه‌به‌ی به‌ته‌نیا بچۆ مزگه‌وت. فه‌رمانیش ئه‌دا

* ئه‌و می‌ره کورده‌ی به‌ ناوی می‌ری په‌واندز به‌ناوبانگه، ناوی می‌ر محمه‌د کوری می‌ر مسته‌فا به‌گ بووه؛ نه‌ شاه‌مراه‌گ؛ دایکیشی ناوی بووک شاه‌زمان بووه، وا دیاره‌ نایه‌توللا بووک شاه‌زمانی به‌ شاه‌مراه‌گه‌ لێ گۆریاوه. ئه‌مجار می‌ژوونووسانی ئه‌رده‌لانی: سمایل مه‌لا محمه‌د، قازی شه‌ریف، خوسه‌ره‌یه‌گی ئه‌رده‌لانی خاوه‌نی لوب‌التواریخ و مه‌ستوره‌ خانم - که ژنی خوسه‌ره‌وخان بووه - هه‌یچیان له‌م باره‌وه نه‌نووسیوه، حوزنی موکریان له‌ می‌ژووی سو‌راندان و ئه‌مین زه‌کی به‌گ له‌ می‌ژووی کورد و کوردستاندا، که ژۆر به‌دریژی ده‌ریاره‌ی می‌ری په‌واندزیان نووسیوه، نه‌ باسی گرته‌نی موکریان و سه‌رده‌شت و سابلاخ و لاجان ده‌که‌ن، نه‌ ناوی شه‌ریک ده‌به‌ن که می‌ری په‌واندز ده‌گه‌ل ئی‌رانی فه‌تخالی‌شای کردبێ. ئه‌مین زه‌کی به‌گ ده‌لتی: می‌ر محمه‌دی په‌واندز له‌ ساالی ۱۲۴۶دا ولاتی سو‌رچی و خو‌شناوه‌تی و هه‌ولتیر و ئالتوون کۆریی گرت؛ رانیه و کۆیه‌ی له‌ چنگ بابانییه‌کان ده‌هه‌ینا و قه‌له‌مه‌وه‌ی حوکمی هه‌تا سه‌ر زیی بچووک هات؛ ساالی ۱۲۴۷ هه‌یرشی برده سه‌ر بی‌زیدیان و قه‌تلوعامی کردن. بۆ درێژیه‌ی ئه‌م باسه‌ پروانه شه‌ره‌فنامه کوردیه‌یه‌که‌ی هه‌ژار.

به‌راستی سه‌رم سو‌رماوه؛ نازانم نایه‌توللا ئه‌و چیرۆکه‌ی چۆن پێکه‌وه ناوه؟! - هه‌ژار -

چوار تۆیان روو به‌ مزگه‌وت له‌سه‌ر قه‌لا دابه‌ستن و چوار دانه پولی وردیان تێداخنی. هه‌یندی‌کیش چه‌کدار له‌ ده‌وری مزگه‌وت دانه‌نی، که هه‌رچی نه‌قی هات بی‌زاری که‌ن. خه‌لکی سنه له‌ ترسان بێ قه‌ره و هه‌را ده‌چنه مزگه‌وت و پاش نوێژی باپیرم ئه‌که‌ن. ته‌نیا چه‌ند که‌سیک ناچنه مزگه‌وت. والی ده‌نی‌ری ده‌یانگرن. هه‌یندی‌کیان ته‌می ده‌کا و هه‌یندی‌کان شاربه‌ده‌ر ده‌کا و مابه‌قیه‌ ئاژاوه‌کانیش به‌ ژۆر ده‌نی‌ریتته‌ مالی شیخ جه‌مال که داوای بووردنی لێ بکه‌ن.

له‌ ساالی ۱۲۵۰دا دووباره‌ تاعون دیتته‌وه سنه و خه‌لک را‌ده‌که‌ن. والیش هه‌زار هه‌نگاوێک دوور له‌ شار خه‌وته‌ لێ ده‌دا. تاعون سه‌ری لێ ده‌دا و دووه‌می مانگی مه‌ه‌لوودی ئه‌و ساله له‌ ته‌مه‌نی ۲۹ سالی‌دا ده‌م‌ری. پتر له‌ هه‌شت هه‌زار که‌سی تریش هه‌ر به‌و تاعونه‌ ده‌چن. ئه‌للاو‌پێدی خان کوری نه‌زه‌ر عه‌لی خان و عه‌لی مراد سو‌لتانی کوری و چه‌ند پیاوی زلی سنه‌یی تریش به‌و تاعونه‌ چوونه ته‌ختی گۆرستانه‌وه و یه‌که‌جاره‌کی حه‌سانه‌وه.

ره‌زا تو‌لی خان: کازم به‌گی هه‌وشار په‌وانه کرا که خه‌به‌ری مه‌رگی خوسه‌ره‌وخان بو‌شا به‌ری. شا و کاربه‌ده‌ستان ژۆر خه‌مباربوون. شازاده فه‌تخوللا می‌رزای شو‌عاعوسه‌سه‌لته‌نه و (تاج به‌یگم خانم) که برا و خوشکی دایک و باوکی حوسن جیهان خانم بوون. هاتنه‌ پرسه و، دووسێ مانگ له‌ سنه مانه‌وه و، یارمه‌تی والیی تازه‌یان کرد. می‌رزا فه‌ره‌جوللا‌شیا‌ن بو‌کرده وه‌زیر که هه‌موو کاران پا‌په‌ریتتی.

محمه‌د شا بارام می‌رزای برای، له‌باتی حوسین می‌رزای کوری حه‌مه‌ه‌لی می‌رزا دیاری کرد که به‌سه‌ر کرماشان و لورستان و خو‌زستان و به‌ختیاری را‌بگا. به‌ می‌رزا هه‌دايه‌توللا ئه‌م‌یندا که له‌ نازریابجانه‌وه په‌گه‌ل محمه‌د شادا، که ئه‌وسا وه‌لیعه‌هد بوو، چو‌بووه تاران و ژۆری خزمه‌ت کردبوو، رای سپارد که والی بچیتته یارمه‌تی بارام می‌رزا. به‌ زستانیکی پر به‌فر و باران، والی به‌ هه‌شت هه‌زار سو‌اره‌وه به‌ره‌و کرماشان چوو، له

کاروانسرای ماهیهدشت گه‌یشته بارام میرزا.

همه‌حوسین میرزا بهر له چوونی ئه‌وان، ده‌گه‌ل چهند پیاویکیان رای کرده تاران و گرتیان و ناردیانه گرتووخانه‌ی ئه‌رده‌وئیل تا ئیستاش که سال ۱۲۶۲ هه‌ر له‌وئیه. بارام میرزا ده‌گه‌ل والی چوونه کرماشانه‌وه. پاشان والی گه‌رایه‌وه سنه.

هه‌ژده مانگ بوو ره‌زا قولی خان ببووه والی. چونکه کاربه‌دهسته‌کانی تازاری خه‌لکیان ده‌دا، خه‌لک که‌وتبوونه بۆله و پرته.

همه‌سادی خان‌ی کوری ئامانوللا خان و عه‌باس قولی خان‌ی برای که ماوه‌یه‌ک له سنه دوور خرابوونه‌وه ده‌گه‌ل زۆر له سه‌رناسانی سنه له سالی ۱۲۵۱د چوونه تاران و دژی والی بزوتنه‌وه. به‌لام والی‌یه‌ی دایکی، توانیی کاریک بکا سه‌ریان وه‌به‌رد که‌وی و هیچیان ده‌سگیر نه‌که‌وئ؛ ئه‌وسا گه‌رایه‌وه سنه. همه‌سادی خان دوو سال له تاران مایه‌وه، ئه‌وسا هات له‌لای مه‌نوجه‌رخانی موعته‌مه‌د که حاکمی کرماشان بوو دامه‌زرا، تا ئه‌وسا که والییه خانم توبا خانمی خوشکی شای بۆ والی خواست و چووبووه تاران بووک بگویی‌تته‌وه، همه‌سادی خان ده‌رفه‌تی هینا و به‌دوسه‌د که‌سیکه‌وه له کرماشانه‌وه هیرشی بۆ کوردستان هینا. والی که ته‌مه‌نی ببووه پازده سال، ده‌گه‌ل میرزافه‌ره‌جوللای وه‌زیر و چه‌کداران، لای نیوه‌رۆیه‌ک له شار ده‌رکه‌وتن که ریگه له دوژمن بپرن.

هه‌ر ئه‌وشه‌وه همه‌سادی خان له ریگه‌ی به‌مینان و گزره‌چاره‌وه گه‌بینه شار. والی که له ریگه‌ی (نه‌ران) را چووبو، توشی نه‌ببوو. پیاوی سادی خان هه‌رچی به‌رده‌ستیان هات دایانمالی و یه‌کدوو که‌سیان به‌گولله کوشته. مالی مه‌لاعه‌باس شیخه‌لئیس‌لام و میرزا فه‌ره‌جوللا وه‌زیر و، میرزا هیدایه‌توللا ئه‌مین، هه‌رئو شه‌وه له ترسان باریان کرد و، بۆ سبه‌ی گه‌بینه ناو جافان. هیندی‌ک چه‌کداری والی له شارا بوونه جاشی سادی خان و به‌وه توژی‌ک وه‌هیزتر که‌وت. به‌لام که خه‌به‌ر دا‌که‌وت والی به‌ره‌وه سنه

دیتسه‌وه، زۆریان له ترسان بلا‌وه‌یان کرد. حوسین قولی خان‌ی کوری ئامانوللا خانیش زۆری دلی له‌شکرچییان دایه‌وه و، غیره‌تی پی‌په‌یدا کردن. به‌یانپی ئه‌و شه‌وه له چیشته‌نگاودا، والی و له‌شکری هاتنه‌وه شار، همه‌سادی خان خۆی کوتا سه‌رای حوکماته‌وه و، پاسه‌وانیشی له‌به‌ر ده‌روازه‌کانی شار دانا. نزیکه‌ی سه‌عاتیک شه‌ره‌گولله کرا، چهند بۆره پیاویکی پی‌ناویش کوژرا. دواپی پیاوانی والی، چهند کونیکیان ده‌بوورجان کرد و، چه‌کداران له‌سه‌ر بانان و گوژیابی مه‌یدانی به‌رده‌روازه‌ی سه‌را تیک به‌ریبون.

تا نیمه‌رۆ ئه‌م شه‌ره‌ کرا؛ هیچ کام سه‌رنه‌که‌وتن. تا ئامانوللا به‌گی وه‌کیل و قوباد به‌گی فه‌راشباشی ده‌گه‌ل چهند به‌گژاده و چه‌کداری بانه‌یی و هه‌ورامی، خۆیان گه‌یاند ه‌پشت مالی ئه‌نده‌روونی. ئه‌وانه‌ی له ئه‌نده‌روون بوون، به‌گوربس هه‌لیان کیشانه سه‌ریانی روو به‌حه‌وشی ده‌فته‌رخانه و دوژمنیان خسته ته‌نگانه.

له‌ولایشه‌وه لاگرانی والی به‌حام هیرشبان بۆ ده‌روازه کرد. به‌ بیور و تیخ شکاندیان و رژانه ژووره‌وه. ده‌سته‌ویه‌خه تیک هالقان. همه‌سادی و هه‌والانی زۆر پیس‌شکان؛ زۆریان کوشته و بریندار دا. له هه‌ردووک لا بیست و چوار بریندار و کوژراو هه‌بوو. سادی خان و ماوه‌کانی هه‌والی به‌دیل گیران و زنجیر له مل‌خانه به‌ند.

له‌سه‌فه‌ره مانگی سالی ۱۲۵۷د مه‌حمود پاشای به‌به، دلی ده‌وله‌تی عوسمانیی لی‌ره‌نجا، به‌هۆی ئه‌حمه‌د پاشای بابان کوری سوله‌یمان پاشا که برازی بوو له ولاتیان راونا و په‌نای به ئییران هینا و هاته لای والی سنه، ئه‌ویش زۆری به‌خیر هینا و له کوردستان جیگه‌ی دایه.

کژی زستان والییه و والی و توبا خانم و مه‌حمود پاشا و پیاوه ناسراوه‌کانی بابان و سنه پی‌کرا چوونه تاران که وا بکه‌ن یاریده‌ی مه‌حمود پاشا بدریت.

کاتی ئەوان لە تاران بوون، هیندیك له نه یاران که به هره یان له لاوه تی والیی ده برد و کاری کوردستانیان له باتی ئەو ده کرد، کاریکیان کرد که والی و دایکی بکه نه دژی به کتر. توپا خانم باسی لاساری ره زاقولی خانی به کار به دهستانی ده ولت راگه یاند.

والییه زۆر زیره ک بوو. ده یزانی ره زاقولی خان منداله و ئەزمونی که مه، له وانیه نه توانی وهک پیتویسته فه رمانه وایی بکات. زۆری نامۆژگاری ده کرد، به لام به هره ی نه بوو. ئیتر له ئاکامدا شو فاران چوبونه بن کلیشه ی دایه خانم و نیوانی ده گه ل کوری تیک چوو.

مه محمود پاشا و ره زاقولی خان و هاو پیکانیان هاتنه وه کوردستان. والییه ش پاش چهند رۆژتیک هاتنه وه. که ده شیزانی کورده کی به هیچی ناگری خۆی ده هیچ نه ده گه یاند. سه رۆکانی ولاتی بابان، له په ستا نامه یان بو مه محمود پاشا ده نارد که ئەگه ر ده گه ل والی به ره و شاره زوور ته شریفان بی، گشتمان له گه لتاین و، دوژمنانتان ته رت و تونا ده که یین. والی له سه ر داوای مه محمود پاشا هه ر له و ساله دا که ۱۲۵۷ بوو، به له شکرکی زۆر له چه کدارانی سه ر سنوره وه و سوپای خۆی ره گه ل مه محمود پاشا که وتن و، له مه ریوان دایه زین. چهند رۆژتیک خه ریکی راووشکار بوون. تا خه به ر هات که عه بدوللا به گی برای ئەحمده پاشا به فه وجیک سه رباز و حه و تۆپ و هیندیك چه کداری تره وه، چوار فرسه خ له هۆردووی والی دووره و نیازی وایه هه لئ. والی مه محمود پاشای، ده گه ل دوو هه زار چه کدار به سه رکردایه تیی ئامان به گی وه کیل ره وانیه ی شاری سوله یانییه کرد. به قوباد به گیشی سپارد که به سانه کانی هه ورامی و ده سته یانه وه و هه زار سواره وه ده ربه ندیک بگرن که نیو فرسه خ دوور بوو. خۆیشی که میک له پشت ئەو دامه زرا.

ده لئین راسته که ئەمه یه: میرزا هیدایه توللای وه زیر که بنه ماله یان هه میسه له پیتش بوون و، له و کاته دا، له والی دلخۆش نه بوو. خه به ری په رزۆبلای له شکرکی سنه ی داوه به عه بدوللا به گ و رای سپاردووه، بی،

سه رده که وی.

عه بدوللا به گ به و هومیده که دژی والی زۆرن، سه به ی ئەو رۆژه له جه نگی نیو ره ودا که سه رکرده کانی له شکر زۆره یان نوستوون یان پال که وتوون، چه کدارانیسه له ده شت ئەسپ ده له وه پین، به سه ری دادان. کاتی پاسداران خه به ریان دا و دوژمن هات و گه یشته نیو فرسه خ، که میک له و شه پرکه رانه ی ئه رده لان که له و ده مه دا حازر بوون. نیو یان بی چه ک راهیون و هیندیکیان دو گمه ی که وا و پشتیتندیان بو نه به سراوه، سوار بوون و نزیکه ی هه زار که سیک به و حاله چوونه به ر دوژمن بو شه ر. بابانی ده گه نئ و پاسه وانان تیک ده گیرین و ئه رده لانییه کان سی جار پاشه کشه به بابانییه کان ده کن. به لام چونکه وهک گوتمان، له شکر به و شپرتییه بووه و زۆره شیان وه ختی خۆی سویتندیان خواردووه که ده گه ل بابان به شه ر نه یه ن، وایان به باش زانیوه راکه ن و تا سنه خو نه گرنه وه. هه ر ئەوه نده ش که هیندیکیان هه لاتوون، شیرازه هه لوه شاوه و ئەو ویتربش شوین که وتوون. هیندیك که س که هه لئه هاتوون و شه ریان کردووه، وهک شیخالئ به گ، نه زه ر عه لی به گ، حه مه رده زا کوری حه مه عه لی به گی وه کیل، میرزا فه زلوللا میهرداد و میرزا ئەبولفه تح که نامۆزا و دایکبرای به کتر بوون، میرزا ره حیم کوری میرزا یوسف هه ر له مه یدان کوژراون. مسته فا خانی ئەمیر ئەسلان به گ و نه جه ف قولی خانی کوری و حه مه قولی خانی نه زه ر عه لی خان و میرزا محه مه د ره فیقی نازر توانیبوویان له مه یدان دوور که ونه وه؛ به لام به گولله ی کوردی خه لکی سوله یانی کوژرابوون؛ ماباقتی تا ناو سنه ئاوریان نه دایه وه. ئەمانوللا به گ و مه محمود پاشا مه نزلتیکیان ده میتی بو شاری سوله یانییه، خه به ری ئەو شکانه ده بیسن؛ ئەوانیسه تفه ده ستی لی ده که ن و سنه بگره و هاتم.

پاش چهند رۆژتیک نه یارانی والی خه به ره که یان گه یانده شای قه جه ر. والییه حوسن جیهان خانمیش خۆی گه یانده تاران و تاوانی شکانی خسته سه ر هیندیك له دوستانی والی. شا، موسا خانی وه سسافی نارد که به و

پاشای شاره زوور و گه پرایه وه به غدایه. ئەحمەد پاشا و هه والانی هاتنه سنه. والی به خیری هینان و له روانسەر دایه زراندن. والی، عه بدولکه ریم به گی پیاوی خۆی ره گه ل ئاوره حمان به گی راسپاردهی پاشا ناردە لای شای قاجار و داوای کۆمه گی لی کرد. شا گوتی چونکه نیوانمان ده گه ل رۆمیبیان خۆشه وا باشه له روانسەر نه مینی که سنوره و پتر بچن به ولاوه و با ههر له خاکی ئەرده لانیس بن. پاشا چاری ههر له وه دادیت بچیتته وه ولاتی رۆم، به ره وه به غدا رۆیش و له وه زیری به غدای خواست یاریده ی بدات.

والی رهزا قولی خان له رۆژی ۲۳ی سه فهره مانگی سالی ۱۲۶۲دا بو کاروباری خۆی به ره و تاران ری کهوت. رۆژی پازدهی مانگی مه ولود گه یشته تاران و گورجیک برایه لای شا. دایکی ئەوه ندهی خراپه گوتیوه، که شا له والیه تیبی لاگرت و، ئامانوللا خانی له جی دانا. رهزا قولی خان که وای زانی مه نوچه ر به گی میراخوری نارده وه که خه به ر به دۆستانی بدا. میراخور شهوی چوارشه مهی هه شته می مانگی جیمادی دووه م گه یشته وه سنه و، سبه ی شه و هه رچی هه والی رهزا قولی خان بوون خۆیان بو بارکردن تیک نا.

شازاده توپاخانم ده گه ل چند پیاوماقولییکا بریارباند به شه ر بی و نه هیلن ئامانوللا خان ببیته والی. ئامانوللا به گی وه کیل ههر ده سبه جی به چند که سیکه وه خۆی گه یانده ئیلاق. ئامانوللا خان نامه ی بو سانه کانی سنور و خه لکی شاره کان و به گزاده کورده کان نارد گشتیان گوتیان له گه لتاین.

توپاخانم رۆژی پینج شه مهی نوی مانگی ناوبراو (جیمادی دووه م) له سه ر ته گبیری مه لا عه باس و حه مه سولتان، وازی له شه ر هینا و گوتی کی باردهکا، بارکا. هیندیك له باجران ههر ئەوی رۆژی ده گه ل بیست سی مالیک له پیاوانی رهزا قولی خان چوونه گه رووس و له دپهاتی حه مه رهحیم خانی گه رووس دامه زران. پاشان هاتنه ئیلاق و ره گه ل ئامانوللا به گی وه کیل کهوتن و ماوهی شهش رۆژ زۆربهی گونده کانیان تالان و ویران کرد.

دوایی که ده رکهوت کاری ئەمانوللا خان سه رکه وتوه، ئامانوللا به گ چه کداره کانی خۆی به عه باس قولی خانی کوری ئامانوللا خانی گه وره سپارد و هاته وه سنه و ماله خۆی برده (حه وش بارانی) له هه ورامان و هاته وه ئیلاق؛ به لام دوای رۆژیک کاریان لی ئالۆزا و هاتنه وه سنه.

له پازده مه می مانگی ناوبراودا چند مالیکی تر ده گه ل حه مه سولتانی حاکی سه قز چوونه سه قز؛ به لام هیندیك له خزمانی حه مه سولتان. وهک: سمایل به گی وه کیل و ئاخه به گ و حه مه سالح به گی برای و حه مه به گی به حیا به گ و هی تریش که حه مه سولتانیان خۆش نه ده ویست و لاگری والیی تازه بوون و به ره و موکوربان چووبوون، هاتن که له سه قز حه مه سولتان و یارانیان تالان کهن. له وه ده مه دا سوله یمان خانی هه وشار ده گاته سه قز؛ بنه و باریان به ره و هه وشار باردهکا و لای خۆی دایان ده مه زرتینی.

تائیره میژووی مه ستوره خانم ده رباره ی رهزا قولی خان ده پرتته وه. ئابه توللا مه ردوخیش ده لی:

رهزا قولی خانی نه ره لان: کوره گه وره ی خان که له والیه خانی کچی فه تحالیشا بو له ۱۲۵۰دا به ته مه نی ده سالی کرا به جینشینی باوکی. فه تحالیشا به حاتمه خانی شه ها بودده وله و شازاده فتحوللا میرزا و تاج به یگم خانی خوشک و برای والیه دا فه رمانی والیه تیبی بو نارد. به چکه شاکان چند رۆژیک دوای فه رمان گه یاندن و پرسه کردن، گه رانه وه. والیه و میرزا فه ره جولای وه زیر به کاروباری ولات راده گه یشتن.

شازاده ئەرده شییر میرزا (روکنوده وله) ی حاکی گه رووس به له شکریکه وه بو گرتنی کوردستان دیت. والیه ی تازه بار به رووبه ند و په چه وه سوار ده بی و به له شکره وه بۆی ده چی.

له زاغه و ئاغ بلاغ هۆردووبه ز ده کا. ئەرده شییر میرزا تی ده گا که له شه ره ژندا سه رکه وی یان بن که وی هه ر زیانیه تی. له شه ر واز دینی و ده نیریته خوازیینی و خانی خانمان که کیژی والیه بووه ماره ده کا و له

باتی شیر شتیکی تر دهووشینی و شهر به بهزم دوابی دینی و بووک دها و دهگه‌ریتته‌وه. له سالی ۱۲۵۱ ده‌تخالئی شا ده‌مری. محهمد شای نه‌وهی که جینشینه و له نازهربايجان ده‌بی، میرزا هیدایه‌توللا ئەمین له لایهن والیبه‌وه ده‌یگاتی و ده‌گه‌لیا ده‌چته‌وه تاران. دواى له‌سه‌ر ته‌خت رۆنیشتن، میرزا خه‌لات ده‌کا و فه‌رمانیکی بو‌ده‌دا. له‌شکری ئەرده‌لان به‌خاته ته‌ک بارام میرزای برای شاوه و بچنه سه‌ر حه‌مه‌حوسین میرزای کوری حه‌مه‌ه‌لی میرزا و کرماشان و لورستان و خۆزستانی لی بستین و بارام میرزای له‌جی دانین.

ره‌زا قولی خان له‌ جه‌نگه‌ی زستان به‌ هه‌شت هه‌زار سوار و فه‌وجیک سه‌ربازوه له‌ کاروانسه‌رای ماهی ده‌شت ده‌گاته له‌شکری بارام میرزا. حه‌مه‌ حوسین میرزا شهر ناکا و به‌چنه‌د پیاویکه‌وه ده‌تته‌وه تاران. دواى چنه‌د رۆژ ده‌گه‌ل چنه‌د شازاده‌ی ترا ده‌یانسه‌نه‌ زیندانی ئەرده‌ویل. بارام میرزا و له‌شکری ئەرده‌لان ده‌گه‌نه‌ کرماشان و دوايه والی ئەگه‌ریتته‌وه سنه. هه‌ر له‌و ساله‌دا نه‌جف قولی خان کوری حه‌مه‌ حه‌سه‌ن خان و نه‌وه‌ی ئامانوللا خان به‌سێ سه‌د سواره‌وه ده‌چنه‌ گورگان و خوراسان و نازاوه‌ی دژی شا داده‌مرکین و به‌ خه‌لاتی شاوه ده‌گه‌ریتته‌وه.

هه‌ر له‌ ۱۲۵۱ دایکی والی، توپا خانمی خوشکی شا بو‌ره‌زا قولی کوری ده‌خوای و له‌ سالی ۱۲۵۲ ده‌گه‌ل سه‌رناسانی کوردستان خۆی ده‌چیتته‌ تاران و پاش به‌زم و زه‌ماوه‌ندیکی شایانه‌ بووک دینیتته‌وه کوردستان.

له‌ سالی ۱۲۵۴ دا، شا که بو‌گرتنی هیرات و تورکستان ده‌چوو، ویستی هیندیک سوپای ئەرده‌لانیس به‌ری. دیسان نه‌جف قولی خانى ناوبراو به‌ پان سه‌د سواره‌وه که‌وته ته‌کی و تا ده‌وری قه‌لای هیرات چوون. حه‌مه‌ سادق خانى ئەرده‌لان که له‌ داخی ره‌زا قولی خان چووبوه کرماشان و ببوه په‌نابه‌ری موعته‌مه‌دوده‌وله‌ مه‌نوچه‌ر خانى حاکمی کرماشان، ده‌رفه‌تی له‌م هه‌له‌ هینا به‌دوو سه‌د سواری خۆیه‌وه به‌ره‌و کوردستان دیت. والی و میرزا

فه‌ره‌جوللا له‌ نیوه‌رۆدا ده‌گه‌ل چنه‌د چه‌کداریک له‌ شار ده‌رده‌که‌ون تا ریتگی لی بگرن، شه‌و ده‌گه‌نه‌ گوندی (نه‌ران). حه‌مه‌سادی خان که ئەمه ده‌زانی، له‌ ریتگی به‌میتان و گرزه‌چاره‌وه دیت و له‌ نیوه‌شه‌ودا ده‌ریتته‌ ناو شار.

مالی میرزا فه‌ره‌جوللا وه‌زیر و میرزا هیدایه‌ت ئەمین و مه‌لا عه‌باس شیخه‌لئیسلاام و کۆمه‌لیکی تر هه‌ر ئەو شه‌وه‌ بارده‌که‌ن و به‌یانی نیوه‌رۆ ده‌چنه‌ ناو عیلى جاف له‌سه‌ر سنوور.

والی و میرزا فه‌ره‌جوللا که‌وا ئەزانن به‌ په‌له‌ ده‌گه‌ریتته‌وه و ده‌گه‌ل گزینگی هه‌تاوا خو‌ده‌ناو شار داوینه‌وه. حه‌مه‌سادی خان له‌ خانوی حوکماتدا ماته‌ی داوه له‌ سه‌ربانانه‌وه و له‌ سه‌ر مه‌یدانی ده‌روازه‌وه تا نیوه‌رۆ شهر ده‌که‌ن زه‌فه‌ر به‌یه‌کتر نابهن. ئەمجار ئامانوللا به‌گی وه‌کیل و قویاد به‌گی فه‌راشباشی و چنه‌د به‌گزه‌ و تفه‌نگچی هه‌ورامی و بانه‌یی، به‌ ته‌ناف هه‌لده‌گه‌رینه‌ پشت بانان و ته‌نگه‌یان پی هه‌لده‌چن. له‌م لایشه‌وه به‌ ته‌ور و بیور ده‌رگای قه‌لا ده‌شکی و ده‌ریتته‌ ژووره‌وه و، ده‌بیتته‌ شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه. حه‌مه‌سادی خان به‌دیل ده‌گیر و زۆر له‌ پیاوانی ده‌کوژتین.

له‌ سالی ۱۲۵۵ دا میرزا فه‌ره‌جوللا وه‌زیر و میرزا هیدایه‌توللا ئەمین نینوانیان ناخۆش ده‌بی. خه‌لکی شاریش ده‌بنه‌ دوو ده‌سته‌ی دژی یه‌ک و هه‌رکه‌ به‌یاری خۆی هه‌لده‌لی.

دایکی والی لاگیری ئەمین بووه. والی لای وه‌زیری گرتوه و یارمه‌تیی له‌ میرزا ئاغاسی وه‌زیره‌ زله‌ی شا خواستوه. کیتشه‌که‌ گه‌بیه‌ته‌ لای شا. شا که چۆته‌ کویتستانی ئەلوه‌ند، والی و دایکی و میرزا فه‌ره‌ج و چنه‌د مه‌لا و پیاوماقولیکی سنه‌ی بانگ کردۆته‌ هه‌مه‌دان. دایکی والی و میرزا فه‌ره‌ج ریک ده‌خاته‌وه و، دینه‌وه. به‌لام دیسان والیبه‌ زۆر دان به‌ فه‌ره‌جدا ناهین. کاره‌کانی به‌ ئەمین ده‌سپیر. فه‌ره‌جی وه‌زیر له‌ کار ده‌که‌وی و پاش دوو سێ مانگ بیکاری له‌ سالی ۱۲۵۶ دا پشت له‌ دنیا ده‌کا و

ئەمىن دەكرى بە ۋەزىر.

لە سالى ۱۲۵۷دا ديسان مەحمود پاشاى بابان بە ھەزار مائەو دەپتە كوردستان و پەناى بە والى دەبا. دواى دوو مانگ بە خىتوكر دىكى باش، مەحمود پاشا و چەند پىياوماقولىكى دەگەل والى دەچنە تاران و شا زۆريان بە خىر دىنى. دواى پىنج مانگ لە تارانەو مەرەخەس دەكرىن، كە بگەپىنەو. بە فرمانى شا والى بە لەشكرى سنەو رەگەل مەحمود پاشا ئەكەوى كە دايمە زىتتەو و لەشكر دەگاتە سەر لىتوارى زىتوار.

لە پىشا گوتمان والى و داىكى نىوانيان تىك چووبوو. زۆر لە پىاوە زلەكانى كوردستان بە سەركرەبىبى مىرزا ھىدايەتوللا حەزبان لە داىكى والى دەكرد و دژى والى بوون و ھەر دەخەفتان چەت بخەنە كارىو.

لە رەفى زىتوارەو مىرزا ھىدايەتوللا چەند چەكدار تىك بە سەركرەبىبى ئامانوللا بەگ دەگەل مەحمود پاشا بەرەو شارى سولەيمانى دەنيرى كە پاشا دامە زىتتەو. ۋەلا مېش بو عەبدووللا پاشاى براى ئەحمەد پاشا بەرپى دەكا، كە من لەشكرى والىم لە پىياوى ئازا ھەلەو ژاردوو. ۋەرە بگەبە سپاردوو مە ھەر دەنگى شەببورت بگاتە ئىمە، بەرابى لەشكر بکشىتەو و، لەشكر بلاوھى بكا. عەبدووللا پاشا گورجىك بە فەوجىك سەرباز و دوو ھەزار سوارە و، چوار تۆپەو سەعات دووى رۆژى چوارشەمە، دەى مەلودى ۱۲۵۷ دەگاتە نزىك رىزى پاسەوانان. نۆكەس كە برىبەتى بوون لە: مىرزا فەزولللا مېھرداد، مىرزا ئەبولفەتخ، محەمەد رەزا بەگى رەمشتى كورى حەمەعەلى بەگ، شىخالى بەگ كورى نەزەر بەگ، مىرزا رەھىم كورى مىرزا يوسف، مستەفا خان كورى ئەمىر ئەسلان خان و نەجەف قولى خان كورى حەمە قولى خان كورى نەزەر عەلى خان و مىرزا حەمە رەفىعى نازر. بى ئەوھى ئاگانان لە كەبىن و بەبىنى مىرزا ھىدايەت بى، لەو دەمەدا دەچنە ناو پاسەوانان. شەببورى لەشكرى عەولا پاشا لى دەدرى. پاسەوانان رادەكەن. ئەو نۆكەسە كە نازانن خەبەر چىبە! ھەلنايەن و، لە مەيدان دەچەقن، دەبىتە تەقە. والى كە بەھاتنى دوژمن دەزانى،

دەس بەجى عەبدوولمەمىد سولتەنى بانەبى بە ھەزار تەفەنگچى بانە و سەقزەو بو ھىمدادى ئەو نۆكەسە دەنيرى، خۆشى بەدوواندا دەچى. ۋەزىر پەنامەكى عەبدوولمەمىد سولتەن قاو دەكا، كە شەر نەكا و خۆ بداتە كەنار.

لەشكرى عەبدووللا پاشا نۆكەسەكە دەكوژن و، پەلامارى والى دەدەن. مىرزا ھىدايت بەوالى دەلى پاسەوان و عەبدوولمەمىد سولتەن جوقة وارىان نەماو، ھەموو كوژران؛ تا ئىمەش بەرنەكەوتوبىن با راکەبىن. والى راکە و دوژمن بگەو شوتى! ھەرچى گرتووبانە كوشتووبانە.

لەولائىشەو ئامانوللا ۋەكىل و مەحمود پاشا گەبىشتونەتە بەك فرسەخى شارى سولەيمانى. ھەرئەو خەبەرە دەبىسن، بەرەو سنە دەبقاچىن و دىنەو شار. داىكى والى كەبى سەزە و ھەر گىقەى دىت، گورجى باسى شكانى والى كە لاوىكى نەزانە و گوئى لەمستى مىرزا عەبدوولمەجىدى كورى مىرزا شوكروللا (ئاموزاى مىرزا ھىدايەتوللا) بە، بۆبە شكاو و ئاپروومان تكاو، دەنامەبەكدا دەنووسى و بەمىرزا فەرەجەكەدا دەنيرىتە تاران.

والىش مىرزا عەبدوولمەجىد دەنيرى كە باسى شكانى بو شا بكا و، يارمەبىبى لى داواكا تا تۆلەى خۆى ۋەستىنى. عەبدوولمەجىد ھەر دەگاتە تاران لە سەرى ئەدەن. شا حەمەتەقى پىشخزمەتى خۆى دەنيرى، والى بو دەباتە تاران. موسا خانى ۋەسسافىش دەنيرى كە ماكى شكست سزا بدا، ھەتا دەگاتەو كوردستان. بابە خاناغاي مىراخوڤ و عەلى خانى عەموو كە ئەردەلانى و ھەمەكارەى والى و دانىشتووى توبسەركان بوو، دەگەل سمایل بەگى داروغە و قوباد بەگى فەراشباشى كە گشتيان سەر بە والىن، بە زنجىر كراوى دەنيرىتە تاران. ھەشت ھەزار تەنېش تاوان لە كەس و كاربان دەستىنى.

والى ھەر دەگاتە تاران لە كار دەدەكرى و فرمان دەردەچى كە مىرزا ھىدايەتوللا خۆى ھەمە كارەبى و باجى حوكمات ئەو بىسىنى.

میرزا که دیتته‌وه، عه‌باس قولی خان‌ی مامی والی ده‌کاته بریکار (نایب) و فرمانان به مؤزی والی ده‌ده‌کا. دواى سى مانگ عه‌باس قولی لاده‌دا و همه‌سادی خان‌ی برا گه‌وره‌ی عه‌باس قولی ده‌کاته بریکاری والی. والی هه‌ژده مانگ له تاران ده‌گه‌ل سه‌ید و مه‌لا و هه‌واله به‌ریزه‌کانی تر، سه‌رگه‌ردان و بیتکار ده‌خولینه‌وه. شازاده توپا خان‌ی ژنی که خوشکی شا بووه، خو‌ی ده‌گه‌یه‌نینه تاران و تکا بو‌ میتدی ده‌کا و دووباره ده‌کریته‌وه به والی. ره‌زا قولی خان توپا خان‌ی ده‌گه‌ل نامانوللا به‌گ و کوردستان‌یه‌کانی تر که نزیکه‌ی هه‌زار که‌سیک بوون به‌پری ده‌کاته‌وه سنه و خو‌شی دواى چوار مانگ به خه‌لات و فه‌رمانه‌وه، ده‌گه‌ریته‌وه. هه‌ر ده‌گاته گوندی جامه‌شوران دایکی له داخان سنه به‌جی ده‌هیل‌ی و له پری گه‌روسه‌وه پروو ده‌کاته تاران. ره‌زا قولی خان نامانوللا خان‌ی برای به‌شویندا ده‌نیری که هه‌ر چو‌نیک بی بیگ‌یریتته‌وه. نامانوللا له ریگه ده‌گاته دایکی. دایک نه‌ویش هه‌لده‌خریتی و ده‌بیا بو‌ تاران و ده‌ست ده‌که‌ن به پیلانگ‌یران. له ناکاما وا ده‌کا مه‌ل‌به‌ندی نیسفه‌نداباد له کوردستان جیابیتته‌وه و بدریتته ده‌ست نامانوللا. شا به قه‌نیه‌ر عه‌لی خان‌ی سعدودده‌وله‌ی مامی ده‌سپیری که هه‌رچی سه‌ر به دایکی والیه وه‌ک: همه‌سادی خان و حوسین قولی خان و نه‌بوولفه‌تخ خان و مه‌لا مه‌هدی قازی و عه‌لی محمه‌د به‌گی کوری نه‌حمه‌د به‌گ و هی تریش له سنه‌وه بارکا بو‌ نیسفه‌نداباد.

ره‌زا قولی خان دوو سال بی هه‌راوکیشه والیه‌تبی کرد. به‌لام دایکی ده‌ستی لی هه‌ر هه‌لنه‌گرت تاوای کرد که له سال‌ی ۱۲۶۱د ره‌زا قولی خان له والیه‌تی خرا و برایه تاران و نامانوللا خان‌ی برای واتا غولام شا خان کرا به والی و گه‌رایه‌وه کوردستان. به‌لام له ریگه‌دا میرزا هیدایه‌توللا به‌ر چنگی عیبرزایل که‌وت و هه‌موو تاواتی برده ژیر خاک.

نامانوللا خان‌ی دووه‌م: کاتی نامانوللا خان‌ی دووه‌م له قسلانه‌وه به‌ره‌و سنه هات، ده‌سته‌ی عه‌باس قولی خان و نامانوللا به‌گ هه‌ر یه‌که به‌لایه‌کدا هه‌لات. خه‌لکی شار تیکرا پیشوازی کرد و رژی یه‌کشه‌مه دوازه‌ی

مانگی جیمادی دووه‌می سال‌ی ۱۲۶۲ له سه‌ر کورسیی والیه‌تی پالی دایه‌وه.

ره‌زا قولی خان که‌وته‌خو؛ نامه‌ی بو‌ راکردوه‌کان نووسی که له‌سه‌ر سنوور نازاوه بنینه‌وه و نه‌گه‌ر ده‌توانن بگه‌نه توپاخانم و شه‌ر بکه‌ن. هه‌لاتوه‌کان به قسه‌یان کرد و هاتنه شه‌ری والی. نه‌ویش به سه‌رکردایه‌تبی نه‌جه‌ف قولی خان‌ی کوری همه‌سه‌ن خان و سمایل به‌گی داروغه فه‌وجیتی نارده سه‌ر یاغیبه‌کان و له به‌یانیی رژی پینج شه‌مه‌ی مانگی ناوبراو گه‌یینه سه‌ریان یاغیبه‌کان هیندیکیان هه‌لاتن. هیندیک مان و شه‌ریان کرد. کو‌مه‌لیکیان لی به‌دیل گیرا و به زنجیرکراوی هینایانه‌وه لای والی. والی ویستی بیانکوژی، به‌لام به تکای حوسین قولی خان و مه‌حمود خان به‌خشینی.

له‌ولاشه‌وه، نامانوللا به‌گی وه‌کیل به هه‌زار تفه‌نگچی هه‌ورامی و سواره‌ی له‌ک و سورسوره‌وه به‌ره‌و سنه هات و رژی سی شه‌مه‌ی ۲۸ی مانگی ناوبراو گه‌بشته حه‌سه‌ن تاوا. نامانوللا خان بو‌ی چوو. له‌شکری خو‌ی کرده سی به‌ش، به‌شیکی به‌سه‌رکردایه‌تبی خو‌ی له ناوه‌راست راکرت و مه‌حمود خان و نه‌جه‌ف قولی خانیشی کرده سه‌رکرده‌ی دوو به‌شه‌که‌ی تر. هه‌ر له به‌یانه‌وه تا نیسه‌ر ریبه‌کی دره‌نگ شه‌ریان کرد. چه‌کداره‌کانی وه‌کیل له جه‌نگه‌ی شه‌را وازیان له وه‌کیل هینا و هاتنه لای والی. وه‌کیل و نه‌سه‌دوللا به‌گی کوری و فه‌تخالی به‌گی برازای، له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکا له قه‌لادا قه‌تیس مان. عه‌لی محمه‌د به‌گ که ناموزای وه‌کیل و نوکری والی بوو، چوو له قه‌لای درینان و هینانیسه لای والی هینایانه‌وه سنه؛ وه‌کیلیان له مالیکی چولدا حه‌پس کرد و پاشان کوشتیان.

له باسی پرووداوه‌کانی پاردا که‌میک له‌مه‌ر نه‌حمه‌د پاشای بابان دوام وا نیستا ده‌مه‌وی چیرکه‌که‌ی ته‌واو که‌م:

دواى نه‌وه له ده‌وله‌تی ئیران هومیدی برا، به ده‌سته‌ویه‌سته‌وه پرووه

به‌غدا رۆښشت و ماو‌یه‌ک له‌و گهرمینه‌وه مایه‌وه. نه‌گهرچی نه‌حمه‌د به‌گی کوری نه‌جیب پاشا خاتره‌میشی کرد که هیچی لی‌ناکه‌ن؛ دیسان نه‌بوترا بچته به‌غدا. له‌ به‌هاری سالی ۱۲۶۲دا پرووی کرده سوله‌یمانی و ده‌گه‌ل عه‌بدو‌للا پاشا برا گچکه‌ی خۆی به‌ شهر هات و شکا و نه‌حمه‌د پاشا ده‌گه‌ل چهن‌د که‌سیکا هه‌لات و تا گوندی تیله‌کو که له‌ ئیسفهن‌دابه‌ و مولکی حوسین قولی خانی نه‌رده‌لانه‌ تاوری نه‌دایه‌وه.

ژنی حوسین قولی خان میم‌کزی نه‌حمه‌د پاشا بوو دوای دوو سی شه‌و که به‌ میوانی مایه‌وه، حوسین قولی خان بای هه‌زار تمه‌نیک نه‌سپ و ئیستر و لوین و پاره و ماره‌ی دایه و له‌ ریگه‌ی قزل‌توزون و هه‌وشاره‌وه گه‌یشته نه‌رزهرۆم و له‌ویشه‌وه چووه نه‌سته‌مبول و ئیستا و له‌وییه. دوای هه‌لاتنه‌که‌ی له‌ شه‌ری عه‌بدو‌للا پاشادا، کوچ و مال و هه‌والانی چوونه‌وه سوله‌یمانی. هه‌رچه‌ند نه‌مانوللا خان خۆی گرتبوو رۆژ به‌ رۆژیش به‌ر پیتی توندتر ده‌بوو، به‌لام توپاخانم هه‌ر ده‌سته‌بردار نه‌بوو. هینده‌ی شکایه‌ت لای شای برای لی‌کرد تا شا ئیسفهن‌دابه‌دی پی‌به‌خشی. رۆژی یه‌کشه‌مه‌ پازده‌ی رهمه‌زانی ۱۲۶۲ ده‌گه‌ل دۆستانی خۆیدا چووه قسلان و ناردی هه‌رچی له‌ داخی والی گه‌ییونه‌گه‌رووس و هه‌وشار و کولیایی، هینانیه‌وه لای خۆی و دیهاتی ئیسفهن‌دابه‌دی (هه‌ر که‌سه به‌گویره‌ی خۆی) پی‌سپاردن. له‌ نۆزده‌ی مانگی ناوبراودا تا‌عون گه‌یشته قسلان و بیست و هه‌شت که‌سی له‌ دوو شه‌ودا کوشت. رۆژی بیسته‌م خانم له‌به‌ر تا‌عون هه‌لات و هاته‌گوندی (ویج) و کردیه بنکه‌ی خۆی.

خانم به‌ر له‌ هاتنی تا‌عون و ده‌رچوونی له‌ قسلان، ناغا حه‌سه‌نی برای شیریی خۆی به‌ شکات نامه‌یه‌که‌وه نارد تاران و بو‌شای نوسیبوو که له‌ چنگ زولمی ئامانوللا خان قه‌ت جوقه‌واریک له‌ سنه‌دا نه‌ماوه و، گشتیان هه‌لاتوون. هیندی‌ک له‌ کاربه‌ده‌ستانی ده‌رباریش بو‌خاتری دل‌ی توپا خانم و خاتری دایکی شا ئۆبالیان بو‌کیشابوو که راست نه‌کا. رها قولی خان له‌ تاران بوو. حاجی میرزا ناغاسی برديه لای شا و فه‌رمانی والیه‌تیی بو‌

ده‌رکرا و هه‌ر به‌ ناغا حه‌سه‌نه‌که‌دا مزگینیی بو‌توبا خانم درا.

تا ئیره قسه‌ی مه‌ستووهره خانم بوو، ئایه‌توللا مه‌ردوخ له‌ ژیر ناوی (غلام شا خان)دا که نازناوی نه‌مانوللا خانی بوو، ئاواي باس ده‌کات:

هوکمی غلام شا خانی نه‌رده‌لان: له‌ سالی ۱۲۶۲دا دپته‌وه سنه و مل ده‌نی له‌ نازاردانی لاگرانی رها قولی خان. ئامانوللا به‌گی وه‌کیل له‌ ترسانن راده‌کا و ده‌چپته (حه‌وش بارانی) هه‌ورامان. مه‌لا عه‌باس شیخه‌لئیسلام و کو‌مه‌لئیک به‌ره‌وه‌وه‌وشار تهره‌ده‌بن.

توبا خانمی ژنی رها قولی خان که له‌ شار ماوه‌ته‌وه له‌ چنگ ژنی ئامانوللا خان دنیای لی‌ده‌بیته‌چه‌رمی چوپله‌که. هه‌رچی داواش له‌ ده‌ولت ده‌کا چاریکی لی‌بکه‌ن بی‌به‌هره‌ده‌مینن. ناچار بو‌نه‌مانوللا به‌گ ده‌نوسن که نه‌گه‌ر له‌وه‌جه‌هنده‌مه‌ر‌زگارم نه‌که‌ی به‌تریاک خۆم ده‌کوژم. نه‌ویش نامه‌که‌نیشانی حه‌سه‌ن سان و نه‌حمه‌د سانی هه‌ورامی ده‌دات. سویندی بو‌ده‌خۆن که تا دوا دل‌ویی خوتنیان له‌ قسه‌ی وه‌کیل ده‌رناچن. به‌وه‌مه‌رجه که خانم له‌ شار ده‌رکه‌وی و بگاته حه‌سه‌ناباد.

وه‌کیل له‌ ۲۱ی مانگی جیمادی دووه‌می ۱۲۶۲دا به‌ هه‌ورامیه‌وه ده‌گاته حه‌سه‌ناباد. والی به‌وکاره‌ده‌زانی و ناهیلن خانم له‌ شار ده‌رکه‌وی و خۆی به‌له‌شکره‌وه‌ده‌چپته حه‌سه‌ناباد. هه‌ورامی که ده‌زانن له‌ جیاتی خانم، والی به‌له‌شکره‌وه‌هاتوو واز له‌ وه‌کیل ده‌هینن و ده‌ده‌نه‌چیا. دوو سه‌ت سواریکی له‌کیش که هه‌ر بو‌خانم نه‌جاندان هاتبوون. واز له‌ وه‌کیل ده‌هینن و ده‌چنه‌ناو له‌شکری والی. وه‌کیل که نه‌ده‌توانن راکا نه‌ده‌کرئ بیته‌پیش، به‌نزیکانی خۆیه‌وه‌خۆی نه‌خاته‌قه‌لاوه و شه‌ر ده‌قه‌ومئ. هه‌ر له‌ هه‌وه‌لی ته‌قه‌دامه‌زراندا، شا که‌ره‌م سانی سورسوری که هه‌والی وه‌کیل بووه نه‌کوژرئ. هه‌ورامیه‌کان له‌ چیاوه‌داده‌به‌زن و دینه‌ناو له‌شکری والیه‌وه؛ وه‌کیل و نه‌سه‌دوللای کوری و فه‌تحالی به‌گی برازای و چهن‌د خزمیکی، تا دره‌نگانی نیوه‌رۆ شه‌ر ده‌که‌ن.

والی چهند سەید و شیخان دەگەڵ حوسین قولی خان و عەلی محەممەد بەگی ئاموزای وەکیل دەنیری که دلخۆشیی وەکیل بدەنەو و سوپندی دەخوا که هیچی لی ناکا و چاکەشی لەگەڵ دەکات. وەکیل باوەر دەکا و دیتە خزمەت والی و ئەویش ماچی دەکا و دوای نیوسەعات ویکرا بەرەو شار دیتەو.

لە پێگەدا میرزا فەتاح کوری میرزا فەرەجوللا وەزیر تەگبیر بۆ والی دەکا که وەکیل بە حورمەتەو نەباتە شار. والی لە ئانقەست خۆی وە درەنگی دەخا و سەعات دووی شەو دیتەو شار. وەکیل لە مالتیکی چۆلدا حەبس دەکا و، پاش هەشت رۆژ دەیکوژێ. کور و برازا و خوارزاکانیشی ئەداتە دەست حەمە عەلی بەگ.

ژنی میرزا فەرەجوللا بەزە پێانا دیتەو و تکایان بۆ له والی دەکا و ئازاد دەکرتین. رۆژی بیست و شەشی شابانی ۱۲۶۲ میرزا پەحیم خانی پێشخزمەتی شا، دیت که تويا خانم بەریتە ئیسفەنداباد. لە هەشتی پەمەزاندان توياخانم دەگاتە قسلاان و نامە بۆ دوستانی ئاوارەبووی دەنووسی و دەیانەیتیتە قسلاان و لە گوندەکانی ئەو ناو دەابانمەزینێ و، نامە بە کیش بۆ حاجی میرزا ئاغاسی سەدری ئەعزەم دەنووسی و تیا ئەلێ: ئاخر هەر تۆ نەبووی دەتگوت من منالەکانی نایوسسەلتەنەم خۆش گەرەکه. ئیستا چۆنە وا بەم دەردە چوون و دەنگ ناکەیی؟!

حاجی میرزاغا که نامە یی دەگا، لە یارمەتیی والی و والیبە پەشیمان دەبیتەو و بۆی ئەنووسیتەو: «هەرچی فەرمووتە هەقە؛ پیاو زۆر جار شتی لەبیر دەچێ؛ تۆ ئەبێ بمبەخشی. خوا حەزکا قەرەبووی ئەکەمەو. قسەکه لەناو خۆمان دەرنەچێ، لە ژێر سایە ی داربیدا پالندەو و بێ خەم تریاکی خۆتی لی بکیشە! بە هومیدم ریشە ی کیشەت بۆ هەلکەنم.»

زۆری پێ ناچێ میرزا ئاغاسی کارێک دەکا (ئامانوللا غولام شا) خان دەرکری و رەزا قولی دوای پینج مانگ بەرەهەلدایی بکرتیتەو بە والی و،

لە پازدە ی شەشەکانی سالی ۱۲۶۲ دا فەرمانەکە ی دەدریتە دەست. نوخسەکەشی لە هەشتی ناو جیژناندا دەگاتە سنە. والی پادەسپیری که هەرچی دەنکه جۆبەکی ئامانوللای خواردوو ئەمانی مەدەن. میرزا جافری وەزیر، سمایل بەگی دارۆغە، میرزا حەمە رەزای موعتەمەد کوری میرزا عبدالکریم و چەند کەسیکی تر بەردەس دین و دەخرینە گرتوو خانەو. زۆر کەس وەک حوسین قولی و نەجەف قولی کورانی حەمە حەسەن خان. میرزا فەتاح کوری میرزا فەرەجی وەزیر و هی تریش هەلدین و شارەزوور بگرە و هاتم!

والی بۆ خۆی لە یازدە ی ناوجیژنانی ۱۲۶۲ دا بۆ سیهەم جار دیتەو کوردستان و هەر لە جیتی ئەوانە ی که لە کوشتنی وەکیل دەستیان بوو بەردەست ئەکا و سزایان ئەدا. ئەمانەش بریەتی بوون لە: جافر قولی ئەردەلان خوشکەزای ئامانوللا خانی گەورە، میرزا سمایلی دارۆغە، میرزا برایمی مونشی کوری حاجی مستەفا، دوو فەریش بەناوی ئەلقاس و حەمە ی کوری (سەبزی لەک). هەر کەسە بەگۆیرە ی خۆی تەمێ دەکری. پرسە بۆ وەکیل دادەنریتەو. بە فەرمانی والی هەموو کەس جلی رەشی تازبەباری دەپۆشێ و، والی خۆشی بەپیتی ریشوینی عاشیرەتی رەش پۆش دەبی و قور دەسەری خۆی هەلدەسوێ. پاش تازبەمانی ئەسە دوللای کوری لە جینگە ی باوکه کوزراو هەکە ی ئەکاتە وەکیل.

رەزا قولی خان بۆ جاری دووهەم: سیهەم مانگی ناوجیژنانی سالی ۱۲۶۲ رەزا قولی خان فەرمانی والیبەتیی وەرگرت و نۆی مانگ پرونووسی فەرمانی بۆ سنە نارد. شیخالی خانی ماکوویی سەرەهەنگ و هاشم سولتان و مەحموود پاشای بابان و مەحموود خانی کوری ئامانوللا خانی گەورە، کەوتنە گیانی یارانی ئامانوللا خان. وەزیرەکە ی و سمایل بەگی دارۆغە و میرزا حەمە رەزا و میرزا عەولکەریم و چەند کەسیکی تریان گرت.

رۆژی شەمۆی دە ی مانگ، توياخانم، عەباس قولی خان و هیندیکی تری ناردنەو سنە و بۆ خۆشی لە کەنگرەو هاتە باشماغ. سەعات چواری

شهو عه‌باس قولی خان گه‌یشته‌وه شار. میرزا جافر که له ماله هاشم سولتانداهه‌بس کرابوو، ترسا بیکوژن؛ خزمه‌کانی به‌رتیلیکی باشیان دا به ره‌حیم خان و هاشم سولتان، نه‌جاتیان دا.

ئامانوللا خان رۆژی یازدهی ئه‌و مانگه لای ئیسواره ده‌گه‌ل چند پیاویکیدا خۆی گه‌یاند هه‌یکه که له کولیاپی بوو. له‌ویشه‌وه له ریگه‌ی هه‌مه‌دانه‌وه چونه تاران. شاو میرزا ئاغاسی زۆریان به‌خیر هیتان. توپا خانم رۆژی یه‌کشه‌مۆ له چه‌خماخ ده‌روه به‌ره‌وه سه‌لواتاوا ده‌هات که پیاویکی ره‌زا قولی خانگی گه‌یشتی و خه‌به‌ری گه‌یشتنی والی دایه. خانم و میتردی پیتکه‌وه گه‌ینه سه‌لواتاوا. رۆژی چوارشه‌مه به‌جووته هاتنه‌وه سنه. سی رۆژان پرسه‌یان بو‌ئه‌مانوللا به‌گی وه‌کیل دانا و ئه‌سه‌دوللای کورپان کرده جینشینی باوکی.

به‌ندیه‌کانیشیان هیتا و هه‌ریه‌که‌ی که‌رانه‌یه‌کیان به‌سه‌ردا سه‌پاند. پاش چند شه‌ویک، جافر قولی خانگی ئه‌رده‌لانیان کوشت، که ئه‌م ئه‌رده‌لان کوشتنه کاریکی زۆر ناره‌وا بوو.

حوسین قولی خان که له‌لایه‌ن ئامانوللا خانه‌وه له پروانسه‌ره‌ بوو، خه‌لکی پروانسه‌ره‌که زانییان والی گۆردراوه، هه‌لیان کوتا سه‌ری و تالانیان کرد. حوسین قولی به‌ دوو سی‌که‌سه‌وه له ده‌ستیان رای کرد و گه‌یشته شاری سوله‌یانی و خۆی هاویشه‌سته مالی عه‌ولا پاشای بابانه‌وه. نه‌جه‌ف قولی خان کورپی هه‌مه‌هه‌سه‌ن خانیش که به‌سه‌ره‌ جوانرۆ و عییلی جاف راده‌گه‌یشت به‌ فیتی خۆی زانی و ئه‌ویش خۆی گه‌یاند مالی پاشای بابان.

میرزا فه‌تاحی کورپی میرزا فه‌ره‌جی وه‌زیریش که به‌ سه‌ره‌ سه‌قز راده‌گه‌یشت، به‌ره‌وه سوله‌یانیی قاچاند و له مه‌ریوانیشه‌وه میرزا محه‌مه‌دی میرزا یوسف و میرزا محه‌مه‌دی کورپی و میرزا هه‌مه‌ سادق خانگی کورپی میرزا هیدایه‌توللا که به‌سه‌ره‌ عه‌شره‌تی سورسوره‌وه بوو، گشتیان خۆیان

گه‌یاند سوله‌یانی و په‌نابه‌ری پاشای شاره‌زور بوون.

ئامانوللا و دایکی که له تاران بوون، باس و خواسی په‌ره‌وازه‌بوون و شپیریپی یارانیاان به‌شا گه‌یاند و داوای چاره‌یان کرد. بریاردا دیسان ئیسفه‌نداباد بدریته‌وه به‌ ئامانوللا. ئه‌ویش هه‌مه‌جافر خانگی کورپی هه‌مه‌ سادق خانگی کرده بریکاری خۆی و ده‌گه‌ل چند که‌سه‌سیکا هاتنه ئیسفه‌نداباد. ئه‌وسا هه‌لاتوه‌کان خروپر له سوله‌یانیه‌وه هاتنه‌وه و له ئیسفه‌نداباد کۆبوونه‌وه.

ره‌زا قولی خان راوی یارانگی والی پیتشووی ده‌کرد. شه‌ویک ناردی به‌شوتن سمایل به‌گی کورپی میرزا یوسفدا که له ئه‌عیانه‌کانگی سنه بوو. گرتی و کوشتی.

هه‌مه‌هه‌سه‌ن خانگی سالار، له خوراسان ئازاوه‌ی نایه‌وه. شای قه‌جه‌ره له‌شکری نارد هه‌ره‌ چند جارن داوای له ره‌زا قولی خان کرد که هیچ نه‌بی ده‌ سوار بو‌ئه‌و شه‌ره‌ بنیتر. خان هه‌ره‌ جوابیشی نه‌داوه. شا زۆر رکی بو‌وه و بریاری دا ئه‌م خانه‌دانی ئه‌رده‌لانه له ریشه‌ ده‌ریینی. به‌نه‌یتی سنه‌ی به‌ خوسره‌وخانی گورجی به‌خشی و به‌رواله‌ت گوتی ده‌نیترمه‌ زه‌نگان. بو‌ ئه‌ویش که ره‌زا قولی خان قوشقی و سل نه‌بی، خه‌لاتیکی به‌دیاری بو‌ نارد. ئه‌و خه‌لاته‌ وه‌کو کفنیکی بی و ده‌حومی ئه‌رده‌لانه‌وه پیتچرابی وابوو. لیره‌دا باسه‌که‌ی مه‌ستوره‌ خانم ته‌واو ده‌بی.

به‌لام نایه‌توللا باسی دووه‌م جاری والیه‌تی ره‌زا قولی خانگی هه‌ره‌ ده‌گه‌ل باسه‌که‌ی ئامانوللا خاندانی تیکه‌ل کردوووه و ده‌رباره‌ی وه‌ده‌رنانه‌وه‌ی ره‌زا قولی خان ده‌لی:

ره‌زا قولی خان داوای دوو سال والیه‌تی کردن، خه‌به‌ریان لی دا که ده‌گه‌ل به‌همه‌ن میرزای برای شادا - که حاکمی تازه‌ریایجان بووه - دژی شا خه‌بات ده‌کا. شاش خوسره‌وخانی گورجی به‌سواره‌ی شاسه‌یوانه‌وه ده‌نیتر که به‌همه‌ن میرزا و خوسره‌وخانی بو‌بگرن. به‌همه‌ن میرزا به‌رله‌وه

بیگرن دیتتهوه تاران. خوسرهوخان واز له نازهریایجان دههینتی و دهچیتته کوردستان ولام بۆ والی دهنیری کاریکی زۆر پیویست ههیه حهز دهکه م بتبینم. والیش زۆر ساویلکانه سوار دهبی و له دهمی نیوه پۆدا، دهچیتته ناو لهشکری خانی گورجی. پیکهوه نههار دهخۆن و، له پڕ پیاوانی خوسرهوخان دهکهونه گیانی خان والی و نۆکه رانی و پرووت و قوتیان دهکه نهوه. والی بههزی عهباس قولی خانی گه پرووس، زنجیر لهمل به پری دهکریتته تاران و له توپخانه دا به بند ده کری. خوسرهوخان دیتته سنه و ده بیته حاکم.

خوسرهوخانی نهرمه نی: مهستوره خانم ده لئ:

خوسرهوخانی گورجی (نهرمه نی) له زهنگان و ههوشار لهشکریکی پیکهوه ناو دهگه ل سوله یمان خانی ههوشار و زهینه لعابدين خانی شا سه یوان گه یشته سنووری کوردستان و رایگه یاند که بۆ کاری کرماشان دهچی.

ههوشاری و گه پرووسیه کان که هه میسه دوستی ئه رده لانی بیان بوون، له بنه وه والی بیان له سهین و بهین تیگه یاند که خوسرهوخان له دژی ئه و هاتووه. والی له سه ر ئامۆژگاری پیاو ئاقلان بریاری دا به خری بارکه ن بۆ ولاتی بابان. جگه له توپا خانم مائی والیش به ماله وه له شار ده رجوون، گهینه گوندی دویتسه که سی فرسه خ له شار دووره. له ویش له پاش و توویش، بریاردرا هه ر که زانیان خوسره و گورجی راسته دهگه لیان ناراسته، بیر له خۆیان بکه نه وه. خوسرهوخان هاته گوندی (پنجه) و بوو به میوانی سهیدا وره حمان. والی شیخه لئیسلام و چه ند پیاو ماقولتیکی نارده لای خانی گورجی تا بزانی چی گه ره که؟ کا ورای نهرمه نی سویندی به قورعان خوارد، که من کاریکم له کوردستان نییه و هاتووم بۆ یارمه تیی والی، به کدوو رۆژتیک ده میتمه وه و ده چمه عه ره بستان، شیخه لئیسلام و هه والانی باوهری ته و او یان به سوینده کانی کرد و به خاتره می هاتنه وه. (هه ر نهرمه نی سویند به قورعان بخوا چۆن باوهری پی ناکری؟! هه ژار). ئیتر والی به که میک پیاوی خۆیه وه چوه دیداری خوسرهوخان. حه مه سولتتان که گزیری سنه بوو، دهگه ل هیندییک له

سه رناسانی شار، بنه و باری والی و خه لکی بار کرد و پرووی کرده هه ورامان. والی رهزا قولی خان کاتی گه یشته که له وراوا له پیاوه کانی جیا بۆوه و به چه ند که سیک له نزیکانیه وه چوه ناو لهشکری خوسرهوخان. خوسرهوخان زۆری حورمهت گرت و دیسان سویندی بۆ به قورعان خوارد که هیچ نیازی خراپه ی نییه. والی هه ر ئه و شه وه نارديه شوین سمایل خانی برای ئه وانهی له که له وراوا بوون، بیته لای. به یانی هه ر که سمایل خان گه یشت، به فه رمانی خوسرهوخان له پڕ که وتنه گیانیان و هه ره ینده ی فو له دۆ که ی، وه ک سلقی پرووتیان لی کردن و گرتیانن و رۆژی پاشی به ره و تاران به پری کران.

شا که له والی تووره ببوو، دهیه ویست بیکوژی. به لام توپا خانمی خوشکی شا و ژنی والی زوو خۆی گه یاند بووه تاران و لای برای تکای بۆ کرد. شا لیبی بووری و ده ستیک خانووبه ره ی له تاران دا به خوشکی و رهزا قولی خانیشیان نارده لای. دوا ی سی چوار مانگ والی نامه ی بۆ خه لکی سنه نویسیبوو، تیا گوتبووی: کۆتر پتر له شاهین هاته وه. خانی گورجی ئه و نامه ی دهس که وت و نارديه ده ربار و گوتی: وادیاره والی دیسان گیره شیوتینی دهکا! چاری بکه ن. شا له رکان عه قلی له که لله یدا نه ما. فه رمانی دا له مائی میرزا نه بی خانی ئه میر دیواندا کردیانه کونه ره شه وه.

گوقمان حه مه سولتتان و ماله ئه عیانه کان بنه ی والیشیان دهگه ل خۆ برده هه ورامان، نووسه ری ئه م پیتانه ش (مه ستوره) به کییک له و ئاوارانه بوو. گه یشتینه (حه وش بارانی) حه سه ن سانی هه ورامی هاته پیرمانه وه و زۆر پیاوانه میوانداری کردین.

ئه حمه د خان که برای والی و حاکمی مه ربوان بوو، به چه ند چه کداریکه وه مرخی خۆش کردبوو که ئیمه ی ئاواره به رده س کا و بمانگری. به لام که زانیی به هاسانی خۆ به دهسته وه نادری، گه رایه وه.

ئه و شه وه مان له حه وش و بارانی رابوارد. بوولیلته ی به یانی که وتینه

رئ. به چیا به ک هه لگه رایین هه زار به هه زار و هه له مووتیتیک بو هه هر مه پرسه! دیو به ویدا رۆبیا هه پرون به هه پرون ده بوو، تا گه یشتینه گوندیکی شاره زوور به ناوی سه رکهت و ماینه وه. هه مه سولتانی و میرزا عه بدوللا مونسشی باشی چوونه سوله یمانییه و نه ولا پاشایان له کاره سات تی گه یاند. پاشا زۆری ریزی لئی گرتن و پیایوی ره گه له هه مه سولتانی خست که هه موو تاوهره کانی سنه له دیتهات دامه زرتین.

له باسی ده رکرا نی ئامانوللا خاندان گوتمان: دۆستانی هه ره به ک بو لایه ک په ره وازه بوون؛ به ک له وان حوسین قوئی خانی کوری که میمکزی من بوو چو بووه سوله یمانییه. هه ره که ده بیسی هاتوین، نه سپ و نیستی زۆری به پیایوی خۆیدا نارد و بنه ماله ی ئیمه که نزیکه سه د نیو و میوتیک بوو، برده سوله یمانی و هه موومانی دامه زرانند. تا نه ومان بوو زۆر خۆشمان لئی ده گوزهر؛ به لام زه مانه نه ییده ویست له خۆشیا بین. له چواره می مانگی قوربانی سالی ۱۲۶۳ حوسین قوئی کتوپر نه خۆش کهوت و دوا ی شه ورۆژتیک، له به هشت سه روت و زۆری بو گریان. منی مه ستوره ی له ولاتی خۆم دووره ش له سوئی نه و خۆشه ویسته ی نه و دوو سی رۆژه تام لئی دین؛ بازانین خوا چی بریارداوه؟*.

تایه توللا له م باره وه نه نووسی:

هوکمی خوسره و خانگی گورجی: نه م خانه به ناوی خوسره و خانگی خواجه ده ناسرا. له سالی ۱۲۶۴ دا هاته سنه. دوا ی هاتنی هیندیک له ماقولانی کوردستان به لاگیری ره زا قوئی خان چوونه تاران و له مزگه وتی شا مانیان گرت.

حاجی میرزا عاسی که ده بینی خه لکی کوردستان به خانگی گورجی رازی نین. له دللی خۆیا له و کاره په شیمانه، به لام بو پارازتنی ئابرووی

* نه مه دوامین وشه ی نووسراوی مه ستوره خانمه له میژووی نه رده لانه که ی و هه ره به و تایه ش مردووه - نازاد پوو.

حوکمات، پی به خه تا نانئ و، به سه رکردایه تیبی عه لی خانگی قهره گوزیلوو، فه وجیک سه رباز به چوار توپه وه ده نیرتنه هیمدادی خوسره و خان. به ره ده بیته نازاردانی کوردستانییه کانی مانگر له تاران، که ده ست له ره زا قوئی خان به رده ن، به هره ی نابئ. ته نانه ت له به رچاوی شا پینج هه زار دار (!) له عه لی محه مه د به گ درا، هیشتان ملی نه دا، ده ست له ره زا قوئی خان هه لگری و بچیته وه کوردستان.

شه وی شه شی شه شه کانی ۱۲۶۴، شا گیانی ده رده چی. کوردستانییه کان ده رفه ت ده هیتن و ده گه له فه وجی گه پروس ریک ده که ون و به سه ر گوندی ته جربش داده دن که ره زا قوئی خان له توپخانه ی نه ویدا گیراوه، والی رزگار ده که ن و به ره و کوردستانی ده بنه وه. نه م خه به ره هه ره که ده گاته وه خوسره و خانگی خواجه، بیخ خۆ گرتن به دوو توپ و فه وجیک سه رباز وه، له ریتی گه پروسه وه به ره و زه نگان هه لدیت. ره زا قوئی خان دیته وه سنه و خه لک به خۆشییه وه پیشوازی لئی ده که ن و گه پروسه کانی ها وریتی خه لات ده کرتین و به ری ده کرتنه وه.

عله ی میژوووه که ی مه ستوره خانم: دوا ی مه رگی مه ستوره خانم، میرزا عه بدوللا مونسشی باشی که مامی مه ستوره خانم و خالی حوسین قوئی خانگی کوری ئامانوللا خانگی گه وره بووه. هاتوو میژووی نه رده لانه که ی مه ستوره خانگی ته و او کردوو. ده لئ: حوسین قوئی خان مرد، مه ستوره ش نه خۆش کهوت و، له مانگی محه ره می سالی ۱۲۶۴ دا گوزتییه وه بو باغچه ی به هشت و بوو به هاوسای حه زه ته فاقه. من که له تاوی نه و دووانه چا و به گریان و جگه ربریانم، هاته سه ره نه و خه یاله که پاش ماوه ی به سه ره اتی والیبه پایه به رزه کان بنوسم. خوا یاریئ.

میرزا عه ولا ده س پی ده کاته وه و ده لئ: خوسره و خانگی نه ره می دوا ی نه وه والیبی ناره تاران، دوا ی دوو رۆژ هاته سنه. مه حمود خانگی کوری ئامانوللا خان و عه لی محه مه د به گی ناونا کار به ده ست، به لام هیشتا ده ستیان به کار نه کردبوو، به دوو زمانی سوله یمان خانگی هه وشار بیکار

کولتایی گرتنی. نهیده ویست والی بو تاران بنیری. تکانامه یه کی نارد، قبول نه کرا و ناچار نهویشی به حه بسی نارد تاران. پاش چند رۆژیک برایه زیندانی تهوریز و ئیستا که برانه وهی ۱۲۶۷ و ساله که شی سالی سه گه. هه ره له وئ گیراوه.

رۆژی شه مه ششی جیمادی یه که م که دوو رۆژ بوو رهزا قولی هه لاتبوو، نامانوللا خان هاته وه سنه. دهیتوانی رهزا قولی خان بگری، به لام چونکه براگه وره ی بوو حه زی نه کرد. بهروالته ناردی بیگرن، به لام سپاردی که خۆی لی گیل کهن، باپروا.

نامانوللا خان که جاری پیتشو له سه ره که ربه تی میرزا جافر نه وه درده ی به سه هات، خۆی له جافر بووارد و میرزا نه لالا قولی ناموزای جافری کرده وه زیر. میرزا جافر که وته که تن گپران. ده گه ل هیندیک خزمانی نیازیان بوو بچنه تاران. والی ناردی بیانگرن. میرزا جافر هه لات؛ نه گیرا و خزمه کانی ده داوکه وتن. پاش ماوه یه ک نازادی کردن. به لام نه وان وازیان هه ره نه هینا پایان کرد و چونه تاران و، ملیان له دوو زمانی نا.

والی دیسان هه ره چاکه ی کرد. نزیک په نجا پارچه مولکیان که له ولات هه بوو، داگیری نه کرد و به خزمه کانیان سپارد که به ره که یان بو بنیرن تا پیتی بژین؛ بهو حاله شهرا نه وان هه ره نارازین. نه مسال ۱۲۶۵ و سالی مریشکه، والی نیازی ژن هینانی کرد. کیژیکی زور جوانی حوسین قولی خانی خواست و له سیهه می مانگی شاباندا بووک گوئیرایه وه. منی به سته زمانیش نه م به یته م بو میژوو ی نه وه زه ماوه نده نوی:

(رونق پی ضبط سال بنوشت: در حجله گه مه آفتاب است) - ۱۲۶۵ -

له سه ره تای سالی سه گدا، دهوله تی عوسمانی که وته گرتنی بابانه کانی سوله یمانی و خری گرتن و بردنیه نه سته مبول؛ ته نیا عه زیز به گی بابانی نه بی که دهستی کرده وه و ده گز رۆمییان راچوو، کاریکی به سه ره هینان که عوسمانی جاپرز کرد بوو. داویان له ئیران کرد، که نه م عه زیز به گه یان بو

ته می کا، ئیران به والی سنه ی سپارد که نه وه کاره بکا. والی له نۆزده ی مانگی قوربانی نه وه ساله دا به له شکره وه پشتی له عه زیز به گ گرت. عه زیز به گ ناچار رای کرد و به ره وه که رکوک چوو. والی، نامه ی بو ناسخ پاشای کاربه دهستی عوسمانی نووسی که نه گه ره ده تانه وئ عه زیز به گتان له کۆل که ینه وه، بو م بنووسن هه قم هه بی بیمه خاکی ئیوه و شوینی که وم. ناسخ پاشا قبولی نه کرد. والی گه رایه وه سنه.

تا ئیستا که له دوامین رۆژی مانگی جیمادی یه که می سالی ۱۲۶۷ داین، به وپه ری مه ردا یه تی و ده ماره وه والیه تی ده کا. هه موو که سی لاواندۆته وه و هه موو ره عیه تی حاواندۆته وه. ته نانه ت منیشی که له پیتشدا هه ره مونشیی پروت بووم کردۆته مونشی باشی. هه مه کاره ی والی، حه مه ره زای کوره گه وره ی میرزا عه ولکه رمی موعته مه ده که پیای و به مشوور هه ره نه بووه. له خوام داوایه سایه ی نه وه والیه باشه مان له سه ره نه بری و هه ره بالاده ست بیت.

نایه توللا مه ردۆخ له پاش باسی کابرای گورجی ده نووسیت:

رهزا قولی خانی نه ره ده لان - چواره مین جان: وهک باسکرا له سالی ۱۲۶۴ دا والیه تی به سه ره گرته وه. کاتی ناسره دین شا له نازربا یجان هه وه ده چوه تاران بیته شا، غولام شا خان به پیره وه ده چی و له سولتانیبه ده یگاتی. رهزا قولی خانیش، حه مه عه لی خانی سه قزی و، میرزا نه لالا قولی داروغه به دیاریه وه ده نییته تاران بو پیروزیایی.

غولام شا خان، له دیواخانی میرزا ته قی خانی نه میر که بیردا مان ده گری که بیکه نه وه والی. دوا ی شهس مانگ ده کرتته وه والی و، رهزا قولی خان بو یه کجاری له والیه تی بی بهش ده کری.

رهزا قولی خان پیایکی زور به هیز و گورپوه، له پرتای نه سپا لیه دهستی له به هی داوه، نیوه ی په ریوه و نیوه ی به داره وه ماوه. سینیی مسی به ده ست لوول داوه، به دوو قامکی گه وره و شاده ی گولی مافوره ی

دهرهیتناوه، زۆربیش دلآوابوو و هه‌رچی دهستی کهوتوو به‌خششیویه. سێ کوری له توپا خانمی خوشکی شا بووه به‌ناوی: خوسره و خان، همه‌مه‌عه‌لی خان سه‌ردار موکه‌رپه‌م و ئه‌بوول حه‌سه‌ن خان که هه‌موو ژبانی له ده‌رباری ناسره‌دین شادا رابووارد.

نۆلام شا خان - دووباره: به‌فه‌رمانی ناسره‌دین شا کرایه‌ والی. رۆژی سێ شه‌مه‌ ۱۴ی ربه‌یع دووه‌می سالی ۱۲۶۵ هاته‌وه‌ سنه. ئه‌للا قولیی کرده‌ پیتشکار و همه‌مه‌عه‌لی خانمی سه‌قزی به‌ بریکار دیاری کرد. دوا‌ی سێ مانگ نافتاب سولتانی کیرتی حوسین قولی خانمی خواست و له‌ سیه‌می شاباندا گوازیه‌وه.

له‌ سه‌ره‌تا‌کانی سالی ۱۲۶۶دا له‌سه‌ر داوا‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی، ئیران به‌ والیی سنی سپارد، به‌چیتته‌ شه‌ری بابانه‌کان. ئه‌ویش به‌ له‌شکری کوردستانه‌وه‌ روو به‌ سوله‌یمانی چوو؛ له‌ولایشه‌وه‌ له‌شکری عوسمانی هاتن و به‌هه‌ردووک لا به‌ریونه‌ گیانی بابانییه‌کان و، هه‌رچی پاشا و به‌چکه‌ پاشای بابان بوو، جگه‌ له‌عه‌زیز به‌گ ناوتیک گشتیان ته‌سلیم بوون و گیران و، په‌وانه‌ی ولاتی عوسمانی کران. عه‌زیز به‌گ به‌چه‌کدارانی خۆبه‌وه‌ رای کرد و، خۆی گه‌یانه‌ زه‌هاو، له‌ویوه‌ ده‌گژ عوسمانییان راده‌چوو. والیی ئه‌رده‌لان دوا‌ی ئه‌ویش کهوت، ده‌ستی لێ هه‌لنه‌گرت تا عه‌زیز به‌گ ناچار خۆی گه‌یانه‌ ناو عاره‌بان. ئه‌وسا هاته‌وه‌ سنه.

له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۲۶۷دا به‌فه‌رمانی میرزا ته‌قی خانمی ئه‌میر که‌بیر، فه‌وجی‌کی سه‌ربازی له‌ دپه‌اتی ولات پیکه‌وه‌نا و، خان ئه‌حمه‌د خانمی برای کرده‌ سه‌ره‌نگ. هه‌ر له‌ برانه‌وه‌ی ئه‌و ساله‌دا شا به‌ره‌و ئه‌سه‌فه‌هان ده‌چوو، والی به‌و فه‌وجه‌ و به‌سواره‌ی کورده‌وه‌، به‌ره‌وپیری چوو، له‌ میترگی عه‌لیابادی گه‌یشت.

له‌ برانه‌وه‌ی سالی ۱۲۶۸دا، حه‌سه‌ن سانی هه‌ورامی له‌ ده‌وله‌ت یاغی بوو. والی به‌ له‌شکروه‌وه‌ بۆی چوو؛ له‌شکرکیشی به‌ سه‌رکردایه‌تی نه‌جفه‌

قولی خانمی ئامۆزای نارده‌ له‌هۆن بۆ سه‌ر حه‌مه‌سه‌عه‌ید سان. والی و حه‌سه‌ن سان به‌ شه‌ر دین و هه‌ورامی حه‌فتا و یه‌ک کوشته‌ و بریندار و دیل ده‌ده‌ن. شه‌ش سه‌ربازی والی ده‌کوژری و چاره‌دیان بریندار ده‌بێ. هه‌ورامی هه‌ر شه‌و هه‌لدین بۆ شه‌ره‌زوور. حه‌مه‌سه‌عه‌ید سولتانی‌ش هه‌روه‌تر، به‌ره‌و شه‌ره‌زوور راده‌کا.

خه‌به‌ر دێ که‌ پیاویکی بابی ته‌قه‌ی له‌ شا کردوو؛ له‌ پر یاغییه‌کان هه‌یرش ده‌که‌نه‌وه‌. ۹۶ که‌س له‌ ئه‌رده‌لانییان ده‌کوژن و، نه‌جفه‌ قولی خان به‌ره‌و جوانرۆ، پاشه‌کشه‌ ده‌کا.

له‌ به‌هاری سالی ۱۲۶۸دا، جاف یاغی ده‌بن. خه‌لکی شاری سنه‌ نازار ده‌ده‌ن. والی شه‌ش هه‌زار سوار و سه‌ربازی پیاوه‌ی ده‌گه‌ل فه‌وجی گه‌رووس و سواره‌ی مه‌ندمی و سورسور و گه‌شکی و جوانرۆ، ده‌چیتته‌ سه‌ر جافان و جاف ده‌شکین و جگه‌ له‌ کوژراوان، سی که‌سێکیان لێ به‌دیل ده‌گری و به‌ سێ هه‌زار سه‌ر مالاتی تالانییه‌وه‌ دپته‌وه‌ سنه. له‌ ۱۲۷۱دا حاجی که‌ریم خانمی کرمانی سه‌ر مه‌زه‌بی شیخی، میرزا سه‌مه‌د ناویکی نارده‌ کوردستان، که‌ مه‌زه‌به‌که‌ی به‌ره‌و پێ بدا. والی واز له‌ مه‌زه‌بی خۆی دینێ و ده‌بیتته‌ په‌یره‌وی کاورا و ده‌شلی با حاجی که‌ریم خان خۆی ته‌شرف بپنێ بۆ کوردستان و مزگه‌وتی داروله‌مان بکاته‌ جیگه‌ی ئیرشاد.

مه‌لاگه‌لی کوردستان که‌ سوننی شافعی، ترسیان رێ ده‌نیشی و خه‌به‌ر به‌شیخ عوسمان سه‌راجه‌دینی ته‌وتله‌ ده‌ده‌ن. ئه‌ویش مه‌لا ره‌حیمی مه‌وله‌وی (شاعیر) و شیخ عه‌بدوهره‌مانی کوری ده‌نپیری که‌ والی واز له‌و کاره‌ بپنێ، به‌ره‌ نادا. رۆژی چوارشه‌مه‌ ۱۶ی مانگی مه‌ولودی ۱۲۷۱ ته‌واوی مه‌لا و پیاوی زل و بازرگان و دوکانداری سنه‌ له‌ گۆرستانی شیخان که‌ که‌وتوته‌ رۆژاوا‌ی شار کو‌ده‌بنه‌وه‌ و، ده‌یکه‌نه‌ هه‌را و وه‌لام بۆ والی ده‌نپرن: ئه‌گه‌ر پیاوی ده‌وله‌ته‌، مافی نییه‌ ده‌سکاری مه‌زه‌ب بکا؛ یان ئیستا ده‌بێ ئه‌م کابرایه‌ ده‌رکا، یان ئیمه‌ گشتمان ئه‌رۆین، والی جوابیان ناداته‌وه‌ و، تووره‌ش ئه‌بیت.

ئىتر پرووتە و پووتە و دەرويشى قادرى گەرم دادىن و، دەرتىنە بازار و كاروانسەرايانەو و، لە ھەركوئ شىعەيەك دەبين دەيكوژن و، دوكانيان تالان دەكەن. ئەمجارە بەردەبنە شكاندن و تالانکردنى دوكانى سونيبەكانيش. خاوەن دوكان رادەكەنە باغى فېردەوسى و دەيكەنە داد و ھاوار.

بە فەرمانى والى بەدوو توپان لە سەربانى قەلاو، تالانكەران بەرگوللە دەدرين. تالانچى لە ترسان رادەكەن و چىيان بۆ دەچى دەگەل خۆى دەبن. چل كەسيكيان بەمالى تالانيبەو دەگيرين؛ بە حوكمى والى گوئ و لوتيان دەپرن و لەبان قەلاو دايان دەهیلتنە خوارەو.

شىخ عەبدولقادرى خاوەنى كتيبى (تەذيب الكلام)، كە مەلایەكى بەناوانگ و سەرۆكى شىخەكانى مەردۆخى بوو، بەخۆى و دۆستان و مريدانبەو بارەكەن بۆ بەردەستى عوسمانى. والى دواى كوچى ئەمانە، نارازيبەكان دەگریتەبەر. ئاغا مستەفا كورى حاجى شەعبانى بازركان لە دەمى توپ دەبەستى و چاوى شىخ وەسىمى بازارى دەكوئ و بۆ ماوەى سى ساڵ ھەر ساڵە ھەشتا ھەزار قەن تاوانى ئەو كارەى لە خەلكى سنە دەساند. ئەم شەرە بەشەرى كاروانسەرا ناوبراوە.

شىخ عەبدولقادىر دەگاتە سولەيمانى و، سولتان عەبدولخەمىد پى دەزانى و، ئەم نامەيەى بۆ دەنووسى: «دواى سالاو، لە نوسراوەكانتەو ھونەرمەندىت ئاشكرايە؛ پىوقەدەمت خىر بوو، چونكە دەگەل ھاتنى تو ئيمەش «سىواستوپول» مان گرت. ئەوا مانگانەيەكم بۆ ديارى كردى؛ ئەگەر بەش ناكا، دواى شەر بېرم خەرەو، دەمەوى ئاسوودە بيت. دوعاى بەخېرم بۆ بكە». شىخ عەبدولقادىر سالى ۱۲۱۱ لە سنە ھاتە دنيا و سالى ۱۳۰۵ لە شارى سولەيمانى مرد.

لە سالى ۱۲۷۵دا، ناسرەدين شا، لە ھەمەدانەو دپتە كوردستان. كەس بەو ھاتنەى نازانى. گەببەو ئيسفەنداباد كە والى زانى و چووە پيشواى

و دەگەليا ھاتەو شار. مانگى ناوجيژنان بوو كە شا خپوتەى لە خوسرەوئاباد (خەسراوا) ھەلدا، دواى سى رۆژ لە گەرووسەو پووى كرده نازەربايجان ھاوپىكانى شا لە داخى ئەو كە سنەى وەك پىويستە نەچوونە پيشواز، تەواو دلپان رەنجاو.

«ملك الشعرا»، دەستە شىعەرىكى لەو بارەو داناو كە جوپنى زۆرىشى بە والى داو. ھەر لەو سەردەمەدا كە شا بەرەو تاران دەگریتەو، عومەر پاشا سەردار ئەكرەم، لەلایەن عوسمانيبەو دپتە سنور. بە ئىجازەى دەولەت، والى دەچى دەبينى و دواى وتوويزى پىويست ھەر كەسە دەگریتەو.

لە ناوەندى مانگى شابانى ۱۲۷۶دا دەولەت، ئەبولقاسمى تەفرەشى دەكاتە وەزىرى كوردستان. ميرزا ھەمەرەزا لە كار لادەدرى و دەيبەنە تاران. دواى مانگىك واليش دەردەكرى و نەجەف قولبى ئاموزاى دەكریتە برىكارى والى، والى بە مال و منال و دەستويپوئەندى خۆبەو دەچیتە تاران.

پاش دوو مانگ نەجەف قولبى خان دەكریتە والى. ئەو نەجەف قولبىيە گوپى گران بوو، بەلام زۆر زىت و وريا. زۆر لەميژبوو تاسەى والى بوونى دەكرد. سالىك بەئارەزوو گەبشت، ھەرچى لە جوانرۆ كۆى كردبوو، لە سنە داى بەخەلك و تەخشان پەخشانى كرد. سالاودوا لە ۱۵ى رەمەزانى ۱۲۷۷ دەركرا و رووت و نەدار رۆبى بۆ تاران. لەوى ببوو سەرباسەوانى موزەفەر ميرزاى جىگر و پاشان چووە تەوريز و، دواى سالىك مرد.

دواى دەركردنى نەجەف قولبى، غولام شا خان كرايەو بە والى و لە ۲۳ى رەمەزاندا ئەو خەبەرە گەبشتە سنە. لە پىنجەمى شەشەكاندا، فەرمانى برىكارى بۆ حوسين قولبى خانى كورى، كە نازناوى خانى خانان بوو، لە شاو دەرچوو و بەرەو كوردستان ھاتەو.

واليش لە سەرتەى مانگى ناوجيژنان كەوتەرى و، لە ناوەراستى

مانگدا گه یشته وه سنه، میرزا همه رهزای کرده وهزیر و سنی سال والیه تیبی کرد.

سالی ۱۲۸۰ مه لا فتحو لا قازی، مه لا همه ده مین ئه مینولئیسلام. مه لا لوتفوللا شیخه لئیسلام، مه لا محمه د صالح فه خرو لوعوله ما. ده گه ل چند سهر ناسیکی تر ده چنه تاران و شکایه ت له ده ست والی ده کهن. ده ولت هیندیک باج له سهر خه لکی دپهات سوک ده کا و به فه رمانی شا، میرزا زهکی مسته وفی دیوان، ده نیرن که پیشکاری والی بی و به و باج گورانه رابگات.

سالی ۱۲۸۱ سانه کانی هه ورامان دیسان یاغی بوونه وه. والی به له شگری خویه وه پرووده کاته له زن. عه لی ئه کبه ر خانی شه ره فولولک ده کاته پیشرو. عه لی ئه کبه ر له هیروئ تووشی پیشایی یاغیه کان دئ و ده بانشکینئ و له سیروان ده په رپته وه. والی به توپخانه و له شکره وه ده یگاتئ.

حهمه سه عید سان له ترسان نه وسود جئ دیلئ و راده کاته شاره زوور و په نا به شیخ عه لی عه بابیه له ده با. شیخ عه بدولره حمانی شیخ سهر اجه دین و حهمه پاشای جاف ده گه ل خویانی ده هین و به تکای ئه وان والی به سنی هزار قه ن تاوان بژاردن، وازی لی دینئ و ده بیته وه حاکمی له زن.

له پرانه وهی سالی ۱۲۸۳ دا غولام شا خان و میرزا زهکی وهزیر، بانگ ده کرینه تاران. دواى مانگیک والی نه خوش ئه که وهئ. تولوزان که حه کیمی شا بوو، ده رمانی کرد و چا بوو. شا ده چوه خوراسان، ئیجازه ی والی و میرزا زهکی ده دا بگه رپته وه. دواى مانگیک دیسان نه خوشیه که سهر له والی ده داته وه و له ده می نیوه رزی مانگی جیمادی دووه می ۱۲۸۶ دا فهراقی ره شی لی ده برئ.

غولام شا خان بیست سالی والیه تیبی کرد. مزگه وتی (دارولئهمان) بنیاتی ئه وه. ئیمام زاده پیرعومه ر و ئه مانیه و باغی حه سه نابادی

ده سکاری و نوی کرد ته وه. زوری که یف له کتیب و مولک په یدا کردن بووه. کاتئ مردووه پتر له دوو هزار کتیب و زیاتر له په نجا پارچه ملکی ههره چاکی کوردستانی به جئ هیشته وه. هه شتا هزار قه نیش قهرزدار بووه. بازگانیکى ئه سفه هانی به ناوی میر ئه بوو تالب قهرزه کانی وه ستو گرتوه و، له شه ش سالدا داویه ته وه. دواى مهرگی تا هاتنی والی تر میرزا زهکی وهزیر بریکاری والی بووه.

به راویزی ناسرخانی نازاه پوور: ناسرخانی نازاد پوور په راویزیکى له سه ر میژووی ئه رده لانی مه ستوره خانم و میرزا عه بدوللا موشی باشی هه یه و تیا ده لئ: ئامانوللا خانی دووه م، چهند جارن سانه کانی هه ورامان و عیلى جافی یاغیبووی ته می کردووه. هه تا سالی ۱۲۸۴ که سالی مهرگیه تی، والیه کی زور به هیز و ده سه لات بووه.

له پاش مهرگی ئامانوللاخان، ناسرالدين شای قاجار که ههر به ته ما بوو بنه ماله ی ئه رده لان بنه بر بکا، له کیشه و هه رای ناوخویان ئه و ده رفه ته ی ده س که وت. فه رهاد میرزای مامی خوی که نازنای موعته مه دولده وله بوو کرده والی سنه. فه رهاد میرزا له ناو جیژنانی ۱۲۸۴ ی کوچی مانگیدا هاته سنه، چونکه هیندیک سان و ئاغاوات جوابی حوکماتیان نه ده داوه، له شگری برده سهر مه ربوان. له و ده مه دا حه سه ن سانی هه ورامی به هزار تفه نگچییه وه. هاته دیده نیی. فه رهاد میرزا که مزگه وتیکى کردبووه بنکه ی، گوتی بابئ لیره میوانم بیت، راشی سپارد هه رگا دانیشت و که سی ده گه ل نه ما، بیگرن سهری بپرن. دواى سه ربپینی سان له شگری هه ورامان رای کرد و هه موو خه لکی کوردستانی شی به و کاره ی چاوترسین کرد.

له سالی ۱۲۸۷ یان ۱۲۸۸ دا، تاعون و قاتی و گرانی و زولمی فه رهاد میرزا، هه م سنه ی ویران کرد هه م بنه ماله ی ئه رده لانیشی له په روپو کرده وه و قلپ بوونه وه.

ئاخريڻ ئەر دەلانىيەكى بۆگەرانهوئەى حوكم دەستى داىە چەك، عەباس خان سەردار رەشىد بوو. زۆرى سەر لە سياسەت دەرئەدەچوو، بەلام زۆر ئازا بوو، ماوئەىەكى زۆر لە خاكى كوردستاندا ئازايانە ماىوئە. لە يەكەمىن شەرى جىهانىدا ۱۹۱۴-۱۹۱۸ رويسەكان يارىدەيان دا و خۆى كرده حاكىمى سنە. بەلام زۆرى نەبرد كە گىرا و تا رۆژگارى سەرەك وەزىرى سەيد زائەدنى تەباتەبايى لە زىنداندا بەسەرى برد.

سەردار رەشىد لە كاتى دەسەلاتىا جارىك كرماشانىشى گرت. ئەزەمووددەولەى زەنگەنەى لە تۆلەى شەرەفولمولىك كوشتەوئە. بەلام هېچ چاكەى دەگەل كورانى شەرەفووددەولە نەكرد. كاتى لە ۱۳۴۰ى كۆچىدا هاتەوئە كوردستان وىستى كورده زلەكان هاوكارى دەگەل بكەن. سەردار موقتەدىرى سنجاوى و وەكىلى جواترۆى رەگەل كەوتن. جافرسان دەگەلئى پىك نەهات. سەردار رەشىد بە چوار هەزار و پىنج سەد چەكدارى جواترۆ و سنجاوى و روانسەرەوئە هيرشى برد و لە چىاى شمشىر دەگەل هيرى جافرساندا كە لە چوار هەزار چەكدار پتر بوو بە شەر هات. بەلام چىى بۆ نەكرا. چەند جارى ترىش بە گزىا چوو بەلام جىى جافرسان زۆر سەخت بوو هەر دەرۆستى نەهات.

لە سەرەتاي حوكمى رەزا شاى پەهلەويدا سەرلەشكر ئەمىر ئەحمەدى بە لەشكرەوئە چووئە سەر سەردار رەشىد. ئەمىر ئەحمەدى لە پىشدا جافرسان، حوسىن خان، رەشىدولمولىك، مەجىدخان سەردار جەلال و مەحمود خانى دزلى بەدزىوئە دىتن و سوتىدى دان كە يارىدەى دەولەت بكەن و دژى سەردار رەشىد بن. لە مانگى شەشەكانى سالى ۱۳۴۲دا لە شكرى دەولەتى لە سنە و كرماشانەوئە بەرەو روانسەر چوون. كورده سوتىندخۆرەكانى دەولەتىش وەكار كەوتن. لە ئاكاما سەردار رەشىد خۆى نەگرت و چووئە كوردستانى عىراق و لە مەلىك مەحمود (شىخ مەحمود) كە ئەوسا زۆر بە هيز بوو، يارمەتىى خواست. شىخ مەحمود جوابى نەداوئە.

ناچار سەردارى سەرگەردان پاش ماوئەىەك بەلئىنى پى درا كە

دەبىەخشىن، بەو هەواىە هاتە تاران و، هەردىتيان، گرتيان و دە قەسرى قەجەريان پەستاوت. لە رووداوى خەرمانانى سالى ۱۳۲۰ى هەتاويدا لە زىندان ئازادكرا. بەلام ئىستاش كە سەرەتاي زستانى سالى ۱۳۲۵ى هەتاويە هەر لە تاران ماوئەتەوئە. پەراوئىزى، ناسرخان تەوابوو.

پیر است

81 خان ئەحمەدخانی دووهم

83 خوسره و خانی ئەردەلان

85 تەمبورو خان تاجورلوو

85 خان ئەحمەدخانی دووهم، دووباره

86 محەممەدخانی ئەردەلان

91 محەممەدخان گورجی

91 حەسەن عەلی خان

92 حوسین عەلی خان برای حەسەن عەلی

92 بابزانین میژوونووسانی تر دەلێن چی؟

96 عەباس قولی خان

98 عەلی قولی خان

104 خانە پاشای بابان

109 عەلی خانی بابان

110 سویحان وێردی خان

113 مستەفاخانی ئەردەلان

115 سویحان وێردی خان، دیسان

118 خان ئەحمەد خانی سێهەم

120 دیسان، سویحان وێردی خان

121 دیسان، سویحان وێردی خان

122 حەسەن عەلی خان، کورپی عەباس قولی خان

123 سویحان وێردی خان، جاری حەوتەم

123 سویحان وێردی خان، بۆ جاری هەشتەم

128 حەسەن عەلی خان

135 کەریم خان کوری عەباس قولی خان

139 فرمانرەوایی سەلیم پاشای بەبە

5 کورد و میژوو

9 ژن ژانە بیان ژیانە؟

14 مەستورەخانم کئی بوو؟

16 بنچینەیی بابە ئەردەلان

24 لوڕ

26 بابە ئەردەلان

26 کۆلۆ، کورپاوه ئەردەلان

26 خدری کۆلۆ

26 ئەلیاس کورپی خدر

26 دیسانەوه خدری ئەلیاس

26 دیسانەوه خدری ئەلیاس

26 حەسەن کورپی خدری دووهم

27 بابلۆل کورپی حەسەن

27 موزبیر کورپی بابلۆل

28 مەئموون بەگ

29 بیگە بەگ

29 مەئموون بەگی دووهم

29 سورخاب بەگ مامی مەئموون بەگ

47 تەمبورو خان کورپی سولتان عەلی

52 هەلۆخان

62 خان ئەحمەد خان

79 سولەیمان خانی ئەردەلان

80 کەلبالی خان

139	خوسره و خانى دووههم
140	ديسان ته شقه لى نازادخا
146	حكومه تى سوله پيمان پاشا
147	خوسره و خانى دووههم بو جارى دووههم
160	خان نه حمه دخان
162	حوكماتى خوسره و خانى نه رده لان - دووباره
176	لوتفالى خان كورى سوبحان و پيردى خان
179	حه سه ن عه لى خان
184	ئامانوللا خان
206	خوسره و خانى سيتههم
211	خوسره و خانى ناكام
216	رهزا قولتى خان
224	رهزا قولتى خانى نه رده لان
229	ئامانوللا خانى دووههم
232	حوكمى غولام شا خانى نه رده لان
234	رهزا قولتى خان بو جارى دووههم
237	خوسره و خانى نه رمه ن
239	حوكمى خوسره و خانى گورجى
240	كلكه ي ميژووه كه ي مه ستوره خانم
242	ئامانوللا خان - دووباره
244	رهزا قولتى خانى نه رده لان - چواره مين جار
245	غولام شا خان - دووباره
250	بهراويزى ناسرخانى نازاد پور